

כפר חב"ד

שבועון חסידי חב"ד באה"ק ת"ו
KFAR CHABAD Weekly Magazine

המהפכה של הרבי

משא מאלף של הרב יואל כהן

אוצרות באגרות

הרב בנימין ביטון גילה באגרות קודש אוצר בלום של תורה. זה נגמר בחיבור ענק

במענה למכתבו

חסידים פותחים את האוצר היקר להם ביותר ומשתפים במענה אישי מיוחד שקיבלו מהרבי. פרויקט

הגאולה כבר כאן

"כל מה שאירע היה רק כדי לזרז את הגאולה ביתר שאת": השליח הרב מנחם מענדל רסקין מקנדה בשיחה מעוררת על תקנת הרמב"ם

המנגישים

החסידים שזוכים להנגיש את תורת הרבי לקהלים מגוונים מדברים על המהפכה

"הרגשתי שהרבי הוא אבא שלי"

"התייחסתי אל הרבי כמו אל אבא, אהבתי את הרבי והרגשתי שהוא אוהב אותי. פשוט אבא": הרב שמעון לזרוב, מראשוני השלוחים בעולם שהפך את מדינת טקסס לאימפריה של תורה וחסד, בשיחה מלאת רגש על הרגעים הבלתי נשכחים במחיצת הרבי והגעגועים העזים. מיוחד

געגועים ל'זיידע'

בצל מגבלות הנגיף שלא מאפשר לטוס לציון הק': הרב מרדכי מנשה גורליק מספר על התקשרות לרבי מאחורי מסך הברזל

האיש שעל האהל

איש העסקים הליטאי שמאז ג' תמוז פקד את הציון הק' למעלה מ-400 פעמים. שיחה מפתיעה

כתב

ההתקשרות

"הרבי קרא את כתב ההתקשרות מתוך בכיות": פרק נוסף נחשף מגניזת דטרויט

הפקולטה לשליחות

הסטודנט שהגיע לאוניברסיטה העברית בירושלים, סגר מעגל כשחזר לשם והקים בית חב"ד בעקבות מענה שקיבל מהרבי. הרב יוסף איבערט מסכם 30 שנות שליחות

'הוא בחיים'

בתל אביב סופר 'כפר חב"ד' פגש את הצעירים התל אביבים וניסה להתחקות אחר הלהט שלהם להתקשר לרבי

40 שנה ל'כפר חב"ד'

פרויקט נוסטלגי ענק לאורך הגיליון: נבחרת הסופרים והכותבים של חב"ד חוזרים לשבוע אחד ל'כפר חב"ד' ומספרים על החוויות האישיות מהימים ההם < העורך הראשי אהרן דב הלפרין יושב לשיחה אישית עם מנחם כהן ומגלה סודות < 'חיי רבי': היחס המיוחד שהעניק הרבי ל'כפר חב"ד' • גיליון מוגדל

פשוט מעדן

דנונה פרו עם 10 גרם חלבון
 יוגורט חלומי במרקם עשיר וקטיפתי

הגיליון המוגדל של שבועון 'כפר חב"ד',
 לכבוד ג' תמוז תש"פ, יוצא לאור בסיוע
 ובהשתדלות הנגיד החסידי, שותף נאמן
 למפעלות חסידיים בארץ ובעולם

הגאון החסיד הרב

שמואל חיים דוד שליט"א גיטל פישר זוגי החשובה מרת שתחי'

השתדלותו הרחבה לשבועון החג של 'כפר חב"ד', שעליו אמר הרבי נשיא דורנו במכתב הנדיר לרגל גיליון החמש-מאות: "שכל או"א יעשה ככל יכולתו בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי". ומובן שכן הוא בענין הוצאתו לאור והפצתו של העיתון הנ"ל. שענינו הוא, כנ"ל, הפצת היהדות, תורה ומצוותי, בכלל, והפצת מעיינות תורת החסידות חוצה, בפרט" - תעמוד לו ולבני ביתו בשפע רב טוב בגו"ר בכל המצטרך

ויה"ר שיזכו כולם למלך ביופיו תחזינה עיננו בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

בהוקרה ובידידות

מערכת שבועון 'כפר חב"ד'

לרגל ג' תמוז אנ"ש ודהתמימים מתאחדים בלימוד כל תורת הרבי

הצטרף עוד היום לנחת רוח הרבי

"ההתקשרות האמיתית היא על ידי לימוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות ומתחבר עם ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים יחיו ובהתועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהילים ובשמירת זמני הלימודים, הגה בזה היא ההתקשרות" - (היום יום כ"ד סיון).

"גודל התשוקה להתקשרות, יכול להשביע רק כאשר ילמוד מאמרי חסידות שאומר הרב וכותב, כי בראיית פנים בלבד לא סגי." - (היום יום ט' אדר שני).

החלוקה מתבצעת באתר
gimeltammuz.com

קבוצת מכבי איתכם עם מגוון טיפים והמלצות בדרך לעתיד בריא

מכון גמטניאל

ויטמין C בשיא הקיץ

הידעתם שבגויאבה ובפלפל אדום יש יותר ויטמין C מאשר בתפוזים? גם ברוקולי, תותים, מלון וקיווי נמצאים ברשימה, אז רוצו לירקן ותחזרו בשיא!

תישנו ותהיו בריאים

המוח זקוק לשינה כדי לתפקד טוב יותר. ילדים בגיל בית ספר יסודי זקוקים ל- 9-12 שעות שינה בלילה, מעל גיל 13 הם זקוקים לכ- 10 שעות שינה. ואנחנו המבוגרים, צריכים לישון לפי ההמלצות בין 6-8 שעות.

מעדיפים לעלות

עכשיו כשמותר לצאת קצת מהבית, חשוב להעדיף עלייה במדרגות על פני מעלית כך גם תיהנו מחלל יותר פתוח ומאוורר וגם תתרמו לשיפור מערכות הלב.

שתפו בשביל הנפש

בכל התקופה האחרונה וזו שעכשיו, הילדים צריכים להיות מודעים למה שקורה. לנו ההורים יש תפקיד להביא להם את המידע בצורה מרגיעה, במיוחד עכשיו בשביל העתיד.

מכבי קבוצת הבריאות הטובה בישראל

יש קופות חולים ויש מכבי *4535 מוגש כמידע לחברי מכבי

אם צעירה או מפקד בחיל האוויר הישראלי; רופא שיניים ספקן או רב קהילה

ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש,
מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המפגש שלי עם הרבי'.

הסיפור שלי

ארבעים ואחד אנשים
משתפים את המפגש
האישי שלהם עם הרבי

להזמנות:
JEM.CO.IL
ובחנויות הספרים
המובחרות

400 עמודים • כרומו צבעוני • כריכה קשה

הסיפורים מלווים בתמונות משפחתיות ובמסמכים מקוריים, וכן במבחר תמונות מרהיבות של הרבי מתוך אוסף התמונות שב'ארכיון החי'. רוב הסיפורים מתפרסמים בספר לראשונה, וחלקם הם גרסאות מפורטות יותר של סיפורים שהופיעו במסגרת הגיליון השבועי הפופולרי, 'הסיפור שלי'.

תקציר: גרין, נ.ו.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

”לתינוק שלי חשוב לי לבחור את המטרנה המתקדמת ביותר”

סוזי גלר
דיאטנית קלינית

אקסטרה קר מהדרין

עם היתרון המשולש לעיכול קל

חברת מזון התינוקות
המובילה בישראל

לתשומת לב - חלב אם הוא המזון הטוב ביותר לתינוק.
*בכשחת בד"ץ

זמירות

אפיפיוס | אור: אסף טל

כשהיינו בסגר, התפעלתי מהזמירות של כללית. הרופאים התכתבו און-ליין, שירותי המעבדה הגיעו עד הבית, ואפילו מרשמים ניתנו בשיחה טלפונית.

אפי פלצמן
אנה אימוז הצלה ב"ב

זה הזמן לעבור לכללית!

הצטרפו עד כ"ג תמוז (15.7) בסניפי הדואר

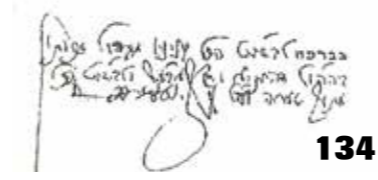
114
הסטודנט שסגר מעגל
הסטודנט שהפך בעצמו לשליח באוניברסיטה: הרב יוסף איבערט מסכם 30 שנות שליחות

90
המנגישים מדברים
החסידים שזוכים להנגיש את תורת הרבי לקהלים מגוונים, מדברים על המהפכה

128
אוצרות באגרות
הרב בנימין ביטון גילה באגרות קודש אוצר בלום של תורה. זה נגמר בחיבור ענק

134
במענה למכתבו
חסידים פותחים את האוצר היקר להם ביותר ומשתמשים במענה אישי מיוחד שקיבלו מהרבי. פרויקט

70
לקראת החתונה קיבלנו מכתב מהרבי ברוסיה, בכתב יד המזכיר, על דף רגיל, לא נייר מכתבים רשמי וללא חתימה של שמו הק' של הרבי אלא 'זיידע'. הדיבור על הרבי, השאיפה להגיע אליו ולהתראות עימו פנים בפנים, מילאו את כל ישותנו והיו המרכיב הכי מודגש בשאיפה ובציפייה שלנו לצאת מרוסיה"

(בצל מגבלות הנגיף שלא מאפשר לטוס לציון הק': הרב מרדכי מנשה גורליק מספר על התקשרות לרבי מאחורי מסך הברזל)

מוציא לאור: שבועון 'כפר חב"ד', ת"ד 4 כפר חב"ד 6084000 (במסגרת אגודת חסידי חב"ד)
עורך ראשי: אהרן דב הלפרין | עורך: מנחם כהן
סמנכ"ל כספים: איציק לוי | ilevy@kcm.co.il
טל' פקס: 03-9606418
דואר אלקטרוני: info@kcm.co.il
פרסום, שיווק ויח"צ: 03-9430206 | adv@kcm.co.il
מערכת בארצות הברית:
טל': 6043898 (718) דוא"ל: kfarhabadmag@gmail.com
ציילומים: מאיר אלפסי, שניאור שיק, מאיר דהן, אליהו לוי, לוי ישראלי תורה מיוחדת: יוסי ריבקיין, מערכת COL
תמונת השער באדיבות JEM

מחלקת מנויים: 03-9430210 | info@kcm.co.il
לא קיבלתם את העיתון בזמן? מחלקת המנויים לשירותכם
שעות פעילות: א-ה' 09:00-14:00, ו': 09:00-11:30
ניתן לשלוח מייל, או להשאיר הודעה בכל שעות היממה ונחזור אליכם בשעות הפעילות

הבהרת המערכת: מודעות לימודים באקדמיות המתפרסמות על גבי העיתון מיועדות לאברכים בני 30 ומעלה לצרכי פרנסה וכמובן שכל אחד ישאל את הרב והמשפיע שלו

שבועון 'כפר חב"ד' ומספיו, כולל תמונות של הרבי באדיבות ארכיון The Living Archive של חבת Jewish Educational Media • The Living Archive היו פרויקט לשימור ותיעוד התמונות, האודיו והוידאו של הרבי והינן תחת היוצרים של Jem

© כל הזכויות שמורות כל הנכתב הוא באחריותם הבלעדית של הכותבים והמערכת. אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות המוצגים המתפרסמים בהן. האחריות על המפרסמים בלבד.

The Kfar Chabad Weekly Magazine (USPS 720-350) is published weekly except 1 week for Rosh-Hashanah & Shavuot and 2 weeks for Sukkot & Pesach by Shvov'on Kfar Chabad, 806 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213 for \$110 per half year or \$200 per year. Periodical postage paid at Brooklyn, NY. Postmaster: send address changes to the Kfar Chabad Weekly Magazine, 806 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213.

30
סוד ההתקשרות
השליח הרב מנחם מענדל רסקין מקנדה בשיחה מעוררת על תקנת הרמב"ם

40
"הרבי, ממש אבא שלי"
הרב שמעון לזרוב, מראשוני השלוחים בעולם, בשיחה מלאת רגש. מיוחד

102
אורח (לא) מפתיע
איש העסקים הליטאי שמאז ג' תמוז פקד את הציון הק' למעלה מ-400 פעמים. שיחה

108
כתב ההתקשרות
"הרבי קרא את כתב ההתקשרות מתוך בכיות": פרק נוסף נחשף מגניזת דטרויט

- 12 על סדר היום / אהרן דב הלפרין
- 16 מבית המלכות / שמואל לובנצקי
- 20 לחיים, חסידים! / הרב מיכאל טייב
- 24 מנחם כהן

- 65 זר רק דעתי / הרב י"י חיסריק
- 142 והם יבנוהו
- 38 חיי רבי / הרב אלפנבין

ה'אני' האמיתי של היהודי

אגרות קודש מרתקות מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, בתרגום מאנגלית, מתוך ארכיונו המיוחד של מזכיר רבותינו הק', הרב החסיד ר' ניסן מינדל ע"ה • מוגשות על ידי חתנו, יבדלחט"א, הרה"ח הרב שלום דובער שפירא, הממונה על הארכיון רב הכמות והאיכות, וזכות הרבים תלוי בו

מה מעשיו בחיים אף הוא בחיים

אוסף ביאורים משיחות הקודש על ענייניו של נשיא הדור, מוגש לרגל יום ההילולא ג' תמוז ובקשר לפרשת חוקת בה מפרש רש"י ש"נשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל"

בנוגע להילולא של צדיק – עניין השייך להתוועדות זו הקשורה עם ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר – אמרו חז"ל "אין עושין נפשות לצדיקים שמעשיהם הטובים הם זיכרונם". והעניין בזה – שאצל צדיקים אין צורך בעניין של זיכרון, כי המשך הקיום של "מעשיהם הטובים" מהוה ראייה להמשך קיומם של הצדיקים, היינו, שכל זמן ש"מעשיהם הטובים" חיים, הרי זו ראייה שהם (הצדיקים) עצמם חיים. ועל-דרך דברי הגמרא במסכת תענית בנוגע ליעקב אבינו "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

ויש להוסיף, שעניין זה הוא בנוגע לכל נשמה:

אמרו חז"ל "שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון", היינו, כשם שאדם הראשון כולל את כל הנשמות שבעולם, הנה מעין זה כולל גם יעקב את כל הנשמות, וכמו שהוא בפשטות שכל בני ישראל יצאו מיעקב ש"מיטתו של יעקב" – שבה נכלל גם יעקב פועל שלימות בכל נשמות ישראל (נוסף לכך שכולל את כולם).

ומזה מובן שמדברי הגמרא בנוגע ליעקב למדים "כלל" בנוגע לכל הנשמות – ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים". כל זמן שבני ישראל קשורים עם עניינים של תורה ומצוות – שזהו "זרעו בחיים", כמאמר רז"ל "תולדותיהם (זרעו)" של צדיקים מעשים טובים", ו"מאי פירי מצוות" – אזי "אף הוא בחיים". ולא רק למעלה מעשרה טפחים, אלא באותו מקום שבו נמצאים "זרעו" (התורה והמצוות) – שמקומם בעולם הזה הגשמי דווקא, כמאמר רז"ל אודות המענה לטענת המלאכים "תנה הודך על השמים", שהתורה ניתנה דווקא במקום ש"למצרים ירדתם", "צר הרע יש בינכם וכו'".

ולכן, כאשר במקום זה (בעולם הזה הגשמי) ישנו העניין ד"זרעו בחיים", "תולדותיהם של צדיקים", הרי זו הוכחה ש"יעקב (שכולל את כל אחד ואחד מישראל) לא מת", אפילו במצב כזה שמצד המציאות, לכאורה, יש מקום להקשות "וכי בכדי ספדו ספדיניא וחנטו חנטייא כו'", ואף-על-פי-כן לא מתפעלים מזה, כיון שידועים ש"מציות" זו (שמעוררת הקושיא הנ"ל) אינה אלא מה שנראה לעין בשר הגשמי, ואילו האמת כמו שהיא – ש"אף הוא בחיים", כיון ש"זרעו בחיים".

ואם הדברים אמורים בנוגע לכל נשמה, על-אחת-כמה-זכמה שכן הוא בנוגע לנשמה כללית:

בנוגע לציבור ישנו כלל ש"ציבור לא מת" – כפי שמצינו בגמרא נפקא-מינה בגמרא דתורה בין חטאת יחיד לחטאת ציבור: "חטאת שמתו בעליה, הני מילי ביחיד, אבל לא בציבור, לפי שאין מיתה בציבור". ודוגמתו בנשמות גופא – שיש נשמה של יחיד, ויש נשמה של ציבור – נשמה כללית.

ובפרטיות יותר: איתא בספרים ש"צבור" ראשי-תיבות צדיקים בינונים

ורשעים (רשעים בתוספת וא"ו המחבר), ונמצא שנשמה של ציבור היא נשמה שכוללת כל הסוגים דצדיקים, בינונים ורשעים. והעניין בזה – שנשמה של ציבור היא נשמת "רועה ישראל" שכולל את כל בני ישראל, היינו שאינו בוחר לעצמו צדיקים בלבד, או על-כל-פנים גם בינונים, אלא נוגע לו גם התיקון של זה שנקרא בשם "רשע" לפי שעה (עד שיעשה תשובה), ולא עוד אלא שביודעו ש"בוודאי סופו לעשות תשובה.. כי לא ידח ממנו נידח", רואה הוא אותו כמו שהוא באמת – לאחר שיעשה תשובה, שזוהי מציאותו האמיתית, ומחבר גם אותו עם הבי"ת (בינונים) והצד"ק (צדיקים). ועניין זה מהוה סימן וראיה להיותו "רועה ישראל" – כמו שכתוב במדרש בנוגע לרועה ישראל הראשון (משה רבינו, ש"נקרא רעיא מהימנא") וכן דוד המלך (ש"דוד מלך ישראל חי וקיים"), ש"בדק לדוד בצאן ומצאו רועה יפה.. ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן כו'", כיון שהנהגתו היתה באופן ש"היה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך, ואחר מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינוני, ואחר מוציא הבחורים שהיו אוכלין עשב הקשה", ועל זה אמר הקב"ה, מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפי כוחו, יבוא וירעה בעמ. הוא הוא דכתיב: מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו", היינו, שתכונה זו מהוה הוכחה להיותו ראוי להיות רועה ישראל – "לרעות" את כל הסוגים שבבני ישראל, צדיקים, בינונים ורשעים, שנכללים בראשי-תיבות ד"צבור". וכיון ש"ציבור לא מת", נמצא שבנשמה כללית (נשמתו של רועה ישראל שכולל את כל הסוגים דצדיקים, בינונים ורשעים) עניין החיים הוא בשליטה מוחלטת, כך שלא שייך עניין של העדר (מיתה) כלל. וכל זה – נוסף על הכל-שכן וקל-וחומר משאר הנשמות, שגם אצלם ישנו הכלל ד"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים" (כנ"ל), ועל-אחת-כמה-זכמה בנשמה כללית, ש"זרעו בחיים" מהוה הוכחה נוספת ש"אף הוא בחיים".

[...] ויהי רצון שעל-ידי ההליכה בדרכיו ובאורחותיו של בעל ההילולא – שזהו העניין ד"זרעו בחיים" – נזכה במהרה בימינו לקיום הייעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", והוא בראשם, ויוציאו מגלות המר, במהרה בימינו ממש.

(תורת מנחם" ח"ט עמ' 22)

ב"ה
ד' תמוז, תשל"ה
ברוקלין, נ.י.
הנערה מרת...
ברוקלין, נ.י.
ברכה ושלוש:

הנני לענות על מכתבך, בו את כותבת על שינוי בהשקפה שלך על היהדות ובקיום היהדות, משום שנוכחת לדעת שהיא מחניקה, עוצרת בערך מלהיות מה שאת בעצמך, וכו'.

זה בא אלי בהפתעה, משום שההתכתבות הקודמת שלך לא העידה על הצורך להסביר לך כמה נקודות בסיסיות אשר אמורות להיות מובנות מאלהן, וכדלהלן:

אפתח בשאלה: מה היית אומרת על אדם (לא בהכרח יהודי) שיוצא בהצהרה שמכאן ולהבא הוא יותר על נאמנותו בחיים ובהתנהגות היום-יומיים לרמות המינימליות של אתיקה ומוסריות, כפי שסודרו במה שמכונה 'שבע המצוות שניתנו לבני-נח', שהן (יחד עם הסעיפים שלהן) היסודות של החברה האנושית? בתור סיבה להתכחשות זאת, האיש מציין את העובדה שדבקות בנורמות הנ"ל מחניקה אותו ועוצרת בעדו מלעשות כפי שהוא רואה לנכון, ללא מעצורים וללא נקיפות מצפון!

ברור שגישה כזאת הנה מנוגדת להגינות האנושית, מעוותת את עצם מהותו של האיש כבן-אדם, ומדכאת את התכונות האנושיות האמיתיות שלו. לא רק שזה לא יעזור לו להיות מה שהוא באמת, או מה שהיא באמת, זה יביא לדבר הפוך מזה.

בתוך האנושות בכללה, היהודים נבחרו בתור אומה וניתנו להם – בנוסף ל"שבע המצוות" – כל המצוות האחרות של התורה, שכולן קשורות באופן הדוק למהות היהודית ולהיות היהודית. האם יהודי יכול לומר עם כל המצפון שמאחר שנאמנותו למצוות אלה מגבילה את "חופש" שלו לפעול כפי שהוא רואה לנכון, הוא פשוט יתעלם מהן? כמובן, זה לא יעזור לו להיות אמיתי כלפי

האני האמיתי שלו, ורק יעוות ויסתיר את התכונות האמיתיות שלו. אין שום סתירה בין מה שנאמר למעלה לעובדה שיש כמה יהודים, אשר מסיבה זאת או אחרת, עשויים להרגיש למשך זמן-מה תחושה של אופוריה בכך שאינם שומרי-מצוות, כשם שבדוגמה הראשונה גוי עשוי להרגיש "חופשי" בכך שינטוש את 'שבע מצוות בני-נח' של אתיקה ומוסריות אשר מגבילות את ההתמסרות שלו להנאות.

בכך יש גם תשובה לאותם אנשים אשר טוענים שהם לא רוצים להיות "צבועים" בכך שיקיימו את דיני השולחן-ערוך ללא רגש או אמונה. ההיפך הוא הנכון; תהיה זאת צביעות עבור יהודי להרשות להתנהגותו להיות מושפעת מדחפים חיצוניים במקום להתעורר על-ידי המהות האמיתית שלו והרגשות הפנימיים האמיתיים שלו.

אם מה שנאמר למעלה הוא נכון, ניתן לשאול, איך ייתכן שישנם אנשים שאמורים לדעת יותר טוב, ובכל זאת אינם פועלים בצורה שהיא נאמנת לאני האמיתי שלהם? ההסבר לכך, כמו לכל דבר אחר, נמצא בתורתנו, ברמות שונות. ההסבר הפשוט ביותר הוא שהיצר הרע הוא מפתה ערמומי. הוא לא יגיד לאדם הגון ביסודו-של-דבר שיתעלם מדין מוסרי על מנת לספק תשוקה לשם עצמה, משום שכל אדם ישר יבין את השטות שבדבר וישלול את זה מיד במקום. במקום זה, היצר הרע יגיד לאדם שלדכא את התשוקות הטבעיות שלו זה דבר רע עבור ההתפתחות האישית שלו ועוצר בעד האישיות שלו, וכו'. ולכן הוא לא צריך להיות מעורב בדרך חיים שהיא מגבילה, וכו'. רק בדרכים כאלה דוומיהן יש ליצר הרע סיכוי לבלבל אדם ולהוציא לו את החשק, וכו'.

למותר לומר שזוהי חובה מוסרית בסיסית (אפילו עבור לא-יהודים) לסייע לאדם נזקק. עבור יהודים, חובה זאת נכללת במצוה הגדולה של 'אהבת לרעך כמוך', הכלל הגדול בתורה. ברור שזה כולל את החיוב לסייע ליהודי שמתקשה להתמודד עם פיתוי היצר הרע. ברור גם שבעוד שהאדם שזקוק לעזרה כזאת עשוי שלא להיות מודע למצבו הקשה, או אפילו עלול לכעוס על "חדירה" לתוך מה שהוא או היא עשויים לחשש לחיים האישיים שלהם, וכו', אבל בסופו-של-דבר אותו אדם יגיע למצב שהוא יהיה אסיר-תודה מעומק הלב לאיש שסייע לו בשעת הצורך שלו.

מתוך מה שנאמר למעלה מובן-מאליו מה צריכה להיות התגובה שלך לאישה שאותה את מזכירה במכתבך. המניע היחיד שלה הוא ההתמסרות שלה לסייע לנערות יהודיות לחיות, במידה הכי מלאה שתיתכן, על-פי דרך החיים שמתאימה לבנות שרה, רבקה, רחל ולאח, האמהות הקדושות של עמנו, על-ידי שיקיימו בחיים ובהתנהגות היום-יומיים את החובות של האדם לאלוקים וכן את החובות של האדם לחברו.

אני מקווה שהשורות הנ"ל, אף שהן מעטות מדי ביחס לנושא הנדון, תהיינה מספיקות כדי לסייע לך לראות את הדברים בפרספקטיבה הנכונה שלהם עם קצת תובנה – אם רק תתבונן במה שנאמר למעלה, בראש פתוח וללא דעות קדומות. בברכה,

מדור זה של שיחות הקודש נדפס בחסות הרה"ח ר' אליעזר חיים ש"י לפידות ומשפחתו, בואנוס איירס, ארגנטינה לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו ז"ע

לגימה בריאה מהטבע

להשיג ברשתות השיווק ובחנויות המובחרות

40 שנה ל'כפר חב"ד'

הגיליון הנוכחי נמסר לדפוס ברגשות מעורבים של שמחת נפש אמיתית, לצד תחושת אחריות כבדה, ובמיוחד כיסופי געגועים יוקדים של "רצוננו לראות את מלכנו", למטה מעשרה טפחים, תכף ומיד ממש

א

שבועון 'כפר חב"ד' מציין השבוע ארבעים שנה להקמתו. מטבע הדברים זה אמור להיות יום של חג. חג למערכת, לכותבים, ובטוחים אנו - גם לקוראים. בנוהג שבעולם, ראוי היה לציין את האירוע בחגיגות; לשמוח על הדרך הארוכה והצעידה המתמדת קדימה שעשה העיתון, מאז נולד כדו-שבועון פנימי של כפר חב"ד ועד שהגיע למעמדו היום.

מצד שני, כמי שאמונים על הוראות תורת החסידות והדרכותיה, עלינו להזהר מטפיחה עצמית על השכם ולזכור כי תמיד אפשר וצריך לשפר ולייעל. מותר לחגוג. צריך לחגוג. אבל לא פחות מכך צריך היום הזה להיות נקודת ציון של זינוק קדימה.

זו אינה רק 'תחושה' או הרגש. זו למעשה ההוראה האחרונה שזכיתי לקבל מהרבי. הדבר היה במעמד חלוקת הדולרים, כשבוע לאחר שזכינו למכתב הנדיר והמופלא של הרבי לגיליון החמש-מאות. לאחר הדולר הראשון נתן לי הרבי דולר נוסף ואמר:

"הצלחה רבה. דאס איז פאר די פינף אונדערט און איינס" [= זה בעבור החמש-מאות ואחד...]

אלו היו המילים האחרונות שזכיתי לשמוע מהרבי. ה'צוואה' הברורה העומדת כל העת מול עיניי כמו נאמרה הרגע:

לעולם לא להיות מרוצים, גם אם כולם משבחים. תמיד להתקדם, להמשיך ולהשתפר.

אך המילים הקדושות הללו - הברכה המיוחדת 'עבור החמש-מאות ואחד' - הן גם (ובעיקר) הבטחה ברורה: אהיה איתכם גם הלאה, תמיד, בכל מצב, עד עולם.

ב

בהשגחה פרטית, הגיליון המציין ארבעים שנה לעיתון, שאותו כינה הרבי "השופר שלי", יוצא לאור ביום ההילולא ג' בתמוז. ואומנם גם בעניין זה רואים אנו במוחש ממש את ה"יתיר מבחיוהי".

כמעט בכל שבוע נדמה לנו כי אנו עושים ככל יכולתנו, אם לא למעלה מזה. עיתים נדמה שאנו עומדים לכרוך תחת נטל המעמסה, אבל ברכתו והתייחסותו המיוחדת של הרבי לעיתון, מלוות אותנו ומעניקות כוחות מחודשים, שבוע אחרי שבוע, ולא פחות מכך מחדירות בנו תחושת אחריות עצומה של עיסוק ב"שופר של הרבי".

זה ה'יתיר מבחיוהי' שחסידיים מרגישים בכל העניינים, על כל צעד ושעל. בעשרים ושש השנים האחרונות מנהיג אותנו הרבי בדרך שלא הייתה כמותה בדברי ימי ישראל. עשרים ושש שנים של חושך כפול ומכופל, שדווקא מתוכו עולה ובוקע האור המתפשט כוזה הרקיע. בעשרים ושש השנים הללו עמדו המוני החסידים בניסיון כמעט בלתי אפשרי. במבחן מכריע - באיזו מידה הולכים קדימה; באיזו מידה ממשיכים במסע הגדול לקראת הגאולה גם אם בעיני בשר אין רואים את עמוד האש ההולך לפני המחנה; באיזו מידה מג' תמוז ואילך לא מתחיל, חלילה, תהליך של נסיגה והתפוררות, אלא תהליך הפוך של "ממשיכים בתנופה".

ומהמבחן האמיתי והמכריע הזה, עם כל הענווה והצניעות, יצאו החסידים וידם על העליונה. לא בכוחנו, לא בשל רוחב דעתנו ועומק

בינתנו. בכוחו של הרועה הנאמן אשר לא עזב את צאן מרעיתו, בכוחות הבלתי מוגבלים שהוא מעניק לנו, "יתיר מבחיוהי", הצלחנו בעזרת ה' לעמוד בקשה שבניסיונות, בהליכה מחיל אל חיל, בהתרחבות והתפשטות כל ענייניו הקדושים של אבינו רוענו. תנופת העשייה ונחישות האמונה - אלו היו ה'נס להתנסוס', ה'סך-הכל' שהאפיל על כל הדברים האחרים, חשובים ככל שיהיו.

ג

במכתבו המיוחד והנדיר של הרבי לגיליון ה-500, משגר הרבי את 'איחוליו הלבביים' וברכותיו הקדושות ל"חברי המערכת, הכותבים והקוראים של עיתון חשוב זה, שליט"א":

"אשר השם יתברך יצליחם ללכת מחיל אל חיל בעריכת ובהפצת העיתון ובהפצת תוכנו. ונתינת כח, שכל אחד ואחד יעשה ככל יכלתו בכל עניני יהדות, תורה ומצוות, ומובן שכן הוא בענין הוצאתו לאור והפצתו של העיתון".

הרבי כמו אומר לנו: השגתם הישגים, הגעתם לאן שהגעתם, אבל אתם נדרשים להפשיל שרוולים ולהמשיך בתנופה. והרבי מפנה את דבריו הק' לקוראים בדיוק כמו לחברי המערכת ולכותבים. כי אכן, עיתוננו הוא עיתונו של ציבור הקוראים כולו, על כל גווניו ושכבותיו. הוא נועד למען הקוראים ובעבורם. ומימו הראשון - הערותיהם, דברי השבח, ולא פחות מכך דברי הביקורת, אינם חדלים מלשמש לנו מורה דרך מגיליון לגיליון. לכן, זו גם הזדמנות נאותה לחזור ולהביע הערכה ותודה לכל הכותבים, המטלפנים והמגיבים בכתב ובעל-פה. אבל איננו מסתפקים בתודה; בעקבות דברי הרבי, אנו מרשים לעצמנו לפנות אל ציבור הקוראים בבקשה להיות שותפים יותר בעבודת הקודש, בכל התחומים, כהוראת הרבי ש"כל אחד ואחד יעשה ככל יכולתו... בעניין הוצאתו לאור והפצתו של העיתון".

אני חש חובה נעימה לציין באסירות תודה, כי העיתון לא היה מגיע לאן שהגיע, לולא התמסרותם המוחלטת של כל חברי המערכת, הכותבים, העובדים ואנשי ההנהלה, גם בזמנים קשים, מדי שבוע בשבוע, כאשר הם חשים את השליחות הגדולה בעבודתם הקדושה.

בעשור האחרון זכה העיתון לשדרוג גדול, בכמות ובאיכות, כאשר הצטרפו אליו שני כוחות מובילים:

ר' רמי שרעבי, מנהל העיתון, שבהצלחה בלתי רגילה, בברכתו של הרבי, מתמודד בצורה מעוררת השתאות עם ביסוס העיתון, התפתחותו והרחבתו, ור' מנחם כהן, העורך הנפלא, שבתבונה ובכשרון רב מנווט את העיתון מדי שבוע בשבוע ומגיישו גם לקהלים חדשים.

הגיליון הנוכחי נמסר לדפוס ברגשות מעורבים של שמחת נפש אמיתית, לצד תחושת אחריות כבדה, ובמיוחד כיסופי געגועים יוקדים של "רצוננו לראות את מלכנו", למטה מעשרה טפחים, ותכף ומיד ממש.

ויהי רצון שתקיים בנו ברכת הרבי באיגרת הברכה ובלשונו הקדוש: "יהי רצון שתשרה שכונה במעשה ידיכם, ומעשה ידיו כוננה... ובמעשה בית המקדש השלישי, במהרה בימינו, בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקינו".

אהרן דב

השתדלות נפשית לרשום עוד יהודים לספר התורה הכללי לאחדות עם ישראל

נ.ב. והזמן גרמא להזכיר ולעודר עוד הפעם אודות ההשתדלות נפשית דכל מי - וככל שיש בידו שכל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים יקנו אות כאחד מספרי התורה הכללים, יחוד נפלא ונצחי דכולם ממש, שהרי בימי הפורים קיימו כל היהודים מה שקיבלו כבר בזמן מתן התורה.

ולהכנות מחיימת מתוך שמחה וטייל

והזמ"ג להזכיר ולעודר עוה"ם אודות ההשתדלות נפשית דכל מי שיש בידו שכל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים יקנו אות כאחד מספרי תורה הכללים, יחוד נפלא ונצחי דכולם ממש, שהרי בימי הפורים קיימו כל היהודים מה שקיבלו כבר בזמן מתן התורה.

להרשמה:

www.sefertorahklali.com

058-4239728

פתגמים קצרים מדא"ח

הרב אלתר אליהו הכהן פרידמן

שבת היום לה' (ו)

« ראו כי ה' נתן לכם את השבת (בשלח טז, כט) »

לכם - יום השבת כולו ברשותכם, להוסיף בו או לגרוע ממנו, שהרי גילוי עונג העליון בשבת הוא לפי ערך עבודתכם במעשה המצוות בימי החול. (לקוטי תורה בשלח ב, ג)

« עולת שבת בשבתו, על עולת התמיד ונסכה (פנחס כח, י) »

התורה והמצווה של ימי החול נכללות ועולות בתפילות היום, בהן מאירה הארת שבת. זהו עולת התמיד. ותפילות ימות החול, יחד עם כל התורה והמצווה שנכללו בהן, נכללות ועולות בשבת. זהו עולת שבת. (כי עבודת ימי החול אינה יכולה להתכלל בשבת אלא על ידי התכללותה)

תחילה ב'שבת' שבכל יום).

מובן אם כן, שעולת שבת היא על (ידי) עולת התמיד.

(לקוטי תורה בהר מא, א)

« ושבת קדשו... הנחילנו... זכר ליציאת מצרים (קידוש ליל שבת) »

יציאת מצרים - היינו היציאה ממצר הגוף ותאוותיו. מי שיוצא מ'מצרים' שלו ודבק בה', יכול להתענג מאור השבת.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים עמ' רכה)

« מצוה לשורר בשבת (כתבי האריז"ל) »

שבת היא זמן של עליית העולמות.

לכן מצוה לשיר ולנגן ביום זה, כי נגינה פועלת התעלות הנפש, התפעלות ודביקות.

וכפי שאנו רואים, שכאשר מתבוננים בענין מסוים זה אכן משפיע, אבל אין בזה חיות והתפעלות, ואילו כשמנגנים תוך כדי ההתבוננות, יש בזה חיות רב והתפעלות גדולה.

(ספר המאמרים עור"ת עמ' קסג)

« תיתי לי, דקיימית שלש סעודות בשבת (שבת ק"ח, ב) »

בהיותו ילד פירש אדמו"ר האמצעי:

סעודה - לשון סעד ותמיכה.

קיימית שלש סעודות בשבת - הוספתי כוח ועוז בשלשה לבושי הנפש, מחשבה דיבור ומעשה, ביום השבת, וכך עשיתי להם סעד ותמיכה במשך ימי השבוע.

(אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ ג עמ' קט)

« תרתי משמע »

שבת - לשון שבייתה ומנוחה, ולשון השבתה וביטול, כמו אשבייתה מאנוש זכרם.

שני הפירושים עולים בקנה אחד, כי המנוחה והעונג של קדושה מביאות שממה וחורבן על הקליפות.

לפי זה מובן מה שבשבת שולט מזל שבתאי, המזל של שממה וחורבן.

(אור התורה שמות ב'תרכג)

« בלילה זמרה, ביום סעודה »

ליל שבת - הוא העלאה מלמטה למעלה. לכן אומרים אז 'אזמר בשבחין'. יום השבת - הוא המשכה מלמעלה למטה. לכן אומרים אז 'אסדר לסעודתא'.

(תורה אור יתרו עג, א)

אזרח ארה"ב? מגיע לך כסף!

כל אזרח ארה"ב (גם בלי הכנסות) זכאי לקבלת מענק קורונה חד פעמי!

תתקשרו אלינו, והמענק בדרך אליכם:
054-2184470
 observefunding@gmail.com

OBSERVE REFUNDS
 observefunding@gmail.com

בוגרי הטכניון מצליחים יותר.

גם אתה יכול להצליח בטכניון!

חולם ללמוד מקצוע יוקרתי?

מוסד הלימודים הנחשב בישראל מזמין אותך להתרשם ממגוון המסלולים. זו ההזדמנות שלך להתחיל עם הנתונים הטובים ביותר, ולהנות מעתיד מבטיח עם מקצוע יוקרתי בתחומי הרפואה, מדעי המחשב, ארכיטקטורה והנדסת חשמל, הנדסה אזרחית, תעשייה וניהול, הנדסת מכונות ועוד.

עבור בוגרי מערכת החינוך החרדית:

- מלגות מימון הטובות ביותר!
- ליזוי אישי לכל אורך הלימודים
- מגוון מסלולים רחב
- מעטפת מהודקת של תגבורים וכלי עזר יחודיים
- לבעלי תעודת בגרות / ציון פסיכומטרי / בוגרי מכינה

הטכניון מכון טכנולוגי לישראל

לפרטים והרשמה צלצל עכשיו:

052-3531768

dotan@g.technion.ac.il

מבית המלכות

כתבי יד קודש

מגיש: הרב שמואל לובטצקי

ההתקשרות היא ע"י לימוד תורתו והליכה בדרכיו

בקשר עם ג' תמוז מוגשים מענות קודש בקשר ללימוד תורת הנשיא

ההתקשרות באילנא דחיי היא תורת הדא"ח ג. ממכתב לר' ניסן פינסאן מיום כ"ד אלול ה'תש"י (לא נדפסה באגרות קודש):

ג וסג"ס הקונטרס לראש השנה הבע"ל וסג"ס מכתבים. ד"ר יצחק יצחקי ז"ל יצא לאור על ידי הוצאת ספרים יבנה.

בטח יודיע ג"כ בשו"ט [=גם כן בשורות טובות] בנוגע להקב"ע [=להקביעות עיתים] שבמכתבי הקודש [במכתב מי"ב אלול השי"ת מעורר הרבי על "קביעות עתים בתורה בכלל ובתורת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ בפרט].

ד. מהקדמה לקובץ ראש השנה תשי"א:

ד וכמו כן בכל אחד ואחת מאתנו ההתקשרות עם נשיא וראש דורנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ - וכבר ביאר אשר ההתקשרות היא ע"י לימוד תורתו והליכה בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו - היא היא אשר תסייע בעבודת ימי ראש השנה והתקשרותם עם שאר ימות השנה. ותהי' הצנור דרך בו יזמשכו הכתיבה וחתימה טובה, בטוב הנראה והנגלה, בגשמיות וברוחניות - בימי ראש השנה ואח"כ בכל השנה כולה.

ה. הוספה על מכתב מיום כ"ה אדר תש"י לר' ניסן נמנוב (נדפס באג"ק ח"ג):

ב ופ"ש כל המושפעים מאתו להנחותם בדרך.

א. ממכתב סיון תש"י (התורה לועד הנחות בלה"ק): תקותי אשר דכותי אין נוקק להערה ולהארה אודות ענין ההתקשרות לנשיא הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אשר ההתקשרות היא ע"י לימוד תורתו והליכה בדרכיו אשר הורה.

ובטח יש לו קביעות עתים ללימוד תורת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ אשר במאמריו שיחותיו ומכתביו. ומה טוב אם הלימוד הוא בחברה אשר איש את רעהו יחזקו ויעוררו.

א תורת הנשיא ד"ר יצחק יצחקי ז"ל יצא לאור על ידי הוצאת ספרים יבנה. ד"ר יצחק יצחקי ז"ל יצא לאור על ידי הוצאת ספרים יבנה.

ה. הוספה על מכתב מיום כ"ה אדר תש"י לר' ניסן נמנוב (נדפס באג"ק ח"ג):

ב ופ"ש כל המושפעים מאתו להנחותם בדרך.

חוסך? על בריאות

ברגע האמת, אנחנו לצדך.

לפרטים: מאיר כהן 058-6660770//02-5804040

הנהלה חב"דית | ניסיון מוכח בתביעות בתחום הבריאות

החכם עיניו בראשו... מביאים את בית המדרש הביתה!!!

קנית 'אוצר החכמה'?
הנך זכאי לרכוש
את 'מפרשי האוצר' -
המוצר החדש מבית
'אוצר החכמה'
> מידע נוסף באתר >

**חודש הספר העברי ב'אוצר החכמה'
הנחה של 40% ברכישת התכנה**

ט"ז סיון - ט"ז תמוז 8/7/20 - 7/6/20

**אוצר
החכמה**

הספרייה היהודית הממוחשבת הגדולה בעולם

כשבתי המדרשות נסגרו על מנעול ובריה ורבים נאלצו
לשהות כל שעות היום בביתם, היו כאלה שיכולת הלימוד
שלם לא נפגעה כלל! לרשות לקוחות 'אוצר החכמה'
עמדו כ-105,000 ספרי קודש, המוצגים דף אחר דף כצורתם
המקורית. אז אל תגידו לכשאפנה אקנה... נצלו את ההזדמנות!

www.otzar.org | otzar@otzar.biz | 02-5866078

הרמב"ם היומי

טור אורח שבועי
מוגש על-ידי מטה הרמב"ם היומי שעל-
ידי צעירי אגודת חב"ד

היית אצל הרבי? אתה נתבע להעיד!

הרב יצחק רבינוביץ
שליח הרבי במבשרת ציון

בג' תמוז נלמד בהשגחה פרטית את הפרקים י"א-י"ג בהלכות עדות לרמב"ם.
ההלכות נפתחות כך:

"מי שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בדרך ארץ הרי זה בחזקת רשע, ופסול לעדות מדבריהם. שכל מי שירד עד כך - חזקה שהוא עובר על רוב העבירות שבתורה. לפיכך אין מוסרים עדות לעם הארץ אלא אם כן הוחזק שהוא עוסק במצות ובגמילות חסדים". מהות עניין העדות אינה מעשה; שכן העד אינו עושה דבר אלא רק משקף את הדברים שנעשו. עם זאת, העד הוא צינור להמשכת המעשה גם למקום שלא נעשה שם. מי שמעיד על עניין שנעשה במקום שאחר לא ראה אותו, מעביר את העניין לבית הדין שיפסקו הדין על המציאות כפי שהוא, העד, ראה אותה.

על כך פוסק הרמב"ם, שהעד שאינו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ הרי הוא פסול לעדות מדבריהם, אלא אם כן הוחזק שהוא עוסק במצוות ובגמילות חסדים. היינו, שאמינות העדים היא מהותית ומעכבת את כשרותם. וכל מי שאינו במקרא, במשנה ובדרך ארץ הרי הוא פסול.

המשימה של כולנו

בג' תמוז תשנ"ד הפכנו כולנו לעדים. כל מי שהיה במחיצת קודשו של הרבי נתבע להעיד בפני הדור 'שלא ראה את יוסף', ולהמשיך את מציאותו של הרבי לדור שלא ראה ולא שמע ולא ידע. ובאמת, הרבי הפך את כולנו לעדים במנותו אותנו לשלוחים בכל קצווי תבל, למקומות שמציאותו של הרבי לא הייתה שם בגלוי, והטיל עלינו את השליחות להפוך את העולם כולו לדירה לו יתברך - גם המקומות הרחוקים ביותר בכל קצווי תבל. ידוע הסיפור על אחד שניגש לרבי בהתוועדות וביקש ברכה שאלו שלא זכו להגיע לכאן שיזכו לכך. הרבי ענה לו: "לחיים בשביל אלו שנמצאים כאן, שיגיעו לכאן". הרבי הפך את הקערה על פיה: 'להיות אצל הרבי' אין הכוונה רק לראות את המציאות הגשמית אלא להיות בכל מהותנו ועצמותנו אצל הרבי.

איך התנהגנו כולנו בהיות המשכן על מכוננו, וכהן גדול עומד ומקריב קרבנות אצל המזבח! כל השבוע התנהל על פי ההתוועדות, וכל אחד כיוון את עצמו כפי יכולתו להיות כלי מוכן לקבל את ההתוועדות, להקשיב, לשמוע, ללמוד, להבין ולקלוט את דברי הרבי. ידוע ידענו כי דברי הרבי הם גילוי העצם והמשכתו אלינו לכל מהות חיינו. ואגב, אין זה פלא שדווקא הקרובים ביותר, המקושרים ביותר ואלו שנדחפו בגשמיות וברוחניות ביותר לרבי, הם דווקא נסעו למקומות הרחוקים ביותר לכל ימי חייהם. דווקא הם המשיכו וממשיכים את ההתוועדות והופכים את הציבור (ראשי תיבות צדיקים בינונים ורשעים) כלים מוכנים להתוועדות של הרבי בעצמו.

זכות עצומה

אבל כל אחד ואחת מאיתנו הוא שליח במקומו הפרטי, שאליו הובילה אותו ההשגחה העליונה, ויש לו האפשרות והחובה להיות עד נאמן על החיים במחיצת נשיא דורנו. ובג' תמוז, בעת אשר חשכה הארץ ונדמה לבאי עולם כי מתחילה בחב"ד (ובאמצעותה בכל העולם) תקופה חדשה, קיבל העולם עשרות אלפי עדים נאמנים, שלוחים וחסידים שעוסקים יומם ולילה עד שאין להם פנאי במשימה לתקן עולם במלכות שד"י, במסירות עד עיצומה של נפש, כל אחד לפום שיעורא דיליה.

אך יש תנאי שחשוב לדעת: מהות השליחות היא 'עדות נאמנה!' העיסוק בקירוב יהודים וגילוי מהות נשמתם האלוקית, נועדו אך ורק להמשיך את כוחו של הרבי לכל העולם כולו. זכות עצומה היא לנו, שהרבי מסר את עצמו אלינו, שאנחנו, קרוצי חומר ויושבי בתי חומר, יכולים להיות העדים שימשיכו את עצמותו של הרבי לכל קצווי תבל. וכדברי הרמב"ם בהלכה ב': "לפיכך אין מוסרין עדות לעם הארץ ואין מקבלין ממנו, אלא אם כן הוחזק שהוא עוסק במצות ובגמילות חסדים". היינו, שגם מי שאינו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ יכול להיות עד נאמן אם הוא עוסק במצות ובגמילות חסדים. הדברים מקבלים משנה תוקף בשנה זו, שאיננו יכולים אפילו לשהות בגופנו הגשמי באוהל הקדוש בג' תמוז, ועם זאת חב"ד אינה משתנה! ואנו נמצאים בגופנו ונפשנו עם אדוננו מורנו ורבונו כל אחד ואחד במקומו שלו.

Elyasaf
אליסף חפץ

לשמחה חסידית אמיתית
050-770-1374

elimm770@gmail.com

לא תם ולא נשלם!

שבוע הספר ברשת 'יפה נוף פלדהיים'
נמשך בכל העוצמה!

הנחות ענק על מאות ספרים
לכל המשפחה:

נוסטלגיה
הספרים שאהבנו

25 ₪ 25 ₪ 20 ₪

סטים וספרי יסוד

510 ₪ 684 ₪ 350 ₪ 480 ₪

הלכה ברוחה חק לישראל המבור

סדרות איכותיות לילדים

הסדרה ילדי רב החובל 1-6
כל ספר 10-15 ₪ בלבד
'הוצאת 'שחקים'

הסדרה חלונות אור
כל ספר 20-25 ₪ בלבד
'הוצאת 'שחקים'

ועוד שפע של מבצעים על ספרי קודש, קריאה, ילדים ועוד...

חפשו את קטלוג המבצעים
המלא בחנויות יפה נוף
פלדהיים ובתיבות הדואר

לנוחותכם גם משלוחים עד הבית
1-599-581-581
נלות משלוח: 20 ₪ לכל הארץ

בקה באתר החדש:
yefe.co.il

רשת חנויות "יפה נוף-פלדהיים":

ירושלים: מלכי ישראל 17 | סופרסטור מאה שערים 17 | צומת בר אילן 1 | גבעת שאול 28 | בית וגן הפסגה 50 | בית הדפוס 32 | מודיעין עילית-קרית ספר: אבני נזר 26 | שדי חמד 1 | ברכפלד: רבי יהודה הנשיא 14 | בית שמש: חפציבה-בן איש חי 29 | חזון איש 17 | חדש: רמה א-נחל שורק 31 | סעל שוק מהדרין | בני ברק: רבי עקיבא 130 | אהרונוביץ 19 | מול מרכז רימונים | ברטנורא 3 | רבי עקיבא 43 | עזרא 45 | אשדוד: ענק הספרים - יוסי בן חלפתא 10 | רובע ז' | פתח תקוה: קהילות יעקב 4 | בני דר | ההסתדרות 2 | פינת רוטשילד | אלעד: רבי יהודה הנשיא 90 | קרית גת: האדמו"ר מחב"ד | פינת נתיבות שלום (בני קרעטשניף) | רכסיים: סביון 39 | בנה (בתר) | אופקים: חפץ חיים מול בית הכנסת אוהל משה.

לדיוק, חסידים!
הרב מיכאל טייב

הכל מתוכנן, הכל בשליטה, עוד קצת ומגיעים ליעד

תודה על כך שמדי שבוע בשבוע אתם מכניסים לנו את הרבי לתוך הבית ומקדשים שם ליובאוויטש בעולם. ובוודאי בגיליון הראשון שתדפיסו אחרי הגאולה, יהיה תיאור של ההתוועדות הגדולה שיתוועד רבנו מיד אחרי הגילוי...

והעניין השני: בפרשת וירא אמר רבנו שהסתיימה עבודת הבידורים: כעת ברור שגם היום כשאוכלים ושותים לשם שמיים וכו' קיים עניין הבידורים, אלא שבאופן כללי סוג העבודה השתנה. לפני הגאולה מתקיים העניין של 'יתבררו ויתלבנו', ולכן היום אפשר או ליפול בעומק רע ממש, על כל המשתמע מזה, או להגיע לעומק רום... היום אי אפשר לעמוד ב'נוטרל', זה לא שייך. או שעולים או שירדו. ובאותיות פשוטות - או ששקועים באינטרנט ובחומריות עולם הזה הגשמי, או ששקועים בנגלה ובחסידות, בתורת רבנו, ובעבודה שרבנו דורש ותובע מאיתנו.

היום אולי אפשר לומר שמדובר בעבודת הניסיונות, לגלות את התוקף העצמי הנובע מפנימיות הנפש שמוביל להנחה שכך ולא אחרת... לא נכנסים עם הצד המנגד לשקלא וטריא ולטענה ומענה כלל וכלל. החסידות נותנת את התוקף הזה. לחסידות יש כוח לרומם את האדם, לחלץ אותו מהרפש ולהעמידו בקרן אורה. עשר שעות טיסה לא מפרידות את הרבי מאיתנו, וגם לא 26 שנה... זה קשר עצמי ונצחי, רק בתנאי שאנחנו לא ננתק את הקשר - אלא נשאיר את תדר ההתקשרות פתוח, אבל תמיד.

וכמו שעד עתה היה מונח שהרבי יולכנו לקראת הגאולה, כך צריך להיות מונח גם עכשיו, והמאורע שאירע אינו אלא ניסיון בלבד שמסתיר על האמת... אלה מילים שאמר הרבי אחרי הסתלקות הרבי הקודם. צריכים ללמוד הרבה תורה, הרבה נגלה והרבה חסידות. אך יש לגלות להט יוצא דופן בלימוד לקוטי שיחות ומאמרים, תורת מנחם, אגרות ורשימות ומענה קודש, לדעת כל רז סודך... להחזיק חזק בידיה של הרבי, וזה יגלה אצלנו את התוקף העצמי הנובע מעצם הנשמה ונוכל לעמוד בניסיון ולגלות את האמת.

אבסורדי לומר כל העת שהרבי לא עזב אותנו. וכי יכול להיות אחרת? אם כן, איך אתה חי? מה שצריך להדגיש הוא - שאנחנו לא נעזוב אותו בכוחות הגלויים שלנו, כי מצד העצם לא שייך ניתוק...

לפני שאסיים ברצוני לציין עניין חשוב ביותר. בו' תמוז השנה ימלאו 40 שנה לעיתון 'כפר חב"ד', השופר של הרב, ויש לי בשם כולם מילה אחת לומר: תודה. תודה על כך שמדי שבוע בשבוע אתם מכניסים לנו את הרבי לתוך הבית ומקדשים שם ליובאוויטש בעולם. ובוודאי בגיליון הראשון שתדפיסו אחרי הגאולה, יהיה תיאור של ההתוועדות הגדולה שיתוועד רבנו מיד אחרי הגילוי...

ייתן ה' שעד שיגיע גיליון זה לבתי הקוראים, שוב נזכה, אך הפעם לנצח, להתראות פנים בפנים עם אדוננו מורנו ורבנו.

הני כתוב את השורות דלהלן ביום שני, אור לא' בתמוז... ימים אחדים לפני היום הגדול והקדוש, יום ההילולא של כ"ק אדוננו מורנו ורבנו רוח אפינו משיח ה'.

יש ימים שבהם רוצים להתוועד או מתוועדים באופן טבעי - ימים כמו י"ט כסלו, פורים, ה' טבת... אך יש ימים שבהם מתוועדים כי צריכים, כי זה רצונו הקדוש של הרבי. ג' תמוז הוא יום שקשה להתוועד בו, אולי הייתי אומר שלא רוצים להתוועד אבל צריכים להתוועד, כי קדוש היום לאדוננו... וממילא, בהתוועדות ג' תמוז לא צריכים לדבר הרגשים, אם ישנם בכלל, או לשחזר כל מיני סיסמאות, אלא פשוט לדבר מה שהרבי דיבר... אין ספק שבכ"ח ניסן תנש"א, כאשר אמר רבנו "אני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם", הוא הכין אותנו לכ"ז אדר ולג' תמוז. יוצא מכך, שכל מה שדיבר הרבי בהמשך לזה, הוא הכנה ליום הזה, ועל כך צריכים לדבר לכל הפחות בפתח ההתוועדות.

היות שמכ"ח ניסן עד פרשת ויקהל יש ריבוי עניינים, נתמקד בשניים. הראשון הוא כינוס השלוחים העולמי שבו הרבי מודיע לשלוחים, ובעצם לכלל חסידי חב"ד, שעבודתנו כעת היא לקבל פני משיח צדקנו, כדי שמישיח צדקנו יוכל לקיים את שליחותו לגאול את עם ישראל מהגלות; ושכל ענייני השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו ולהוביל לעניין המרכזי, להכין את עצמו ואת כל סביבתו לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש... בשנת מ"ז או מ"ח כמדומני אמר הרבי לבנימין נתניהו כשהעבר לפניו: "אני רק בראשית דרכי". אלו לא מילים באוויר, והמשכיל יבין.

בין עבר להווה

משום מה היום קל יותר להתמקד בעבר, לחיות בגעגועים ואולי להציג ולהציף את הפן הקשה של היום הזה, ג' תמוז. אלא שיש לדעת שה' מלך, ה' מלך, ה' ימלוך. וצדיקים דומים לבוראם. יש הרבי שהיה, יש הרבי שבהווה, ויש הרבי שיהיה... ולכן מי שאין לו הרבי שהיה, אין לו זה שבהווה, אך בדיוק כך מי שאין לו הרבי שיהיה, אין לו זה שהיה וגם לא זה שבהווה... זו נקודה עצמית אחת שהיא בלתי מתחלקת.

אין צורך לעוות מילים ולפרש פירושים ברומם של עולם. פשוט לקרוא את אותן השיחות פשוטן כמשמען, בלי להשחיל שום פירוש אישי לתוך המילים. וכמו שאומרים - תמים תהיה עם ה' אלוקיך. ובעיקר אין צורך לחשוש או לפחד מהשיחות הללו. הרבי אמר לנו אותן כדי שנלמד אותן, נבין אותן ונחיה איתן. אפשר להאריך בנושא, אלא שתן לחכם ויחכם עוד...

בכל מקום שיש שליח הרבי, תמצאו גם את שבועון 'כפר חב"ד' המציין בתחילת השבוע הבא 40 שנה להיווסדו. התמונה הזו צולמה בתחילת השבוע במדינת וייטנאם הרחוקה, בסלון ביתו של שליח הרבי, הרב מנחם הרטמן. אחרי עוצר קורונה מתמשך, הגיעו בתחילת השבוע ערמות 'כפר חב"ד' מארבעה חודשים...

בעקבות הילולת הראשל"צ הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל ולקראת ציון הדרך של 40 שנה לייסוד 'כפר חב"ד', אנו מגישים כותרת מריאיון שהעניק הרב אליהו ל'כפר חב"ד' לרגל הגיליון ה-700, לפני קרוב לחצי יובל שנים, ובו הפליא במעלת השבועון שעל טהרת הקודש: "אילו היה החפץ חיים חי היום, היה קורא רק 'כפר חב"ד'..."

קוראים כותבים

ת"ד 4 כפר חב"ד 6084000 | פקס 03-9606418 | דוא"ל office@kcm.co.il

המערכת רשאית לערוך את המכתבים בהתאם לנדרש

הצעה מעשית ללימוד 'אגרות'

(לקראת ג' תמוז)

נמצאים בימים הסמוכים לג' תמוז וכל אחד מחפש דרכים לעורר ההתקשרות, והנה מהעיקרים בדרכי ההתקשרות הוא לשנות המבט וההשקפה על העולם ועל חיי האדם, ולראות את הדברים במבט כפי שהרבי מדריך ומחנך.

ובזה גופא, הנה המאמרים וגם השיחות מדברים במידה מסוימת בעיקר אל הנפש האלוקית, ובוזה יש מעלה בלימוד אגרות קודש (לא כתחליף ללימוד שיחות ומאמרים, אלא בנוסף להם), שהמכתבים פונים לנפש הבהמית ולחיי היום יום, וגם בצד המעשי - אחרי שטרודים בסיום יום העבודה וקשה יותר לשבת ללמוד שיחה או מאמר במשך זמן, אפשר 'לחטוף' לימוד מכתב או שניים מאגרות קודש (לא כתחליף למאמרים ולשיחות).

ואכן ראיתי שיש נוהגים מנהג טוב לקבוע לימוד יומי של שלושה או חמישה מכתבים של הרבי.

והנה ראיתי להאיר, שיש דרך מעשית ללימוד קבוע של אגרות קודש, תמידין כסדרן. לאחרונה יצא לאור סט מיוחד של ספרים ע"י מכון 'אור החסידות' בשם "דרכי החיים", ובו יש ליקוט של שלושה נושאים באגרות קודש, על פרשת השבוע והמועדים.

הלימוד על הסדר מהספרים הללו, כמה יתרונות יש בו:

א. כשולמדים מתוך ספר אגרות קודש על הסדר, הרי לא כל מכתב מובן, יש מכתבים עיוניים וכו', ואילו כאן ליקטו מכתבים מובחרים בנושאים הנוגעים בחיי היום יום.

ב. לימוד על הסדר לפי פרשת השבוע, המכתבים נעשים חלק מהשיעורים

היומיים והשבועיים, ונכנס בגדר "לחיות עם הזמן" של פרשת השבוע ועם הדרכות של הרבי שיש להם קשר לפרשה.

ג. כשולמדים מפה ומשם, אזי אם יש אירוע משמח וכי"ב, אז מפספסים. כשה מסודר לפי פרשת השבוע, אזי יש התחייבות להספיק להשלים זאת במשך השבוע. כך הקביעות נשמרת חוק ולא יעבור. ועוד יש להאריך בזה בעז"ה.

אברהם מ"מ וכטר

נחלת הר חב"ד

המענה מהרבי הגיע דרך העיתון!

(גיליון חג השבועות, 1861)

השגחה פרטית מופלאה מלווה אותנו על כל צעד ושעל בחיינו, אך לפעמים ההשגחה העליונה מספקת לנו רגעים בולטים במיוחד.

באחד מהם זכה עיתון 'כפר חב"ד' לאחרונה. במדור 'חיי רבי' בגיליון של ערב חג השבועות פורסם מענה שכתב הרבי לאישה מסוימת: יהודי כתב לרבי בתחילת חודש סיון שאשתו נמצאת במצב רוח ירוד ומדוכא. תשובת הרבי: 'דווקא לפני קבלת התורה! (והנשים קדמו לאנשים). אזכיר על הציון'.

ימים אחדים לאחר מכן סיפר לי ידידי הרב מ"מ ו' ששמע מבעלה של אותה אישה עצמה (!) שבדיוק השנה הייתה שרויה לפני חג השבועות בדיכאון בעקבות שמועות ששמעה על קרובי משפחה ומכרים שנקלעו למצבים רפואיים קשים בגלל הקורונה, ובדיוק ברגע המתאים הגיע אליה (בפעם השנייה) המענה המעודד מהרבי, והפעם דרך עיתון 'כפר חב"ד'...

אחד מאנ"ש

הכתובת לסיוע

(לכאוב ולהאמין, חיים גיל, גיליון 1861)

התרגשנו מאוד לקרוא את הכתבה המאלפת של הסופר המוכשר חיים גיל על סיפור חייו המאלף ומעורר ההשראה של הרה"ח רז שיחי' בוגלה. עם זאת, שכתם לצרף פרטים ליצירת קשר ולעזרה ולסיוע (גם כלכלי) למשפחה יקרה זו. אנא פרסמו לתועלת המשפחה, כמובן לאחר קבלת אישור, ולתועלת כלל הקוראים שהכתבה נגעה לליבם ומעוניינים לעזור במה שאפשר למשפחה היקרה.

בברכה

יהושע לייב בן יוסף

מגדל העמק

תגובת המערכת:

תודה על ההערה. כתובת המייל: 770bugler@gmail.com

משל המכונאי והספנים

(איך נתכונן לג' תמוז, גיליון 1863)

בהמשך לדבריו המעוררים של הרב זלמן גופין, כדאי להוסיף נקודה ששמעתי ממנו לאחרונה:

באחת ההתוועדויות בשנת תשי"א, כשדיבר על נושא ההתקשרות לנשיא הדור, הרבי הביא משל מספינה שבטנה נמצא המכונאי שתפקידו

להפעיל את המכונות שמוליכות את הספינה ולהשגיח שיפעלו באופן הנכון. ולמעלה, בסיפון העליון, נמצאים הספנים המוליכים את הספינה ומנווטים את כיוון נסיעתה. למכונאי יש אומנם תפקיד אחראי בהפעלת הספינה אך לא מתחשבים בדעתו ביחס לכיוון נסיעתה.

והרבי הסביר שכך הוא גם במצבנו הנוכחי: ישנם דברים שאיננו מסוגלים להבין, כי איננו רואים מה מתרחש למעלה ואיננו מנווטים את הדרך לקראת ביאת המשיח. תפקידנו הוא לבצע את המוטל עלינו בתמימות ובשמחה, גם כאשר לא ברור לנו כיוון ההתקדמות וגם כשישנם העלמות והסתרים רבים. והמסר בקשר לג' תמוז מובן מאליו.

יעקב קפלן

לוד

תיקון טעות

(בימים ההם, גיליון 1863)

בתמונה שהובאה בגיליון 1863, 'בימים ההם', שנשמרה בספריית אגו"ח, מדובר בתמימים שלוחים משיבת אהלי תורה מארה"ב לשיבה באוסטרליה, שהיו נוסעים בימי ספירת העומר וכדי שלא להחסיר יום בספירה, היו עוברים דרך אה"ק (ולא דרך 'קו התאריך') והרה"ח הנודע הפרטיון ר' זושא וילמובסקי ע"ה היה מלווה אותם בביקור במוסדות וכו'. לאחר פטירת ר' זושא, בנו יבלח"ט הרה"ח ר' לוי שיחי', היה ממלא את מקומו ומלווה אותם. התמונה שפרסמתם הייתה בלשכתו של המרא דאתרא הגה"ח הרב מ"ש אשכנזי ע"ה.

בין התמימים השלוחים נראה הרב יעקב פרידמן שיחי', היום שליח במוסקוה.

ככבוד וברכה

מ.ש.ה

כפר חב"ד

לגברים ולנשים במסלולים נפרדים

Orlizi

עובדי/ות הוראה - גננות / חינוך מיוחד? בעלי/ות תעודת בכיר?

עברתם כבר חצי מהדרך לתואר!

תוכנית השלמה לתואר ראשון בחינוך

ההזדמנות שלכם להתקדם לתואר תוך שנה / שנה וחצי בלבד! במסגרת חרדית איכותית ושמורה במיוחד!

המקפצה שלכם לפרנסה ברווח וללימודי תואר שני במקצועות הטיפול (פסיכודרמה, טיפול באמנות, יעוץ חינוכי ועוד...)

50% הנחה בדמי הרישום!

03 פגישה מקוננת

02 פגישה פרונטלית

01 פגישה טלפונית

לנוחותכם, מגוון אפשרויות לפגישה עם יועצי הלימודים שלנו:

להרשמה ובירורים התקשרו: **03-5726125**

קמפוס ראשי: רח' יהושע בן נון 2, ב"ב | קמפוס קונקורד: רח' בר-כוכבא 21, ב"ב

www.mivchar.org.il

זה כן משנה באיזה מכללה!

אחרי ארבעים שנה

כמה תוכנות במלאת 40 שנה בדיוק להופעת שבועון 'כפר חב"ד': ו' תמוז תש"מ - ו' תמוז תש"פ

”תקשיב, אני חייב לך טובה גדולה, הנשמה שלי חייבת לך טובה גדולה”. כך נפתחה הודעה אישית ששיגר שליח חשוב מאחת מערי הקודש לשליח בבירת השרון, בסוף השבוע שעבר, לאחר שזה האחרון המליץ לו לקרוא את השיחה המאלפת שהעניק הרב יצחק גולדברג לשבועונו לגיליון שבת הכנה לג' תמוז.

”אני”, התוודה בפניו, ”כמו הרבה שלוחים עסוקים, מקבל את ה'כפר חב"ד', מעלעל לראות אם יש משהו פיקנט, מקסימום קורא את הטור של אהרן דב ומציץ בטור של הרב חירטיק, מה לעשות, אני לא מספיק. לפחות בני הבית מספיקים. וכך היה נראה לי גם הפעם, כשראיתי את הגיליון, והבחנתי בכותרת הריאיון עם הרב גולדברג. אמרתי לעצמי: נו, גם השבוע אני לא אספיק, ושמתי את זה בצד.

”אחרי שראיתי את ההמלצה שלך, קראתי את הריאיון בעיון ופשוט התרגשתי עד דמעות, וזה לא קורה לי הרבה. ממש הרגשתי הרגשה של התעלות, כמו בריקוד בבנקט של כינוס השלוחים, התעוררות רוחנית. איך שהרב גולדברג הסביר את הדברים, זה פשוט עשה לי סדר בכל מיני דברים. איך שביאר כיצד הרבי הכין אותנו לג' תמוז, איך

השפילא בעניין ה'יתיר מבחיוה', פתאום מה שהורגלתי לשמוע כסיסמה הפך למשהו שאפשר לתפוס.”

והשליח המשיך: ”קראתי את זה עוד פעם, ואני רוצה לומר לך שזה מאמר חובה.

כשקראתי את התיאורים שלו מהקפות אצל הרבי, הרגשתי שזו פעם ראשונה שמישהו שם אותיות ברורות מהרגשות שהיו לי בעת שהייתי בהקפות בשמחת תורה. יישר כוח גדול. זה באמת משהו שחובה לכל חסיד לקרוא. מסמך שכולו חיוק.”

התגובה האוטנטית הזו, ששוגרה אליי, המחיישה לי פעם נוספת את כוחה של המילה הכתובה, את כוחה של התוועדות סוחפת המודפסת שחור על גבי לבן, את כוחה של שיחה המוגשת בטוב טעם וחודרת ללבבות קהל הקוראים ופועלת את פעולתה להלהיב מחדש שליח של הרבי, אשר לו השפעה גדולה על יהודים רבים.

ברוח זו, זורמות בכל שבוע למערכת אין ספור תגובות מקהל הקוראים ברחבי העולם, מצידם של שלוחים, של אנ"ש, של מקורבים, שמגיבים על מאמר כזה או אחר שנגע לליבם, שחיוק אותם בעבודת השם, שעורר אותם ברגש אור וחום ההתקשרות לנשיא הדור, שהבעיר אצלם מחדש חיות נעורים. ”העיתון הפך למרכז שולחן השבת שלנו”, סיפר לי חבר (רב) קהילה ושליח מראשון לציון) ביום ראשון השבוע, והוסיף: ”הוא מעצב את המחשבה והחיים החסידיים בבית מכל כך הרבה זוויות.”

לפני ארבעים שנה, כשקם לו אברך צעיר בן עשרים ושש והחליט להקים עלון כפרי-מקומי, שיהווה סוג של במה פנימית, הוא לא האמין לרגע לאן תתגלגל היוזמה הפרטית שלו כעבור ארבעים שנה. הוא לא חיפש כבוד, שררה, ג'וב, או להקים עסק. הוא חשב רק על דבר אחד: איך לשמור על

כבודו של הרבי, בימים סוערים כל כך, של מתקפות פרועות. בשנת תשע"ג, היה זה המרא דאתרא של כפר חב"ד, הגאון רבי מרדכי שמואל אשכנזי ע"ה, שחשף בפורום סגור כי בשנים ההן, הוגשה תביעה בבית הדין הרבני בתל אביב נגד העורך הראשי הרב אהרן דב הלפרין, בעקבות מאמר נועז שפרסם מעל גבי העיתון. הרב גילה כיצד פעל הרבי לסכל את התביעה. ”נדהמתי לראות איך נוגע לרבי העיתון וכשיש למישהו טענות הרבי עצמו נחלץ להגן ומתייחס לכך כאל עניינו הוא, עד כדי כך שהוא מודיע לי שהוא יממן את העלות של הטוען הרבני!”, חשף הרב.

בשיחה שניהלתי השבוע עם ר' אהרן דב לרגל ציון הדרך של ארבעים שנה, ומתפרסמת במגזין זה, שאלתי אותו איך הוא מסביר את העובדה שפעם אחר פעם, הרבי נתן לו - אז אברך צעיר לימים - גיבוי, גם בצמתים לא ממש נעימים מול גופים שונים וחשובים. ”קשה לי ולא נעים לתת הסבר”, הודה לפניי, ”בכל זאת”, אמר לאחר הרהור של כמה רגעים, ”אוכל לומר, כשעושים משהו שלא מעורבב בו שום שיקול אחר פרט לכבודו של הרבי - יש שיעתא דשמיא.”

בתקופה האחרונה, עידן הקורונה, ראינו תופעה מרתקת: עלייה לא שגרתית בגרף המנויים של 'כפר חב"ד'. ”אין לי שיעורים, אין לי תפילות במניין, אין לי התוועדויות, מזל שנשאר לי 'כפר חב"ד' בבית. זה מה שמבעיר את הגחלת החסידית בבית שלנו”, שח לפניי אחד מחשובי השלוחים בפריז, המקבל מדי יום חמישי בצהריים את 'כפר חב"ד' הטרי, תמידין כסדרן. פתאום, דווקא בתקופה החשוכה הזו, התברר כמה חשיבות יש ל'כפר חב"ד' בחיים החסידיים.

ארבעים שנה אחרי שהרבי נתן את ברכתו לאברך הצעיר שיתמסר לעיתון, אפשר להתחיל להבין, קאי איניש אדעתיה דרביה, את כוונתו של הרבי, שיהיה לחב"ד שופר טהור וצלול, שישמיע ברמה את דברו של חסידות חב"ד, שישמיע את באר המים החיים לרבבות ואלפים בכל קצות תבל ויעניק מדי שבוע בשבוע מנה חסידית גדושה לכל בני המשפחה. פתאום, אחרי ארבעים שנה, כשאנו בעיצומו של חושך כפול ומכופל - כשאפילו אי אפשר לנסוע לציונו הק' של הרבי - רואים במוחש את ההשפעה הגדולה של העיתון על קוראיו - כלשון הרבי במכתב הנדיר ל'כפר חב"ד' לרגל גיליון החמישים-אמות, ואת הלהבה החסידית שהוא מדליק באלפי בתים מסביב לגלובוס.

קדמו לר' אהרן דב כל מיני יוזמות דומות, קמו ונפלו. אולם ר' אהרן דב זכה שמפעל החיים שלו יתבסס ויגיע, בשעה טובה ומוצלחת, לציון הדרך של ארבעים שנה, כשהוא לא מפסיק לעצור ולהתפתח למעגלים חדשים ומפתיעים, ובאחרונה עם השקת מגזין 'נשמה' לקהל מקורבי בתי חב"ד, בשיתוף פעולה עם 'צעירי אגודת חב"ד'. נאחל לו, לר' אהרן דב, מכלל חברי המערכת, שיאריך ימים על ממלכתו, ויזכה להיות הראשון שידווח על גבי עמוד השער על ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו!

JEM | 108301

כשיהודי מתבונן ומתעמק בכך שזה שהאוכל מזין אותו, הרי זה הניצוץ האלקי שבו (כידוע פירוש האריז"ל על הפסוק כי לא על הלחם לבדו יחי' האדם כי על כל מוצא פי ה' יחי' האדם, שהכוונה בזה היא שהמוצא פי ה' שבלחם הוא המח' את האדם) הרי אז הוא רואה אלקות במאכל גופא. ואותו הדבר במסחה, כשמתבונן בצירופי המקרים בשעת מסחרו - הוא

לא רק שלא השתתפו בזה חוגים אחרים, אלא היו גם חוגים כאלה שהסתכלו על זה בעין עקומה: דרך חדשה! ולעגו על זה, באמרם, שחבל על זמנם של בני תורה להתעסק עם 'דברים פחותים' כאלה

רואה השגחה פרטית, שהקב"ה סיבב שזה יבוא לכאן וזה יבוא לכאן ומזה יהיה הרווח. וזהו בכל דרכיך דעהו, שבתוך המסחר עצמו הוא "יודע" את הקב"ה.

ההכרה השכלית ב'פירוש הבעש"ט'

נוסף לחידושו של הבעש"ט בקשר של הקב"ה עם כל המאורעות שבעולם, שכולם הם בהשגחתו ית', חידש עוד יותר, שגם עצם המציאות של כל דבר שבעולם (לא רק המאורעות שבו) קשור עם אלקות. ידוע פירוש הבעש"ט עה"פ "לעולם ה' דברך נצב בשמים" (הובא ע"י רבינו הזקן בהתחלת החלק השני של ספר התניא), שהבעש"ט מפרש, ש"דברך" מוסב על מאמר "יהי רקיע", שמאמר זה לעולם נמצא "בשמים" והוא מחי' ומהווה בכל רגע ורגע את השמים, ואם הדיבור היה מסתלק לרגע מן השמים - היה הרקיע נעשה לאין ואפס, כמו לפני הבריאה. וזה לא רק בנוגע לרקיע, כי אם גם בנוגע לכל הנבראים, שבכל הנבראים ישנו ה"דבר השם" שזהו החיות שלהם המח' ומהווה אותם בכל רגע, ובאם הדבר השם היה מסתלק מן הנברא - היה נעשה כל העולם אין ואפס. מה אנו רואים בפירוש הזה ש"פירש הבעש"ט"? - אנו רואים את ההכרה אשר מציאותו האמיתית של העולם היא - אלקות.

עם אלקות באופן נעלה עוד יותר מכמו שהיה במתן תורה (ועד ש'וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"), הרי כשאומרים שתורת הבעש"ט היא התנוצצות וטעימה מתורתו של משיח, פירוש הדברים הוא, שהבעש"ט חידש הסתכלות חדשה על היחס של העולם לאלקות.

אלא שאעפ"כ הדוגמא על אברהם אבינו היא אדמו"ר הזקן דוקא, כי אף שגם בתורת החסידות הכללית שחידש מורנו הבעש"ט נמצא הרעיון דחיבור העולם עם אלקות, מ"מ, מכיון שהרעיון לא נתלבש בהשגה שכלית, הרי לא הגיע הענין לתוך העולם, ונמצא שהעולם נשאר עדיין "באפילה".

ודוקא ע"י רבינו הזקן שהוריד ענין זה לתוך השכל, לתוך העולם, התחיל הענין להאיר בעולם, כדוגמת אברהם אבינו ש"התחיל להאיר" בעולם (כדברי המדרש הנ"ל).

וכמו שאברהם לא הוריד את השכינה למטה ממש אלא לרקיע ה', וכן הצדיקים שלאחריו שפעלו עוד יותר, עדיין לא הורידוה למטה בארץ, וענין זה נפעל ע"י השביעי שהוא משה רבינו, אותו הדבר הוא בענין הקשר בין האלוקות והעולם שהתחיל ע"י הבעש"ט ואדמו"ר הזקן והצדיקים שלאחריו, הרי אף שכשאחד מהם הוריד עוד יותר למטה את החיבור של העולם עם אלקות, ע"י הסברה בשכל באופן שאנשים פשוטים יותר יוכלו להשיג, מ"מ עדיין נשאר הענין "ברקיע", היינו במדרגה מופשטת ורוחנית, והגיע לידי שכל מוחשי ביותר (בדוגמת "ארץ") בדורנו דור השביעי, ע"י נשיא הדור כ"ק אדמו"ר זי"ע, בעל ההילולא.

כלומר: כל זמן שמשיח עדיין לא בא, עוד לא הגיע המצב של "וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". אבל בעולם השכל, הרי בדור השביעי הגיע גילוי זה לשכל פשוט ומוחשי ביותר, שבעולם השכל הוא בדוגמת "ראיית הברש".

בכל דרכיך דעהו

האמור לעיל, שמורנו הבעש"ט חידש הסתכלות חדשה על היחס של עולם ואלקות, בא לידי ביטוי בחידושו המפורסם בענין "השגחה פרטית". ידוע שעד שבא הבעש"ט היו סבורים שהשגחה פרטית היא רק על האדם, אבל על דומם צומח וחי ההשגחה היא רק השגחה כללית, והבעש"ט הוא זה שחידש שישנה השגחה פרטית גם על חי וצומח וגם על דומם.

והרי חידוש זה הוא ביטוי הענין האמור, שכל נקודה ונקודה שבעולם קשורה ומאוחדת עם אלקות, ולכן לא שייך שיה' איזה מאורע בעולם ללא השגחה פרטית מלמעלה.

ולא זו בלבד, אלא שחידש הבעש"ט, שכל איש ישראל צריך להרגיל את עצמו לראות בכל מאורע

את ההשגחה הפרטית. היינו שמלבד מה שחידש את עצם הענין, ביאר עוד, שזהו חלק עיקרי בעבודת האדם לראות את הקשר דעולם ואלקות.

ענין זה מתאים עם המבואר בחסידות בדבר ההבדל בין שני הלשונות שמצינו בענין הקשר של האדם אל הקב"ה ואלקות: לשון המשנה "כל מעשיך יהיו לשם שמים", ולשון הפסוק "בכל דרכיך דעהו".

באופן כללי זו אותה הנקודה, שיהודי צריך לקשר את כל דבריו, "מעשיך" ו"דרכיך", עם הקב"ה; "כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו". אבל מבואר בחסידות שהם שני ענינים:

"כל מעשיך לשם שמים" פירושו, שהמטרה של "מעשיך" היא "לשם שמים". לדוגמא: יהודי אוכל, אבל לא כדי למלאות תאוותו, אלא כדי שיהיה בריא ויהיה לו כח לעבוד את השם. כלומר: באכילה עצמה אין לו כל קשר עם שמים; המטרה של האכילה היא "לשם שמים".

ואותו הדבר כאשר יהודי מתעסק במסחר כדי שתהיה לו מנוחת הדעת ויוכל ללמוד תורה בהרחבת הדעת. הרי המסחר עצמו הוא מסחר; ורק המטרה של המסחר היא "לשם שמים".

אבל "בכל דרכיך דעהו" משמעו, שאפילו ב"דרכיך", באכילה ובמסחר עצמם, תדע את השם. איך הוא יכול לדעת את השם באכילה ובמסחר?

המהפכה של הרבי

עד הרבי, כשאירעה ח"ו גניבה בבית המחשבה הייתה - יש לבדוק את המנעול. משבא הרבי, חקק את העניין שיש לבדוק את המזוזה. עד הרבי, לא עלתה על דעת רבנים להתערב בנושאים "מדיניים" כמו החזרת שטחים. משבא הרבי, הכריז שהכל קשור לתורה וההלכה קובעת את המציאות. עד הרבי, שום חוג לא התעסק בקירוב רחוקים. משבא הרבי, המשיך את דרך הבעש"ט והשתדל לקרב כל יהודי. היום הדברים הללו הם נחלת העולם היהודי כולו. כולם בודקים את המזוזות, רבנים מתערבים בנושאים מדיניים וכל החוגים עוסקים בקירוב רחוקים...

הרב יואל כהן

זו גם משמעות דברי המדרש "עד אברהם היה העולם מתנהג באפילה, משבא אברהם התחיל להאיר". לכאורה, הרי גם לפני אברהם היו צדיקים גדולים בעולם. נח היה צדיק גדול, וכן מתושלח, גם שם ועבר היו צדיקים והנהיגו ישיבה ללמוד תורה, וכיצד אפשר לומר שהעולם היה מתנהג באפילה? אלא פירוש הדברים הוא, שהעולם עצמו לא היה חדר באלקות, אלא שמחמת היותם צדיקים גדולים, הם פעלו שהעולם יהיה נכנע אל הקב"ה מנהיג העולם, אבל העולם עצמו נשאר להיות מציאות בפני עצמו. מה שחידש אברהם הוא שהעולם עצמו התחיל להאיר, כלומר, שבעניני העולם גופא ניכר האלקות שבתוכו, שהעולם באמת אינו מציאות לעצמו כלל, אלא רק ביטוי כח אלקי. אמנם זה גופא היה בימי אברהם רק באופן של "התחלה" בלבד, ולא חדר לגמרי לתוך גשמיות העולם, ולכן אמרו שהוריד את השכינה רק "מרקיע ה' לר'", ועדיין לא בטלה הגזירה הנ"ל, והצדיקים שלאחריו פעלו עוד יותר בכיוון זה, שהמשיכו ענין זה קרוב יותר לארץ, אך עדיין ב"רקיע", דהיינו במדרגה רוחנית, עד שבא משה שהוא השביעי (וכל השביעיין חביבין), והוריד והמשיך השכינה למטה בארץ ממש.

התנוצצות אורו של משיח

והנה ידוע שבדוגמת החידוש של מתן תורה לגבי מה שהיה לפני כן, על-דרך-זה יהיה החידוש בימות המשיח לגבי הזמן הזה. כי אף שאנו עומדים כבר לאחר מתן תורה, הרי אמרו רז"ל ש"תורה של עולם הזה, הבל היא לגבי תורתו של משיח", ונמצא, שמה שיתגלה אז הוא דבר חדש לגמרי, בדוגמת מה שנתחדש במתן תורה לגבי מה שהיה לפני כן, וכלשון חז"ל "תורה חדשה מאתי תצא".

וכמו שהחידוש דמתן תורה הוא החיבור דעליונים ותחתונים, כך גם החידוש של לעתיד-לבוא, שאז יהיה ענין זה, החיבור דאלקות עם גשמיות העולם, באופן נעלה הרבה יותר. זהו מה שכתוב אודות הגילוי דלעתיד "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר", שהבשר הגשמי מצד עצמו יכיר בגדלות השם.

והנה, כמו שהחידוש שהיה במתן תורה, הרי אף שבפועל היה זה ביום הששי לסיון בשנת ב' אלפים תמ"ח, מכל-מקום, התחלת הענין היתה כמה וכמה דורות לפני זה, בימי אברהם אבינו, אותו הדבר הוא לענין התורה חדשה דלעתיד, שאף שהגילוי בפועל

של "וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר" יהיה רק בביאת המשיח, מכל-מקום כללות הענין הותחל כבר כמה דורות לפני זה, ע"י מורנו הבעש"ט. וכידוע מה שכתוב בכמה ספרים שתורת החסידות היא התנוצצות וטעימה מתורתו של משיח.

ובזה גופא היה חידוש מיוחד ע"י רבינו הזקן, מייסד חסידות חב"ד, ע"י שהוריד את תורת הבעש"ט לתוך "חב"ד" (חכמה בינה ודעת), ועד כדי כך שבכמה מקומות מפורש שהחידוש של רבינו הזקן בענין ההכנה לגילוי התורה דלעתיד הוא בדוגמת ההכנה למתן תורה ע"י אברהם אבינו. והנה, לפי מה שהובא לעיל שעיקר החידוש דלעתיד הוא החיבור של העולם

ידועים דברי המדרש (שהובאו במאמר באתי לגני תש"י), שבימי אברהם אבינו היתה השכינה ברקיע השביעי. אחר-כך עמדו שבעה צדיקים והורידו את השכינה למטה, שתשכון בארץ. אברהם הוא הצדיק הראשון שהורידה מרקיע השביעי לששי, והצדיקים שלאחריו הורידוה עד לרקיע הראשון, ומשה שהוא השביעי (וכל השביעיין חביבין) הורידה למטה בארץ. וזה היה בשעת מתן תורה, שכתוב בו, "ירד ה' על הר סיני".

נמצאנו למדים, שפעולת משה בשעת מתן תורה להוריד את השכינה למטה התחילה בעצם ע"י אברהם אבינו. זהו גם פירוש דברי חז"ל שהעולם הוא ב' אלפים תוהו, ב' אלפים תורה וב' אלפים ימות המשיח, שב' אלפים תורה התחילו בזמן אברהם אבינו, כמבואר בגמרא (במס' ע"ז) שכאשר התחיל האלף השלישי היה אברהם בן נ"ב שנה, משום שהענין דמתן תורה הוא המשכת השכינה למטה, וענין זה הותחל ע"י אברהם אבינו.

פירוש הדברים: עיקר החידוש של מתן תורה מבואר בדברי המדרש אודות הגזירה שהיתה לפני מתן תורה, ש"עליונים לא ירדו לתחתונים, ותחתונים לא יעלו לעליונים", ובמתן תורה בטלה גזירה זו, כמו שכתוב "ירד ה' על הר סיני". זאת אומרת: לפני מתן תורה היתה הפרדה והפסקה בין אלקות ומציאות העולם. ובמתן תורה נתחדש שהעולם יכול להתאחד עם אלקות. וחידוש זה התחיל כבר בימי אברהם אבינו, שהרי אודות עבודת אברהם אבינו, כתוב "ויקרא שם בשם הוי' א-ל עולם". ומבואר בתורת החסידות יסוד גדול שרמזו כאן הכתוב בלשון "א-ל עולם" ולא "א-ל העולם". "א-ל העולם" משמעו האלוקה של העולם, כלומר, העולם הוא מציאות בפני עצמה, והקב"ה הוא

למרות שההכרה באחדות השם ירדה למטה מטה, לתוך השכל האנושי, ועד לשכל הפשוט, מכל מקום הרי בתוך ההסברה שבשכל נמצא כל העומק וכל האור שלמעלה מכלים

האלוקה, המנהיג של העולם והשליט על העולם. "א-ל עולם", לעומת זאת, משמעו, שהקב"ה והעולם הם מציאות אחת כביכול, כלומר, העולם לאמיתתו של דבר הוא אלקות.

זו היתה עבודת אברהם אבינו, להחדיר בעולם כולו את ההכרה שלא זו בלבד שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, אלא שהעולם הוא אלקות. והכרה זו החדיר אברהם בכל העולם כולו, כדברי חז"ל על פסוק זה (במס' סוטה) "אל תקרי ויקרא אלא ויקריא", כלומר, שאת היסוד הזה של "א-ל עולם" (שהעולם הוא אלקות) החדיר אברהם אבינו באנשי דורו, עד שגם הם "קראו" (והכריזו) "א-ל עולם".

אמנם, קשר זה שבין העולם ואלקות שחידש הבעש"ט, הן בהשגחה פרטית שבכל המאורעות שבעולם, והן בנוגע להתהוות של כל דבר שבעולם, לא נתלבש עדיין בשכל האנושי. מכיון שכך אמר הבעש"ט האמינו ישראל שכך הוא, אבל לא היתה הסברה לדבר בשכל וכ"ש וק"ו שלא היתה הוכחה שכלית לדבר. ובא רבינו הזקן מייסד חסידות חב"ד, והסביר ענינים אלה שחידש הבעש"ט שיהיו מובנים בשכל.

הבעש"ט אמר שהתהוות היא בכל רגע בתור פירוש בכתוב שבתהלים, "לעולם ה' דברך נצב בשמים", היינו שהתורה אומרת שהמציאות של העולם היא אלקות, ואם הכח האלקי ה' מסתלק רגע – ה' העולם הופך לאין ואפס. נמצא, שאם כי קיימת הכרה בעצם הרעיון, אבל הרעיון עצמו אינו נובע מן העולם עצמו, אלא זהו רעיון אלקי, רעיון בתורה, ואנחנו מאמינים בכך משום שכן כתוב בתורה.

בא רבינו הזקן וחידש, שהכרה זו עצמה באה גם מצד העולם עצמו, מצד השכל האנושי שבעולם!

לאחרי שמביא בפרק הראשון שבחלק שני שבתניא את פירוש הבעש"ט עה"פ בתהלים, ממשיך הוא בפרק שני ומבאר הסבר הגיוני על זה מצד השכל האנושי. שכאשר אומן עושה כלי, אזי לאחרי שעשה את הכלי, הכלי קיים מעצמו, משא"כ בבריאת שמים וארץ, תמיד זקוקים הנבראים לכח האלקי

לאחרי שהרבי יצא עם הענין של מבצע מזוזה – נחקק באלפי מוחות של יהודים ובאלפי לבבות של יהודים, הרגש הזה, שהתורה היא הקובעת את המאורעות של העולם. ואם יש גניבה – בודקים את המזוזה!

חוקרי המזוזה במוזיאון תל אביב, 1977. חוקר המזוזה הראשון היה הרב יצחק אריה לייבוביץ, שהתגלה המזוזה במוזיאון תל אביב ב-1977.

המהווה אותם, מפני שהאומן עושה את הכלי יש מיש, ובריאת שמים וארץ היא יש מאין, ובמילא: כאשר מתהווה יש מיש – אזי אין הנוצר זקוק אח"כ לכח היוצר לקיים את עצמו; כאשר ההתהוות היא יש מאין – אזי הנוצר צריך תמיד לכח היוצר.

ובמאמרים של רבותינו נשיאינו בדורות הבאים נתבאר ענין זה עוד יותר, והובא משל גשמי על זה מזריקת האבן, שמכיון שזה שהאבן עולה למעלה הוא חידוש לכן צריכה האבן כל הזמן לכח הזריקה שבה ובהפסק כח הזריקה תיפול לארץ, שמזה מובן בכ"ש וק"ו לענין החידוש דהתהוות הנבראים יש מאין, שהם צריכים תמיד לכח האלקי שיהווה אותם מאין ליש, ואם יסתלק הכח, מיד הם חוזרים לאין ואפס ממש.

וכן הוא בכללות ענין "אחדות השם" באופן של "אין עוד מלבדו", שאין שום מציאות בלעדו ית', שרעיון זה התחיל ע"י מורנו הבעש"ט, ונתבאר בהסברה שכלית בחסידות חב"ד, ובכל דור דור נתבאר יותר ויותר, עד שהגיע לתכלית השיא במאמרי ושיחות הרבי, הנשיא של הדור השביעי, וכדלקמן.

הרבי חולל את ההסתכלות הנכונה

והנה בדרך כלל, כשלוקחים איזה מושג עמוק ו"מורידים" אותו ומסבירים אותו באופן כזה שגם אנשים פשוטים יוכלו להבין, הגם שזו מעלה גדולה, מכל מקום אליה וקוץ בה, שהרי על ידי ההסברה באופן המובן לאנשים פשוטים מאבדים את העומק שלו.

ולכאורה היה אפשר לחשוב כך גם בעניננו: כאשר האור האלקי של גילוי התורה דלעתיד התחיל להאיר – אזי זה היה למעלה מן השכל לגמרי. כך היה אצל הבעש"ט. וע"י שרבינו הזקן הוריד והלביש והסביר את המושג הזה בחב"ד, הרי למרות שיש בכך מעלה גדולה, שגם השכל מבין זאת, מ"מ ע"י הירידה אין האור בתוקפו כמו שהיה לפני שירד לתוך כלי השכל. וע"י הרביים שלאחריו, עד לכ"ק אדמו"ר זי"ע, נשיא דור השביעי, שהוריד עוד יותר למטה – אז נחסר האור!

הרי האמת היא שאין אלה פני הדברים, וזהו אכן הפלא הגדול שבדבר: למרות שההכרה הזאת באחדות השם ירדה למטה מטה, לתוך השכל האנושי, ועד לשכל הפשוט, מכל מקום הרי בתוך ההסברה שבשכל נמצא כל העומק

וכל האור שלמעלה מכלים, כדלקמן.

אמנם לפני שניגש לבאר מה נתחדש בתורתו של הרבי באופן ההכרה ד"א-ל עולם", וגם כיצד האור לא נחסר גם כשנתלבשו הענינים בשכל הכי מוחשי, יש להבהיר, שהקשר של העולם ואלקות שנפעל ע"י הרבי אינו רק ע"י לימוד תורתו של הרב, מאמריו ושיחותיו; אלא הוא פעל שזה עצמו הפך ל"נכס של העולם" עצמו!

הרבי פעל, שההסתכלות על העולם באופן כזה שאין הוא דבר נפרד מאלקות תהיה אפילו אצל אלו שאף פעם לא למדו מאמר של הרבי ואף פעם לא למדו שיחה של הרבי – שגם אצלם תהי' ההשקפה הזאת של "א-ל עולם", הקשר של העולם עם אלקות, באופן שלא היה לפני כן.

הרב יצחק אריה לייבוביץ

הרב יצחק אריה לייבוביץ

נאמר בגמרא שצריכים לקבוע את המזוזה על הפתח בטפח הסמוך לרשות הרבים. ואחד הטעמים לכך הוא – "כי היכי דלינטרי" טפ": כיון שהמזוזה שומרת את הבית, לכן, כדי שהמזוזה תשמור יותר יש לקבוע אותה בטפח הסמוך לרשות הרבים.

כיצד התייחסו לכך במשך כל השנים, מכיון שאנו יהודים מאמינים, הרי בודאי מאמינים שהמזוזה שומרת על הבית.

אעפ"כ, כשהיתה ה"ע) גניבה בבית, המחשבה הראשונה שעלתה לראש היתה – שיש לבדוק את המנועול, כי כנראה הגנב היה יכול להכנס עקב תקלה במנועול. ואם מוצאים שהמנועול בסדר – בודקים אם החלונות היו סגורים כפי שצריך. מדוע לא היתה התחושה, אולי המזוזה לא בסדר?

להגיד שח"ו היתה חסרה אמונה? – לא! מדובר ביהודים מאמינים, ולא עוד אלא יהודים המדקדקים במצוות, ולכן הקפידו למדוד ולבדוק שהמזוזה אכן קבועה בטפח הסמוך לרה"ר עם כל הדיוקים. אבל מכל מקום, למרות שבאותם מקורות כתוב טעם הדבר שהוא בשביל השמירה שבמזוזה, הרי כשאירעה גניבה לא נפלה המחשבה הראשונה שקודם כל יש לבדוק את המזוזות.

וטעם הדבר, כי עד שבא רבינו לא היה נרגש קשר

הרב יצחק אריה לייבוביץ, חוקר המזוזה הראשון

ישיר וברור בין התורה והעולם. התורה לחוד ועולם לחוד. כעת, לאחרי שהרבי יצא עם הענין של מבצע מזוזה – נחקק באלפי מוחות של יהודים ובאלפי לבבות של יהודים, הרגש הזה, שהתורה היא הקובעת את המאורעות של העולם. ואם יש גניבה – בודקים את המזוזה!

אין הפירוש שעושים זאת בגלל שהרבי גילה שיש איזה מנהג עתיק שכאשר יש גניבה צריך לבדוק את המזוזה – לא! אם זה היה מנהג שכתוב בספרים – אז ברור שיהודים שמדקדקים במצוות ובמנהגי ישראל – ודאי שהיו בודקים את המזוזות.

אבל לא על זה מדובר. כעת יהודי בודק לא מפני שצריך לעשות ככה; זה אינסטינקטיבי, כמו שבדק את המנועול ואת החלון לא משום שכתוב באיזה ספר שצריך לבדוק את המנועול או את החלון, אלא מפני שזו המציאות, כך בזמננו, שהוא יודע שהמציאות היא שהשמירה תלויה בקיום מצות מזוזה.

וכיוצא בזה הוא לענין סגולת המזוזה לשמור על האדם בכל מקום שהוא, כמ"ש בספרים שע"י המזוזה מתקיים הפסוק ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם", גם אם קורה איזה אסון אחר לא עלינו – הוא בודק את המזוזה באופן אינסטינקטיווי. לא מפני שהוא יודע מ"ש בספרים, אלא משום שזו

הרב יצחק אריה לייבוביץ

הרב יצחק אריה לייבוביץ

עוד דוגמא: לאחר כמה מלחמות שהיו בארץ ישראל (מבצע סיני, מלחמת ששת הימים) שבעטיין נכנסו שטחים לרשות ישראל, היו ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא, ולא עלה על דעת רבנים להביע את דעתם בדבר. מדוע? ההנחה הפשוטה היתה שזה ענין מדיני; מה זה קשור לתורה!?

הרבי, כידוע, הכריז את ההלכה, שבאורח חיים סימן שכ"ט נאמר הדין כך וכך . מה זאת אומרת? – ההלכה היא הקובעת את המציאות. אם זו שאלה מה פיקוח נפש – יש לברר בדברי הגמרא והפוסקים מהו "פיקוח נפש".

לאחרי שהרבי הכריז, היו כבר עוד רבנים שהכריזו גם הם כך. היו אף רבנים כאלו שאמרו להפך, שע"פ הלכה כן צריך להחזיר את השטחים. אבל זהו ענין לעצמו. אבל גם אלה שפסקו כך (בזדון או בשגגה) הכריזו ע"י הפסק שלהם שהתורה היא הקובעת מה זה פיקוח נפש.

הלועגים אימצו את הדרך

ועוד דוגמא שבה רואים כיצד בדורנו דוקא חדרו רעיונות החסידות לתוך העולם באופן שזה הפך להיות נכס של העולם עצמו.

ידוע, שאחד מחידושי מורנו הבעש"ט היה בכך שהוא קירב גם את האנשים הכי פשוטים, גם אלו שמסביבת שונות התרחקו מיהדות, ועודד אותם וקירב אותם ליהדות. משום שהבעש"ט גילה שיש בבני ישראל נשמה קדושה שאין

אנו מסוגלים להבין את מהותה, משום שהיא למעלה מהגבלה והגדרה ולמעלה מהשכל, ולכן יש להסתכל על כל יהודי באופן מיוחד.

כאשר מסתכלים רק על חיזוניות של יהודים – אזי לא רואים ביהודי פשוט מהו העילוי שלו. יהודי שהוא למדן גדול וירא־שמים גדול, ניחא. אבל סתם יהודי פשוט, ובפרט אם התרחק מדרכי התורה, מה מעלה יש בו. אך הבעש"ט גילה את הפנימיות של ישראל (כמו שגילה את פנימיות התורה), ולכן הוא ראה את המעלה שבכל יהודי. אותו הדבר היה אצל הרבי: מכיון שהוא הממשיך של הבעש"ט בדורנו זה, הרי הוא הסתכל על יהודי מצד הפנימיות שלו – ולכן כל יהודי יקף, ולפיכך דאג והשתדל הרבי בכל כחו לקרב אפילו יהודי שהתרחק.

וזה התחיל מיד כשהרבי קיבל את הנשיאות, ובאותה תקופה לא רק שלא השתתפו בזה חוגים אחרים, אלא היו גם חוגים כאלה שהסתכלו על זה בעין עקומה: דרך חדשה! ולא רק שהסתכלו על זה בצורה עקומה, אלא גם הדפיסו בעיתונים ש"לא זו הדרך" ולעגו על זה, באמרם, שחבל על זמנם של בני תורה להתעסק עם "דברים פחותים" כאלה.

רק כעבור עשרות שנים, לא רק שהפסיקו ללעוג – אדרבא: כל אחד מתפאר שהוא עושה את זה והוא מתעסק בקירוב רחוקים! והתנועה הזה נהפכה כל-כך לנחלת הכלל של כל החוגים הדתיים, עד ששוכחים לגמרי מאיפה בא המקור. איך אפשר לשכוח על דבר כזה?

אולי ניתן להסביר זאת במשל: בימינו יש כיתות של אנשים שונים ומשונים המכנים את עצמם בשם "מדענים", וביניהם ישנם האומרים שאין לאדם נפש בכלל, וזה שהגוף חי הרי זה כח של הגוף עצמו, כמין כח אלקטרוני. כששואלים אותם, אם כן מדוע הגוף חי רק לזמן מסוים, אז הם עונים, שאין זה משום שישנה נפש שעוזבת את הגוף, אלא משום שהכח הזה (האנרגיה הזאת) שבגוף נחלש כל הזמן עד שהוא נפסק. ולכן צריך אדם לישון כי הכח הזה שנותן חיים לגוף האדם צריך מנוחה כדי שיוכל להמשיך ולהחיות אותו.

מדוע אין שיטה כזאת לגבי אור השמש המאיר על הארץ, לומר, שבאמת האור נובע מן שטח הארץ עצמו, ולמה הוא נפסק בלילה, כדי לנוח? הסיבה לכך פשוטה: ידוע החילוק בין אור השמש לחיות הנפש, שאור השמש מאיר בעולם באופן מקיף, כלומר, בשטח שבו מאיר האור הרי הוא שטח מואר, אבל השטח עצמו לא השתנה, זהו אותו שטח ביום ובלילה, אלא שביום יש כאן אור השמש. זה נקרא אור מקיף. אבל חיות הנפש המח' את הגוף הוא אור פנימי, שהגוף עצמו נעשה גוף חי. הנפש מתאחדת ומתעצמת עם הגוף, עד שהגוף עצמו הוא גוף חי.

וזהי הסיבה שהטעות של הכיתות הנ"ל היא דוקא בנוגע לחיות הנפש ולא בנוגע לאור השמש: אור השמש הוא "מקיף" מבחוץ, ואינו מתאחד עם השטח המואר, ולכן אין כלל מקום לטעות שהוא בא מתוך שטח הארץ עצמו. אבל חיות הנפש מלובשת ומתעצמת כל כך עם הגוף, עד שאפשר לטעות שהיא חלק מן הגוף עצמו!

וכך הוא גם בנמשל: גילוי האלקות בעולם בדורנו הוא בהתלבשות כל כך עמוקה בתוך גדרי העולם, עד שהעולם יכול לטעות שהשקפת שיטת מורנו הבעש"ט ושיטת הרבי אודות יוקר נשמתו של כל איש ישראל היא מובנת מאליה, והוא שוכח את המקור לזה!

[דרך אגב: גם בנוגע לחידושו של הבעש"ט בהשגחה פרטית, שהיא גם על דומם צומח וחי, אף שבשעתו היה רעש גדול וויכוחים גדולים על זה, הרי בדורנו נתקבל הדבר עד כדי כך בעולם, עד שישנם האומרים שרעיון זה של השגחה פרטית בדומם-צומח-חי נתחדש ע"י אחד מהגדולים שהתנגדו לשיטת הבעש"ט. וכנראה סיבת הדבר, שהרעיון נתקבל כל כך בעולם בפנימיותו, בדוגמת חיות הנפש המח' את הגוף, שהגוף עצמו נעשה חי.]

דוגמא נוספת:

כשהתחילו למסור שיעורי תניא ע"י הרדיו היתה התנגדות לדבר מהרבה חוגים, כיצד אפשר לקחת עניני חול ולהשתמש בהם עבור ענינים של קדושה, לימוד התניא. לא זו הדרך, טענו!

אבל הרבי טען להפך. רז"ל אמרו שלא נברא זהב אלא בשביל בית המקדש.

וכן בכל דבר שבעולם, שאם יש דבר מיוחד כמו כח הרדיו שעל ידו אפשר להשמיע משהו מסוף העולם ועד סופו, בודאי עיקר מטרתו הוא "בשביל התורה". הרי גם בזה ניכר הענין של "א-ל עולם", שהעולם עצמו אינו דבר

הרב יצחק אריה לייבוביץ, חוקר המזוזה הראשון

הרב יצחק אריה לייבוביץ, חוקר המזוזה הראשון

היו ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

הרב יצחק אריה לייבוביץ, חוקר המזוזה הראשון

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

היה ויכוחים אצל ההנהגה הפוליטית כיצד צריך להיות היחס אל השכנים שלנו: האם להחזיר שטחים או לא להחזיר שטחים? אך לא עלה על דעת אף אחד לשאול את דעת הרבנים בנושא

**"בטוחים אנו שכל מה שאירע היה רק כדי לזרז את הגאולה ביתר שאת":
השליח מקנדה בשיחה מעוררת על סוד ההתקשרות השמון בקיום תקנת לימוד הרמב"ם**

הרב
מנחם
מענדל
רסקין

"התקנה של הרבי נוגעת לחיי נפשנו"

משה תיקן להם לישראל: יום ההילולא והימים הסמוכים לו, שבהם גוברים אצל כל אחד מאיתנו רגש ההתקשרות אל הרבי והגעגועים לימי האור, הם הזמן להתעורר בתנופה חדשה בשמירה על **התקנה של הרבי**, שבה ציווה אותנו וקיים אותנו עימו • **בריאיון מעורה, הרה"ח הרב מנחם מענדל רסקין, משלוחי הרבי בקנדה, מדבר על הדרך להמשיך את השפע שנותן הרבי, על החובה האישית לחזק את שמירת התקנות, ועל התנועה שעומה צריך להמשיך מג' תמוז תש"פ • היד החזקה**

שיחת חולין עם הרב מענדל רסקין, השליח בקוט'לוק שבקנדה, בנו (יבלחט"א) של השליח הרב יהודה לייב רסקין ע"ה, השליח הנודע למרוקו, היא חוויה מעוררת ומניעה. אופן החשיבה והדילוג המהיר בין שיחות הרבי בהתוועדויות מפליאים ומרוממים. החסיד ר' מענדל רסקין הוא יהודי שחסידותו ניכרת בו קודם לכל דבר אחר. איזהו חסיד? המתחסד עם קונו, מי שלא עסוק בענייניו הפרטיים, מעייניו אינם נתונים 'לעשות לביתו' ולעצמו, אלא הוא מסור לעשות רצון רבו, כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס.

אצל ר' מענדל רסקין יש להוסיף לכך גם "שרייה" נדירה בדברי הרב. שיחה עימו מגלה בקיאות מיוחדת בהתוועדויות הרבי לאורך השנים, הוא אינו מתמהמה כאשר הוא נשאל שאלה, ומיד כבר יש על לשונו מענה מוכן ממה שאמר הרבי בהתוועדות בתאריך פלוני שהוא בדרך כלל נוקב בו בדיוק, ומשם הוא מדלג לשיחה אחרת, ואגב אורחא נזכר בסיפור מרתק שעמד מאחורי הדברים. ככלל, כמעט על כל מה ששאלנו לא השיב ר' מענדל מדעתו שלו, רק ציטוטים והפניות לשיחות הרבי יש באמתחתו.

ערב ג' תמוז, אשר בו נמשכות כל השפעות הנשיא "לכל ההולכים בעקבותיו", ביקשנו לשמוע מר' מענדל רסקין דברי התעוררות, על הדרך להמשיך את ההשפעות של הרבי, לאן צריכים להוביל רגשי ההתעוררות וההתרוממות בקשר אל הרבי שחש כל חסיד בימים אלו, על הנחיצות והחיוניות שבשמירת תקנת הלימוד שחידש הרבי, ואיזה מסר מיוחד מתגלה במחזור הלימוד הארבעים של הרמב"ם שעומד להיפתח. ר' מענדל אסתכל באורייתא.

להיות שלו

■ עומדים אנו בשבוע של ג' תמוז, ימים שבהם עורך כל אחד חשבון נפש באשר למילוי שליחותו והוראות הרבי אליו. חלק בלתי נפרד מסדר חיינו של חסיד, הוא שיעורי הלימוד של רבותינו נשיאינו, ובראשם התקנה של הרבי, תקנת לימוד הרמב"ם. אולם דרוש הסבר, מהי השייכות בין התקנה שעניינה הוא לימוד חלק מסוים בתורה, להתקשרות לרבי שהיא רגש פנימי לבני של החסיד?

"ראשית", פותח הרב מענדל רסקין את דבריו המאלפים, "יש לדעת מה פירוש 'תקנה'. זכינו שבי"ז תמוז תשמ"ה דיבר הרבי על תקנת חת"ת, ואמר שלימוד חומש ותהלים נקבע בעצם כבר בידי הבעל שם טוב, והרבי הרי"צ פרסם את זה. הרבי אמר שכאשר מקיימים את התקנה, ממשיכים את ענייניו של הבעל שם טוב, והתבטא: 'בעלשמסק' עניינים והנהגות'.

<

”ואם שיעורי החומש והתהלים ממשיכים המשכות מהבעש״ט, הרי תקנת לימוד הרמב״ם, שהיא התקנה היחידה של הרבי בלימוד התורה, ממשיכה את העניינים של הרבי, ואצל הרבי הכל היה בלי גבול, אם כן על ידי התקנה גם ממשיכים בלי גבול...“

”בהתוועדות שבת פרשת שמות תשי״ג דיבר הרבי בהפלאת הלימוד של חת״ת: ראשית כל, מקיימים בכך ציווי של הרבי, וזה נכנס בגדר של מצוות עשה ׳ועשית ככל אשר יורוך׳. אבל נוסף לכך הסביר הרבי מה פירוש ׳ציווי׳, מלשון צותא וחיבור. כאשר יש חכם גדול שכל מהותו היא שכל, איש פשוט לא תופס מקום אצלו, הוא בכלל לא קיים בעולמו. אצל החכם מציאות שאינה שייכת לשכל אינה מציאות כלל. אולם כאשר החכם מצווה לאיש פשוט לעשות דבר בעבורו, פתאום נעשים צותא וחיבור בין האיש הקטן לאיש הגדול. כך הם הדברים בנוגע לחיבור שבין הבורא לנברא שנפעל באמצעות המצוות, ואותו הדבר, אמר הרבי, בנוגע לצדיקים שדומים לבוראם. כשם שנבראים אינם בערך כלל לבורא, כך אנחנו ביחס לצדיקים. אולם על ידי לימוד תורתם ושמירה על הוראותיהם נעשים שייכים אליהם, ויתרה מזה, נעשים ׳שלהם׳. ״הרבי סיפר בקשר לזה את הסיפור שאדה״ז נכנס לדקות כאשר שמע שהרבנית משוחחת, וכאשר חפצה לומר דבר מה מאדמ״ר הזקן אמרה ׳מיינער זאגט׳ [=שלי אומר]. כאשר שמע זאת אדה״ז, נכנס לדקות גדולה ואמר ׳אם במצווה אחת אני שלך, בכמה מצוות אני של הקב״ה?׳. הרבי אמר שכלל הדברים האלה הם בנוגע להתקשרות אל הרבי, שעל ידי זה נעשים ׳שלו׳. אם כן, קיום התקנה של הרבי היא הדרך שמאפשרת לאנשים כערכנו להתקשר עימו ולהיות ׳שלו״.

כמו אוויר לנשימה

■ **בימים אלו מבקשים כולם לחזק את ההתקשרות לרבי, שיש בה דרכים רבות, לימוד תורתו, קיום הוראותיו, ובהן גם לימוד הרמב״ם. האם יש מעלה יתרה דווקא בלימוד הרמב״ם?**

”כשמקיימים תקנה של הרבי יש בזה בפרט מסוים מעלה אפילו על לימוד תורתו. בשבת מטות־מסעי תשמ״ו אמר הרבי שיש שחושבים שלימוד השיעורים היומיים הוא חלק ממצוות תלמוד תורה, ולכן טועים הם שמי שאינו מבין את החלק בתניא שהוא לומד, לא יצא ידי חובה ולא עשה בזה כלום. והנה, אף על פי שמצד הלכות תלמוד תורה ייתכן שיש לזה מקום, הרבי אומר שכאן זה לא כך, כיוון ששיעורי החת״ת נוגעים ׳לחיי נפשו׳ של כל אחד. ועל כן, כשם שאת לימוד החלק בתורה שבכתב שלומדים בכל יום מקיים גם מי שלא ידע מאי קאמו, כך גם בשיעור תניא. ומיד המשיך הרבי ואמר שאותו הדבר בשיעור בספר הרמב״ם. זו לשון מבהילה, שהתקנות של הרבי הן עניין שנוגע לחיי נפשו״.

■ **אם כך אולי לא צריך ללמוד, די לקרוא.**

”אכן בשלב ראשון, זה כבר דבר גדול. אבל לומר שזה מספיק? ודאי שלא. אני זוכר שהרבי התבטא בחריפות על כך שלא לומדים את החת״ת, אלא קוראים את זה כמו תהלים. לדוגמה, בשבת פרשת נח תשמ״ב תיאר הרבי מישהו שלומד את החת״ת אבל עושה את זה באופן מאולץ, וזה אצלו ׳עבודת

וההוראה עד כמה יש לייקר את התקנה שעליה שמענו מהרבי, ברורה לכל אחד.

”עובדה נוספת, שאינה ידועה לרבים וראויה לציון, היא מה שאמר הרבי בשבת בשלח תשמ״ה. הרבי אמר מילים בלתי רגילות כלל על התקנה של השיעורים היומיים, שהיא עניין חיוני, כמו אוויר לנשימה. הרבי הזכיר מה שביאר הרבי מהר״ש, שצורכי האדם נחלקים בכללות שלושה עניינים: לבוש, בית ואוויר לנשימה. האוויר הוא הנחוץ מכולם, כי בלעדיו אין כלום, האדם לא יכול בכלל לחיות. לכן הוא נמצא בכל מקום. מה שאין כן צרכיו האחרים, אפילו מים שהם חיוניים לחיים אבל לא כדוגמת האוויר, אינם בכל מקום ויש לטרוח כדי להביא אותם. ותקנת הלימוד היא בדוגמת האוויר, עד כדי כך״.

ה'סיום' של ר' מולע

■ **אתם מדברים על כך שהשפעה של הרבי היא באמצעות לימוד הרמב״ם. עד כדי כך?**

”כן! ואתן דוגמה לכך. יש ריבוי סיפורים ששמעתי משלוחים שהיו להם חובות כספיים, והם החליטו להתחזק בלימוד הרמב״ם, או ללמוד בעומק יותר, ופתאום ׳העניינים מסתדרים׳. מקבלים איזו שיחת טלפון, או בדרך כל שהיא, והחובות נעלמים. ״שמעתי דברים כאלה משלוחים רבים מאוד.

״והאמת היא שזה לא ׳הרגש׳ של חסידים. יש לזה סימוכין ממש מהרבי. הרה״ח ר׳ נתן גורארי׳ כתב לרבי שיש לו חובות כספיים, והרבי כתב לו שכאשר ישלים את החובות ברמב״ם יושלמו חובותיו.

״אלא מה? צריך לקחת את התקנה של הרבי ברצינות.

״וכאן אני רוצה להדגיש דבר חשוב. לפעמים חושבים שחיוזק בלימוד הרמב״ם, פירושו שאתחזק בעצמי בקביעות בלימוד, שהלימוד יהיה כדבעי, וכיוצא בזה. זה כמובן נכון מאוד, אבל מאיתנו הרבי רוצה הרבה יותר מזה, הרבי רוצה שנביא את תקנת הרמב״ם לכל העולם כולו, שכל יהודי ילמד רמב״ם. ״אני רוצה לספר על שליח שמשמש דוגמה, שלקח את התקנה של הרבי ברצינות גמורה, והשפיע על אלפי יהודים – ומי יודע אם לא יותר מזה, להצטרף אליה. זה השליח הבלתי נשכח בצרפת, ר׳ מולע אוזימאוו ע״ה, שהיה גם דוד שלי (אמי תבדלחט״א היא ממשפחת אוזימאוו).

״ר׳ מולע ע״ה היה מהיחידים שקיבלו עליהם את המשימה לעשות רעש גדול מלימוד ספר המצוות. רוב האנשים נתפטו יותר למסלולים האחרים שהציע הרבי, לימוד ג׳ פרקים ביום או לימוד פרק אחד. אבל ר׳ מולע הבין שלמסלול של ספר המצוות אפשר לחבר את יהודי צרפת, והוא התמסר לזה בכל כוחות נפשו, ובאמת פעל על אלפים רבים של יהודים ללמוד ספר המצוות.

״העידו לפניי כמה יהודים שהתקרבו על ידו לתורה ומצוות, שכאשר היו באים אליו למצוא מענה לכל מיני בעיות בתחומים שונים, שידוכים, פרנסה, רפואה ועוד, היה אומר להם: אתם רוצים ברכה? תלמדו רמב״ם. כל ההשפעות של הרבי עוברות דרך הרמב״ם.

״הבנים של ר׳ מולע ע״ה, הרבנים מענדל ולוי שיחיו, ממשיכים עכשיו באותו כיוון שהנחיל אביהם. אצלם סיום הרמב״ם הוא אירוע

שנשאר ענק גם אחרי שעברו שנים רבות כל כך. בתחילה, בכל העולם היה שטורעם גדול מהסיומים, אבל ברבות השנים הסיום ברוב המקומות נהיה אירוע שרואים בו בעיקר את אנ״ש, לדאבונו. אבל בצרפת: בכל סיום שהם עושים משתתפים אלפי יהודים, בכל הקהלים. והרי זה רצונו של הרבי, שבלימוד יהיו שותפים כל ישראל״.

■ **האם תוכלו לשתף את הקוראים בזיכרונות שלכם מהתקופה הראשונה של לימוד הרמב״ם?**

״כשהרבי הכריז על התקנה, בהתוועדות אחרון של פסח תשד״מ, אמר הרבי שכבר כמה שנים הוא מחכה שאולי יתעוררו לעשות משהו בנוגע ללימוד הרמב״ם, ועד סוף־סוף נזכרו לעשות את זה באחת המדינות אצל אחינו הספרדים.

״מה היה מאחורי הדברים? ובכן, אבי ע״ה, השליח הרה״ח יהודה לייב רסקין ממרוקו, ישב עם קבוצה מהתלמידים השלוחים שהיו שם באותה תקופה. הם חשבו והחליטו שלכבוד י״א ניסן באותה שנה יחלקו ביניהם את לימוד הרמב״ם, כמתנה לרבי.

״גם לעובדה שהם בחרו דווקא ברמב״ם הייתה סיבה מיוחדת. אותה שנה הייתה שנת הפ״ג לרבי, וברמב״ם יש כידוע פ״ג הלכות. בהמשך זכינו לגילויים נפלאים מהרבי השייכים למספר זה של ההלכות (וכפי שעוד יסופר, מ״ל). החלק שאבי ע״ה קיבל עליו, כמו שאופייני לו, היה הלכות מלכים. ״אומנם התקנה של הרבי היא שכל אחד יסיים בעצמו את כל חלקי הרמב״ם, ובכך יזכה לדעת את כל דיני התורה שבעל־פה. ואכן, מאז נכנסנו לתקופה חדשה בדברי הימים. תקופת לימוד הרמב״ם״.

אוהב מה שהאהוב אוהב

■ **תוכלו לשתף אותנו ולספר עד כמה ראו שהעניין יקר אצל הרבי?**

״סיום הרמב״ם הראשון היה בהשגחה פרטית ביום הבהיר י״א ניסן תשמ״ה, יום הולדתו של הרבי. במשך תקופה ארוכה קודם הסיום – וזה נמשך זמן רב אחריו – הרבי היה מעורר בכל הזדמנות שיעשו ׳סיומים׳ בכל מקום ומקום, ושזה יעודד עוד יהודים להצטרף ללימוד. הרבי עסק בכך בלהט גדול ממש, והיה ניכר שזה נוגע לו ביותר. ״אחד הדברים שהיו יקרים מאוד אצל הרבי, היה כשקיבל בקבוק ׳משקה׳ מחגיגות שנערכו לכבוד סיום הרמב״ם במקומות שונים בעולם, ובתוכם זכו ליחס מיוחד הסיומים שנערכו במקומות ששייכים לחיי הרמב״ם, בבית מגוריו של הרמב״ם בעיר פס שבמרוקו, במצרים, ובקבר הרמב״ם בטבריא. כמה וכמה פעמים בהתוועדויות, כשהרבי היה מחלק משקה, הכריז שיחלק משקה שנשלח מהסיומים שנערכו במקומות הללו.

״הסיום שנערך בבית הרמב״ם, היה בהתעוררות של אבי השליח ע״ה. ביתו של הרמב״ם היה בלב שכונה ערבית, והיה סגור אז בידי השלטונות. כשנודע לאבי שהרבי רוצה שיערכו סיומים בכל מקום, הגה את הרעיון לעשות סיום בבית הרמב״ם, אולם כשאנשי הקהילה היהודית שמעו על רצונו של אבי הם לא האמינו שהשלטונות יאפשרו את הדבר.

״אולם למרבה הפליאה קיבל אבי את האישור המיוחד, והסיום נערך שם ברוב שמחה והודאה,

כאשר לפתע פנה הרבי אל המזכיר ריל״ג, ואמר לו שהוא רוצה לשלוח משקה למרוקו, ושיקרא לי.

״וכאן אני צריך לציון, שבודרך כלל הסדר היה שמי שעשה כינוס כלשהו, חגיגה בערי השדה וכיוצא בזה, היה מכניס בקבוק משקה בערב שבת אל המזכירות, שם היו מצמידים פתק לבקבוק שבו כתוב בעבור איזה מאורע זה, ובשבת בעת ההתוועדות היה ניגש אל הרבי ומכריז – בנוחות הרבי – בעבור מה הבקבוק. פעמים רבות הרבי היה מוזג מהבקבוק לגביע שלו, מערב ומחזיר בחזרה לבקבוק. הוא היה מוזג ׳לחיים׳ למי שהכניס את הבקבוק, והיה נותן לו אותו כדי לחלק ממנו בין הנאספים באירוע. זה היה הסדר הרגיל, אולם באותה שבת לא הכנסתי בקבוק משקה אל הרבי, ולא הייתה לי שום מחשבה בנושא. זה היה לגמרי ב׳אתערותא דלעילא׳, מצד הרבי. ריל״ג חיפש אותי, רעדתי מהתרגשות, וניגשתי אל הרבי לקבל את הבקבוק. הרבי אמר לי: ׳צו שיקן צום טאטע׳ (=לשלוח אל האבא).

״בהמשך לא ידעתי כיצד מתכוון הרבי שעליי

סיום הרמב״ם בבית הרמב״ם במרוקו

לנהוג. האם הכוונה היא שעליי לטוס למרוקו כדי למסור את הבקבוק? שאלתי על כך במזכירות, ונאמר לי שאם אמצא מישהו שנוסע לשם אשלח באמצעותו, ואכן כך עשיתי.

״דרך אגב, כאברכים בכולל עמלנו אז – כל חברי הכולל – על הכנת ספר מראי מקומות לרמב״ם. כידוע, ספר משנה תורה הוא ספר של הלכות פסוקות בלי טעמים ומקורות שמהם לקח הרמב״ם את פסקי הדינים שלו, ואנחנו עמלנו על מציאת המקורות של הרמב״ם לכל ההלכות. הרבי רצה מאוד שהעבודה תהיה ראויה, והתבטא אז באופן חריף שמזה ידונו על דבר הכולל, והמזכירות וכו׳. לאחר שהספר יצא לאור, שלח אותו הרבי לגדולי התורה האמיתיים, והם הביעו התפעלות גדולה ממנו״.

JEM | 188269

"בן ארבעים לבינה"

אלפי הגיליונות עשירי התוכן שהופיעו עד היום, היו למעשה הכשר והכנה, לכוח הגדול המושפע כעת על השבועון הנכבד, כותביו וקוראיו. במשנה זהירות ובהתקדשות מיוחדת, יש לקבל את פני הטובה הגדולה הזו

הגאון רבי חנניה יוסף אייזנבך שליט"א בעל ה"מחנה יוסף"

הרבי ללימוד הרמב"ם היומי, ועל-ידי תיאורם של מעמדי ה"סיום" המרהיבים בארץ ובעולם כולו, עשה נפשות לרעיון קדוש זה, והרחיב את מעגלי לומדי ה"משנה תורה".

ואולם, עיקר כל העיקרים, שלשמו נועד 'כפר חב"ד' - להרוות את צמאי התורה ומבקשי ה', במים חיים, מי הדעת, מעיינות רבותינו הקדושים, הבעש"ט הק' ותלמידיו, רבנו הגדול בעל התניא והשולחן-ערוך וממלאי-מקומו נשיאי ישראל, עד לרבנו הקדוש פלא הדורות.

הכנה לגאולה

מקובל בשם רבנו הזקן כי "כשמישיח יבוא יכתבו על כך בעיתונים" ופירושים רבים נאמרו בו. תוכנם העיקרי שתורת החסידות, שהיא מעין תורתו של משיח והקדמה אליה, תתפשט ותופץ בממדים אדירים כל-כך עד ל"חוצה" שאין למטה הימנה. אין ספק שבדורנו אנו, הגענו לידי מידה זו ללא ספק, כאשר תשתכנה אבני קודש בראש כל חוצות. עניינים עמוקים ופנימיים, רזי דרזין, שבדורות עברו היו מנת-חלקם של יחידי סגולה בלבד, היו לנחלת הכלל, והרי זה אחד מהסימנים המובהקים ביותר של ערב התגלות אורו של משיח כידוע.

ובמדרש רבה ריש אסתר: "מהיכליך על ירושלים" (תהילים ס"ח): כשם שהשכינה מצויה מהיכל לירושלים, כך תהיה השכינה ממלאה מסוף העולם ועד סופו. הה"ד: "וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן". 'כפר חב"ד' ממלא ב"ה תפקיד ושליחות נשגבה זו בתכלית ההצלחה, בהפצתן של שיחות ורשימות הקודש של רבנו הגדול, תורתם של רבותינו הקדושים, והחדרת ערכי החסידות ורעיונותיה בקרב ישראל.

כוחו של כתב

כל דבר שבכתב, כוחו גדול מדברים שנאמרים בעל-פה, כיוון שהאותיות הנדפסות נשארות לעד ולדורות. על כן הוזהרנו במשנה זהירות להקפיד על כל תג ואות "שמא אתה מחסר אות אחת או מיותר אות אחת נמצאת מחריב את כל העולם כולו" (עירובין יג, א) לעניין ספר-תורה). גם מבחינת ההלכה: **"דבר הנכתב זה לא דבר הנפסק רק כל זמן שיש הכתב הוא כמו שעשוי אומר זה!"** (הגאון מראגאטשוב ז"ע בצפנת פענח שו"ת דווינסק ע' 26) קל-יחומר ב"כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך", כתב-עת המייצג את דעת רבותינו הקדושים, ודאי שאין מלאכתו פשוטה וקלה, אך העובדה שהרבי עצמו עודד ובירך לא אחת את השבועון הזה, ודאי מסייעת הרבה.

שנת הארבעים

"לא קאי אינש אדעתא דרביה עד ארבעין שנין" (עבודה זרה ה' ע"ב). ארבעים שנה מסמלות את שלימות ההבנה ועמידה על דעת הרב. מלאכה קשה זו שבמקדש ה"כפר חב"ד" בכל ימות השנה היא, להשתדל בכל עוז שכל הנכתב בשבועון זה, לא רק שיתאים לדעת קדשו של הרבי, ובוודאי שלא לסטות ח"ו כהוא זה מעמדותיו הקדושות בכל ענין, אלא אדרבא להיות צמודים בכל עת "לדעת סוף דעתו ותבונתו" (לשון רש"י בעבודה זרה שם). לייצג נאמנה וללא כחל ושרק את דעת התורה הטהורה והבהירה שזכינו לה, הלא היא מבצבת ביפיה ובזוך טוהרה מכל עמודי אלפי ספריו הגדולים והקדושים. ואם כך הוא "עד" ארבעים שנה, כל שכן וקל וחומר, שמגמתם ומשאת נפשם של הכותבים בשבועון חשוב זה, צריכה להיות, ובהקפדה יתירה, להיות פה לרעיונות קדשו

הופעת הגיליון לרגל ארבעים שנה להופעת עיתון 'כפר חב"ד', היא ללא ספק אירוע חשוב ביותר בחיי הפצת מעיינות החסידות. 'כפר חב"ד' משמש זה שנים ראש וראשון להסברת העמדה התורתית החסידית המקורית.

בשפה ברורה ושווה לכל נפש, הוא מביא את דבר ה' ועבדיו הקדושים אל הציבור הרחב. 'כפר חב"ד' מהווה צינור ושופר גדול המפיץ את רעיונות הקודש של רבותינו הקדושים נשיאי ישראל. בדרכי נועם ונתיבות שלום, ולעיתים גם בדברים כדרבונות, הוא לוחם את מלחמתה של תורה, השמייע ומשמיע ברמה את דעתו הקדושה של רעיא מהימנא קדישא, לדורנו ולדורות.

כל פרסום של תורה וקדושה הוא מבורך. שמעתי בשעתו מפי החסיד המפורסם רבי שניאור-זלמן הלוי דוכמן זצ"ל בעל "לשמע אוזן", כי כאשר הורה לו הרבי זי"ר אותו להוציא-לאור את ספרו, אמר לו הרבי כי מאז שנת ת"ר שבה נפתחו ארובות החכמה כידוע, החל יורד לעולם שפע רב של מדע וחכמה, ושומה עלינו להשתדל בכל עוז להרבות בחכמה אלוקית, שכן כל ספר בתורה וקדושה שמופיע, הוא בא במקום ספר של חכמה דקליפה. כל-שכן שופר חשוב כמו ה'כפר חב"ד' שהרבי הועיד לו משימה חשובה כל-כך, להיות לפה לרבותינו הקדושים ותורתם, בוודאי ובוודאי שחיבה יתירה נודעת לו.

שבועון של תורה וקדושה

שנים רבות זכה 'כפר חב"ד' לעדכן את אלפי קוראיו, ובאמצעותם את רבות אלפי ישראל, בנעשה והנשמע באהלי רבנו הגדול, להביא את דעתו הקדושה בכל עניין שהיה עולה על הפרק, דברי קודש שעיצבו, במידה לא מעטה, את דעת-הקהל בכל נושא. השבועון הזה זכה להוביל את מלחמות ה' בענייני שלמות התורה, שלמות העם ושלמות וביטחון ארץ-הקודש, ות"ל דבריו תמיד נשמעים. 'כפר חב"ד' היה זה שבימי משבר המפרץ, בתנש"א, שימש מקור עידוד ונסך ביטחון נחוש בקרב העם היושב בציון, כאשר הביא את דברות הקודש של מנהיג הדור וקדושו, שבהם הבטיח בצורה הברורה ביותר כי ניסים ונפלאות יהיו מנת חלקם של ישראל בארץ-הקודש ת"ו, ומי שזוכר היטב, היה זה המקור האחד והיחיד, שכלל ישראל למאות אלפיו סמך ונשען על דבריו שבהם חיזק ועודד את העם הזה.

השבועון החשוב הזה גם משגר מסרים לאחדות המחנה, ולאהבת-ישראל. ואלמלא לא בא אלא כדי להרבות שלום ורעות בין איש לרעהו, ולהשכיח אחרוה ואחדות בין כל ישראל, ובמיוחד בקרב אלו שזכו להימנות עם דגלו הקדוש של רבנו נשיא ישראל, דיינו.

'כפר חב"ד', במשך ארבעים שנות הופעתו, פרש בפני הציבור את אותה פעילות ענקית ומסופעת, הנעשית על-פני תבל כולה, על-ידי אלפי שלוחיו ושלוחי שלוחיו של כ"ק אדמו"ר רבם ומאורם של כל ישראל באשר הם, להפצת תורת ה' ומצוותיה, להקמת עולה של תשובה, לחינוכם של מאות אלפי ילדי ישראל לה' ולתורתו, ואת פעלם הגדול והמוצלח של צעירי ובתי-חב"ד בארץ-הקודש ת"ו.

'כפר חב"ד' זוכה גם לשמש כלי מבטא, לציבור התמימים הגדול בלע"ה, להנעשה באהלי התורה של "תומכי תמימים" ומסביב להם.

ו'כפר חב"ד' הוא זה שלא אחת נאלץ גם למחות על דברי הבל, משאות שווא ומדוחים הבאים מכיוונים שונים ומשונים, והוא גם זוכה לשמש במה לדעת תורה טהורה, מפיהם של גדולי ישראל ענקי התורה והחסידות, במגוון של נושאים המעסיקים את הציבור. השבועון הזה הפיץ את תקנתו הקדושה של

בכל נושא כללי ופרטי.

"בן ארבעים לבינה" פוסקת המשנה באבות. "וכאשר הגיע לשנת הארבעים אז ביום ההוא נתן ה' לו בינה והשכל להבין דבר מתוך דבר, כי אחר שהוא שלם בלמוד ממה שקיבל מרבותיו וגם במעשה, אז מגלין לו סתרי תורה ויוכל להבין אמרי בינה" ("חסד לאברהם" למהר"א אזולאי ז"ל). ארבעים שנה מגלמות בתוכן כוח מיוחד להבין "דבר מתוך דבר" "ממה שקיבל מרבותיו". אלפי גיליונות עשירי התוכן שהופיעו עד היום, היו למעשה הכשר והכנה, לכוח הגדול המושפע כעת על השבועון הנכבד, כותביו וקוראיו. במשנה זהירות ובהתקדשות מיוחדת, יש לקבל את פני הטובה הגדולה הזו, ולא להיות ח"ו מאלו "המאבדים מה שנותנים להם".

"מאמר פתוח מאמר סתום"

הרבי בכמה וכמה ממאמריו ושיחותיו הק', מביא את הגמ' בשבת ק"ד ע"א, שאות מ"ם (שכאשר האות הוא במילוי שלו, יש בו מ' פתוחה ומ"ם סתומה), ענינו "מאמר פתוח מאמר סתום". על פי רש"י שם "מאמר פתוח" מסמל את התורה הנגלית והפתוחה, ואילו "מאמר סתום" את חלק התורה שבנסתור.

באחת משיחות הקודש מביא הרבי את הנאמר בזוהר הקדוש פר' פנחס, שפנחס בן אלעזר ראה "מ"ם פסוח" שט באויר והיה ירא שמא יתחבר ח"ו עם האותיות ו' ות', שהרי כך היה בחטא עץ הדעת שהמ' נתחברה באותיות ו' ת': "ותקח, ותאכל, ותתן, ותפקחנה" ומזה יצא ענין היפך החיים, ועל כן עמד פנחס וחיבר את המ"ם עם יצחק, שמספרו ר"ח, וביחד הוא רמ"ח, והוא מה שאמר הכתוב "ויקח רומח בידו". והרבי מסביר: "מאמר פתוח" שכאמור מורה על "גליא דתורה", אף שהיא חכמתו ורצונו של הקדוש ברוך הוא, ו"דברי תורה אינם מקבלים טומאה", מכל מקום האדם שלומד רק נגלה דתורה ללא ה"מאמר סתום" פניות התורה, עלול ח"ו להגיע להעדר החיות, והעצה היחידה לזה להתחבר ליצחק ע"י פנימיות התורה.

כבר נאמר בדברי רבותינו הקדושים, שגם בתורת הנגלה, ההשגה גדולה יותר במי שעוסק גם בפנימיות התורה. הלימוד בהלכות התורה צריך שיהיה חדר גם באור נשמתה של תורה.

ה"כפר חב"ד", זכה לשמש הרומח והחרב, ללחום מלחמת ה', בתכלית התוקף, אבל בדרכי נועם ונתיבות שלום. ללא ספק גדול היה ויהיה חלקו בדברי ימי ישראל, כמי שתרם רבות מאוד, להנחלת פנימיות התורה בקרב ישראל, והתקשרות אמיתית ומעשית יום יום ושעה שעה, בנשיאי ישראל, דבר הדור, עמוד האש שהלך והולך לפני המחנה.

"כפר חב"ד"

שני ייעודים יש לשבועון "כפר חב"ד", אחד "כלפי פנים", להשמייע את דבר ה' המתאים והאמיתי אל ציבור "אנ"ש והתמימים", ואין זו מלאכה קלה כלל כמובן, והשני להביא את דבר ודעת התורה הברורה להמוני בית ישראל באשר הם. דבר שעורכי ומנהלי השבועון עושים ב"ה בהצלחה. זה הוא גם הרמז ב"מאמר סתום" הוא ההתייחסות לחוג הפנימי של תמימי אנ"ש ולגיונות מבקשי ה' הרבים ב"ה, ו"מאמר פתוח" השמעת עמדת חב"ד לקהל הרחב של שומרי התורה והמצוה, וגם לאלו שעדיין אינם נמנים עם קהל זה.

ה"מאמר פתוח" צריך להיות חדר ב"מאמר סתום". שני הייעודים הולכים יחדיו שלובי זרוע. אולי זהו גם טעם שמו של השבועון "כפר חב"ד" שביסודו עורר תימהון קצת אצל רבים. לכאורה מתאים היה שם רחב יותר בעל משמעות כללית. אולם אין הדבר כן. גם השמעת הדברים לציבור הרחב צריכה שתהיה דרך הצינור הפנימי חסיד, ואז הוא פועל בהצלחת יתר.

יתכן שזהו גם השם שניתן לו, ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו: שופר! שכן גם השופר חלקו שבפיו של התוקע הוא צר ("סתום") והתקיעה עצמה יוצאת מן הצד הרחב, המאמר הפתוח, ואז פועל פעולתו.

ברכת הכלל נתונה לעורך החשוב של 'כפר חב"ד' איש האשכולות ורב הכישרון הרה"ח הרב אהרן דב הלפרין שליט"א, לעורך המשנה, כהן שדעתו יפה, הרב מנחם כהן שליט"א, ולכל הסופרים, הוותיקים והחדשים, העושים מלאכתם מלאכת שמים לילות כימים, וחפץ השי"ת בידם מצליח, וגם לרבות התומכים ומסייעים בידם להרים את המעמסה הגדולה. יהי ה' עמם תמיד כל הימים, ויזכו להאהיב שם שמים על הבריות ולהגדיל תורת רבותינו הק' ולהאדירה, מתוך הרחבה וכל טוב.

"כפר חב"ד", זכה לשמש הרומח והחרב, ללחום מלחמת ה', בתכלית התוקף, אבל בדרכי נועם ונתיבות שלום. כמי שתרם רבות מאוד, להנחלת פנימיות התורה בקרב ישראל, והתקשרות אמיתית ומעשית יום יום ושעה שעה, בנשיאי ישראל, הדור, עמוד האש שהלך והולך לפני המחנה

חילי רבי

בימה אינטראקטיבית לחקר ועיון במגוון נושאים הקשורים לחיי כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, הנהגותיו ושיטתו ותולדות חייו

הרבי כתב: "כפר חב"ד" הוא "שבועון חסידי חב"ד בארץ-הקודש"

השיחות שהרבי הגיה במיוחד ל'כפר חב"ד', המשורר שהרבי אמר לו שראה את שיריו ב'כפר חב"ד', הפתגם שהרבי העיר על הדפסתו ומענה הקודש שבו קבע הרבי את שמו של השבועון • 40 שנה ל"כפר חב"ד"

הרב ישראל אלפנביין

לאורך השנים זכה "כפר חב"ד" לקבל הרבה הוראות והדרכות מכ"ק רבנו נשיאנו.

במקרים שונים הורה הרבי לראיין אנשים מסוימים ל'כפר חב"ד'. בהתוועדות י"ט כסלו תשמ"ו, כשדיבר הרבי עם הגר"ש עלבערג, אמר לו: 'נמצא פה כעת עורך כפר-חב"ד. תדבר איתו שיעשה איתך ריאיון'. בטבת תשמ"ו כתב הרבי לרא"ד הלפרין בקשר לריאיון הנ"ל, ובקשר לכתיבה (בקשר ל'משפט הספרים') על הנעשה בארץ הקודש וביחס לבניית 'בית אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש' והפעילות הציבורית המתקיימת בו: '1. ראיין עם הרב עלבערג! לאחר כמה וכמה שבועות! 2. המשך להספרים מהנעשה בארץ-הקודש ובהקדם, ויקדים רפואה כו' להפצת המעיינות והפצת היהדות כו' ואין מזרזין כו' ותיקן ומיד יודיע כדי להזכירו על הציון' ('כפר חב"ד' גיליון 1000).

בשבת פרשת אחרי-קדושים תנש"א סיפר הרבי לקהל שבשבוע האחרון מצאו בפניה נידחת בעולם [באוסטרליה] אבנים טובות ומרגליות, ואמר שהמטרה היא להשתמש בזה למטרות צדקה. הרא"ד הלפרין שאל את הרבי אם לראיין את הרב יוסף-יצחק גוטניק ל'כפר חב"ד' בנושא זה. תשובת הרבי: 'מהו ענין שלילה בזה, ומהי השאלה?!' והרבי הוסיף: 'כדעת העסקנים שיי' ('פאקס א שיחה' גיליון 11).

בהזדמנויות שונות עורך הרבי פרסום מאמרים ב'כפר חב"ד'. בתמוז תשמ"ה, בתחילת 'משפט הספרים', מסר הרשד"ב לוי'ן לרבי מאמר שכתב בנושא ספריית ליובאוויטש: 'מצו"ב מאמר שכתבתי עבור העתון "כפר חב"ד"'. הרבי הוסיף אחרי המלה 'מאמר' את המלה 'הא' [=הראשון]. כלומר: הרבי קובע שזהו רק המאמר הראשון, ומבקש שאחריו יבואו מאמרים נוספים. והרבי הוסיף: 'להחזירה מהיה, ת[שא]!' ('עבודת הקודש אצל הרבי').

הרבי אף הגיה מודעות שנועדו להתפרסם בעיתון. בשלהי תשד"מ הורה הרבי לערוך ספר שיקלול מראי מקומות לפסקי הרמב"ם. הרבי הורה שהספר ייערך בידי חברי 'כולל אברכים' שעל-ידי המזכירות. המהדורה הראשונה הודפסה בראש חודש אלול תשד"מ, והרבי הורה להוציא לאור מילואים לספר וביקש שכולם ישתתפו בזה. בקשר לכך הכין ה'כולל' מודעה לפרסום ב'כפר חב"ד', וכשטייטס המודעה הוכנסה לרבי להגהה, הגיה הרבי את נוסח המודעה.

ה'כולל' כתב לרבי: מצורפת בזה 'הודעת בקשה לאלו אשר יכולים לסייע בספרים וכדומה - שלא הגיעו אלינו לעת-עתה, על מנת לפרסם בשבועון "כפר חב"ד"'. בטייטה נכתב בראש הדף: 'כולל אברכים' ש"ע"י מזכירות כ"ק אדמו"ר שליט"א". הרבי מתח קו תחת המילים הללו, וסימן להשמיט את המזכירות. בסוף המודעה צוינה הכתובת למשלוח מראי מקומות: כולל אברכים, 770 איסטערן פארקוויי, ברוקלין, נ.י. הרבי מחק את המלים 'כולל אברכים' בעברית, וכתב לצידן באנגלית kolel avrechim ('תשורה' בלוי תשע"ז).

שתי גרסאות מוגהות לאותה שיחה

החל מחורף תשמ"ז התחיל הרבי להגיה מדי שבוע בשבוע את התוועדות השבת האחרונה. כפי שכתבתי בגיליון 1740, בתחילת החורף הגיה הרבי בכל שבוע את אותה שיחה בשתי גרסאות שונות, ברוזמנית, באידיש ובלשון הקודש. כעבור שבועות אחדים הופיעו השיחות באידיש ובלשון הקודש לסירוגין: שבוע אחד השיחה הוגהה באידיש, לצורך פרסום ב'לאגעמיינער זשורנאל', ובשבוע השני בלשון הקודש לצורך פרסום ב'כפר חב"ד'. גם מכתבים-כלליים תורגמו מאידיש ללשון הקודש כדי להדפיסם בשבועון 'כפר חב"ד'.

בשעתו העיר לי הרב מרדכי מינצברג שיש שיחות כאלו גם משנים קודמות. לדוגמה, שיחת אחרון של פסח תשד"מ ושיחת שבת פרשת בחוקתי תשמ"ו הוגהה גם באידיש וגם בעברית (הגרסה באידיש הודפסה בהוספות ללקוטי-שיחות חלק כ"ז, והגרסה בעברית - בחלק ל"ב). אבל שם מצייין המהדיר שההגהה בלשון הקודש היא עם שינויים והוספות, וכמדומה שלא נעשתה באותו זמן של ההגהה באידיש.

עוד הוא כותב: "שנן שיחות מוגהות שנדפסו בלשון הקודש, ובשולי הגיליון יש הערה שזה תרגום מאידיש. לדוגמה: שיחות שבת פרשת שמות, וארא וי"ג שבט תשמ"ו, שנדפסו בהוספות ללקוטי שיחות חלק כ"ו". אבל דומני ששם השיחות הוגהה רק באידיש, ולאחר מכן תורגמו לצורך הדפסתן ב'כפר חב"ד'. אכן, לא ברור לי מדוע הודפסה ב'לקוטי שיחות' הגרסה בעברית ולא באידיש. אודה למי שיאיר את עיניי בזה.

"ראיתי זאת ב'כפר חב"ד"..."

המשורר ר' צבי-מאיר שטיינמן, המכונה "צבי יאיר", נהג לפרסם בכל שנה ב'כפר חב"ד" שיר שכתב לכבוד יום הולדתו של הרבי. בי"ב ניסן תשמ"ה חילק הרבי מטבעות לקהל. כשעבר ר' צבי מאיר, איחל לו הרבי 'מזל טוב' (לרגל ה'אפשרעניש' של נכדו מנחם-מענדל לאזאר מאיטליה). והרבי הבהיר: 'דאס האט ניט צו טאן מיט די שירים. דאס האב איך געזען אין "כפר חב"ד" - אבער דאס איז מעבר לים [=אין לזה קשר לשירים. זאת [השירים] ראיתי ב'כפר חב"ד" - אבל זהו [ה'מזל טוב'] מעבר לים] ('תשורה' קרעמער, תשע"ד).

באלול תש"נ הכניס ר' צבי-מאיר לרבי את השיר 'ברית מועד לכל חי' שהודפס ב'כפר חב"ד'. תשובת הרבי: 'נתקבל ונחת רוח' ('פאקס א שיחה' גיליון 3). באדר תנש"א הכניס ר' צבי-מאיר לרבי את השיר ששלח ל"כפר חב"ד" ל"א ניסן, ועל המעטפה שמסר לרבי כתב 'משנכנס אדר מרבית בשמחה'. על כך ציין הרבי: 'והשיר המצורף בזה מסייע' ('תשורה' זלמנוב תשע"א).

"כשיש קילומטר של שיחה לפני זה ואחרי זה"

בהתוועדות י"ג תמוז תרצ"א ('לקוטי דבורים' עמ' 1490) אמר אדמו"ר הרי"צ פתגם בשם החסיד רבי אייזיק מהומיל: 'שלמה המלך... לא היה לו רבי'. אילו היה נוסע ל"רבי", לבד מכך שחכמתו היתה באופן אחר, הרי שהיו לו חברים חסידים והיה משתתף בהתוועדויות חסידיות, ואז היה מצויר את כל ההפלאות של אוהב ואהוב במשל של חסידים ורביים". הפתגם התפרסם ב'כפר חב"ד' גיליון 441 במדור 'פתגמים קצרים מדא"ח', וצוין מקורו ב'לקוטי דבורים'. 'זמן קצר לאחר מכן הייתי אצל הרבי, מספר הרא"ד הלפרין, 'והרב גרונו אמר לי: הרבי ראה אותך במנחה והוא ביקש שאשאל אותך: כמה יהודים חשבתם לקרב לחסידות על ידי הפתגם הזה? הייתי נבוך, שהרי לא שינינו אפילו אות אחת מדברי הרבי הרי"צ ב'ליקוטי דבורים'. נכנסתי לרב חדקוב וביקשתי להבין את פשר הדבר. הרב חדקוב הבטיח לי שיברר, וכעבור יומיים קרא לי והסביר לי: ברור ופשוט שהרבי אינו "מתבייש" חלילה באמרה של הרבי הרי"צ. אילו היית שואל את הרבי אם להפיץ את ה'ליקוטי דבורים' שבו האמרה הנ"ל, היה עונה: בוודאי ובוודאי. אלא ששם הפתגם מובא בתוך כל השיחה וההתוועדות, ובלשונו של הרב חדקוב: 'כשיש לפני זה קילומטר של שיחה ואחרי זה עוד קילומטר של שיחה', ואז הקורא הוא 'כלי לקבלה'. אבל אם מוציאים את האמרה מההקשר שלה ומפרסמים אותה כעניין בפני עצמו, זה רק ירחיק יהודים ויהיה ההיפך מהכוונה של הרבי'.

מי מנהל את "כפר חב"ד"?

באדר-ראשון תשמ"ו ענה הרבי ל'ארגון גג חב"ד' בקשר לתמיכה כספית בעיתון 'כפר חב"ד': '1) המכתב עת כפר-חב"ד הנעזרים מהארגון ומהראשונים בזה. 2) ומתוך הנעזרים שאין הארגון מתערב כלל בהנהלתם' ('ליקוט מענות קודש' תשמ"ו). כלומר: 'כפר חב"ד' צריך להיות מהגופים הראשונים ש'ארגון גג' יתמוך בו, אך לא יתערב כלל בהנהלתו.

בטבת תשמ"ז כתב הרב אפרים וולף לרבי: 'ענין הדפסת העיתון "כפר חב"ד" בביה"ס למלאכה סודר בעזרת ה', ויעשו איתם חוזה על דבר זה למשך שנה' ('מי תמימים').

בשנים הראשונות נוהל העיתון מבחינה כלכלית על ידי 'צעירי אגודת חב"ד בארץ הקודש'. באדר תש"נ כתב הרא"ד הלפרין לרבי על ההצעה שהוא ינהל עצמאית את העיתון. מענה הרבי: 'ניהול עצמאי - תחילה לתקופת ניסיון, וסופי לאחר הניסיון. אזכיר על הציון' ('ליקוט מענות קודש' תש"נ).

בט' ניסן תש"נ כתב הרב הלפרין לרבי שהוחלט לא להחליף את הלוגו הקודם "שבועון צעירי אגודת חב"ד באה"ק". הרבי מחק את המילה 'לא' ואת המילים 'צעירי אגודת', וכתב במקומן את המילה 'חסידי', כך שייכתב 'שבועון חסידי'

JEM | 21198

חב"ד בארץ הקודש' ('ליקוט מענות קודש' תש"נ).

"הפצת דא"ח על-ידי כפר חב"ד"

בחורף שנת תשמ"ב היה חורף 'סוער'. החוגים הידועים בבני ברק ניהלו מסע השתוללות נגד "כפר חב"ד" ש'העז' לתבוע את כבוד הרבי. בתחילת חודש אדר קיבל העורך, הרב אהרן דב הלפרין, צ'רמניעה מטעם בית-דין רבני מסויים שאוסר עליו מכאן ולהבא לצאת בהתקפות על אותה "דעת תורה" שפסקה נגד ה'שולחן ערוך'. הרב הלפרין שלח את הצו מניעה לרבי.

ימים אחדים לאחר מכן, ביום שני ו' אדר, קרא הרב אפרים לאסיפה דחופה של ראשי עסקני חב"ד בארץ הקודש. במהלך האסיפה הקריא הרב וולף לפני הנאספים הוראה מפורטת שקיבל מהרב חדקוב טלפונית באותו בוקר.

וזה היה תוכן הדברים: 'הרבי ביקש לכנס את עסקני אג"ש, ולומר להם בשמו כדלהלן: "אברך צעיר, ר' אהרן דב הלפרין, לוחם לבד המלחמה שלי, וכל עסקני חב"ד משאירים אותו בודד במערכה - הייתכן? ובנוגע לצ'רמניעה שקיבל - אג"ח צריכים לפרסם בפומבי שהם עומדים בתוקף מאחורי ר' אהרן דב ופרעמדע רבנים אינם יכולים להתערב ולקבוע לליובאוויטש מה לכתוב, ואם יש להם תביעה שיפנו לרבנים של ליובאוויטש". הוראת הרבי היתה לפרסם את ההבהרה הזאת בפומבי. וכך היה. אג"ח פירסמה בעיתון "כפר חב"ד" רבני הבהרה ומחאה, והדגישה שתנועת חב"ד פועלת לפי הוראות בית-דין רבני חב"ד, בהתאם למינוי ולסמכות שקיבל מהרב, ומלבדו אין שום סמכות אחרת. בכסלו תשנ"ב, לקראת הופעת הגיליון ה-500 של 'כפר חב"ד', כתב הרבי מכתב ברכה למערכת העיתון, ובו התבטא 'שזכו והצלחו ב"ה להוציא לאור קרוב לי"ב שנה בלי הפסק, עובדה המעידה על השפעת העיתון על קהל קוראיו'. הרבי איחל 'לחברי המערכת, הכותבים והקוראים של עיתון חשוב זה, שליט"א, אשר השם יתברך יצליחם ללכת מחיל אל חיל בעריכת ובהפצת העיתון, ובהפצת תוכנו, שענינו הוא הפצת היהדות, תורה ומצוותיה, בכלל, והפצת מעיינות תורת החסידות חוצה, בפרט'.

לסיום, בכסלו תש"נ כתב הרבי למרת חיה-ברכה הלפרין ע"ה, אשת יבלח"ט העורך הרא"ד הלפרין: 'החיים שלה מקבלת מה' שהוא מקור החיים, ובפרט נשים שבדור האחרון דגלות שבזכותן כל בני-ישראל נגאלים (כימי יצ"מ), והיא בתוכן ובראשן כיוון שחלק לה בהפצת דא"ח ע"י 'כפר חב"ד' דבעלה שיחיי" ('תשורה' הלפרין תשע"ח).

לתגובות נא לפנות ל: 0547656197 או ל: elsenbaini@etrog.net.il

הרב שמעון לזרוב שלא הכרתם: סופר 'כפר חב"ד' צלל עם שליח הרבי בטקס לסיפורו המרגש ודלה אוצרות מלאי חיות

הרב ציווה עלי להיות בשמחה

השליח שהרבי רקד עמו, ציווה עליו להיות בשמחה, והכריז שעליו לזרוק את ה'מרה שחורה', הצליח להפוך את מדינת טקסס ממדבר שממה לאימפריה שבה פועלים חמישים שלוחים בלמעלה משלושים בתי חב"ד ומוסדות חינוך. שיחה מקיפה ונדירה עם השליח הראשי של הרבי למדינת טקסס, הרב שמעון לזרוב שליט"א, משתף באוצר אדיר של זיכרונות מלאי רגש וממלאי ערגה מאשר חווה וראה במחיצת הרבי, ממחיש את החינוך שהעניק הרבי לחסידיו ואת דרישותיו מאיתנו, מספר את הסיפור המיוחד של צאתו לשליחות ודברי קודשו והוראותיו המאלפות של הרבי בנוגע אליה, ומעורר בדברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב על ההתקשרות אל הרבי וההתמסרות אל רצונו. וגם: הסבר מאלף על העובדה שהרבי ענה לבקשות ברכה 'אזכיר על הציון' והמסר שעלינו ללמוד מכך

שלום מגידמן
תמונות: באדיבות JEM

We Want!

ב"ה

הגרלה על דולר ומטבע של הרבי

כל ההכנסות קודש למיזם We Want לימוד ענייני משיח וגאולה

הארכנו את האפשרות להצטרף

בסמוך בלוי

15

כרטיס הגרלה על דולר של הרבי ההגרלה הארצית

20

כרטיס הגרלה על מטבע של הרבי + שובר לשיבוץ

השובר לשיבוץ תרומת גינדי תכשיטים

כניסה לשתי ההגרלות: 30 ₪ | שני כרטיסים להגרלה על המטבע: 35 ₪

לפרטים וכניסה להגרלות: חני 050-775-1549

ניתן לשלם בכל אמצעי התשלום • ההגרלה תערך בע"ה ביום ראשון ו' תמוז

לע"נ שמחה בת יהודה קאלואורי

מכנה את הרבי 'א דיאדא וואָס רעדט אַ סאָך' [הדוד שמדבר הרבה], שכן ראיתי שהרבי מתוועד פעמים רבות. "אני זוכר שבסוף אחת מההתוועדויות פצחו הנוכחים בריקוד, כפי שעושים חסידים פעמים רבות בסוף התוועדות חסידית, וכאשר ראיתי שרוקדים, הצטרפתי אף אני. במהלך הריקוד משכתי ב'סירטוק' של הרבי, והרבי נתן לי את ידו הק' וזכיתי לרקוד עימו בתוך המחול כשירו אוחזת ביד.

"בסמיכות לבית הכנסת שהיה בתוך הבניין של ר' זלמן שניאורסאהן, היה חדר קטן שהרבי היה מתבודד בו בין מנחה לערבית. בחדר הזה הייתי משחק בצעצועים שונים... באחת הפעמים שיחקתי בחדר והרבי נכנס אליו ורצה להיות בו לבד. הרבי נתן לי את אחד הצעצועים וביקש שאצא מן החדר. שמחתי מאוד בצעצוע, יצאתי עימו באושר והרבי נותר בחדר לבדו...".

המעיל הנגוע במעיל הרבי

כעבור תקופה שבה התגוררה בצרפת, קיבלה משפחת לזרוב בשנת תש"ח את ברכת הרבי הרי"צ לעלות לארץ הקודש. בארץ הקודש למד הרב לזרוב בתחילה ב'חדר' של ילדי אנ"ש בתל אביב, שאותו ניהל ר' פולע כהן ע"ה, ולאחר מכן בישיבת 'תומכי תמימים' אשר ב'פרדס' בלוד, אצל המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה. "אלה היו ימים מיוחדים מאוד, הישיבה הייתה ב'פרדס', המשפיע היה ר' שלמה חיים, ראש

הרב לזרוב בתקופת תש"ז בצרפת

הרב לזרוב (משמאל, למטה) בהמתנה לקבלת הפנים לרבי בפריז בשנת תש"ז

זו הזדמנות להתוועד אליו ולהנות מאורו ומדברי קודשו.

"למזלי", מספר הרב לזרוב, "הרבי ביקש מדודי ר' יענקל ליפסקר ע"ה כי הוא שיביא לו את המאכלים, ועל כן אמי עסקה בבישולם. משום כך, זכיתי להיות עם אמי בביתו של ר' זלמן שניאורסאהן, אשר בו התגוררה הרבנית בחודשי שהותה בפריז, וראיתי את הרבי הרבה, ואף את ההתוועדויות הרבות עימו.

"הרבי קירב מאוד אותי וילדה נוספת - בתו של ר' אשר ששונקין (מרת רחל דונין שתחי), שהייתה גם היא בת חמש או שש.

"היו שם ילדים נוספים, אבל דווקא לנו הראה הרבי קירוב מיוחד. לימים הבנתי שעובדת היותנו

תתקדמו, זו ההזדמנות שלכם!

איזה תפקיד תחליט לקבל?

הכירו את מגוון המסלולים שלנו והצטרפו למאות הבוגרים שרכשו תואר יוקרתי באווירה חרדית מותאמת

תואר ראשון B.ed.

מסלול הלימוד: דו חוגי חינוך מיוחד וחינוך חברתי קהילתי (בלתי פורמלי)

בוגרי המסלול יקבלו בנוסף לתואר הראשון: תעודת הוראה, תעודת עובד חינוך ותעודת מנחה קבוצות.

שישה סמסטרים רצופים

השלמה לתואר ראשון B.ed.

לבעלי תעודת הוראה ודרגת מורה מוסמך בכיר מסלולי הלימוד: חינוך מיוחד • חינוך לגיל הרך

שלושה סמסטרים רצופים

תואר שני M.ed.

לבעלי תואר ראשון ותעודת הוראה מסלול הלימוד: ניהול וארגון מערכות חינוך • חינוך משלב

ארבעה סמסטרים רצופים

מלגות לזכאים

מעטפת צמודה ותומכת

קרוב לבית הלימודים יתקיימו בחיפה

תואר יוקרתי ממכללה מובילה ונחשבת

מקדם לקראת שכר גבוה יותר בתחום ההוראה

נשים 058-3262387

ברי 058-3295558

gordon@telemisrael.co.il

האקדמית גורדון

תלם שילוב אסטרטגי

לא מתפשרים!

לא מבזבזים זמן מיותר!

קבוצה מותאמת לרמ"ם ומורים

תואר ראשון אקדמי בחינוך

לימודי תואר BE.D + תעודת הוראה בהתמחות תלמוד ותנ"ך

יום אחד בשבוע בשנתיים לימודים!

ימי שישי למשך שנתיים רצופות בקמפוס נפרד לגברים ברחובות

לבעלי שנות ישיבה והשכלה תורנית קודמת

058.770.5865

מסלולים נוספים - 3 שנות למידה

חינוך מיוחד // לשון // היסטוריה

מלגות לזכאים // עמידה בתנאי קבלה בוגרי ישיבות ואברכים שהגיעו לגיל 30. או אברכים צעירים עם תעודת בגרות

פרק שני

בחצרות בית ה'

בשלהי חודש אייר תש"ח הגיע הרב לזרוב עם אחותו לארה"ב. ההתוועדות הראשונה שבה זכה להשתתף הייתה התוועדות שבת מברכים סיוון, ואז שמע לראשונה מאמר דא"ח מהרבי - ד"ה "להבין ענין ספירת העומר".

"זמן לא רב לאחר הגיענו, חל יום ההולדת שלי והתעדתתי להיכנס ל'יחידות'. אמי ואחותי ניצלו את ההזדמנות להיכנס איתי.

"אני התכוננתי לכניסה ל'יחידות' על פי ההדרכה של המשפיע ר' שלמה חיים, התעניתי, למדתי פרקי תניא וכו', והייתי רציני מאוד.

"לפני ה'יחידות' סיכמנו שניכנס יחדיו, ובשלב מסוים אחותי ואני נצא, ואמי תישאר לבדה ב'יחידות' לכמה רגעים. כשיצאה אמי מחדרו של הרבי, חיוך רחב היה על פניה. שאלתי מה אירע והיא סיפרה שלאחר צאתנו שאל אותה הרבי על אודותי: 'אני זוכר שלפני עשר שנים היה ילד שובב

הרב לזרוב (מימין) בימיו כילד בישיבה בלוד

"הרבי קירב אותי מאוד. במהלך הריקוד משכתי ב'סירטוק' של הרבי, והרבי נתן לי את ידו הק' וזכיתי לרקוד עימו בתוך המחול כשידו אוחזת בידו"

הרב לזרוב במחיצת הרבי בתפילת שחרית ב'770

הישיבה היה הגאון ר' ברוך שמעון שניאורסאהן, והאווירה הייתה מיוחדת במינה. למדנו היטב נלמה וחסידות, והודרכנו בידי ר' שלמה חיים לעיסוק ב'עבודה'.

"הייתה לנו כיתה טובה מאוד, למדו בה הרב אלימלך צוויבל ע"ה, הרב מרדכי אשכנזי ע"ה, ויבלח"ט הרב נחום שטרנברג והרב זושא פלדמן. חבריי היו מבוגרים ממני.

"הבחורים המבוגרים יותר בישיבה", הוא מספר, "כמו הרב נחמן סודק, הרב יהודה ליב רסקין, הרב ישראל פרידמן ויבלח"ט הרב גרשון מענדל גרליק כבר נסעו אל הרבי, וגם אני, שהייתי בן ארבע-עשרה, כבר רציתי והשתוקקתי לנסוע אל הרבי.

לאחר מכן הגיעה התשובה המרנינה שאם אחיה של אמי - ר' יענקל ליפסקר ע"ה - יכול לסדר את המסמכים הדרושים, שיהיה בשעה טובה ומוצלחת.

"עם קבלת התשובה החלה אמי לעסוק בסידורים הדרושים לשם הנסיעה, הדבר ארך זמן, ולבסוף, בז' בחשוון תש"ח, נסענו יחדיו לצרפת, שם התגוררה אחות אמי. כעבור שבועיים המשיכה אמי לבדה לארצות הברית, שכן רק לה השיג אחיה אשרת הגירה, ואני ואחותי נשארו בצרפת. אני למדתי בישיבת 'תומכי תמימים' בברונא, ואחותי בסמינר 'בית רבקה' ב'נהר.

"בהגיע לארה"ב עמלה אמי על השגת אשרות הגירה גם בעבורו וכעבור שבעה חודשים יצאנו באונייה בדרכנו לארה"ב."

ושמח, מדוע הוא רציני כל כך? "הרגשתי שעם כל הרצינות, הרבי הסתכל עלי כעל אותו ילד שמח שהוא זכר מפריו, והנה כאן אני רציני כל כך..."

כשייקש הרב לזרוב הצעיר להתקבל לישיבה, הודיעו לו כי עליו ללמוד בישיבה שברחוב בדפורד, אשר בה למדו הבחורים הצעירים. אך הוא השתוקק ללמוד בחברת הבחורים החסידיים שלמדו ב'770 וכעבור לילה החליט כי ישן על הספסל ב'770, וכך נמשך הדבר לאורך חודשים מספר. אלה היו השבועות והחודשים היקרים בחיי. ישנתי על הספסל הסמוך לארון הקודש. ככרית שימשו המעילים שהיו על המתלים.

"הייתי באותן שנים בן שש-עשרה, ולאחר מכן בן שבע-עשרה ושמונה-עשרה, ואילו חבריי

אות

אוהז תפילין

הפטנט לאחיזת קצה רצועת התפילין

עשוי מעור בהמה טהורה איכותי

20% הנחה

49 ₪ ליה' במקום 64 ₪ (ברכישת 3 יח' ומעלה)

משלוח חינם עד הבית

להזמנות: 03-500-7008 www.otpadan.com

באישור הרה"ג
שריאל רוזנברג
שליט"א
ראב"ד בית דין צדק - בני ברק

באישור הרה"ג
משה בראנדסדארפער
שליט"א
אב"ד ור"מ 'היכל הוראה' ירושלים

באישור הרה"ג
אופיר מלכא
שליט"א
ראש בית הוראה ובית דין 'הלכה למעשה'

כוס של תנחומין

משתתפים אנו בכל לב ונפש בצערו ובאבלו הגדול והכבד של חברינו היקר והאהוב, טוב לשמים וטוב לבריות, חברנו היקר האברך החשוב והנעלה

ר' אברמי שי' אלפרוביץ

עם פטירתה של אימו היקרה והנכבדה, מחנכת וותיקה ומוערכת ב'בית רבקה', אשר נודככה בייסורים

מרת **חיה שרה פייגא** ע"ה

ואנו מביעים ניהומינו הכנים לו ולכל המשפחה שיחיו

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ומעתה אך טוב וחסד הנראה והנגלה יהיו במעונם תמיד והשי"ת יחזקם ויאמצם ביגונם הגדול והכבד ובמהרה ממש נראה בקיום היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והיא בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

חבריו לספסל הלימודים - בוגרי ישיבת תומכי תמימים בקרית גת

שמוליק מוזיקנט ישראל מנדלזון לוי נאבול שאול פייבישביץ מענדי פלדמן אהרון קוביטשעק לייזר קליין יוסף שדמי	מענדי ירוסלבסקי נחום כהן מענדי כהנא דובי כץ אבי לרמן שלמה לרר מענדי מאור	שד"ב ויסוצקי מענדי זילברשטרם שנ"ז זלמנוביץ נדב חכמון מנחם חכמון נחום חסקינד מנחם טויסטר	מוישי ברונשטיין אברהם בר ששת לוי גדג' שמחה גורליק זלמן גרונר דובי הבלין שניאור הרשקוביץ	שניאור אבצן אהרון אופן דויד אולידורט שניאור אלבו גרשי אלפרין מנחם אמיתי יוסי אצרף
---	--	---	---	---

לך לרקוד, היה בשמחה!...
"ליחידות" היינו נכנסים כבחורים אחת בשנה, ביום ההולדת. אך מה אעשה כאשר יש לי שאלה בזמן אחר בשנה, וברצוני לקבל את התשובה במקום?
"כשהייתי בעצבות, כשמשוהו הציק לי, כשהייתה לי שאלה, הלכתי ושאלתי את הרבי...
"אני זוכר את הפעם הראשונה שבה עשיתי כן. דבר מה הציק לי מאוד, כתבתי את שאלותיי בפתק, וזמן מה לפני שהגיע הרבי מביתו ל-770, נכנסתי ל'גן עדן התחתון' - החדר הסמוך לחדרו של הרבי (שבאותם ימים היה פתוח) - סגרתי את הדלת של 'גן עדן התחתון' והמתנתי ליד המדרגות.
"והנה, הרבי נכנס... הגשתי את הפתק, כולי מלא התרגשות ומתח, הרבי לקח מידי את הפתק, נכנס להיכל קודשו ולא סגר את הדלת לחלוטין, כי אם השאיר סדק צר. ידעתי שהצלחתי...
"כעבור חצי דקה או דקה - שבעיני נדמו

הרב לזרוב מביט על פניו הק' של הרבי המחלק צדקה לילדים בכניסתו לתפילה

"כשאמי יצאה מחדרו של הרבי היא סיפרה שהרבי שאל אותה על אודותיי: 'אני זוכר שלפני עשר שנים היה ילד שובב ושמח, מדוע הוא רציני כל כך?'"

הפך את טקסס לאימפריית תורה וחסד. הרב לזרוב

כשעה ארוכה - פותח הרבי את הדלת, מסתכל עלי, ואומר: 'שמעון, ס'איז דברים של מה בכך, גיי לערן און זיי בשמחה' [שמעון, אלו הם דברים של 'מה בכך', לך ללמוד וְהָיָה בשמחה].
"מאז אני משתדל להיות בשמחה..."

ויעמיק במחשבה זו

הרב לזרוב ניאות לשתף אותנו בשתיים מה'ליחידות' אשר להן זכה בהיותו בחוה. "שאלתי את הרבי - ולא סתם שאלתי, שאלתי ברצינות - על כך שיש לי 'מחשבות זרות' ואיני יכול להתרכז בתפילה.

תשנ"ב, כאשר זכיתי להיות ב-770 והרבי יצא אל החסידים למרפסת שנקבעה באותו זמן במערב 770, כל החסידים ניגנו והרבי עודד את שירתם בראשו הק', התרגשתי מאוד, והתחלתי לזעוק 'טאטע'... הרבי הביט עלי... לאחר מכן היו שנזפו בי על שאני מעז לעשות כך. אמרתי להם: 'ככה הרגשתי'. ככה הרגשתי...

"גם מצד הרבי זה היה כך, לאורך כל השנים. כבר לאחר צאתי לשליחות, הייתי פעם אצל הרבי בשמחת תורה (זה היה עוד בטרם היה לי בית חב"ד שאני צריך להיות בו ביום זה). הבטתי על הרבי בעת ה'הקפות', ולפתע הרבי פונה אלי: 'וואָס שטייטסטו? גיי טאָנצן, זיי בשמחה!' [מה לך עומת?]

היו מבוגרים ממני בשנים רבות. אלה היו 'זקני התמימים' של אותם ימים - הרב יהודה ליב רסקין, הרב נחמן סודק, הרב יצחק שפרינגר, יבל"ח הרב גרשון מענדל גרליק והרב ברוך שלום כהן, ועוד. הודות לכך שלנתי ב-770 הייתי משתתף בכל ההתוועדויות הפנימיות שלהם, שבהן הם דיברו ואני הקשבתי, וכך הפכתי להיות אחד מבני החבורה. רבים סוברים משום כך שאני בן גילם, אבל הייתי צעיר מהם בכעשר שנים..."

בפתח גן עדן התחתון

הרב לזרוב למד בישיבה שב-770 בעידן מיוחד, אשר בו זכו הבחורים ליחס וקירוב מיוחד מהרבי, וגם הם מציגים התמסרו אליו בכל מאדם. הוא מתאר את התקופה ברגש רב ובערגה מעוררת. "אלה היו שנים קסומות. הסתכלנו על הרבי כעל אבא שלנו. הציבור היה קטן באותן שנים, וחינו את הרבי עשרים וארבע שעות ביממה, תוך תחושה כי אנו זוכים בזכות נפלאה ושותפים 'לסוד' גדול.

"אלה היו ימים מתוקים, פשוט השגרה היום-יומית. אני נזכר ביום אחד קיצי שבו מזג האוויר היה טוב, עמדתי ברחוב עם חברי הרב **אברהם ששונקין** שי', והנה אנו רואים שהרבי מתקרב בדרכו מ-770 לביתו.

"ניסיון להתבא, אך היה זה מאוחר מדי. הרבי עבר. המראה חקוק בזיכרוני: הסירטוק היה פתוח, ראיו את החולצה הלבנה, את הטלית'קטן הנקיה והצחה, פשוט היה תענוג להסתכל על מראהו המלכותי של הרבי. הרבי הביט עלינו, והרגשנו כמו סמרטוטים... אני רציני להתחבא תחת הרב ששונקין והוא רצה להתחבא תחתיי..."

"הרגשנו תחושה מיוחדת של קרבה. הרגשנו שהרבי הוא לא רק רבי שלנו, חשתי שהרבי הוא אבא שלי. הרגשנו שאיננו צריכים להתבייש לומר לרבי את האמת, כתבנו על כל בעיה שהייתה לנו ברוחניות, ואפילו בגשמיות, והרבי ענה לנו..."

"אני התייחסתי אל הרבי ממש כמו אל אבא. אהבתי את הרבי, והרגשתי שהוא אוהב אותי. פשוט אבא. כעבור שנים ארוכות, לאחר כ"ז אדר

ישיבת תומכי תמימים המרכזית

לוד – כפר חב"ד

ברכה נאמנה

בשמחה רבה ובטוב לבב, ברגשי ידידות נאמנה ובהוקרה מברכים אנו לב כמ"ע ידידנו ותומכינו הנעלה והנכבד מאד, דגול מרבבה, ולבו ער וידו פתוחה לכל דבר שבקדושה, הנגיד החסידי הנדיב

הרה"ח ר' יוסי מיכאלשילי

בהגיעו בע"ה לגיל חמישים לעצה

יתן לו השי"ת ולבני ביתו שיחיו, אורך ימים ושנות חיים ויהא רעווא מן שמיא שיהא ביתו מלא ברכת ה' בגו"ר ומתוך רוב נחת ושפע רב בגשמיות וברוחניות ילכו מחיל אל חיל בכל פעולותיהם הברוכות ובמהרה נזכה כולנו כאחד לגאולה האמיתית והשלימה

בשם רבנן ותלמידיהון

"הרבי אמר לי שלפני התפילה עלי לחזור על המילים שכותב אדמו"ר הזקן בתניא – 'הנה ה' ניצב עליו' – עד מעבר לדף, במילה 'המלך', לחזור ולחשוב על השורות הללו לפני ברכת 'יוצר אור', וכך בכל פעם שמגיעות 'מחשבות זרות' המבלבלות ומפריעות להתרכז בתפילה – שאחשוב על השורות הללו.

"אני זוכר כיצד התבוננתי בשלוש השורות הללו לאחר שהרבי אמר לי לעשות כן, והן 'הכו' בי – פתאום חשבתי על כך ש'הנה ה' ניצב עליו... ומלוא כל הארץ כבודו... ומביט עליו... ובוחן כליות ולב... אם עובדו כראוי... ועל כן צריך לעמוד לפניו באימה וביראה כעומד לפני המלך'. התחלתי להרהר בשלוש שורות התניא הללו, וכך אני עושה עד היום".

ב'יחידות' אחרת שאל הרב לזרוב מה עליו לעשות בתור 'תמים'. הרבי ענה שילמד את 'קונטרס עץ החיים' ו'קונטרס התפילה' ושם יראה איך 'תמים' צריך להתנהג... בשנות לימודיו של הרב לזרוב בישיבה ב-770, חידש הרבי מושג חדש – 'שבעת קני המנורה', 'הקנים' כפי שנקראו בפי כל. אלה היו שבעה בחורים שהצטיינו במיוחד בלימוד הנגלה ושבעה בחורים שהצטיינו במיוחד בלימוד החסידות והוטל עליהם לומר לפני התלמידים פלפול בנגלה וביאור בחסידות, ואף לכתוב חיידושי תורה, הערות וביאורים. הרב לזרוב נבחר להיות אחד מה'קנים' בחסידות. "כשנכנסתי ל'יחידות'", הוא מספר, "הזכיר הרבי את העובדה שאני נמנה עם ה'קנים'. כעבור שנים מספר, לאחר חתונתו, למד הרב לזרוב ב'כולל' את לימודי ה'סמיכה' לרבנות. ראש הישיבה, הגאון ר' ישראל יצחק פיקרסקי, בחן אותו ביסודיות, שאל שאלות מורכבות, והתרשם מאוד מבקיאותו הרבה בכל סעיף בש"ך ובט"ז. כשנכנס ל'יחידות', סיפר לרבי כי בחן אותו ונהנה מידיעותיו. אמר לו הרבי: "הרי הוא הנכד של ר' שמעון לזרוב מלינגרד, דער לעניגראדער

"אלה היו שנים קסומות. הסתכלנו על הרבי כעל אבא שלנו. הציבור היה קטן באותן שנים, וחיינו את הרבי עשרים וארבע שעות ביממה, תוך תחושה כי אנו זוכים בזכות נפלאה ושותפים ל'סוד' גדול"

כשר ושמת], וכך נהגתי. "בשנת תשכ"ד, אשר בה היה הפסח האחרון בחייה בעלמא הדין, הגעתי לביתה, והוא רצתה להעניק לי במתנה מפית גדולה מן הסוג המכסה רהיטים בבית. סירבתי לקחת (כיום אני מתחרט על כך...) ולאחר בדיקת חמץ איחלתי לה את האיחול האמור.

"הרבנית הביטה עלי ועשתה תנועה ביד. נבהלתי לרגע, ואז אמרה הרבנית, שהייתה עדינה ופיקחית: 'איבער אַ יאָר וועט שוין בודק חמץ זיין באַ זיך אין שטוב' [לשנה הבאה כבר תבדוק חמץ אצלך בבית]. "כחצי שנה לאחר מכן, בו' תשרי תשכ"ה, הסתלקה הרבנית. במהלך החורף הבא באתי בקשרי השידוכין וחתונתי התקיימה זמן קצר לפני פסח – בכ"א אדר שני.

"זה היה דבר פלא ממש. בשנה הבאה הרבנית כבר לא הייתה בעלמא הדין, ואכן לא בדקתי חמץ

בביתה 'איבער אַ יאָר', אבל הרבנית דיברה באופן חיובי ואמרה שאני לא אבדוק בביתה, משום שאבדוק בביתי שלי... "על פניו, לא הייתי אמור להינשא בשנה הזו, שכן הייתי אז צעיר יחסית, בן עשרים ושתיים, ובאותן שנים הבחורים התחתנו בגיל מאוחר יותר. אבל כה אמרה הרבנית, וכך אירע..."

פרק שלישי לתקן עולם במלכות ש"ד"י

רב". הרבי אמר לרב פיקרסקי שיורה לרב לזרוב ללמוד 'חושן משפט', ושיעניק לו סמיכת 'דין דיין'. במשך שנתיים שקע הרב לזרוב בלימודי 'חושן משפט', ואכן נבחן וקיבל כתב סמיכה לדיינות מהרב פיקרסקי.

איבער אַ יאָר

זכות מיוחדת נפלה בחלקו של הרב לזרוב: בשנים תשכ"ג ותשכ"ד בדק את החמץ בביתה של הרבנית חנה, אמו של הרבי, בערב פסח. "ר' לייבל רסקין ע"ה היה בודק את החמץ בביתה מדי שנה בשנה, ולאחר שנשלח בידי הרבי למרוקו אני הייתי ממלא מקומו. "נאמר לי שהנהוג בסוף הבדיקה הוא לומר לרבנית מ'זאל דערלעבן איבער אַ יאָר, אַ כשר'ן און אַ פריילעכן פסח" [שנזכה לשנה הבאה, פסח

מיר זיינען שלוחים פון רבי'ן (במנגינת 'עוצו עצה')

מיר זיינען די שלוחים פון רבי'ן איבערגעגעבן מיט'ן גאנצען לעבן פארזייט און פארשפרייט אין אלע שטעט אין אלע עקן פון דער וועלט מיר זיינען שלוחים פון רבי'ן! פערציק יאָר האָט דער רבי אונז געלערנט אַז שליח איז קיינמאָל ניט עלענט אין אונזערער שטעט פאַרשפרייטן יידישקייט ניט נתפעל ווערן פון קיינע שוועריקייט מיר זיינען די שלוחים פון רבי'ן! אין גשמיות און חומריות ניט זיין פאַרהאַוועט מבצעים און שיעורים נאָר געפראָוועט מיר זיינען שלוחים פון רבי'ן! לתקן עולם במלכות שׂדׂי ווייל אַט אַט משיח קומט ביים רבי'נס שליחות וועלן מיר לעבן וועלן מיר זיך זעהן מיט אונזער רבי'ן מיר זיינען די שלוחים פון רבי'ן!

שלוחי הרבי הננו תרגום: הרב עוזי קפלון

לו נמסור את כל חיינו אורו נפיץ בכל ליבנו בכל שכונה, בכל עיר אל העולם כולו נדרוך קשתנו כי תמיד לנגד עינינו: שלוחי הרבי הננו! יותר מארבעים שנה ילמדנו רבנו חזרו ולמד: שליח לעולם אינו בודד בכל עריו נזרע אורה נלמד יהדות ללא מורא כי גדול אדוננו, מה נורא... הן:

שלוחי הרבי הננו! 'גשמיות' לא תשפילנו 'חומריות' (מקל וחומר...) לא תוכל לנו הן ראשונו ורובנו עסוקים לתת דברין, רבי, לשיעורים. שיעורים בנגלה, בחסידות שיעורים בגאולה העתידה לנו כ... שלוחי הרבי הננו נתקן עולם במלכות שׂדׂי הנה זה בא, הלא זה דאי שליחות הרבי היא כל חיינו ובקרב נראה שוב עם רבנו שלוחי הרבי הננו

שרר בקרב בחורים של 770 באותם ימים ולהתחבר למחשבות, הרגשות והשאיפות שמילאו אותם, ולצימאון העז שלהם לזכות ולצאת בשליחות הרבי.

"היציאה בשליחות הרבי הייתה השאיפה היחידה שלנו. פשוט השתוקקנו וכמהנו לכך, ואף בפגישות השידוכין, אחד הדברים הראשונים שעליהם דיברתי עם רעייתי היה העובדה שאני רוצה לנסוע בשליחות הרבי.

"היום, היציאה לשליחות היא דבר שרבים מבצעים, אולם יש להבין שבאותם ימים הדבר היה כרוך ב'מסירות נפש' - לא פעם ההורים היו מתקשים להיפרד מילדיהם, ואף היו צריכים להשתדל ולבקש מהרבי כדי שיקבל את בקשתן ויסכים לשלוח אותן לשליחות. אבל כל מאווינו, כל התלהבותנו וכל תשוקתנו היו לנסוע בשליחות של הרבי.

"בהתוודעויות שעליהן סיפרתי, עם ה'תמימים' המבוגרים, הנושא שעליו היו מדברים הוא שהרבי הוא ה'רמטכ"ל, אנו ה'חיילים' שלו, התפקיד המוטל עלינו הוא לתקן את העולם ולהחזיר בו קדושה ולהביא את המשיח, ואנו משתוקקים לבצע את השליחות הזו.

"זו הייתה כל מגמתנו - לכל מקום שהרבי יורה לנו ללכת, שיהא זה בשמיים, בארץ, בעמקי הים, אל כל מקום נלך! לא נתפעל משום קשיים! "וכך אכן היה - הרב לייבל רסקין, לדוגמה, נשלח בידי הרבי למרוקו. הוא אפילו לא ידע אפה זה, אבל כשהרב חדקוב שאל אותו אם הוא מוכן לנסוע למרוקו הוא אפילו לא ענה. 'מה השאלה?' ודאי.

"בימים ההם היציאה לשליחות הייתה באופן אחר. זה לא היה כפי שהתפתחו הדברים היום, כאשר יש כלים מכלים שונים - עלונים, ספרים, חוברות, עזרים, מודעות וכו' - אשר שלוחים יכולים להזמין מן המוכן. היום יש גם שיטת פעולה שהתהוותה וכל שליח לומד מניסיונם של קודמיו ומאופי פעילותם. אז - הייתה זו נסיעה לארץ לא זרועה, בלי שום רקע, בלי ידע מוקדם על מקום השליחות ואנשיו, במקרים רבים בלי לדעת את השפה המדוברת, בלי שום תוכנית בנויה, ובלי הדרכה מראש מה ואיך לעשות, היה עלינו פשוט לנסוע למקום ולהתחיל לחרוש מהחל ועד כלה. לכתוב הכל, לדאוג להדפסה, וכו' וכו'.

"אבל לא הייתה אפילו 'הוא אמינא' לעשות משהו אחר מלבד לבצע את משימת החיים - לצאת בשליחות הרבי ולתקן עולם במלכות שׂדׂי.

"יש שיר שחיברתי, המבטא את התחושות האלה, ואת הרוח שעיימה צועדים השלוחים מתוך בערה, השתוקקות והתמסרות לכבוש את העולם באור התורה והמצוות, בשליחותו של הרבי", אומר הרב לזרוב ופוצח בניגון שחיבר, המבטא את הרגש שמתוכו הוא פועל בשליחות הרבי ואת רוח החיים המפעמת בו שלא לנוח, להרחיב ולהגדיל את הפעילות, עד שתשיג את מטרתה והגאולה תבוא (הניגון מופיע בתיבה סמוכה).

אחת שאלתי

עתה אנו שומעים מהרב לזרוב על סיפורו האישי בעבודה בשליחות הרבי, שבעצם - החלה כבר בעודו בחוה.

"השליחות הראשונה שלי הייתה בחודש אדר ראשון תשכ"ב, כאשר נשלחתי בידי הרבי - עם עוד חמישה מתלמידי התמימים - לשליחות בשיבה בברונא שבצרפת (באותה שנה שלח הרבי 'תלמידים שלוחים' גם לארץ הקודש).

"בשליחות הזו טבע הרבי לראשונה את המושג 'התלמידים השלוחים'. יש תפיסה רווחת ולפיה הפעם הראשונה שבה שלח הרבי 'תלמידים שלוחים' הייתה בשנת תשכ"ז, כאשר שלח את השלוחים לאוסטרליה. אך האמת היא שאנו נשלחנו קודם לכן.

הרבי מלווה את קבוצת השלוחים לברונא. אדר תשכ"ב

"שליחותנו הייתה יקרה מאוד לרבי. הרבי יצא ללוותנו כאשר יצאנו מ-770 לעבר הנמל, וכמעט מדי חודש בחודשו שלח לנו מכתב.

"מטרת השליחות הייתה לקבל וללמד את התלמידים הרבים ממרוקו ומתוניס אשר להם המתנינו באותה עת לאחר שהתקברו על ידי השלוחים שם.

"כשבועיים אחר הגיענו קיבלנו מכתב מזכירות הרבי המורה לנו כי בכל שבת שנייה ארבעה מתוכנו יישארו בשיבה ושניים ייסעו שבת אחת לפריז ושבת אחת לעיירות שמסביב, כדי להשפיע על אנ"ש ועל יהודי המקום.

"באותו מכתב התקבלה ההוראה לשלוח אל הרבי אחת לשבועיים דו"ח על מילוי תפקידנו - הן בנוגע לעצמנו והן על השפעתנו על הסביבה. הרב חדקוב ביקש גם שנשלח את שמותינו ושמות אמותינו.

משרד השלוחים
THE SHLUCHIM OFFICE

ברכות עד בלי די

ברוב שמחה וטוב לבב, ברגשי כבוד ויקר ובהוקרה ובהערכה רבה מברכים אנו את ידיד נאמן למשרד השלוחים והבית ספר המקוון לילדי השלוחים ברחבי תבל, תומכינו היקר והנכבד מאד, רוח המקום ורוח הבריות נוחה הימנו ולבו ער לכל פעולותינו עבור שלוחי הרבי ברחבי תבל, יו"ר הקאמפיין השנתי של משרד השלוחים, איש החסד, הנגיד

הרה"ח ר' יוסף מיכאלשוילי שלי

לחגיגת 'יום ההולדת 50'

למלאות לו חמישים שנה לאורך ימים ושנים טובות

יה"ר שיקוימו בו דברי נעים זמירות ישראל במזמור נ"א "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", שהשי"ת ישלח לו ולכל המשפחה הנכבדה והיקרה מאד שיחיו שפע ברכות מטל השמים ומשמני הארץ, בכל אשר יעשה יצליח בהצלחה רבה ומופלגה למעלה מעלה מהמושועה, ברכותיו הק' של הרבי המשלח ילוו אותם ותהא הברכה והשמחה במעונם תמיד

בשם כל המחלקות של משרד השלוחים והבית ספר המקוון לילדי השלוחים ברחבי תבל

הרב גדלי' שם טוב

מנהל משרד השלוחים

חברי וועד הקאמפיין של משרד השלוחים

הרב ישראל שפאלטר - ווסטון, פלורידה	הרב שמעון לזרוב - טקסס
הרב חיים שאול ברוק - ברוקלין, ניו יורק	הרב שלום בער לויטין - וושינגטון
הרב יצחק טרייטעל - מונטריאול	הרב שלום בער ליפסקר - בל-הרבוה, פלורידה
הרב יצחק טייכטל - נעשוויל, טענעסי	הרב יצחק וולף - שיקגו, אילינוי
הרב זלמן זירקינד - מונטריאול	הרב יוסף גופין - הארטפורד, קונטיקט
הרב לוי שם-טוב - וועסט בלומפילד, מישיגן	הרב שלום דוכמן - ברוקלין, ניו יורק
הרב מענדי הערסון - בסקינג רידש, ניו ג'ערסי	הרב יוסי שם-טוב - טוסאן, אריזונה
הרב זושא גרינברג - סולון, אוהיו	הרב יוסי גרונר - סאט קרולינה
הרב שמעיה שמוטקין - אוק פארק, מישיגן	הרב מאיר פרשן - טורונטו, קנדה
הרב בערל לברטוב - סאנטפיי, ניו מקסיקו	הרב יוסי שילדקרויט - ס. פאולא, ברזיל
הרב לוי אזימאוו - פריז, צרפת	הרב דוד מסינטר - דרום אפריקה
הרב עובדיה גודלמן - אוקלהומה	הרב ישראל גרינברג - אל פאסו טקסס
הרב שמוליק גרינברג - ואנקובה, וושינגטון	הרב יצחק רסקין - ברלינגטון ווערמונט
הרב דוד טייכטל - שאמפיין, אילינוי	הרב יוסי שם-טוב - טולידו, אוהיו
הרב משה פינסון - ברוקלין, ניו יורק	הרב מרדכי אבצן - הונג קונג
הרב בערל גולדמן - גיינסוויל, פלורידה	הרב מרדכי אברג'ל - סינגפור
הרב דוד גולדברג - ס. פאולא, ברזיל	הרב שלמה בן טולילא - קונגו
הרב אשר פדרמן - איי.ס. טומאס	הרב יוסף פוזנר - סקוקי, אילינוי
הרב שניאור גרינברג - קאמערס, מישיגן	הרב מענדל דוכמן - לוס אנג'לס, קליפורניה
הרב פנחס וישצקי - קייב אוקריאנה	הרב יוסי קסלר - מונטריאול
הרב חזקי וולף - מנהטן, ניו יורק	הרב בנציון קארף - מיאמי, פלורידה
הרב שמולי לוויטין - סיאטל, וושינגטון	הרב לוי שם-טוב - ריוורדייל, ניו יורק
הרב בערי ספיטעצקי - ברוקלין, ניו יארק	הרב הערשי שפאלטר - קוסטה ריקה
הרב דובי העניג - צנגדו, סין	הרב יוסף יצחק גרינברג - אלסקה
	הרב יודי שם-טוב - פילדלפיה, פנסלבניה

אפיקום

חדש מנסטלה:

חמשת מיני דגן

בכשרות מהודרת!

**להשיג
בנקודות
המכירה**

**קראנץ' דגני בוקר פריכים
עם שוקולד**

Nestlé

כשרות מהודרת

חמשת מיני דגן

Nestlé

התועודת י"ט כסלו תשל"ב בטקס, האירוע הראשון שקיים הרב לזרוב מיד לאחר צאתו

"ר' שמואל-דוד אמר לי: אני יודע שבמרכז לענייני חינוך מחפשים שליח לטקס, והציע שכשאתנו לרבי, אציין הן את ההצעה של ס' לואיס והן את ההצעה של טקסס.

"כך עשיתי, ובפתק שעיימו נכנסתי ליחידות כתבתי את שתי האפשרויות הללו, קודם את ס' לואיס, ואם לא - את טקסס. הרבי הסתכל עלי ואמר לי שלא כדאי לנסוע לס' לואיס, משום שזו העיר היחידה באמריקה שיש בה רב ראשי שהוא בעל הבית, ואף שהנך מספר שהכרתם והתיידדת איתו, הרי ממה נפשך: אם הוא אווז מעבודת חב"ד, הרי הוא שם כבר שלושים שנה - ומדוע הוא לא עשה זאת עד עתה? ואם אינו אווז את עבודת חב"ד - לא ייתן לך לעשותה, ובחב"ד צריך להיות 'סאם סאפאזשניק' [עצמאי].

"על כן הורה הרבי שאסע לטקסס. שם, אמר הרבי, זו 'ארץ לא זרועה' - יש בה שנים עשר רבנים, ועתה יהיה עוד אחד. שם תוכל לעשות מה שתראה. היכנס אל הרב חזקוב, תאמר לו את כל מה שנאמר פה, והוא יסדר את הפרטים, ושיהיה בהצלחה.

"מיד לאחר היחידות נסעתי לטקסס, וביקרתי בשלוש הערים הגדולות - דאלאס, אנטוניו ויוסטון. ראיתי שבשתי הערים הראשונות כבר היה רב ומצב היהדות היה טוב יותר, ואילו ביוסטון המצב היה בכי רע. כאשר שבתי, כתבתי לרבי את אשר ראיתי בשלוש הערים וצינתי שבטקסס יש 'חורבן גדול'.

"הרבי הקיף את המילים 'חורבן גדול' וכתב: **אם כן יסע לשם**, והוסיף שזה בתנאי שיהיה 'חינוך הכשר לבנים ומקוה כשרה'.

"ובאמת, כאשר יצאתי ליוסטון, הייתי השליח היחיד שיצא עד אז ובאזורו לא היה אפילו בית כנסת אחד הראוי לתפילה. היה רק בית כנסת אחד 'מודרן-אורתודוקס', שאפילו מחיצה לא הייתה בו, וגם המיקרופון דלק בו בשבתות רח"ל, ובעיר כולה היו אולי ארבעה שומרי שבת בלבד..."

לכתך בארץ לא זרועה

"הדבר אירע בחורף תשל"ב. בי"א ניסן של אותה שנה ציינו את שנת השבעים להולדת הרבי, והרבי הורה על פתיחת 'ע"א מוסדות' חדשים.

הרב לזרוב בשיעור למקורבים בשנות השליחות הראשונות

הפרטים באשר לפעולותינו (גם אלה שהיו נוסף על לימודים בבתי כנסת, בערי השדה וכו') במהלך השנה לאנ"ש במקום כדי שימשיכו בהן והורה שהנסיעה לארה"ב תסודר כך שחלק מאיתנו יעברו דרך מילאנו, חלק מאיתנו דרך לונדון, ואם אפשר בקל - חלק מאיתנו דרך קופנהגן.

"לאחר מכן קיבלנו הוראה לערוך העתק מהדו"חות ששלחנו אליו אחת לשבועיים ובהם פירטנו את פעולותינו, ונמסור העתקים מהם ללשכה של הרבי בפריז, להנהלת הישיבה, וכן - לבחורי הישיבה, כדי שימשיכו באותן פעולות. 'בחדש חשוון תשכ"ג נכנס החסיד ר' **בנציון שם טוב** ע"ה ליחידות, והרבי דיבר איתו על הטעון שיפור במקומות שונים בעולם. הרבי דיבר איתו גם על המצב בפריז, והזכיר את שליחותנו בפריז באומרו שהיא הצליחה, ובצינינו באופן מיוחד אותי: 'איינער פון זיי איז מנוחה'ס לזרוב אינגל, ער איז געפארן אין מעץ (שמה של עיר בצרפת), און ער האָט געהאַט הצלחה מופלגה' [אחד מהם הוא בְּנֵה של מנוחה לזרוב, הוא נסע למְץ (שמה של עיר בצרפת) והייתה לו הצלחה מופלגה]".

פרק רביעי סאם סאפאזשניק

כשנתיים לאחר חתונתו, עם רעייתו שתח' לבית שפירא, ולאחר שהוסמך לדיינות בהוראת הרבי, קיבל הרב לזרוב הצעת שליחות מהרב בערל שם טוב, השליח למשיגין.

"באותה עת הסדר כבר לא היה כבעבר, אשר הרבי קורא למישהו לחדר, מְצוּה עליו לצאת לשליחות ומורה לו לאן. הרבי רצה שיכניסו רשימת הצעות רציניות, וחלק מהן הרבי אישר.

"שאלתי את הרבי על ההצעה שקיבלתי, והרבי השיב שהיא נכונה. "כך יצאנו לשליחות בטריוט. תפקידי היה לנהל את מחנה הקיץ. לשם כך היה עלי לעמול לאורך כל השנה הן בהכנות לקיום הקעמפ והן ברישום הילדים. לשם כך הייתי נוסע לשיקגו ולעיריות שונות ורושם ילדים לקעמפ, תוך ניצול ההזדמנויות לפעול ב'הפצת המעיינות'.

ריקוד חסידי עם מקורב, בשנת השליחות הראשונה

"אם בשנה הראשונה של הקעמפ היו ילד אחד או ילדה אחת משיקגו ולאחר שביקרתי בשיקגו לראשונה היו שישה ילדים וילדות, הרי שבשנה השלישית או הרביעית כבר הגיעו שישים בנות ושישים בנים משיקגו... כל המי ומי בשיקגו שלחו את ילדיהם לקעמפ.

"אגב, גם הרבנית מסאטמר דהאי דנא השתתפה בקעמפ. הגעתי לשיקגו כדי לרשום ילדים, ולא דברתי כמעט את השפה האנגלית. אביה היה הרב של סאטמר בשיקגו, הוא ראה אותי וככל הנראה מצאתי חן

בעיניו. הוא בירר אצלי האם יש חלב ישראל בקעמפ, ועניתי כמובן בחיוב, ואף ציינתי שאני עומד עושה את החלב... הוא התרשם מכך כל כך, עד שבאותו הרגע קרא לאשתו והורה לה לרשום את הבת, והיא אכן השתתפה בקעמפ..."

"יסע לשם"

"לאורך השנים שבהן פעלתי בטריוט השתוקקתי לזכות ולפתוח ד' אמות חדשות של הרבי, במקום חדש.

"היה לי ידיד טוב מאוד - הרב שמואל-דוד רייטשיק ע"ה, ואמרתי לו שאני רוצה ומשתוקק מאוד לנסוע בשליחות הרבי לס' לואיס, משום שהצלחתי שם מאוד כאשר נסעתי לשם במסגרת ה'מרכז שליחות'.

אפיקום

חדש מנסטלה:

חמשת מיני דגן

בכשרות מהודרת!

**להשיג
בנקודות
המכירה**

**צ'ריס דגני בוקר מ-5 דגנים
מלאים בטעם דבש ושקדים,
במתיקות מעודנת**

טעם נהדר בפחות סוכר

Nestlé

כשרות מהודרת

חמשת מיני דגן

Nestlé

הזרוב הטובה

לקיים את ההוראה של הרבי

לימוד שלוש-פרקים ב'משנה תורה' בכל יום זו משימה טובענית שדורשת זמן והשקעה. לימוד עם מגיד-שיעור זו חוויה שמקילה על הלימוד ומעשירה אותו בהרבה ידע.

בהרשמה ל'מוקד שיעורי רמב"ם יומי', תקבל בכל יום אל המכשיר הנייד שיעור מוקלט ברמב"ם היומי, תשדרג את הלימוד שלך, ותקיים בזה את ההוראה של הרבי, 'ללימוד רמב"ם'.

להרשמה, שלח מסרון בוואטצאפ למספר:

058-7554144

רמב"ם, וציין את מספר הפרקים שברצונך לקבל

לדעת את כל הלכות התורה - זה ביכולתך!

תנופה בלימוד
הרמב"ם
לקראת מחזור
הארבעים

מעוניין להצטרף לרמב"ם ג' פרקים

אליעזרמרגליות

הרב לזרוב עם קבוצת המקורבים הראשונים שעברו ללימוד בישיבה. במרכז: הרב משה טרקסלר, כיום בעצמו משלוחי הרבי בטקסט

ובתיהן הפכו להיות על טהרת הקודש והשולחן ערוך, אלא שרבים מבני המקום נעשו בעצמם שלוחים, נסעו בעצמם לערים אחרות והם בעצמם מקרבים עוד ועוד יהודים ומשפחות."

פרק חמישי רועה ישראל

בשלב זה של השיחה אנו מבקשים להתחבר למעט מרגשי ליבו והרהורי של שליח וחסיד כהרב לזרוב ולעורר בקרבנו אור וחום שיקשרו אותנו אל הרבי וישפיעו על חיי היום-יום שלנו. "בדורנו התחדשו חידושים מהותיים", פותח הרב לזרוב. "אחד הידועים שבהם הוא מוסד השליחות, שאומנם היה במובן מסוים כבר קודם, אך בדורנו קיבל מעוף מסוג אחר לחלוטין. "כולם יודעים שכבר הבעל שם טוב שלח את תלמידיו לעיירות ויישובים שונים לשליחות ומשמות, ומפורסמים המופתים' הרבים שהיו כרוכים בשליחות אלו, שבהן הצילו יהודים מרדת שחת וביררו ניצוצות. גם לרבותינו נשיאנו הבאים היו חסידים שהיו נוסעים בעיירות לקבץ גשמיות ולזרוע רוחניות. "אצל הרבי הרש"ב אף נשלחו שלוחים של קבע - כמו לבאטום ולכותאיסי, והרבי הרי"צ הרחיב ופיתח את זה, וכאשר הגיע לארצות הברית שלח את חסידיו למדינות שונות ברחבי אמריקה.

התועדות ט"ו תמוה תשל"ה. הרב לזרוב ותומך מגישים לרבי את המפתח לבית חב"ד בעיר אוסטין שבטקסט

"זו הייתה כל מגמתנו - לכל מקום שהרבי יורה לנו ללכת, שיהא זה בשמיים, בארץ, בעמקי הים, אל כל מקום נלך! לא נתפעל משום קשיים!"

"אני רואה בפתקה שאת חתמת, את יודעת על מה חתמת?!"
"הרגשתי שאני עומד להתעלף..."
"הרבי אמר: 'אני שואל אותה'. רעיית ענתה בחיוב, והרבי שאל: 'חתמת בשמחה וטוב לבב?'. התפללתי לה' שהכל יהיה בסדר, והיא אכן ענתה בחיוב..."
"הרבי חיך, הכניס את הפתק למגירה והרעיף עלינו ברכות, שניסע ותהיה לנו הצלחה בעניינים הכלליים ובעניינים הפרטיים."
קצר המצע מלפרט את סיפור ההצלחה של חב"ד ביסטון. רק זאת נוכל לומר שברחבי טקסט פועלים חמישים שלוחים בעשרות ערים ועיירות, למעלה משלושים בתי חב"ד הוקמו, בהם עשרה בתוך העיר יוסטון לבדה, שלושה בתי-ספר של חב"ד פועלים במדינה, וחמישה מקוואות טהרה נבנו.
"לא זו בלבד", אומר הרב לזרוב, "שמשפחות רבות הפכו את חייהן מן הקצה אל הקצה

בהמשך הסכים הרבי ששליחותו בטקסט תימנה עם שבעים ואחד המוסדות החדשים. "בבוא העת נכנסנו - אני וזוגתי שתחי' - ל'יחידות'. בפתק כתבנו - נהגתי כך בעצת חבריי המבוגרים - שאנו מוכנים לנסוע לכל מקום שהרבי ישלח אותנו, ולהיות מקושרים לרבי בכל נימי נפשנו; לכל מקום שנישלח אנו מוכנים לנסוע ולפתוח ד' אמות חדשות של הרבי. "יש לציין שהיו שלא שמחו כל כך ביציאה שלנו ליוסטון מתוך חשש לשלומנו בארץ לא זרועה. פחדתי מאוד שמישהו יכתוב מכתב לרבי ובכך י'חבלו בצאתנו לטקסט. "רצייתי להיות בטוח שלא תהיה תקלה כזו, ולכן כתבתי בפתק: כ"ק אדמו"ר שליט"א, אני מתחנן ומבקש שאם ח"ו יגיע מכתב ממישהו, שלא תהי' לכך כל השפעה, זה לא מגיע ממני, ואני ורעייתי מוכנים ללכת לכל מקום בעולם לפתוח לרבי ד' אמות חדשות, ואני ורעייתי חתמנו. "הרבי פנה בעיניו הק' לרעייתי שתחי' ואמר:

שניים ממבני בתי ומוסדות חב"ד ביסטון

"אבל אצל הרבי הכל היה באופן מחדש ואחר לחלוטין. החל מהמאמר הראשון שאמר, שבו תבע והגדיר את דרישת ותפקיד הדור: 'אל תקרא ויקרא, אלא ויקרא' – זוהי המשימה המוטלת על כתפיו, להגיע לכל מקום ופינה בעולם ולהביא לשם את הקב"ה."

"בשעה שהרבי דיבר על כך, מי חלם לאן זה יתפתח ויגיע... מי דמיין מצב שבו אין נקודה בעולם, ואין פינה נידחת, שאין בה בית חב"ד... ואם יש אי אלו עיריות ופינות שאין בהן בית חב"ד, הרי שבמהלך השנה – אם בימי 'בין הזמנים' בקיץ ואם בחגי תשרי ובחג הפסח – מגיעים לשם תלמידי הישיבות במסגרת 'מרכז שליחות' ומביאים את היהדות לכל יהודי ויהודי."

"גם בימי משה רבינו היו היהודים במדבר ועסקו ב'עבודת הבירורים', אבל כולם היו במקום אחד. בדורנו היהודים נמצאים בכל רחבי העולם – מהוואי ועד הונגקונג – והרבי דואג לשלוח להם רבנים, לשלוח להם שלוחים."

"הרבי עצמו הסביר שבדורנו עניין השליחות שונה מבדורות קודמים."

"בדורות הקודמים היו המשולחים יהודים נדירים, יהודים קדושים. אני זוכר מהימים שבהם

הרב לזרוב עם אחד מתומכיו במעמד חלוקת הדולרים מידו הק' של הרבי

"כשחזר ל־770 עמד ר' זלמן ליד דלת המעלית, וכשהפנה הרבי את מבטו אליו, אמר: 'רבי, ברצוני לבשר שברכת הרבי בעבור בני הזוג התקיימה'. הרבי נעצר ואמר בחיוך: 'נן, אזכיר על הציון' זו ברכה טובה?"

שבו יהודי מנותק מהיהדות חלילה."

למגדול ועד קטן

"יש חידוש מהותי נוסף של הרבי, שלא היה בדורות הקודמים: "לאחר צאתנו מרוסיה, שאלו כל החסידים את הרבי הריי"צ לאן לנסוע. למאתיים משפחות הורה הרבי לנסוע לארץ הקודש, והן היו הגרעין

הרב לזרוב בהתוועדות עם אנ"ש והתמימים בכפר חב"ד

השליח עצמו שולח את ילדיו הבוגרים ללמוד במקומות מרוחקים. הוא מתאמץ ומתבזה ועובר קשיים רבים כל כך למען חינוכם של ילדי המקום, בשעה שילדיו שלו נאלצים לנסוע למרחקים... "זהו דבר שלא היה מעולם קודם לכן."

"ומה התוצאות? בכל פינה בעולם יש קדושה. בכל מקום הקב"ה נוכח. אין יהודי 'בודד'. אין מקום

הראשון של ספריא – כפר חב"ד; לעשר משפחות הורה לנסוע לאנגליה; לעשר משפחות הורה לנסוע לאוסטרליה; וכך חסידי חב"ד נפוצו לכל העולם. אני זוכר שאמי ע"ה שאלה גם היא את הרבי הריי"צ לאן לנסוע, אולם היא לא כתבה בעצמה, דודי – הרב מיכאל ליפסקר ע"ה – הוא שכתב, והרבי השיב לו: 'ובדבר אחותו מנוחה שתחיל', והורה

שתיסע לארץ הקודש.

"כך היה בדורות קודמים, נשים לא יכולות היו בדרך כלל לגשת אל הרבי."

"אבל בדורנו הרבי ענה לכל אישה. לא רק לכל אישה, לכל ילד. לכל נער בר מצווה ואף ילד בגיל צעיר יותר."

"אני זוכר כיצד הרב חיים בלאק, כיום השליח בס' אנטוניו, שלח לרבי מכתב, בהיותו בן שבע, ובו סיפר שבכיתה שלו נערכת מגבית אשר בה עומדים לאסוף סך של שמונה-עשר דולר להקמת גמ"ח של עפרונות, מחקים וכדומה, וביקש ברכת הצלחה מהרבי."

"בעבורו – ילד בן שבע – שמונה-עשר הדולרים שנדרשו לשם רכישת העפרונות והמחברות היו סכום גבוה, והצלחת המגבית תפסה חשיבות רבה. "באותם ימים לא היו מכשירי פקס, ולפתע, בעיצומו של יום השבת, מגיע לביתם מכתב מהרבי שנשלח ב'סְפִינְטֵל דֵלְיֹרִי', משלוח מהיר. מדוע? כי במוצאי השבת התקיימה סעודת ה'מלווה מלכה' שבה נערכה המגבית, ועל כן שייגר הרבי את המכתב ביום שישי במשלוח מהיר כדי שהמכתב יספיק להגיע עד ל'מלווה מלכה'..."

"בני משפחת בלאק המתינו עד מוצאי השבת ופתחו את המכתב. והם גילו שהרבי כתב בו (תוכן): 'האברך חיים ש', במענה על מכתבו בו הודיע על עריכת מגבית לכיתתו, כיתה א', בעבור עפרונות ומחברות, שיהי' בהצלחה רבה ויבשר בשורות טובות ותהי' נחת רוח להוריי'."

"המגבית הצליחה, והוא אסף אף שמונה-עשר וחצי דולרים..."

"נתבונן בדבר: הרבי הוא 'נשמה כללית'. הילד

"אני לדודי ודודי לי'. מכל העולם כותבים לרבי, הרבי עוסק בניינים חובקי עולם, אבל הרבי הוא שלי. "לא היה דבר כזה בדורות הקודמים, שהרבי יענה לכל ילדון."

"הרבי ראה בכל אחד את הניצוץ האלקי שבו, ולא את השכבה החיצונית. וניצוץ אלקי קיים במידה שווה בילד ובאדם גדול."

"הרבי ראה בכל אחד את הניצוץ האלקי שבו, ולא את השכבה החיצונית. וניצוץ אלקי קיים במידה שווה בילד ובאדם גדול"

ודודי לי

"וגם ברפורמים ובקונסרבטיבים."

"רבים ממקורביי באו בקשרי חיתון עם 'ראבייס' קונסרבטיבים ורפורמים, ובמפגשי איתם הם העידו שהם רואים את הרבי כמי שקירב אותם. "בנו של אחד מבעלי התשובה שלי עמד להתחתן עם בתו של אחד מראשי התנועה הקונסרבטיבית. אביו ביקש שאני אסדר קידושין בחופה, ומאוד לא חפצתי בכך, ליבי ממש בער מכעס..."

"בעת האירוע שבו נערכו ה'תנאים', הציג אותי המקורב לפני מחותנו הקונסרבטיבי: 'תכיה, זה הרב שלי', ולמרבה הפתעתי הוא אומר לי: 'הודות לרבי מליובאוויטש נישאתי לרעייתי'."

"וכך הוא מספר: 'אביה של אשתי התגורר ברחוב איסטערן פארקווי, בסמיכות ל-770. לאחר שאשתי החלה להיפגש עימי והחליטה שברצונה להתחתן איתי, הביעו הוריה התנגדות חריפה לכך שהיא תינשא ל'ראביי' קונסרבטיבי, ובמשך שבועות וחודשים היו ביניהם ויכוחים בנושא."

"בשלב מסוים אמרה לה אמה: 'יודעת מה? כאן ברחוב שלנו נמצא הרבי מליובאוויטש. הבה נשאל

אותו וכפי שהוא יגיד תעשי'. רעייתי הסכימה, ואביה היה בטוח שהרבי יאמר לה שלא להתחתן ובכך תיגמר הסאגה."

"הם קבעו תור ל'יחידות', נכנסו אל הרבי, הבת סיפרה את הסיפור, ההורים סיפרו על התנגדותם, אבל למרבה הפתעתם, הרבי שאל: האם הוא שומר שבת? – כן. האם הוא מקפיד על כשרות המאכלים? – כן. האם הוא מביטח לשמור על טהרת המשפחה? – כן."

– כן. אם כן – אמר הרבי להורים – אל תמנעו את השידוך הזה."

"אותו בחור הפך להיות מטובי התלמידים בסמינר התאולוגי הקונסרבטיבי של ארה"ב, ובשלב מסוים החל ללמוד תניא עם הרב בערל בוימגרטרן ע"ה. לימים הפך למנהל הסמינר, וכל חייו הכיר טובה לרבי שראה את הניצוץ הטוב שבו."

"כאמור, את כל זה הוא סיפר לי בחגיגה שבה נערכו קישורי התנאים של בתו עם בן ה'מקורב' שלי. כשהגעתי לחתונה, הוא אִפְשֵׁר לי להיות מסדר קידושין והסתפק בכך שהוא יגיד את הברכות."

מקווה בתמיכת הקונסרבטיבים

"בחתונה השתתף 'ראביי' קונסרבטיבי נוסף, פרופסור דב זלוטניק שמו. גם הוא סיפר לי משהו מדהים:

"אף הוא למד – עם אבי הכלה – תניא עם הרב בערל בוימגרטרן ע"ה, ומשכך – הוא הגיע לשמחה במשפחת הרב בוימגרטרן, שהתקיימה בקראון הייטס."

"בתום החתונה, הרבי בדיוק יצא מ-770 לביתו,

הרב לזרוב מקבל עוגת 'לעקאח' מידו הק' של הרבי

פינסטער א יתומ'ל צו בלייבן / ניטאָ צו וועמען אַ בריוועלע צושרייבן [מר וחשוך יתום להיותה, אל מי אכתוב; אל מי אשגר? (תרגום: הרב עוזי קפלון)]. ביום כ"ף מנחם אב תשנ"ז, שישה שבועות לאחר ג' תמוז, ישבנו יחד שעות ב"ח 770 וניקנו את זה: "גם לצעירים אפשר להסביר את הרגש הזה: תתאר לעצמך שהיה נאבד לך ח"ו אבא, שאבדה לך חלילה אימא, ואין לך אפילו אל מי לכתוב, אין אל מי להתלונן. אתה יתום, עזוב, שכוח. "על כך יש המענה של הרבי בעצמו. בשנת תש"י כתב החסיד ר' **שלום פויזנר** ע"ה מכתב ובו ביקש את עצת וברכת הרבי. הרבי השיב לו שאם יעמוד חזק בהתקשרותו ויניח הפדיון על ציון הרבי הקודם, הרי שהרבי הקודם **ימצא את הדרך לענות לו!** (וועט דער רבי געפינען א וועג ווי עם צו ענטפערן).

"שלח מכתב, א' אמת'ע בריוו', מכתב אמיני,

"גם הרבנית מסאטמר דהאידינא השתתפה בקעמפ. הגעתי לשיקגו כדי לרשום ילדים. אביה היה הרב של סאטמר בשיקגו, הוא ראה אותי וככל הנראה מצאתי חן בעיניו"

"יצאתי מהחתונה הזו נפעם מדאגתו של הרבי לכל יהודי ויהודי, מבלי הבט על השתייכותו וחיצוניותו. הרבי מביט על פנימיות הנשמה ומעורר אותה, מביא לידי כך שהקונסרבטיבים יבנו מקוואות וישמרו על עוד מצווה ועוד מצווה. "לא היה דבר כזה מימות עולם - הרבי הוא לא רק הרבי שלנו, הוא הרבי של כל יהודי - הוא דאג לכל ילד וילדה, ליהודי בכל מחנה שלא יהיה, בכל מצב שלא יהיה, בכל מקום שלא יהיה. "הרבי אוהב כל יהודי, רואה בו את הנפש האלקית שלו, מגלה בה את הניצוץ הזה, מרומם אותו, ומעמידו בקרן אורה".

פרק שישי 'אזכיר על הציון'

השיחה עם הרב לזרוב מתקדמת ומתעמקת, והוא פורץ בניגון געגועים שחיבר, המתאר מילים שהוא רואה בעיני רוחו שהרבי אומר לחסיד לאחר ג' תמוז (ראה מסגרת). "זה היה אחרי ג' תמוז. לאחר ימי השבעה - שבהם שהיתי בניו יורק - נסעתי בחזרה הביתה, לשליחות. "כולנו היינו שבורים ומלאי געגועים לרבי, לא הפסקנו לחשוב על הרבי, במשך כל ימי השבעה, השלושים, השנה כולה, עשרים וארבע שעות ביממה. "כשישבתי במטוס, עצמתי את עיניי וחברתי את הניגון הזה. התחלתי לשיר אותו כאילו הרבי אומר את הדברים אלי. התרגשתי וניגנתי בדמעות, עד שהדיילת ניגשה אלי וביקשה שאפסיק משום שאני מפריע לקהל הנוסעים... "באותם ימים חיברתי ניגון נוסף: **ביטער און**

הרב לזרוב בהתוועדות עם תלמידי התמימים בחצרות קדשנו

"הרבי ענה לו: 'אזכיר על הציון', אך הוא נחתן בחוצפה חסידית ואמר: 'רבי, איך וויל א' אמת'ע ברכה' [רבי, אני חפץ בברכה אמיתית]. הרבי הביט עליו ולא ענה, ונכנס לחדרו הק'. "שנה נוספת חלפה ושוב נסע ר' זלמן לטורונטו. שוב הגיעו בני הזוג הצעיר, והפעם ביקשו כי יבשר לרבי את הבשורה הטובה כי ברכתו התקיימה. "גם הפעם כשחזר ל-770 עמד ר' זלמן ליד דלת המעלית, וכשהפנה הרבי את מבטו אליו, אמר: 'רבי, ברצוני לבשר שברכת הרבי בעבור בני הזוג התקיימה'. הרבי נעצר ואמר בחיוך: 'נו, 'אזכיר על הציון' איז א' גוטע ברכה?' [נו, 'אזכיר על הציון' זו ברכה טובה?].

"ר' זלמן דוכמן למד בליובאוויטש, אצל הרבי הרש"ב, אצל הרבי הרי"צ, ומעולם לא שמע על המושג 'אזכיר על הציון'. מישהו שמע על אחד מרבותינו שזו הייתה תשובתו? "המושג 'אזכיר על הציון' גם הוא עניין שהרבי חידש, וראו 'מופתים' נפלאים שאירעו בעקבות 'אזכיר על הציון'.

"מהו ההסבר בדבר? מדוע באמת חידש הרבי את החידוש הזה?

"באופן גלוי, חיצוני, אפשר להסביר שהרבי היה עניו. בכל הנהגותיו נהג הרבי כאילו לא היה רבי. הרבי הקודם הוא הרבי, והוא מקיים את ציווייו ואת רצונו להדריך את החסידים ואת העולם כיצד לנהוג. פעמים רבות ראינו שהגיעו להודות לרבי על 'מופת' שפעל, והרבי הגיב בסגנון של 'רואים את הכוח של ברכות הרבי חותני'.

"גם כשהרבי התייחס לנסיעת החסידים לחצרות קודשנו, הסגנון היה 'להשתטח על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר, להתפלל בבית הכנסת שלו וללמוד בבית המדרש שלו'.

"ההתייחסות כולה הייתה ש'הרבי חותני' הוא הנשיא, והרבי הוא חסיד המקיים את אשר ציווה עליו חותנו.

"כך הרבי ראה באמת את הדברים.

"אולם בעומק יותר אפשר לומר, שהרבי רצה ללמד אותנו משהו. עלינו בתור חסידים, בתור פיקחים, להפנים ש'מגיד דבריו ליעקב חוקי ומשפטיו לישראל' - כיצד אנו קובעים מה יהיו הנהגותינו ואורחות חיינו? אנו מביטים ומתבוננים באורחותיו והנהגותיו של הרבי. מניין אנו לומדים כיצד ננהג לאחר ג' תמוז? אנו מתבוננים באופן

הנהגה והחינוך של הרבי, ובעיקר בשיחות של השנים הראשונות, המשמשות 'שולחן ערוך' לנהגותנו כעת.

"כאשר החסידים הזקנים חששו לבריאותו של הרבי, ומתוך אהבתם אליו הגיעו אל הרבי והתחננו שלא ילך לאהל הק' בימי החורף הקפואים, דפק הרבי על השולחן ואמר: 'איך דאָרף אויך א' רבי'ן' [גם אני צריך רבי].

"הרבי לימד אותנו שהליכה אל הציון היא הליכה אל הרבי. דאָ איז ער' [כאן זה הוא]. כשנכנסנו ל'יחידות', כשהגענו לקבל דולר מהרבי, מה **ראינו?** את עיניו הק', את פניו הק', את גופו הק'. אבל לאן **באנו?** אל הרבי, אל מה שהוא.

"והרבי לימד אותנו שבזמן כזה, אף שאיננו רואים, הרי שאנו יכולים להגיע אליו, באהל - זה **הוא. דאָ איז ער!** "זה מה שהרבי לימד אותנו - אם אנו מקושרים לרבי, אם 'נעמוד חזק בהתקשרותנו', כאשר נתכונן היטב, כפי שהתכוננו לפני כניסה ל'יחידות', לפני שאנו מגיעים אל האהל הק', אל הרבי, או לפני שאנו כותבים מכתב ושולחים אותו לאהל, אזי 'אזכיר על הציון' והרבי ימצא את הדרך לענות לנו".

בשמחה ובטוב לבב!

■ **האם תוכלו להמחיש לנו כיצד 'הרבי מוצא את הדרך לענות'?**

"זמן מה לאחר ג' תמוז התעוררה אצלנו בעיה כאובה מאוד. הייתי אובד עצות, לא ידעתי אנה אני בא, והרהרתי לעצמי: 'אילו היה זה לפני כמה שנים הייתי כותב לרבי והרבי היה עונה לי, מה אעשה כעת?'

"נחזור כמה שנים אחורה: בדיוק אותה הבעיה התעוררה גם במהלך שנות ה'מ"ם. זה היה בחודש תשרי, ולאחר שמחת תורה נסעתי עם רעייתי לניו יורק כדי להיפגש עם אדם שיכול היה לסייע לפתרון הבעיה. נפגשנו עימו בביתה של גיסתי, ותיארנו לו את בעייתנו.

"היהודי הזה היה דתי, הכיר את ליובאוויטש, וגם ידע שאנו השלוחים בטקסט. במהלך הדברים שאל את רעייתי: 'האם כתבתם על הבעיה לרבי?'. רעייתי ענתה בחיוב. 'הרבי ענה לכם?', המשיך ושאל. 'עדיין לא', אמרה לו אשתי.

"הוא החל לומר: 'בשנות החמישים, כאשר

פאָרן פאָר איך...

פאָרן פאָר איך פון דיר אַוועק טייערער ליבינקער קינד פאָרן פאָר איך פון דיר גאָר ווייט, גאָר ווייט אַוועק

זיין שטאַלץ מיט'ן נאַמען שליח און די אמונה נישט פאַרליר ווייל דו ביסט אַ שליח זאַלסט זיך קיין מאָל נישט שעמען פאָרן פאַר איך...

מיינע מאמרים שיחות און מכתבים לערן ביז אַז עס וועט דיר אַדורכנעמען מיט דעם וועלן מיר זיין אַלעמאָל צוזאַמען פאָרן פאַר איך...

דעם תפקיד וואָס איך האָב אויף דיר אַרויפגעלייגט זיי ממשיך מיט שטאַלץ פריילעכערהייט ביז גאר אין גיכן וועלן מיר זיך זעהן געזונטערהייט

פאָרן פאַר איך... די מבצעים, פעולות און הוראות פאַרברייטער, און שטעלט ניט אָפּ ביז גאָר אין גיכן וועלן איך קומען צו דיר אַרפּאָפּ פאָרן פאַר איך...

נוסע אני...

תרגום: הרב עוזי קפלון

נוסע אני ממך, בני אהובי הרחק אסע, הרחק מאוך, יקירי אך זכור נא, ילדי: שליחי הנך, שליחי כמותי. אם גאה תהיה בתואר: שליח אם את אמונתך בי תחוקק בלב ובמוח אז תמצא בך את הכוח, אני מבטיח לזכור תמיד ולא לשכוח: "שליח אני"

'ממותו דהמשלח'

נוסע אני ממך...

את מאמר, שיחותיי ומכתביי חרות על לוח ליבך כי אז לעולם אהיה עימך נוסע אני ממך...

את התפקיד שהטלתי על שכמך בצע, בשמחה ובגאון עדי במהרה נתראה שוב, ברון נוסע אני ממך...

ב'מבצעים', הפעולות וההוראות, המשך בעוז ללא רתע, הנה, עוד מעט קט אהיה איתך אצלך, למטה... נוסע אני ממך...

מה נעשה עם "מאניא" ו"זשעניא" – ניתן לחוש את הבית, להיזכר ב"אותם הימים הבהירים".

כל מי שהיה אצל הרבי, מוצף לכאורה בזיכרונות. ברגעים גדולים. הרגע שבו עברת וקיבלת דולר מהרבי, הרגע שבו קיבלת "כוס של ברכה", הרגעים של "תקיעות", של "מארש נפוליון", "הקפות" – "פרטים גדולים".

לפעמים, ואולי נכון יותר לומר שזה לא "לפעמים" אלא על פי רוב, רגע "סתמי" כביכול, הרגע שבו אתה מצייר לעצמך במחשבה את הרבי; רגע של סיום התפילה, הרבי מסתובב לעבר הקהל ועונה אמן אחרי קדיש דרבנו, אוזן בידו את הסידור וממתין להכרזת הגבאי...

או רגע "לא מיוחד" אחר, הצירוף של הרבי נכנס אל ה'זאל' הקטן, מניח את ידו על המזוזה, וניגש אל מקומו בשולחן הסמוך... "סתם רגעים" כביכול, "לא מיוחדים" כאלו – אבל הם יחיו בך את הזיכרונות באופן מוחשי יותר, "יעמידו" אותם עם "תבנית המקום", שם, אז.

לא מכבר קראתי על אדם שלוקה בתסמונת נדירה הנקראת HSAM, תסמונת שבה האדם זוכר כל פרט ורגע מכל משך חייו, כאילו הם התרחשו היום. כלום לא נשכח ממנו, הכל חי בצבע עכשווי. כל פרטי חייהם של הלוקים בתסמונת זו, הגדולים והסתמיים, גם אלו שאירעו לפני עשרות שנים, חיים ומוחשיים אצלם כאילו אירעו זה עתה.

במענה לשאלה לאחד כזה: "האם יש לו רגע שהתבלט במיוחד מכל האחרים" – השיב אותו אדם, בלי להסס הרבה. הוא הגדיר את הרגע הזה "אם יש רגע מסוים שאני אוהב לחזור אליו שוב ושוב, זה אותו הרגע". והוא מדבר בריאיון על רגע "סתמי", שחוזה כשהיה נער צעיר, יושב על גג מבנה ומשקיף על בתי העיריה, השמש השוקעת מולו צובעת את השמים בפסי זהב, ורוח קרירה נושבת בפניו.

אוצר בלום של זיכרונות, עשרות שנים מתווקות אצלו, את הכל הוא זוכר – אבל רגע אחד, רגע שהוא לגמרי לא "מרעיש", רגע בכלל "לא משהו מיוחד", אבל זה "הרגע שלו". זה מה שעושה לו טוב, יותר מכל הרגעים הגדולים העוצמתיים האחרים שלבטח חווה במהלך עשרות שנות חייו.

אנחנו עומדים בערב ג' תמוז, "הימים האלו" – "אותם הימים הבהירים" – "נזכרים".

חלפו שנים רבות מאז ג' תמוז תשנ"ד, שנים ארוכות, שנים לגמרי לא קלות, וצריך לעורר מחדש את האהבה, לעורר את הגעגועים, לחיות אותם. יש לקחת רגע אחד, להתמקד בו, ולחיות אותו. לחוות אותו מחדש. לצייר את הסביבה, את המקום, "תבנית המקום ומחזה האנשים". הדמויות, הריח, "דברים קטנוניים" – אבל הם יעמידו אותנו היום, כאן, "שם", "אז". באמצעותם נתעורר בעצמנו ובאמצעותם גם נעורר אחרים. "אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ".

להתמקד ברגע אחד, אבל שהוא יהיה חי. לא תמיד אפשר להתעורר מזיכרון של מעמד שלם, אפשר ללכת בו לאיבוד. לפעמים יש לקחת רגע אחד, תנועה אחת של הרבי, מבט אחד של הרבי – ולשקוע בהם, להתעצם איתם, להיות איתם ורק איתם.

לא מכבר התחלתי – לצערי הרב – לדפדף יותר מן הרגיל בספר שתמיד עמד בביתי על מדף גבוה, רחוק מהעין. "תורת מנחם מנחם ציון".

בראש חודש אייר האחרון, אחי השליח הרב בנימין ע"ה, נלקח לשיבה של מעלה, ואנחנו נותרנו כאן כואבים.

בעבר עברתי בעלעול או בקריאה על מכתבי הניחומים של הרבי בספר זה. אז הם היו בעבורי "רעיונות", "השקפה", של הרבי – אבל בימי השבעה וה'שלושים', מכתבים אלו הפכו להיות חלק מהחיים, העניקו כוח, מבט, הפיחו חיים.

יש בספר לא מעט מכתבים, אבל בשבועות האלו חשתי, שהדרך לאסוף כוחות מספר זה, הגישה למכתבים אלו, צריכה להיות – לא כל כך על ידי קריאה של הרבה מכתבים, אלא יש לקחת מכתב אחד, אחד בלבד, לקרוא אותו לאט. כל שורה, כל פסקה, כל מילה. להבין אותו ולהרגיש אותו.

רק כך המכתב יעניק לך את העוצמה שיש בו. יש להתייחס אליו כאילו זה המכתב, היחיד, שקיבלת כעת מהרבי. תלמד אותו הדק היטב היטב הדק, כאילו אין עוד מכתבים. "תפסת מרובה לא תפסת".

יש לקחת רגע, זיכרון אחד, ולטבול בו "ראשו ורובו". להיות איתו ולחוות אותו מחדש. רגע שתפס אותך אז, תחוזה אותו היום. "רגעא חדא" שיעמיד אותך במצב אחר.

זכיתי והייתי כמה פעמים בהקפות, כמה פעמים בתקיעות, בלא מעט התוועדות, חודשים של אור, אבל לפעמים, רגעים "קטנים", אולי "פרטים קטנוניים" – מעמידים אותי "שם", יותר "מאשר על ידי דברים גדולים".

תפילת שחרית של שבת, הרבי מתיישב על כיסאו אחרי 'ברכו', שולף בידו האחת את המדף הקטן מתוך הסטנדרט וידו השנייה מניחה עליו את הסידור כשהוא מוצב באלכסון, והרבי מסיט באצבעות ידו את הזנבות המוזהבים

ברגעא חדא

להתמקד ברגע אחד, אבל שהוא יהיה חי. לא תמיד אפשר להתעורר מזיכרון של מעמד שלם, אפשר ללכת בו לאיבוד. לפעמים יש לקחת רגע אחד, תנועה אחת של הרבי, מבט אחד של הרבי – ולשקוע בהם, להתעצם איתם, להיות איתם ורק איתם

אחד ממכתביו המפורסמים של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ, הוא המכתב הבא, מכתב העוסק בזכות ובחובה של החסיד בהעלאת זיכרונות מהרבי:

"בטח זוכר ידידי שי' אותם הימים הבהירים שזכה לראות את הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק צולקלה"ה נבג"ם זי"ע ולשמוע דא"ח, שיחות הקודש בזמני ההתוועדות, זכה להיות ביחידות, זכה להתברך ברכה כוללת בערב ראש השנה וערב יום הכיפורים, ובברכה פרטית ביחידות..."

הרבי ממשיך וכותב, שזיכרון אותם המעמדים והמאורעות – מחייב כל חסיד לזכור אותם בשלושה רבדים: "הזכרונות הקדושים הללו, מחייבים את התמימים ואת כל אחד ואחד מאנ"ש ה' עליהם יחיו בחובת נפש, שלשה דברים".

(א) העלאת והחייאת הזיכרון בינו לבין עצמו, במחשבתו. לחוות בעצמו מחדש את הרגעים הללו. (ב) לשנתף אחרים בזיכרונות הללו, לדבר עליהם, לתאר ולהמחיש אותם לבני הבית, לדבר עליהם באוזני חסידים אחרים. (ג) לכתוב אותם, להעלות אותם על הנייר.

הרבי דורש שאותם "הזכרונות הקדושים" יתעצמו עם החסיד בשלושת הלבושים שלו: הן במחשבה, הן בדיבור והן במעשה. לחשוב בהם, לדבר עליהם, לכתוב אותם.

וכפי שהרבי מרחיב במכתבו: (א) לקבוע זמנים מיוחדים.. להעלות בזכרוננו כל דבר ודבר ביחוד, ולהשתדל לצייר הדבר ברעיונו במחזה כמו שהי'. תבנית המקום ומחזה האנשים שהיו באותו מעמד, בשעת ההתוועדות או בשעת קבלת הברכות בערב ראש השנה ויום הכיפורים – והעולה על כולנה, מראה פני הוד כ"ק קדש הקדשים אאמו"ר הרה"ק צולקלה"ה נבג"ם זי"ע".

והרבי מפרט: "לזכור – במדה האפשרית – נוסחאות הברכות, דיבורי היחידות ודיבורי השיחות קודש ונושאייהן על כל פנים, וליגע בזה את כח הזכרון ביגיעה גדולה, להזכר כל מה שאפשר".

זה באשר בין אדם לבין עצמו, ב"עולם המחשבה". והרבי ממשיך גם באשר ל"עולם הדיבור", בינו לבין זולתו: (ב) כל אחד ואחד מאנ"ש ותלמידי התמימים יחיו צריך לספר – את האפשר לו לגלות ברבים מזכרונותיו האמורים – לבני ביתו ולאנ"ש, והעיקר בעת ההתוועדות.. שלבד טובת הפרט, הוא גם כן טובת הכלל".

וכן גם באשר ל"עולם המעשה": (ג) כל אחד ואחד מאנ"ש ותלמידי התמימים יחיו צריך להעלות בכתב על הגליון.. את כל זכרונותיו".

והרבי מוסיף וכותב שם מילים מיוחדות מאוד: "שלשה דברים האמורים, (א) לקבוע זמני מחשבה לזכרונות הקדש. (ב) לספרם לבני ביתם ובהתוועדות אנ"ש. (ג) ולהעלותם על גליון בכתב, הם מחשבה דיבור ומעשה – אשר בזה מתקשרים עם לבושי מחשבה דיבור ומעשה של הוד קודש הקדשים כ"ק אאמו"ר נבג"מ צולקלה"ה זי"ע".

הרבי דורש להעלות זיכרונות בשלושה רבדים: מחשבה, דיבור, מעשה. כאשר נחשוב בזה מעט, אולי יש מקום לומר שהדרישה של הרבי היא שזיכרונות "הימים הבהירים" יאירו ויחיו שלושה מעגלים:

באמצעות המחשבה – החסיד מחיה את עצמו. באמצעות הדיבור – החסיד מחיה את סביבתו הקרובה, את בני ביתו ואת השומעים אותו בעת

תיזכר מי עמד לפניך, גם אם זה אותו אחד שדחף אותך אחורנית בלי רחמים מרובים.. הפרטים האלו, שאולי הם שוליים ולא הדבר המרכזי, אבל הם יחיו בך מחדש את העיקר, את "מראה פני הוד כ"ק קדש הקדשים"

של מפת הסטנדרט, כך שהם יעמדו מעל לדפי הסידור...

מה יש ברגע הזה? משהו רועש? משהו מיוחד? ממש לא.

אבל זיכרון הרגע הזה, זיכרון התנועה האגבית הזו – מעמיד אותי שם, כאילו אני עומד ליד קצה השטיח, בתפילת השבת של סתם שבת רגילה. הרבי סיים תפילת שמונה-עשרה, פסע לאחוריו באמירת "עושה שלום", ואז הוא מסדר את שני כפתורי הגב של הסרטוק, מקרב אותם זה לזה, בעודו זוקף את גבו...

רגע מיוחד? יש כאן איזה לימוד? לא בטוח. אבל זיכרון הרגע הזה שבו הרבי מזדקף, מעביר אותי לאותן תפילות "מנחה" או "ערבית", הפשוטות לכאורה, אבל אלו היו החיים, שגרת "הימים הבהירים"...

רגע לפני שמונה-עשרה, הרבי מסדר מיישר את זקנו, תכף מתייצב הוא לפני הקב"ה, "כעומד לפני המלך" –

זה לא "הקפות", זה לא "יחידות", זה לא "עין בעין" עם הרבי בדולרים, זה לא "מאמר" – אבל באמצעות זיכרונות אלו "אפשר להרגיש יותר בבית ויותר בחמימות"...

במכתב שבו פתחתי, כותב הרבי באשר לרובד השלישי, עולם המעשה, כתיבת הזיכרונות: "כל אחד ואחד מאנ"ש ותלמידי התמימים יחיו צריך להעלות בכתב על הגליון".

זה מה שניסיתי להעביר כאן, ולו במעט...

צוין שם, שעל ידי הכתיבה, הדברים מגיעים גם אל הסביבה הרחוקה. זיכרונות שחיים אצל האחד במחשבתו, באמצעות הכתיבה מגיעים הם אל המרחק, ובכוחם להחיות, ולו במעט, גם את אלו הנמצאים בערים אחרות, במדינות רחוקות –

זה מה שניסיתי לעשות כאן, כעת. לחלוק אותם איתך...

אדעתיה דרביה

כפר חב"ד ימשיך בעזרת ה' להגיע אל יעדו להשלמת הפצת המעיינות, בהשגת המצב המיוחד של "ומלאה הארץ דעה את ה'". אחרי 40 שנה עלינו להגיע, ובוודאי נגיע בעזרת ה', למצב של "קאים אדעתיה דרביה" בכל המובנים

הרב טוביה בלוי

דוע ומפורסם כי ביאת המשיח, אשר לה אנו זקוקים כל כך ולה אנו מצפים ומייחלים כל כך, תלויה - חד וחלק! - בהפצת מעיינות הבעש"ט הק'. ידוע ומפורסם כי כ"ק אדמו"ר זי"ע מסר את נפשו הטהורה להפצת המעיינות ולביאת המשיח. כדוד אביו "נשבע לה' נדר לאביר יעקב אם אבוא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי, אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב". ידוע ומפורסם כי כ"ק אדמו"ר זי"ע דרש בכל תוקף מחסידיו ומכל מי שרוצה לקבל ברכותיו הקדושות לפעול בכל הכוח להפיץ את המעיינות ולקרב בכך את ביאת המשיח.

אולי ידוע גם כי הפצת המעיינות, לפי פשוטו של מקרא, היא - הבאת אור החסידות ליהודים שומרי תורה ומצוות. הרי באותו ליל ראש השנה תק"ז, כאשר המלך המשיח אמר לבעש"ט הק' שבידו להביא את המשיח על ידי הפצת המעיינות, היו, בדרך כלל, בני ישראל שומרי תורה ומצוות, שומרי שבת, מקפידים על כשרות המזון וכו'. רק כך נוכל להבין את פשר הדרישה שעליו מספר הבעש"ט באגרתו. הרי למעלה מאלף שנים לפני אותו תאריך היה דרשיח דומה בין רבי יהושע בן לוי למלך המשיח. אז היה מענה של המלך המשיח לאותה שאלה "היום אם בקולו תשמעו". הדרישה המחודש לא בא בחלל ריק. שאלתו של הבעש"ט "אימתי קאתי מר" הייתה שאלה של תביעה ודרישה. לאמור: הרי בני ישראל הם במצב של "היום אם בקולו תשמעו", והגיעה העת לקיים את ההבטחה.

מיעונו של המשיח היה: לא סגיי בקיום המצוות המעשיות, שהיי ישנן מצוות יסודיות שחיובו תמיד, כגון ידיעת ה', אחדות ה', אהבת ה' ויראת ה'. כל עוד לא מתקיימות מצוות אלה אי אפשר להגדיר את המצב כ"בקולו תשמעו". רק החסידות, ורק היא, מסוגלת להביא לידי קיום מצוות יסודיות אלה, כך שיתקיים באמת מצב של "בקולו תשמעו", תרי"ג המצוות כולן.

כלומר: בד בבד עם אותו מהפך מזהיר שהוביל ומוביל כ"ק אדמו"ר זי"ע, מפעל חד-היסטורי, בהיקף שלא היה כמוהו מעולם, של קירוב מיליוני נפשות לתורה ומצוות, הוביל ומוביל כ"ק אדמו"ר זי"ע - גם זה מהפך - את המפעל הגדול של קירוב יהודים שומרי מצוות, המדקדקים קלה כבחמורה, לאור החסידות. העיסוק בהפצת המעיינות כפשוטה הוא שעתיד לגרום לזירוז הגאולה השלמה בביאת המשיח.

כאמור, כ"ק אדמו"ר זי"ע הוביל מפעל מהפכני של הפצת המעיינות כפשוטה בכל קנה מידה, אך משום מה, לא ייאמן כי יסופר, צבא הרבי בארץ הקודש, עם כל פעילותו הענפה בתחום זה, לא הצליח להקים ולקיים כתב עת, כלי מבטא שיכניס את החסידות בבתיים יהודיים בארץ ישראל. היו ניסיונות רבים, מוצלחים יותר או פחות, שגם אני הקטן זכיתי להיות שותף בהם (יזכר במיוחד חלקו של הרה"ח ר' אברהם חנוך גליצנשטיין ז"ל), אלא שכאמור, הניסיונות לא צלחו כדי קיום לאורך ימים, מסיבה זו או אחרת. עד שקם...

בשכונת פאג' - סנהדריה, שבה וממנה, ממנה ובה, זכיתי לפעול, בשליחותו ובהדרכתו הישירה של כ"ק אדמו"ר זי"ע, במשך כ-40 שנה בהפצת המעיינות ובקירוב נפשות רבות, בניסיונות, לחסידות חב"ד ולכ"ק אדמו"ר זי"ע, גדל נער כישרוני. מהורהר ובעל מחשבות, שזכה גם הוא להתקרב ולשתות לרוויה מאותם מעיינות, עד שהיה ל"תמים" מן המניין, ואחרי נישואיו למרביץ תורה בכפר חב"ד.

היה זה הרב אהרן דב הלפרין, שביום בהיר הגיע לביתי מכפר חב"ד ובפיו רעיון לייסד כתב עת חב"די להפצת המעיינות בארץ הקודש. נענית בשמחה, בחפץ לב ובהתלהבות ליוזמתו, ובו בזמן ובמקום נכתב ונערך הגיליון הראשון של 'כפר חב"ד'.

לא כאן המקום לפרט את התפתחות אותו כתב עת, מהופעות עונתיות לדו-שבועון ולשבועון. הקב"ה זיכני והייתי שנים רבות שותף מלא, פעמים אף בכיה, לעיתון ולתכניו.

כבכל דבר שבקדושה יש גם עניין של "סוד מרע" ונאלצנו להיאבק בכוחות דלים מול שנאה תהומית, שזממה להרוס את מפעל הפצת המעיינות בין שומרי תורה ומצוות, ולמנוע את קירובם של שלומי אמוני ישראל לאורו הגדול והקדוש של כ"ק אדמו"ר זי"ע.

'כפר חב"ד' זכה לנהל את המלחמה, שבמסגרתה זכיתי לקחת חלק פעיל ת"ל. כ"ק אדמו"ר זי"ע אמר למזכירו הרה"ח ר' בנימין קליין ז"ל, שסיפר לי על כך, שהמאמרים שהגני כותב הם מאמרים מצלצלים (קלינגעדיקע). זכיתי גם ברוך ה' לספוג מכות, כפשוטו.

אכן, ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל. כיום הזה הציבור החרדי כולו מודע באופן גלוי וברור לענקיותו של כ"ק אדמו"ר זי"ע בכל תחומי הקדושה, החל מידיעת התורה כולה, בנגלה ובנסתר והרבתה בהיקף עולמי, וכלה בשלמות אלוהית עילאית של קדושה וטהרה בעבודת ה', וכמפורסם - זיכני הרבים באופן היסטורי חסר תקדים. אינני מתיימר, חלילה, לקבוע שהזכות הבלעדית במצב זה היא של 'כפר חב"ד', אבל אין ספק שחלק נכבד יש לו ברוך ה' בזה.

'כפר חב"ד' ימשיך בעזרת ה' להגיע אל יעדו להשלמת הפצת המעיינות, בהשגת המצב המיוחד של "ומלאה הארץ דעה את ה'", וזאת בשני תחומים:

- הבאת תורתו הקדושה והדרכותיו הקדושות של כ"ק אדמו"ר זי"ע לציבור שומרי התורה והמצוות כולו.
- חשוב לא פחות: הבאת ציבור אנ"ש כולו, הנאמנים לדרכו הקדושה של כ"ק אדמו"ר זי"ע, להכרה של "חבר אני לכל אשר יראוך", הכרה שאנו חלק חשוב ונכבד של הציבור החרדי שאותו אנו רוצים לקרב לאורו המבהיק של כ"ק אדמו"ר זי"ע, "כפי הכוונה".

אחרי 40 שנה עלינו להגיע, ובוודאי נגיע בעזרת ה', למצב של "קאים אדעתיה דרביה" בכל המובנים. וחפץ ה' בידנו יצלח!

ב"ה

דליו 2019

קייטרינג גורמה

מחירים אטרקטיביים

כשר למהדרין בהשגחת רבנות נ"צ שחיטה לפי חומרת מרן הבית יוסף והרמ"א

תפריט הזמנה לאירועים

חתונות • בריתות • שבתות חתן • אזכרות • סעודות מצווה • הכנסות ספר תורה

דגים

- פילה מושט מרוקאי עם גרגירי חומוס
- סלמון נורווגי (בתוספת 10 ₪)
- נסיכה ברוטב מזרחי
- גפילטה פיש / White Fish

תוספות (3 לבחירה)

- אורז פיצוחים
- אורז לבן
- תפוח אדמה צהוב
- תפוח אדמה בגריל
- שעועית ירוקה
- זיתים מרוקאים
- תאילנדי - ירקות מוקפצים

מבחר סלטי הבית (6 לבחירה)

- מטבוחה מרוקאית
- מסייר - ירקות מוחמצים
- חומוס + גרגירים
- חציל בתחמיץ/במיונז
- חציל בטעם כבד
- סלט ביצים
- סלט תפוח אדמה ומיונז
- סלט כרוב לבן וירק
- סלט כרוב סגול במיונז
- גזר מרוקאי
- בורגול עם חמוציות
- טחינה לבנונית
- סלק ירדן
- עגבניות שרי ובצל ירוק
- פלפל קלוי חריף
- תירס פטריות וירק

בשרים (3 לבחירה)

- שניצל וינאי
- כרעיים עוף בגריל
- קדירת אסאדו עם ירקות שורש ויין (בתוספת 10 ₪)
- צלי בקר ברוטב ברביקיו/פטריות/בצל
- פרגיות פילדלפיה (בתוספת 10 ₪)
- ירכיים עם שום ודבש

מנה בסיסית כוללת: 6 סלטים, 3 תוספות ומנה עיקרית (מינימום ל-30 מנות)

עופר 050-3996612

אפשרות למשלוחים

ביאליק 2 נס ציונה

קאי איניש אדעתיה דרביה

היריעה לא תוכל להכיל את המהפכים שחולל העיתון בארץ ובעולם, אולם במלאת ארבעים שנה לעיתון, שלא קאים איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין, אין ספק שנוכל בעזרת ה' להבין ביתר עמקות את רצונו של הרבי

יצחק יהודה הולצמן

כינו ש'שופרו של הרבי - עיתון כפר חב"ד, עיתון הדגל החסידי של אנ"ש והמקורבים בארץ ובעולם, חוגג את יום ההולדת הארבעים. זכינו גם לחוות כל השנים, כמו אבא שרואה את גידולו והתפתחותו של בנו, את ההפתחותו הניסית והמפוארת של העיתון, בברכותיו הקדושות והתמידיות של הרבי.

ציון ארבעים שנה איננו מאורע של מה בכך. הרבי בלקוטי שיחות כרך לד בפרשת תבא, דן באריכות ובעמקות בעניין 'ארבעים שנה'. להלן כמה קטעים בנושא:

בדין "ת"ח שהגיע להוראה", איתא בגמ' (סוטה כב, ריש ע"ב. ע"ז יט, ב.) שאין האדם נעשה ראוי להוראה עד ארבעים שנה. ופרש"י "עד ארבעין שנין משנולד".

לעומת זאת, התוס' שם פירש, "משנה שהתחיל ללמוד עד ארבעים שנה ולא משנה שנולד, כדאמרינן בפ"ק דמסכת ע"ז (דף ה עמוד ב) ולא נתן ה' לכם לב לדעת עד היום הזה, ש"מ לא קאים איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין (= לא עומד אדם על דעת רבו עד ארבעים שנה), וזה היה ממתן תורה עד מ' שנה שאז התחילו ללמוד".

יסודו של רש"י לפרש שהכוונה היא "משנולד" הוא מהמשנה דפרק ה' במס' אבות "בן ארבעים לבניה", שהכוונה לגיל ארבעים (ככל העניינים שנמנו במשנה: בן חמש שנים למקרא בן עשר כו'), שאז מגיע האדם לשלימות ההבנה (בינה) בתורה, ולכן הוא ראוי להוראה, וכן איתא בפירוש המיוחס לרש"י על מס' אבות שם (בפי' הראשון) "בן ארבעים, להבין דבר מתוך דבר ולהורות כהלכה".

אלא שעדיין קושיית התוס' (על פרש"י) במקומה עומדת, איך מתיישב זה עם דברי חז"ל "לא קאי איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין", שמזה מוכח ששלימות ההבנה בתורה באה לאחרי מ' שנה של לימוד; ולאידך קשה איך יפרשו התוס' דברי המשנה הנ"ל "בן ארבעים לבניה".

המהרש"א מיישב קושיית התוס', וז"ל: "ואין זה מוכרח, דודאי היו בדור המדבר כמה וכמה קטנים גם שנולדו אז קודם מתן תורה ולא היו ראויים להתחלת הלימוד אז, וגם עמיהם הכתוב מדבר ולא נתן ה' לכם לב לדעת דהיינו שיש להם מ' שנה מלידתם גם אם לא למד מ' שנה וכמו ששנינו בן מ' לבניה דלא איירי דווקא בלמד כל המ' שנה".

והיינו, שלשיטת רש"י, גם במרז"ל "לא קאי איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין" אין הכוונה לארבעים שנה של לימוד מרבו, אלא לבן ארבעים שנה. וכן הוא בפירוש המיוחס לרש"י עמ"ס אבות שם (בפי' הב'): "לבניה, כדאמרינן. . ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה מכאן לתלמיד שאינו עומד על דעת רבו עד שהוא בן ארבעים".

[...] יש לומר בפשטות, דשני מחז"ל הנ"ל - "בן ארבעים לבניה" ו"לא קאי איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין", אינם סותרים זה את זה בשיעור שלימות בינת האדם (אם היא ארבעים שנה משנולד או ארבעים שנה משהתחיל ללמוד) - כי מדברים בשני עניינים שונים:

המשנה "בן ארבעים לבניה", מדברת ב"גידול" הטבעי של כחות הנפש, דכמו שהגוף גודל מקטנות לגדלות, כך יש "גידול" של כחות הנפש, שזהו דבר טבעי (ואינו תלוי במעשה

היריעה לא תוכל להכיל את המהפכים שחולל העיתון בארץ ובעולם, אולם בימים אלה במלאת ארבעים שנה לעיתון, שלא קאים איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין, אין ספק שהעיתון יצעד בצעד דרמטי לתנופה אדירה בהתפתחות של מדורים חדשים ובהעמקת המדורים הישנים; וכעת נוכל בעזרת ה' להבין ביתר עמקות את רצונו של הרבי בהבאת תוכנו האמיתי של העיתון בעריכתם של העורכים הנכבדים הרב אהרן דב הלפרין והרב מנחם כהן ובניהולו של ר' רמי שרעבי, והעיתון ימשיך לזכות בהמשך וביתר שאת בברכתו של הרבי כפי שהובא בכתב הרבי לגיליון ה-500, אשר בו ציין את הצלחת העיתון בהשפעתו על קוראיו, ואיחל לחברי המערכת, הכותבים והקוראים של העיתון, ללכת מחיל אל חיל בעריכת ובהפצת העיתון ותוכנו. "וממספר חמש מאות יזכו - כפלים לתושיה - למספר אלף וכו'". כעת אנו נכנסים אם כן לשלב של "וכו'", שתוספתו מרובה על העיקר, עד לביאת המשיח...

יהיו הרוב בעיתון. הרבי גם רמז די במפורש, שלא תהיה בכל שבוע תמונה של הרבי על דף השער (כפי שהיה עד אז), ו"שלא יעסוק רק בפלוני בן פלוני..." הרב הלפרין גם סיפר בשעתו בריאיון עימו, כי המזכיר הרב בנימין קליין ע"ה סיפר לו, שפעמים רבות התעניין הרבי אם כבר הגיע העיתון ושאל: "דער 'כפר חב"ד' איז שוין געקומען?" [=ה'כפר חב"ד' כבר הגיע?]. או אפיוזרה נוספת סיפר הרב הלפרין באותו ריאיון כי בערב סוכות בשנת תשמ"ח, הרבי היה שוהה באותה תקופה בשבתות ובחגים בספרייה, והנה לפני כניסת החג קרא הרבי למשב"ק הרב בערל ע"ה יוניק, וביקש ממנו שיביא לו לספרייה לחג שני דברים: ספר המאמרים תרמ"ג-מ"ד, ואת ה'כפר חב"ד' שיצא לחג... וכנהנה הרבה סיפורים מהסוג הזה.

זכינו והעיתון ניהל מאבקים חובקי עולם הן בנושא גיור כהלכה, או שלמות ארץ ישראל, ובראש ובראשונה כמובן שלמות התורה.

האדם), שכוחותיו הולכים ומשתכללים (מאליהם). וזהו "בן ארבעים לבניה", היינו שכח הבינה שבנפש האדם הולך ומשתכלל עד שמגיע לשלימותו בגיל ארבעים, שאז יש בכחו של האדם "להבין דבר מתוך דבר" וכו' (וכמו בשאר העניינים שנמנו במשנה שם, שאין הכוונה שבגיל מסוים ישנו העניין עצמו (מקרא משנה וכו') אלא שאז מסוגל האדם לעסוק בדברים אלה).

משא"כ הא ד"לא קאי איניש אדעתיה דרבי עד ארבעין שנין" מדבר בהבנת דברי הרב, היינו לא שאז יש לו הכח והאפשרות להבין דברי רבו, אלא שע"י מ' שנה של לימוד בפועל, ה"ה מבין ומשיג יודע בפועל דעת רבו לאשורה ולעומקה, לדעת סוף דעתו ותבונתו.

הלימוד של רבו, עד שכח שכלו של התלמיד נעשה כמו כח שכלו של הרב, שע"י היגיעה בתורת רבו במשך מ' שנה, הרי חושי ותכונות שכל הרב (הטמונים בדברי שכל שהשפיע לתלמידו) נקלטים לאט-לאט אצל התלמיד, עד שחושי התלמיד נעשים כחושי הרב, ואזי ממילא מבין כל ענין וענין כמו רבו. וזהו הפירוש "אדעתיה דרבי" - לא הידיעות של רבו, אלא דעתו, כח שכלו של הרב, בתכונותיו המיוחדות.

מובן בפשטות, כי הפירוש ב"קאי איניש אדעתיה דרבי" הוא, שכח שכלו של התלמיד מתאחד עם כח שכלו של הרב, באופן שאז מבין כל ענין וענין ע"ד הבנת הרב, וכן בעניינינו, שלאחרי שבנ"י יש להם "לב לדעת גו" הדברים שעשה להם הקב"ה מלפני ארבעים שנה, שע"ז עמדו על "דעת רבם" כביכול, הרי כבר יש להם "לב לדעת גו" בכל מה שעשה ה' עמיהם במשך מ' שנה אלו כו'.

הרבי, מיומו הראשון של העיתון, דאג שנגדל בצורה נכונה וישרה ולא ח"ו בצורה עקמומית, כאבא רחום וחונן הדואג לבנו אהובו בכל צעד ושעל בחייו מיום היוולדו.

זכה "כפר חב"ד", בעריכתו של העורך הראשי ומייסד העיתון הרב אהרן דב הלפרין, שפיתח את העיתון מלשד עצמותיו, במסירות עילאית בהדרכתו של הרבי, להתמיד בהופעתו הרצופה והסדירה ובכך הפך מיד לעיתון חי ותוסס שנשא ברמה את קול החסידות, הביא לציבורים רחבים את דברי תורתו של הרבי ודיווח על כל הנעשה בעולמה של חסידות חב"ד.

יש לציין את אהבתו האבהית של הרבי לעיתון במתן הוראות ברורות בקשר לתוכנו.

הרבי יזם הופעת מדורים בעיתון כמו 'פגתמים' או 'חב"ד בעולם' ושלה את עורכנו הרב הלפרין לראיין שלושים בעולם. היו פעמים שבהן קיבלנו הוראות מהרבי להוריד מודעה זו או אחרת או לא להכניס כתבה מסוימת, הכל מתוך דאגה שהעיתון יזכה לגדול בצורה זקופה וחסידית. כל הוראה כזו של הרבי הביאה התרוממות הרוח לכל אנשי צוות העיתון, ביודעם שהרבי ח"ו לא זנח אותנו.

ועוד דוגמה ליחס המיוחד שזכה העיתון לקבל מהרבי בתשרי תשמ"א, כשהרב הלפרין היה אצל הרבי, קיבל הוראה להמשיך בעריכת העיתון, והרבי איחל לו שיהיה בהצלחה וגם נתן לו הדרכה כללית. לדוגמה, עד אז העיקר בעיתון, מבחינת כמות הדפים, היה חדשות וידיעות. הרבי כתב לו, ביוזמתו, שעליו להשתדל שהחדשות והידיעות לא

השבת שלך

תיראה אחרת

שיחות
הרבי לעם
- במדבר -

רבנים ושלוחים בקריאה נרגשת להתחלת המחזור ה-40 עם ביאורי הרבי ברמב"ם

הרה"ח בערל לאזר שליט"א | רבה הראשי של רוסיה

אנו שזכינו לשמוע מהרבי שיחות וביאורים רבים ברמב"ם ובפרט ביאוריו שבפרד"ס עם ההוראות הנפלאות לעבודת ה' זוכים עכשיו שהרב מאיר אליטוב אסף את כל השיחות של הרבי ואיפשר היום ללמוד את הרמב"ם עם ביאורי הרבי שנותנים לנו אור חדש ברמב"ם בפרט שאחת ההוראות של הרבי היתה ללמוד לפחות הלכה אחת בעיון. יישר כוח גדול לכל העוסקים בדבר החשוב הזה.

הרה"ח יוסף יצחק וילשונסקי שליט"א | ר"י תות"ל צפת

הביאורים של הרבי בספר פרדס המלך מוגשים בשפה ברורה לכל מעיין שיכול כל אחד ללמוד את דברי הרבי בקלות. רק לאחרונה ראינו השיחה שבה מבקש הרבי ללמוד לפחות הלכה אחת בעיון וכאן אפשר לקחת את הרמב"ם ולהתקשר לרבי על ידי לימוד תורתו מלבד קיום תקנתו, זהו דבר נפלא ומומלץ לכל אחד ואחד לרכוש את הרמב"ם הזה בפרט שמתחילים עכשיו הלימוד במחזור ה-40. נתחיל ללמוד את הרמב"ם עם פרדס המלך ובזכות זה נראה את הרבי בהתגלותו בקרוב ממש.

הרה"ח זאב נ"ץ שליט"א | גבאי ומשפיע בבית חיינו

בי"ח תמוז נחגוג כולנו את תחילת המחזור ה-40 בלימוד הרמב"ם, ישנם המון דברים שאינם ברורים בקשר למקום ולזמן שבהם יערכו סיומי הרמב"ם ברחבי העולם אבל בדבר אחד נתאחד בוודאי כולנו, בתחילת הלימוד של המחזור הזה עם ביאורי הרבי לרמב"ם. הסט הזה פרדס המלך עתיד לתפוס את מקומו הראוי בכל בית מדרש, ישיבות וכוללים כולנו צריכים לדאוג שיהיה ברשותינו הסט המיוחד הזה לפני תחילת הלימוד במחזור ה-40.

הרה"ח יוסף יצחק גרינברג שליט"א | שליח הרבי באלסקה

זכרנו לפני כעשר שנים כשיצא החומש של הרבי באנגלית איזו שמחה עצומה היתה בקרב כל השלוחים, כיון שעד אז היו רק החומשים בהוצאת הארטסקול שהמחברים שלהם לא מצאו לנכון להכניס ולו ביאור אחד של הרבי בחומש, וכשיצא החומש של הרבי באנגלית פינו מיד את כל החומשים הישנים מהמדפים, והכניסו במקומם את החומש של הרבי. אני בטוח מעל לכל ספק שזה בדיוק מה שיקרה עכשיו, שכל אחד מאנשי השלוחים יראה זכות עצומה לרכוש את הרמב"ם של הרבי ולהניחו במדפים המיועדים ללומדי הרמב"ם. כולנו חייבים לתת לרב אליטוב את הבסיס הכלכלי לסיום כל הסדרה ואין לי ספק שבנסיונו רב השנים בספרים הרבים שהוציא על משנתו של הרבי, יביא את הרמב"ם לסיומו המוצלח עד ג' תמוז הבא.

הרה"ח יעקב סלונים שליט"א | שליח הרבי בגבעת מרדכי

זכיתי לשמש שליח בשכונה בה נמצאת ישיבת "חברון", מגיעים לבית חב"ד המון בחורים מהישיבה, בחורים למדנים ובקיאים גדולים. הם תמיד נמשכו לספריו של הרב מאיר אליטוב על משנתו של הרבי ואירגנו לעצמם שיעור כל ליל שישי שבו הם לומדים עם הרב אליטוב שיחות של הרבי עד שלוש לפנות בוקר! אבל כשיצא לאור הכרך הראשון של רמב"ם פרדס המלך כמובן שעשיתי שני מנויים, אחד לביתי ואחד לבית חב"ד, הספר שבבית חב"ד פשוט נעלם, בזכות באורי הרמב"ם נוספו עוד תלמידי לשיעוריו של הרב אליטוב ואני רואה איך בחורים מוכשרים היודעים סוגיות רבות בש"ס נדבקים בתורתו של הרבי בזכות זה. בדיוק עכשיו כשמתחילים את המחזור ה-40 אני לא רואה אפשרות לבית חב"ד בלי הרמב"ם של הרבי וכלי ללמוד רמב"ם כפי שהרבי למד וכפי שהרבי רצה וככה נתקשר לרבי ולמילוי הוראותיו.

הרה"ח טוביה בלוי שליט"א | זקן רבני חב"ד באה"ק

ספר פרדס המלך שעמל עליו הרה"ח מאיר אליטוב בעריכת דברי הרבי על הרמב"ם הוא ספר שמי שמחזיק אותו בבית ולומד בו, מקרב את הגאולה בצורה הכי גדולה שיכולה להיות. כולנו רוצים לקרב את הגאולה וכאן יש לנו הזדמנות לקירוב הגאולה בשני אופנים: א. על ידי הפצת המעיינות ואין לך הפצת המעיינות יותר גדולה מהבאת דברי הרבי. ב. כמו שאמר הרבי שלימוד ענייני המשיח והלכותיו מקרבים את ביאתו, כיוון שחיבור הרמב"ם הוא גם בהלכות שלעתיד לבוא. אשרי מי שלומד בספר הזה! אשרי מי מפיץ את הספר הזה ויה"ר שיביא אותנו לביאת המשיח מיד.

הרה"ח יוסף יצחק חיטריק שליט"א | מנהל סמינר חב"ד בצפת

ידידי ורעי אנ"ש תמימים חסידים! אנחנו מתקרבים לתחילת הלימוד במחזור הארבעים. זהו הזמן לקבל על עצמנו ללמוד את הרמב"ם בעיון יחד עם השיחות של הרבי, נכיר תודה לרב אליטוב על שאסף וערך את כל השיחות והביאורים על הדף, ובזכות החלטה זו נזכה לראות גם את הרמב"ם וגם את הרבי בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

הרה"ח נפתלי רוט שליט"א | מנהל צאגו"ח ירושלים

כמי שהנחה את סיומי הרמב"ם מאז סיום המחזור הראשון אני יודע וחש שאף שקיומו של אירוע סיום הרמב"ם השנה בארץ ובעולם מוטל בספק, דווקא השנה אנו עומדים בפני סיום היסטורי שלא היה כמותו, כיוון שמיד למחרתו יתחילו המוני לומדי הרמב"ם בהידור נפלא בתקנת הרבי של לימוד הרמב"ם עם השיחות והביאורים של הרבי ברמב"ם. אני עצמי עשיתי מנוי לרמב"ם פרדס המלך מיד כשיצא לאור, ואני נהנה ומתמוגג ללמוד ולעיין בו מידי יום. ויהי רצון שבזכות זה נזכה לראות גם את הרמב"ם וגם את הרבי בגאולה האמתית והשלימה בקרוב ממש!

הרה"ח יעקב בידרמן שליט"א | שליח הרבי בווינה

עשיתי מנוי לסט ואני ממליץ בחום לכל ידידי ומכריי לעשות כן, מדובר בהוצאה מאירת עניינים בצורתה החיצונית - סדרה מושקעת ויפה. אני רוצה לפנות לידידי ולומר: כחסידי חב"ד, אחרי שלומדים ברמב"ם הזה קשה לחשוב על לימוד ברמב"ם אחר, ממה שראיתי עד עתה לא החסירו אף שיחה ועניין ממה שאמר הרבי. תענוג עילאי ללמוד את הרמב"ם ולהרגיש שהרבי מלווה אותך בלימוד, יש פה דברים מדהימים, המחבר והצוות לא החסירו בשום נושא, לפעמים אי אפשר להבין את הרמב"ם בלי הביאור של הרבי.

הרה"ח חיים גרינברג שליט"א | היכל מנחם ביתר עילית

שהיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה! סוף סוף מנגישים את התורה של הרבי לציבור הלומדים, ארון הספרים של כולנו מלא בשיחות וביאורים של הרבי, אבל מתי זכינו ללמוד הלכה ברמב"ם עם פירושה המידי על הדף. את פריצת הדרך כבר עשה הרב מאיר אליטוב אבל כל מי שיקנה עכשיו מנוי מסייע לא רק להשלמת הרמב"ם של הרבי אלא להתחלת אסטרטגיה חדשה, וכמו שיהיה רמב"ם של הרבי כך יהיו המשניות של הרבי, התהילים של הרבי, והגמרות של הרבי. שיהיה ברור! הרמב"ם הזה יהיה לא רק בכל בית חב"ד אלא גם בכל בית יהודי, בכל בית כנסת, בכל בית מדרש ובכל ישיבה בארץ ובעולם ולנו חסידי חב"ד יש עכשיו הזדמנות חד פעמית להיות שותפים בהפצת תורתו של הרבי באופן חסר תקדים.

WWW.RAMBAM-REBBE.COM

050.655.5862

RAMBAM.REBBE@GMAIL.COM

052.235.4053

פרדס המלך - הרמב"ם של הרבי, הרמב"ם שלנו!

רצוננו לראות את מלכנו | בצל המגבלות שלא מאפשרות לנסוע לציון הק': **עדות מכלי ראשון**
על הגעגועים הנכספים של חסידי חב"ד לרבי, **בימי מסך הברזל**

הגעגועים הגדולים ברוסיה של הימים ההם' לראות את הרבי, הספר 'היום-יום' שיעבר בהתרגשות מיד ליד בהתוועדות המחתרית, מכתב הברכה ברוסית של הרבי, בכתב יד, לחתונה המרגשת בריגה, והתפרצות המשטרה בעיצומה של תפילה בבית פרטי • הרה"ח ר' מרדכי מנשה גורליק ('מוטיק') בפי חבריו מהימים ההם) שגדל והתחנך ברוסיה הקומוניסטית בשנים שהפחד מהמשטר עדיין היה גדול, יהדות מאורגנת הייתה 'פשע' ולימוד תורה היה בחשאי ובמחתרת - מספר ערב ג' תמוז על ההתקשרות לרבי של אנ"ש ברוסיה בארץ ההיא ובימים ההם • בארץ ציה ועייף

הרב משה מרינובסקי

הרבי בהתם 'זיידע'

הרב גורליק על רקע רוסיה של הימים ההם

”תוך כדי ההתוועדות העבירו מיד ליד את ספר ’היום יום’. בגלל הפחד והרצון למשוך תשומת לב מעטה ככל האפשר, מי שקיבל את הספר לידו לא הניח אותו על השולחן אלא על ברכיו, בצורה מוסתרת”

**בנחלת הר
חב”ד שבקריית
מלאכי מכירים
אותו כאחד
מנכבדי וותיקי
השכונה וראש
משפחה שבניה
הם משפיעים
ושלוחים רבי
פעלים.**

ככפר חב”ד הוא מוכר כאדריכל שנטל חלק מרכזי בבניית בית אגודת חסידי חב”ד 770 וגם בבניית שכונת לוי יצחק, ובין אנשי ילידי ויוצאי ברית המועצות לשעבר הוא ידוע כבנו של החסיד הנודע ר’ מנחם מענדל גרליק ע”ה; איש מסירות נפש על כל הקדוש והיקר לנו שפעל רבות, בין השאר, בארגון יציאת רוסיה המפורסמת

בעשלוניים של השנים תש”ו–תש”ז.

זהו הרה”ח ר’ מרדכי מנשה גורליק (מוטיק) בפי חבריו מהימים ההם) שגדל והתחנך ברוסיה הקומוניסטית בשנים שהפחד מהמסטר עדיין היה גדול, יהדות מאורגנת הייתה ‘פשע’ ולימוד תורה היה בחשאי ובמחתר. ערב ג’ תמוז ביקשנו לשמוע ממנו על ההתקשרות

לרבי של אנשי ברוסיה בארץ היא ובימים ההם. מספר ר’ מרדכי:

”הדיבור על הרבי, השאיפה להגיע אליו ולהתראות עימו פנים בפנים, מילאו את כל ישותנו והיו המרכיב הכי מודגש בשאיפה ובציפייה שלנו לצאת מרוסיה. והדבר הגדול הזה קיבל ביטויי בחיי החסידים ברוסיה בצורות שונות. למשל, משפחתנו גרה בסמרקנד עד שנת תשכ”א ולאחר מכן עברנו לטשקנט.

”הזיכרון שעולה בי כעת הוא מהתוועדות גדולה בסמרקנד, ייתכן שהיה זה י”ט כסלו, באחת השנים שלפני תשכ”א. אני זוכר שההתוועדות התקיימה בביתו של החסיד הנודע ר’ רפאל חודידייטוב שהיה בית גדול ונכחו שם גדולי וחשובי החסידים שהיו באותם ימים בסמרקנד כמו ר’ חיים זלמן קוזלינה, ר’ שלום וילנקין, ר’ בערל יפה ור’ משה ניסלביץ’.

תוך כדי ההתוועדות העבירו מיד ליד את ספר ‘היום יום’. בגלל הפחד והרצון למשוך תשומת לב מעטה ככל האפשר, מי שקיבל את הספר לידו לא הניח אותו על השולחן אלא על ברכיו, בצורה מוסתרת, קרא כמה קטעים ונסר אותו לחסיד הבא, אם היה זה מישוהו שהכיר אישית וסמך עליו. כך, ובצורות נוספות, ניהלו קשר עם הרבי,

חתונה מרגשת בריגא

”האירוע הראשון קשור בנישואי עם זוגת, מרת תמרה איטה שתחי’, בת הרה”ח ר’ נתן נטע ברכהן ע”ה (המוכר בין אנשי כ’נוטקע ריגר’ על שם היותו מריגא).

”השידוך שלנו נהיה בקיץ תשכ”ז. משפחתנו גרה באותה שעה בטשקנט ומשפחת זוגתי גרה בריגא (רק’ 6,000 קילומטר מפרידים בין שתי הערים). ההחלטה על השידוך הייתה בחודש מנחם אב. במוצאי שבת נחמו הייתי בריגא עם הוריי ע”ה, ושתי המשפחות, משפחתנו ומשפחת הכלה, ישבו יחד לכתוב לרבי ולבקש את ברכתו לשידוך.

”באותה תקופה העדיפו שלא לכתוב מרוסיה ישירות לאמריקה אלא שלחו את המכתבים של הרבי לקרובים או ידידים בארץ ישראל, הם שלחו בדואר לאמריקה, וכאשר התשובה של הרבי

לרבי וקבלת התשובה מהרבי היו צריכים להתנהל במהירות יחסית. למעשה, זוהי כנראה קשור גם לאופי העבודה של שירותי הדואר ברוסיה, בארץ ובאמריקה בימים ההם, התעכב העניין לא מעט. כאמור, אנחנו כתבנו ושיגרנו את המכתב שלנו במוצאי שבת נחמו תשכ”ז. למעשה, עד שהתשובה של הרבי, ברכתו לשידוך, הגיעה לסבא ר’ נחום יצחק וממנו אלינו, חלפו בערך שלושה חודשים. “כל אותו הזמן הוריי ואני בטשקנט והכלה והוריה בריגא, היינו בעמדת המתנה. לא סוגרים את השידוך סופית וכמובן לא קובעים מועד לחתונה. וזה היה דבר מובן מאליו לשני הצדדים שאנחנו מתחתנים בעזרת ה’ רק אחרי שנקבל את ברכתו של הרבי. כשהברכה המיוחלת הגיעה, שוב נסענו, הוריי ואני, מטשקנט לריגא, וביום י’ כסלו תשכ”ח התקיימו ה’תנאים’ שלנו בריגא בשמחה ובטוב לבב על כך שהשידוך יוצא לפועל בברכת הרבי.

”החתונה נקבעה ליום חמישי בערב, אור ל’ אלול אותה שנה. והפעם, לקראת החתונה עצמה, זכינו לברכה כפולה מהרבי. הסבא ר’ נחום יצחק קיבל מכתב ברכה בלשון הקודש, בנוסח הרגיל, לרגל נישואי נכדתו, ואנחנו קיבלנו מכתב מהרבי ברוסית, בכתב יד המזכיר, על דף רגיל, לא נייר מכתבים רשמי וללא חתימה של שמו הק’ של הרבי אלא ‘זידע’, כנהוג באותם ימים.

”כהשלמה אציין עוד שהחתונה שלנו בריגא באותה שעה הייתה ביטוי מובהק לכך שאף על פי שהשלטון הקומוניסטי הוא עדיין בכל תוקפו, כאמור מדובר על קיץ תשכ”ח, החיים החסידיים נמשכים. על אף המרחק הגדול מסמרקנד ומטשקנט, עשרות בני משפחה ומכרים הגיעו לחתונה הן מהערים הללו הן ממוסקבה והן ממקומות נוספים. מסדר הקידושין היה הרב החסיד ר’ יהודה בוטרשוילי ע”ה (‘יהודה קואשער’) שבא במיוחד ממלכובקה שבפרוורי מוסקבה וגם קיבלנו לא פחות מ־120 מברקי ברכה מקרובים וידידים, בהם, כפי שזוגתי שתחי’ זוכרת, מברק מאביך, הרה”ח ר’ חיים עוזר מרינובסקי ע”ה, שאיתו ועם משפחתו היינו, נבדלח”ט, בידידות גדולה בטשקנט, והוא היה גם בידידות גדולה עם חותני ר’ נוטקע ע”ה, שהתחילה בשותהם בסמרקנד בשנות מלחמת העולם השנייה.

”השמחה הגדולה בחתונה נמשכה עד אור הבוקר ורוב האורחים נשארו גם לכל השבוע של ה’שבע ברכות’. בריגא היו אז כעשר משפחות חב”דיות שהיה אפשר להתארח אצלן וכולן פתחו את הבית ואת הלב לאורחי החתונה (בהזדמנויות כאלה, כאשר לפעמים היה צורך לארח אורחים רבים בצפיפות גדולה, היו משתמשים בביטוי ‘שלאף גיכער, מ’דארף דעם קישן’ – תישן מהר יותר, צריכים את הכרית...). למשפחת ר’ שמעון גוטמן ורעייתו ע”ה היה בית גדול יחסית ושם לנו אורחים רבים יותר, ושם נערכו גם סעודות השבת באווירה חסידית חמה מאוד.

”כאמור, זה היה ערוץ ההתכתבות עם הרבי, וכך קיבלנו את הברכה לחתונה ישירות. מעניין לציין כי למעשה נושא השידוך שלנו נמסר לרבי גם בדרך נוספת:

”בקיץ תשכ”ז, ממש בימים שבהם כתבנו לרבי על השידוך, ביקר בריגא מכירי של הרבי ר’ ניסן מינדל ע”ה. הוא היה במקורו מריגא והגיע לבקר קרובי משפחה. הוא בא עם אשתו וכמדומני שהם ביקרו אצל אחותה. הוא הכיר את חותני וגם הוא

רשם את השמות שלנו לברכה לרבי ואפילו צילם אותנו במצלמה שהייתה לו. עם זאת התשובה ה’רשמית’ הגיעה כאמור במכתב לסבא ר’ נחום יצחק, כפי שסיפרתי”.

הפגישה עם ‘בזירה של פאניה’

”המאורע השני שחווינו ברוסיה, שבו הקשר שלנו עם הרבי קיבל ביטוי מיוחד, הוא המעשה הבא.

”מדובר על חורף תשל”א. יום אחד, אני זוכר שהיה זה יום שישי, קיבלנו מברק מבן דודי ר’ גרשון דובער שיף, שגר אז בסמרקנד: ‘בזירה של פאניה נמצא במוסקבה. לפרטים תתקשרו לליובה’. עד מהרה הבנו בדיוק במה מדובר. בזירה בנה של פאניה הוא לא אחר מבן דודנו ר’ גרשון דובער יעקבסאן (כולנו נכדים, בני בנותיו, של אותו סבא – החסיד התמים ר’ ירחמיאל חדש ע”ה, מחשובי התמימים בישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש שבליובאוויטש). כפי שאתם בוודאי יודעים, יעקבסאן היה גר בניו יורק, ליד הרבי, והיה עורך העיתון ביידיש ‘אלעמיינער זשורנאל’, ומוכן שהתרגשנו מאוד מהאפשרות לפגוש חסיד שנמצא כל הזמן ליד הרבי ועוד קרוב משפחה. ‘ליובה’ הוא ר’ אריה לייב שיף, הגדול שבאחים שיף שגר במוסקבה, ודרכו היינו צריכים לקבוע איך ומתי להיפגש עם האורח מ־770.

”מיד אחרי השבת התארגנו לנסיעה מטשקנט למוסקבה. אני זוכר שבאותה טיסה היו הוריי, אחי ר’ שלום בער ע”ה וזוגתו שתחי’, אחי ר’ חיים אלעזר ע”ה שעדיין היה בחור, ר’ בצלאל שיף וזוגתו וגם הדודה דובה, אחות נוספת של אימא ע”ה. הגענו למוסקבה והתארחנו אצל קרובי משפחה וחברים. חלק מאיתנו היו אצל ר’ אריה לייב שיף ואחרים אצל חותנו ר’ אברהם קוגן ומשפחות נוספות. אשתי זוכרת שאת הקשר הראשוני במוסקבה יצר ר’ גרשון דובער יעקבסאן כאשר הלך לטבול במקווה ושם פגש את ר’ נתן קנלסקי, וממנו הוא הבין איך להגיע לר’ אברהם קוגן וחתנו ר’ אריה לייב שיף. אחרי הקשר הראשוני עם ליובה שיף כבר התנהלה איכשהו תקשורת של תיאום פגישות וביקורים.

”אני זוכר שסיכמנו כי לטובת השמירה על החשאיות ולמען הזהירות שלו, מאחר שהגיע כתייר וכמובן עקבו אחרינו על כל צעד ושעל (הוא סיפר שבכל פעם שיצא מהמלון סידר את חפציו בצורה מסוימת ותמיד כשחזר, הם היו מונחים בצורה אחרת, שונה מזו שבה הניח אותם...). – הוחלט שלא ניפגש איתו כולנו יחד אלא בכל פעם יפגוש יחידים או זוגות. הפגישה שלו איתי ועם אשתי נקבעה בכיכר האדומה. השיקול היה שזה מקום לגיטימי לתייר לשהות בו וגם חשבו שקל יותר שלא למשוך תשומת לב דווקא במקום שיש בו קהל גדול, ואילו אם ניפגש במקום שקט, זה יעורר חשד רב יותר.

”אני זוכר שהוא סיפר לנו שזמן רב הוא מבקש את הסכמתו וברכתו של הרבי לנסיעה לרוסיה והרבי לא הסכים, ורק לאחרונה הרבי הסכים ונתן לו את ברכת הדרך, וגם הנחיות מה ואיך לעשות ומה ואיך לא לעשות במהלך ביקורו ברוסיה. פגישה

ויהי בשנת הארבעים: העורך הראשי של 'כפר חב"ד' בריאיון גלוי לב על ההתחלה, האתגרים, האכזבות, הצלחות והתחושות בציון הדרך ההיסטורי. והוא חושף סודות

הוא בכלל היה ר"מ צעיר, כשהחליט להקים עיתון שיגן על **כבודו של הרבי** < מה שהחל כעלון כפרי-פנימי, הפך בתוך שנים אחדות ל**שופר המשמיע בקול תרועה** את דעתו הקדושה של הרבי במלחמות הקודש במגוון נושאים ומביא את בשורת חב"ד לכל קצוות תבל < האברך בן העשרים ושש, **שגדל בערוגה הליטאית** ונשמתו נמשכה בצעירותו לרבי ולתורת החסידות, לא נרתע מהתגובות שקיבל בימי הבראשית ולאורך השנים זכה לגיבוי מלא מהרבי ולברכותיו הקדושות < ארבעים שנה אחרי, העורך **מנחם כהן** הניח על שולחנו של העורך הראשי הרב **אהרן דב הלפרין** עשרות שאלות, אישיות וכלליות. זה נגמר בריאיון מקיף, שלולא קצרה היריעה, היה ממלא גיליון מורחב • **ארבעים שנה אקוט בדור**

מנחם כהן
צילום: שניאור שיף

ארבעים שנה של אוצר חסידי שבועי. הרב הלפרין בשיחה, השבוע

דבור העורך

כשחשבת על המרואיין

המתאים וההולם ביותר לגיליון ארבעים השנים ל'כפר חב"ד', לא הייתי צריך להתאמץ יותר מדי. היה ברור לי שאני עומד לקיים שיחה עם העורך הראשי שלנו, הרה"ח ר' אהרן דב הלפרין, שאינו נושא בתואר מייסד ונשיא כבוד, כפי שקורה בהרבה מפעלים גדולים וחשובים ברבות השנים, אלא הוא אדם שחי את העיתון, גם היום, אחרי ארבעים שנה, כאילו היה מדובר בשנה הראשונה להופעתו. האמת היא שזו תופעה מופלאה שלא רואים בכל מקום. עייפות החומר, בכל זאת, היא תופעה טבעית ואנשים נשחקים עם הזמן, בפרט בעבודות תקשורתיות ותזויות שמכניסות אותך לא פעם למעגלי לחץ לא שגרתיים. אבל אצל ר' אהרן דב, ועל זאת אני מעיד כמי שעובד לצידו במשך שנים מספר, הניצוץ שמופיע בעיניים כשמונח על שולחנו סיפור טוב, לא נעלם לרגע.

אז איך קם פתאום ר"מ צעיר בן עשרים ושש, ומחליט להוציא לאור עיתון? שאלה זו ועוד עשרות שאלות נוספות, אישיות וכלליות, הצבתי על שולחן העורך הראשי. אספר לכם בכנות שהוא לא ביקש לפסול שום שאלה, או להתחמק, והשיב עליהן אחת לאחת. קוצר הזמן והשעה, לא אפשר לי לשאול עוד שאלות רבות ומגוונות שהצטברו אצלי במרוצת השנים, ובוודאי עוד חזון למועד א"ה.

■ אז מי אתה, הרב אהרן דב הלפרין?

"נולדתי בירושלים, בשכונת בית ישראל, גדלתי בשכונת פאג", למדתי בתלמוד-תורה שילה שהיה התלמוד-תורה היחיד שלמדו בו בעברית באותם ימים... אחרי סיום הלימודים בתלמוד-תורה, עברתי לשיבת 'קול תורה' שנחשבה אז לשיבת המצטיינת ביותר".

■ מה ידעת על הרבי ובכלל על חב"ד בימי לימודיך בישיבה הליטאית?

"בכללות ידעתי על חב"ד והרבי, אם כי בצורה טטחית מאוד, כי סוף סוף באתי ממשפחה שיש לה קשר גדול לחב"ד".

■ מתי נשמתך החלה להתקרב לרבי?

"כבר בתחילת לימודי בקול תורה' כשהתחלתי להשתתף בשיעורי תניא שהתקיימו במחנת בית יודי הרב יוסף צבי סגל. למעשה את כל תהליך ההתקרבות הרוחנית שלי ושל ידידי ר' שבתאי סלבוטיצקי באותן שנים בקול תורה' לחסידות – סיפרתי בהמשכים לר' מנדי ברוד שעשה מזה בזמנו סדרה בעיתון ושמה 'נשמה עם עצמה' (כמובן בלי זיהוי שם המספר...), שמאוחר יותר הפך לספר מומלץ מאוד לקרוא, במיוחד למי שנולדו בחב"ד ולא תמיד מעריכים את היוקר הנפלא שחש מי שמגיע מבחוץ".

■ איך התקיים המעבר הזה, מישיבה ליטאית ל'תומכי תמימים', ואיך בדיוק הגיבו החברים שלך מ'קול תורה'?

"לקראת פסח תשל"א עברנו ארבעה בחורים מישיבת קול תורה לתומכי תמימים בכפר, וזה חולל רעש עצום בעולם הישיבות. מלבדי עברו אז עוד שלושה בחורים, אחד מהם העילוי של קול תורה,

זכה לברכות ועידודים מהרבי לאורך השנים. הרב הלפרין בשיחה עם כותב השורות

"מבחינתי ההישג הראשון היה כשהרבי כתב שהוא מרוצה ביותר מהעיתון. נוסף לכך, אחד ההישגים של 'כפר חב"ד' באותם ימים, הוא העובדה שהציבוריות החרדית החלה לאמץ את העמדה ה'ניצית' נגד מסירת שטחים"

הרב שבתאי סלבוטיצקי, והתלמידים המצוינים הרב יהונתן בורגן ע"ה ויבלחט"א הרב יוסף מאיר כהן.

"אתה צריך להבין", הוא מטעים, "שמהבחינה הפרופורציונלית של מספר תלמידי הישיבה שהיו אז בארץ – זה כאילו היום יעברו בבת אחת 50 תלמידים מצטיינים מפוניבז' לתומכי תמימים בכפר..."

■ אדלג ברשותך מעט קדימה: עד כמה הרקע הזה השפיע עליך בשנים המאוחרות יותר, במלחמות

בה. באותו יום סיכמתי עם ר' מאיר פרידמן שהיה מנהל סניף צעירי חב"ד בכפר חב"ד, שאני מוציא עיתון. וכל השאר היסטוריה..."

■ היית אז ר"מ, ככה ויתרת על תפקיד תורני חשוב, לטובת הוצאת עלון שלא ברור מה עתידו? "אז עוד לא ויתרתי. עשיתי את זה תוך כדי העבודה. רק כעבור חצי שנה שאלתי את הרבי, והוא הורה לי להתמסר כליל לעיתון, והבנתי ששם השליחות שלי".

■ כיצד הגיבו בסביבה שלך, כשהתחלת פתאום להוציא עיתון, דבר שממש לא היה מקובל אז?

"חלק הגיבו בהתפעלות, הרבה הגיבו בתימהון..."

■ הסביבה המשפחתית שלך, ושל חברי הנעורים שלך, לא בדיוק בקו של ליובאוויטש. איך הם ראו את הלהט שלך בנושא?

"חברי הנעורים כבר לא היו לי, מהרגע שעברתי ככחור לחב"ד. כל החברים היו חב"דיים. הסביבה המשפחתית לא אהבה במיוחד כש'המודיע' שנשלט אז בידי החוג הידוע – תקף אותי אישית בעיצומה של המלחמה על כבוד הרבי".

■ יש לך רקע קודם של כתיבה ועריכה מילדות, או שזה משהו שצץ פתאום?

"לא, אין לי רקע של כתיבה. אבל שנה קודם כשלימדתי באהלי תורה ערכתי חוברת הסברתית יפה מאוד על הפרק הראשון במסכת גיטין".

■ למה חשבת שעלון מקומי עם שם מקומי, אמור בכלל לעמוד כמשוואה מול כוחות תקשורתיים גדולים?

"לא חשבתי אז רחוק. פשוט הרגשתי שאני חייב בימה להביע את מה שיש לנו לומר".

■ האם עלתה אצלך פעם המחשבה: למה לי כל זה ועדיף לחזור לחיים הנוחים בישיבה?

"לא. במיוחד לאחר שקיבלתי הוראה מפורשת מהרבי להתמסר לעיתון וראיתי את היחס החיובי המיוחד שלי".

■ לא סוד שהרבי עקב מקרוב אחר התפתחות העיתון והיה מעורב בלא מעט דברים הקשורים בו. אתה זוכר מתי הייתה ההתייחסות הראשונה של הרבי?

"חוץ מההוראה אלי, כפי שסיפרתי – הרב לייבוב שאל את הרבי בתקופה הראשונה: האם הרבי מרוצה מהעיתון. הרבי מחק את המילה 'האם' והוסיף ביותר (כלומר מרוצה ביותר) וגם כתב אז: 'להוסיף מדור דפתגמים קצרים מדא"ח"'. "

■ מה הייתה הכתבה הראשונה שאתה בעצמך כתבת בעיתון?

"בהתחלה כתבתי כמעט את כל העיתון... הכתבה הראשונה (בגיליון מספר 1) הייתה ריאיון עם המשפיע החסיד רבי משה ווישצקי ע"ה".

■ איך בנית בעצם את הגיליון הראשון עם אפס ניסיון תקשורתי? עם מי התייעצת, או סמכת על כישוריך?

"היו שני חברים שסייעו קצת באיסוף חומר, ר' יוסף קמינצקי ור' איצ'ה ססובר. לקחתי מאמר מודפס ישן של הרב טוביה בלוי, ותוך זמן קצר הוא נכנס לעניינים ונעזרתי בו הרבה. את השאר כתבתי בעצמי".

■ מה היו המדורים הראשונים שהופיעו בעיתון? "דבר המערכת, דבר מלכות, סיפור אישי, חדשות. דע מה שתשיב (הרב טוביה בלוי), שואל ומשיב, שהשמחה במעונו, תמונה מיוחדת בגב העיתון (יצחק רבין מבקר בזאל בכפר). זה היה

"סיפר לי פעם יהודי שתמיד כשהיה קורא סיפורים על הבעש"ט, היה מתלונן: למה אין יהודי כמו הבעש"ט גם בדורנו? לאחר שהתחיל לקרוא את 'בדידי הוה עובדא', הבין שיש גם בדורנו בעש"ט והחליט לנסוע אל הרבי"

בגיליון מספר 1. מובן שמגיליון לגיליון נוספו עוד מדורים וכתבות וכן הלאה".

■ מה בעצם עמד מאחורי השם 'כפר חב"ד'? "בהתחלה זה היה עיתון פנימי קטנטן וזה השם הראשון שצץ לי בראש. בשלב מאוחר יותר כשכבר היה בעיצומה של המלחמה על כבוד הרבי – היו כמה עסקנים שבאו לרב לייבוב בטענה איך אברך צעיר מחליט על דעת עצמו לנהל מלחמות ולפחות שזה לא ייקרא כפר חב"ד שזה השם הרשמי של הכפר.

"הרב לייבוב כתב לרבי וציין כי בקשר לשם העיתון הוא מוכן להחליף, ואדרבה כיוון שהעיתון כבר הפך לארצי אולי כדאי לקרוא לזה שם כללי כמו 'בכרם חב"ד'. על הדבר הראשון הרבי ענה: העיתון כפ"ח עושה רושם גדול וטוב מאד ודווקא מפני זה יש קנאה גדולה מאד. על החלפת השם הרבי ענה: עכ"פ עתה בוודאי לא – שהרי הם יפרשום כיצחון וכו".

"הרב לייבוב שאל את הרבי: האם הרבי מרוצה מהעיתון. הרבי מחק את המילה 'האם' והוסיף ביותר". הרב הלפרין עובר אצל הרבי

■ מה היה השלב שבו הבנת שהמקומון הקטן הזה גדול יהיה?

"השלב הראשון ממש, היה בחורף תשמ"א כאשר צעירי חב"ד המרכזי קיבלו עליהם את הוצאת העיתון וזה שינה גם את גודלו וגם את תפוצתו. "השלב היותר ממשי היה בחודש שבט תשמ"ב, לאחר גיליון 32, כאשר בעקבות המלחמה שניהל נגדנו חוג מסוים – החלטתנו ספונטנית להפוך מדר-שבועון לשבועון".

■ מי מימן את העיתון עד חורף תשמ"א?

"עד חורף תשמ"א מימנו 'הנהלת צא"ח בכפר חב"ד', מחורף תשמ"א צא"ח המרכזי".

■ איך בעצם משנים את חיי השגרה משיעורי גמרא להתעסקות טכנית עם הדפוס, תקציבים וכו'? כמה מהר התרגלת לזה?

"כשחדורים בתודעה שזו שליחות – מתרגלים מהר".

■ מה היה ההישג הראשון של 'כפר חב"ד'? "מבחינתי ההישג הראשון היה כשהרבי כתב שהוא מרוצה ביותר מהעיתון. נוסף לכך, אחד ההישגים של 'כפר חב"ד' באותם ימים, הוא העובדה שהציבוריות החרדית החלה לאמץ את העמדה

"בסופנטניות החלטתי מיידית להוציא עיתון". גיליון מספר 1

ה'ניצית' נגד מסירת שטחים, בניגוד מוחלט לעמדה שרווחה עד אז בכל העיתונות החרדית בעד מסירת שטחים. 'כפר חב"ד', במאבקו ובמאמריו מדי שבוע, הביא לכך שהעמדה וההשקפה ביצבוריות החרדית בעניין זה השתנו ממצב לקצה".

■ **בהמשך למענה הזה, הבחנתי בלא מעט מענות של גיבוי שקיבלת מהרב, גם בצמתים לא נעימים מול גופים שונים.** איך אתה מסביר את זה, כשמדובר באברך צעיר לימים, מול גופים בעלי משקל?

"קשה לי ולא נעים לתת הסבר. בכל זאת אוכל לומר, כשעושים משהו שלא מעורב בו שום שיקול אחר פרט לכבודו של הרבי – יש סייעתא דשמיא".

■ **מה ענית למי שאמר: מה 'צוציק' בן 26 מנהל את ענייני הציבור של חב"ד?**

"בדרך כלל לא עניתי. כי לא יכולתי לפרסם אז שיש לי גיבוי מוחלט מהרבי".

הוראה מהקודש פנימה

לאורך ארבעים שנות העיתון, הופיעו פה מדורים רבים ומגוונים, חלק מהם הפכו לחלק בלתי נפרד משולחן השבת החסידי של אנ"ש ומקורבים רבים. חלק מהמדורים באו וחלפו, חלק נשארו ונתקבעו. חלק מהמדורים יש תרומה מכרעת במהפכות של ממש, כמו הסדרה שיזם הרבי 'חב"ד בעולם'. במהלך השנים העידו לפניי כמה וכמה שלוחים, שאחת הסיבות המכריעות שלהם ליציאה לשליחות, היא מדור זה, שפרש בפניהם מדי שבוע מסכת לוחטת של מסירות נפש, בשליחות הרבי".

איזה מדור, לדעתך, היה המדור המוצלח ביותר בעיתון במשך כל השנים?

(מתלבט) "קשה מאוד לתת ציונים ודירוגים. אבל הייתי מציין שלושה מדורים במיוחד: ראשית, 'בדידי הוה עובדא'. זה מדור שהייתה לו השפעה עצומה על כל סוגי הקוראים. ההצלחה נבעה גם מהתנאי שהצבנו לעצמנו – להשתדל, ככל הניתן, שכל סיפור יסופר ממקור ראשון. אפילו יהודים שאינם מגדירים עצמם ככלל חסידים, קראו 'מופתים' גלויים של הרבי וזה עורר אצלם תגובות עצומות. סיפר לי פעם יהודי שתמיד כשהיה קורא סיפורים על הבעש"ט, היה מתלונן: למה אין יהודי כמו הבעש"ט גם בדורנו? לאחר שהתחיל לקרוא את 'בדידי הוה עובדא', הבין שיש גם בדורנו בעש"ט והחליט לנסוע אל הרבי.

"שנית, המדור 'מחשבת החסידות' של הגה"ח הרב יואל כהן שליט"א. זה פשוט תולל מפנה עצום ביצבור החרדי. במשך שנים רבות, תלמידים בישיבות לא־חסידיות ישבו ולמדו בעיון את 'מחשבת החסידות'. וצריך לציין שתורת החסידות לא הייתה מגיעה אליהם בשום דרך אחרת. אני יודע על ראש ישיבה ליטאי מפורסם שהיה שולח מדי שבוע את אחד מתלמידיו לקנות 'כפר חב"ד' כדי לקרוא את 'מחשבת החסידות'. אחד מגדולי התורה הוותיקים התבטא פעם לפני בני ביתו: 'עשרות שנים אני שומע תקיעת שופר, אבל רק לאחר שלמדתי את מאמרו של הרב יואל כהן בעניין ראש השנה, אני יודע מה זה ראש השנה

הסדרה 'חב"ד בעולם'.

"באותם ימים אף אחד לא שמע על בתי חב"ד. בקושי בתוך חב"ד שמעו משהו על זה. וכל כתבה כזו ריגשה בכל פעם מחדש. סיפר לי בשעתו אחד מראשי העסקנים של אחת החסידויות הגדולות, שבשטיבל שלהם מחכים מדי שבוע ל'כפר חב"ד' בקוצר רוח, כדי לקרוא את 'חב"ד בעולם".

■ **כתבת לרבי על החוויות שלך מהנסיעה הזו לקליפורניה?**

"בהחלט, כשחזרתי מאותו מסע ראשון של 'חב"ד בעולם' בלוס אנג'לס וסביבותיה – נתבקשתי על ידי הרב חדקוב לכתוב דו"ח לרבי. כתבתי בקצרה על המהפכה הרוחנית שנוכחתי בה במו עיניי, ועל כך שבכוונתי לפרסם החל מהגיליון הקרוב סדרת כתבות על המקומות שהייתי בהם.

"תוך דקות ספורות מאז הכנסתי את הדו"ח, מחפש אותי מזכירו של הרבי ומוסר לי את תשובתו הקדושה: 'אין להתפלא כלל על גודל ההצלחה דשם. שהרי הובטחנו "יגעת ומצאת" – שלא לפי ערך היגיעה כלל".

"אני זוכר עד היום את שאגת השמחה שהשמיע הרב קונין בטלפון כשהתקשרתי לקליפורניה לספר לו על התשובה המיוחדת של הרבי...

"במשך כמה שבועות פורסמה הסדרה 'חב"ד בקליפורניה' – תחת הכותרת 'שכינה במערב' – והגיעו הדים חיוביים מאוד, לא רק מציבור חסידי חב"ד שגילו עניין רב בסדרת הכתבות על השלוחים, אלא גם מחוגים רחבים בעולם החרדי.

גם אני עצמי נדהמתי מההיקף והעוצמה של הפעילות שנחשפה לנגד עיניי, ולא פחות – מהמון סיפורי 'מופתים' מרתקים שהמשותף לכולם הוא העובדה שבמוקד הסיפור ניצב השליח שיצא למלא את שליחותו של הרבי נשיא הדור וזכה לסיוע 'שמימי'.

"במשך השנים הבאות נוכחתי לראות במו עיניי כיצד השלוחים הם שחיים עם הרבי והוראותיו ועידודו 24 שעות ביממה. הם שהרבי הוא דם ליבם ותמצית נשמתם, שרק בכוחו ובעידודו מצאו בעצמם כוחות לקיים את ה'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך'. ממש כפי שהרבי בעצמו ענה במענה על אחד הדיווחים מביקור אצל כמה שלוחים ברחבי צרפת: '...ות"ח על שימת לבבו לכתוב לי רשמי... שפגש בעת ביקורו בכמה ערים... ולמותר להדגיש שראויים וזקוקים הם לעידוד, כיוון שמקיימים בעצמם, כלשון הכתוב, "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", במדינה זרה ולשון זרה ותנאים קשים וכו' בשליחות מצווה להפיץ היהדות, התורה ומצוותיה, במקומות נידחים מבחינת מצב היהדות שם...!

"באותה תקופה ראשונה של הסדרה 'חב"ד בעולם' קיבלתי שיחת טלפון מרגשת ממזכ"ל אגודת ישראל, הרב שמואל בנימין מינץ: 'בשטיבל של גור בתל אביב', כך אמר לי, 'מחכים מדי שבוע ל"כפר חב"ד' בקוצר רוח, כדי לקרוא את 'חב"ד בעולם'. שליח אחד שלכם שווה יותר ממפלגה שלמה"...

■ **בהמשך לשליחות שקיבלת מהרבי להביא את בשורת השלוחים לעולם, בשעתו אמרת לי שהרבי ביקש שתמונתו לא תתפרסם בעמוד השעה. מה**

הפרטים המדויקים?

"זה היה אחרי שמונת העיתונים הראשונים שבהם היו בכל שבוע תמונות שער של הרבי. כשהייתי אצל הרבי בתשרי תשמ"א, קיבלתי מסר מהרבי שלא להמשיך בנוהג זה".

■ **כיום, כשהמערכת ברוך ה' הלכה וגדלה, עם כוורת של אנשי עשייה ועמל, מכותבים ועד צבא של גרפיקאים, ארצה שתחזור איתי להתנהלות הטכנית בימים ההם, ללא מחשב, מסרונים, אי־**

מילים ושיחות טלפון כמו שיש היום.

"הייתי צריך לשבת ולכתוב כמעט הכול, לבד, בכתב יד, בימים וגם בלילות. לנסוע לירושלים פעם בשבוע באוטובוסים כדי 'להתיישב' עם הרב טוביה בלוי שיכתוב מאמר. לחכות עד שיסיים ולקחת את זה. להתקשר ל'ועד הנחות בלה"ק' כדי שר' מיילך גוברניץ יקרא לי את השיחה של השבת האחרונה במהירות שיא (כי שיחות הטלפון היו יקרות ופקס לא היה) עם המילים: נקודתיים, פסיק, סימן שאלה, קטע חדש... לשבת אחר כך ליד מכשיר ההקלטה כ־8 שעות כדי לכתוב את זה. לשבת בכל יום שני עם הגרפיקאי שהדביק בצורה ידנית. ללכת ביום שלישי עם כל החומר לדפוס. להסביר להם איפה למקם כל תמונה... לחפש בלילה נוסע לניו יורק או לנסוע לשדה התעופה כדי לשלוח לרבי עיתון בכל שבוע, ולהתחיל להתכונן לעיתון הבא.

"וגם להשיג פרסומות כי ללייבוז לא היה מספיק כסף... ידידי מספסל הלימודים ב־770, הרב יוסף יצחק אהרונוב, היה אז מנהל המשק בבית הספר למלאכה, ניגשתי אליו וביקשתי שיארגן לי מודעות מאלו שמספקים את החלב והביצים לבית הספר... והוא נרתם בשמחה, כך החל הקשר שלו לעיתון עד שהתנדב להיות המנהל האדמיניסטרטיבי ואחר כך המנהל של העיתון וכל השאר – היסטוריה. לרב אהרונוב הייתה תרומה מכרעת להפיכת העיתון מדר־שבועון לשבועון – מה שביסס אותו משמעותית והפך אותו למעצמה תקשורתית חסידית וזה הזמן להכיר לו את הטובה הגדולה, בשמנו ובשם כלל הקוראים בעולם".

כשהרבי קורא את העיתון

■ **סיפרת שהיית משגר לרבי אישית את העיתון. היום קשה לנו, לדור הצעיר, להבין באופן מוחשי את התחושה הזו. כמה זה ליווה את מלאכת העריכה שלך?**

"היה ברור לי כל הזמן מול העיניים שהרבי יקרא כל מילה. מתוך תחושת האחריות הזאת הוצאתי את העיתון בכל שבוע".

והיום? התחושה הזו עדיין מקננת בך?

זכות נדידה. הרבי מגיה דיווח חדשותי שפורסם ב'כפר חב"ד"

מפרכת שגבתה ממני מחיה, אף שזה נעשה כאילו מחוסר ברירה. לולא כוחותיו של הרבי – לא הייתי מחזיק מעמד. אני מתחרט על שלא השכלתי מיד בהתחלה למצוא מנהל טוב ומוצלח שכל האחריות הכספית תהיה עליו".

■ **לא מעט פעמים התייחס הרבי לעיתון, חלק מהן גוללת בסדרה המפורסמת 'מאורוי הקלעים' וחלק אחר פורסם במוסף 'השופר' שיצא לאור לפני כמה שנים. מה היחס הכי מיוחד של הרבי שנחרט אצלך ומלווה אותך?**

"בראש וראשונה, כמובן המכתב המיוחד והנדיר לגיליון החמשי־מאות. ומבחינה אישית – הפתק המצמרר שהרבי כתב לרעייתי המנוחה מרת חיה ברכה ע"ה ימים ספורים לפני פטירתה: 'נשים שבדור האחרון דגלות בזכותן כל בני־ישראל נגאלים (כימי יצ"מ), והיא בתוכן ובראשן כיוון שחלק לה בהפצת דא"ח ע"י "כפר חב"ד" דבעלה שיחיא"'.

■ **בשיחות בינינו אתה מרבה לדבר איתי על ה'חוצה' של העיתון והאחריות, ואני תמיד חושב לעצמי: ומה עם ה'פנימה', לא מגיע להם במה רעיונית־פנימית שתעסוק בסוגיות שלנו בלי לחשוש כל הזמן מה'חוצה'? האם תש"מ היא תש"פ?**

"בעשור האחרון העיתון שינה כיוון מבחינה מסוימת ומדבר הרבה מאוד אל הפנימה – תוך זהירות גדולה שלא להזיק ל'חוצה' כי הייתה חשובה מאוד לרבי ההשפעה על ה'חוצה' באופן שקשה לתאר – בעיקר בזכות העורך הצעיר והכישורני ר' מנחם כהן שהצליח להתאים את העיתון בצורה נפלאה לקהלים חדשים גם בתוך חסידי חב"ד (ר' מנחם כהן השמיט שורות אלו, והכנסתי אותן בעריכה ללא ידיעתו – א.ד.ה)".

■ **לפני זמן מה נתקלתי בקטע וידאו שבו הרבי מורה לרב מארה"ב, בעיצומה של התוועדות, להתראיין ב'כפר חב"ד'. מה קרה שם בדיוק?**

"בהתוועדות י"ט כסלו תשמ"ו זכיתי להיות אצל הרבי. לפנות בוקר, עם סיום ההתוועדות, הגעתי לבית האכסניה שלי. כעבור כמה שעות, בבוקר, קיבלתי שיחת טלפון מידידי ר' נפתלי גרינוולד, תושב קראון הייטס: 'האם אתה יודע שאתה צריך

לראיין את ר' שמחה עובר ג'?. התפלאתי מאוד, כמובן, ועניתי לו שלא ידוע לי על כך מאומה, ושאלתי אותו אם יואיל לגלות לי איך הגיע לידו ה'מידע הסודי' הזה שגם אני לא שמעתי עליו...

מציון דרך לציון דרך: גיליון 100, 700, 1000, 1500

"ואז סיפר לי ר' נפתלי: לא הייתי בניו יורק, הייתי בדרכים, ושמעתי את ההתוועדות של הרבי דרך הרדיו (ברשת WLCC כל התוועדות גדולה ורשמית שידועים עליה מראש - כמו י"ט כסלו - הייתה משודרת בשידור חי). "לקראת סיום ההתוועדות, באמצע השירה, שמעתי את קולו של ר' שמחה עלברג המדבר עם הרבי. לא הצלחתי לשמוע את הדברים, גם בגלל השירה החזקה וגם כיוון שכנראה היד של הרבי קצת הסתירה את המיקרופון, אבל את המשפט האחרון, לאחר שהוא כבר נפרד מהרבי, שמעתי ברור כי הרבי אמר לו את זה בקול רם: "דא געפינט זיך איצטער אהרן דב הלפרין, דער רעדאקטער פון 'כפר חב"ד' - גיט עם א אינטערוויו" [=נמצא כאן עכשיו אהרן דב הלפרין, העורך של 'כפר חב"ד' - תנו לו ראיין].

[כדאי להבהיר כאן, למי שלא יודע, מדוע רק בשידור ברדיו שמעו את זה ולא שמעו זאת דרך הרמקול הנוכחים בהתוועדות עצמה. ובכן - בהתוועדויות, בשנים ההן, ניצבו ליד הרבי שלושה מיקרופונים: 1. המיקרופון שדרכו שמעו את ההתוועדות ברמקול האנשים שנכחו בהתוועדות. 2. המיקרופון שדרכו שמעו בכל ריכוזי אנשי בעולם את ההתוועדות בשידור חי. 3. המיקרופון שהעביר את ההתוועדות לרדיו בשידור חי.

כשהרבי שוחח עם אישיות מסוימת באמצע ההתוועדות, בין השיחות, הרבי היה מכסה בדרך כלל בידו הק' על מיקרופון אחד - המיקרופון שדרכו שמעו ברמקול האנשים שהיו נוכחים בהתוועדות אצל הרבי. כך שאלו ששמעו בשידור חי - יכלו לעיתים כן לשמוע...]

"נחזור לענייננו - התרגשתי מאוד כמובן מהמידע הטרי שר' נפתלי מסר לי, אבל לא ידעתי בדיוק מה עליי לעשות. סוף־סוף אני עצמי לא קיבלתי הוראה ישירה מהרבי ורק במקרה נודע לי ממישהו ששמע מה שהרבי אמר לרב עלברג... "כעבור כשעתיים, כשהגעתי ל־770, אמר לי הרב גרונו שהרבי ביקש ממנו למסור לי שאתמול בהתוועדות הוא אמר לרב עלברג שייתן לי ראיין. 'הרבי אמר' - אומר לי הרב גרונו - 'שלא תחכה עד שהרב עלברג יפנה אליך. תתקשר אליו, תציע לו להתראיין, וסביר להניח שהוא יסכים...' כך אכן עשיתי. הדבר המדהים הוא שקטע הווידאו הזה התגלה לראשונה ופורסם בדיוק כעבור 30 שנה. ב"ט כסלו תשע"ו."

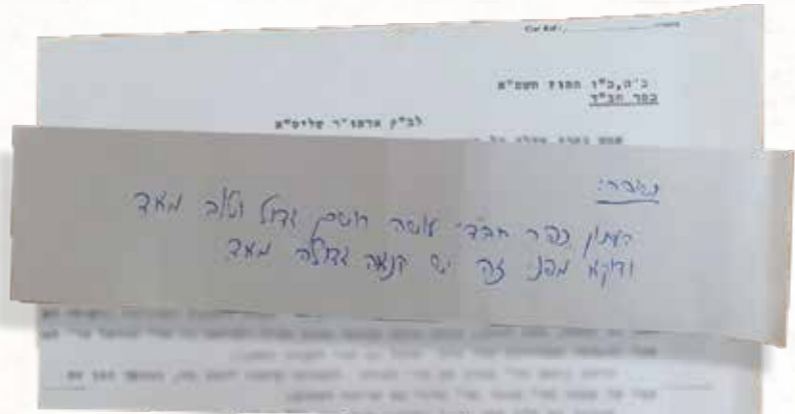
■ **בעבר שמעתי מנחם על שליח, שסיפר לרבי על אירוע שקיים והופיע בשער עיתון חשוב, ונשאל: "ומה עם 'כפר חב"ד'?"**
"זה אירע בלילה שבין י"ז לי"ח במרחשוון

תשמ"ג: בסביבות השעה שלוש לפנות בוקר התעוררתי לצלצול הטלפון בביתי שבכפר חב"ד. על הקו היה השליח החשוב הרב אברהם שם־טוב. 'זה לא מכבר הסתיימה תפילת ערבית ב־770', סיפר הרב שם־טוב, 'בסיומה סימן לי הרבי להיכנס ל"גן' עדין התחנתי'. כשנכנסתי, הרבי התעניין במעמד קבלת־הפנים שערך נשיא ארה"ב, רונלד רייגן, בלשכתו, לנציגות נכבדה של חב"ד העולמית וכן אם המעמד זכה להד תקשורת. עניתי לרבי שדיווחים על כך נמסרו לעיתונים הגדולים כדוגמת 'ניו־יורק טיימס' בארה"ב ו'מעריב' בארץ. הרבי שאל: "ומה עם 'כפר חב"ד'?", ומיד הוסיף: "צלצל לאהרן־דב הלפרין ומסור לו פרטים על האירוע; הוא עושה עבודה טובה". הרב שם־טוב התקשר אפוא ללא שהייה כדי למלא את ההוראה. "לשמע הדברים אחזה בי התרגשות רבה. על־פי הדיווח שמסר לי הרב שם־טוב באותה שיחת טלפון, התיישבתי - השעה הייתה בסביבות שלוש וחצי - לכתוב את הכתבה המרכזית על האירוע וכן את 'דבר העורך' של הגיליון הקרוב. חרף השעה הלא־שגרתית, הרגשתי שהמילים נכתבות כמאלהין.

"מאוחר יותר גם השגנו תצלום של המעמד המכובד מסוכנות הידיעות 'אי־פי' והתצלום הזה פיארו באותו שבוע את שער העיתון. "באותו שבוע סטתי לניו יורק. ל־770 הגעתי דקות סמוך לתפילת מעריב ועימי חבילת גיליונות טריים של 'כפר חב"ד'. דקות מספר לאחר תפילת מעריב חיפש אותי המזכיר הרב יהודה־לייב גרונו ומסר לי את הדברים הבאים: 'הרבי ביקש שתיכנס למזכירות ושתתקשר משם להרב שם־טוב ותמסור לו שהעיתון הגיע והוא יצא "יפה מאוד"... עשיתי כך והרב שם־טוב הודיע לי מיד שהוא יוצא לדרך (מפילדלפיה) ל־770.

"כעבור כמה שעות נכנס הרב שם־טוב למזכירות וקיבל כמה עותקים של העיתון שהרבי ראה חשיבות שהדיווח על המעמד בלשכת נשיא ארה"ב יופיע בו"...

■ **נכונה השמועה שהיה שער אחד לפחות ב'כפר חב"ד' שהרבי בעצמו הכתיב?**

מענה של הרבי בשנת תשמ"א, לאחר שעלו טענות שונות בנוגע לאופי העיתון: "העיתון כפר חב"ד עושה רושם גדול טוב מאוד ודווקא מפני זה יש קנאה גדולה מאד"

"זה היה יותר מפעם אחת. אספר על מקרה אחד: בהתוועדות ליל ז' מרחשוון תשמ"ז הכריז הרבי על מבצע של התעוררות מיוחדת בעניין הציפייה למשיח. הרבי סיפר אז על אישה שקיבלה מכתב מוזר שגרם לה חרדה. במכתב נתבקשה האישה להעתיק את תוכנו של אותו מכתב בעשרה העתקים ולשלוח אותו לעשרה אנשים במסגרת 'תגובת שרשרת'. היא פחדה להתעלם מהמכתב משום שהופיעו בו איומים שאם לא תעשה זאת, היא תיפגע. האישה פנתה לרבי, שענה לה להסיח את דעתה לגמרי מכל העניין. כעת, בהתוועדות, התייחס הרבי להשגחה הפרטית שיש בסיפור, והציע לנצל שיטה זאת כדי לפרסם בין בני ישראל דברים שכתבו החיד"א והרד"ק על גודל העניין של הציפייה לגאולה, והציע בדיוק מה ואיך לעשות.

"אחר כך הרבי הוסיף: 'כדאי ונכון שאחד ידפיס דברים אלו ב'עיתון', ובהדגשה - לא בשמ"ל. הרבי ביקש לפרסם דברים אלו בשם אומרים - הן בנוגע לדברי הרד"ק והן בנוגע לדברי החיד"א, על ידי זה שיעתיקו את דבריהם אות באות ממש, נוסף לציון המקור וכו', כדי לזכות את אחינו בני ישראל שספרים אלו אינם מצויים תחת ידם'.

"למחרת התקשר אליי המזכיר הרב חזקיהו ואמר לי: 'הרבי ביקש למסור לך שבוודאי הבנת לבד כשהוא אמר בהתוועדות "כדאי ונכון שאחד ידפיס דברים אלו בעיתון" - שהכוונה הייתה אליך, ובהקשר זה הרבי ביקש למסור לך שלושה דברים: (א) בעמוד השער של השבוע יובאו שני הקטעים של הרד"ק והחיד"א, ובכותרת יהיו כתובות המילים "מצוה לפרסם". מתחת לכותרת תהיה הקדמה כפי הנוסח שיישלח אליך (בנוסח נאמר כך: "לזיכוי הרבים מועתקים שני קטעים שיסודתם בהררי קודש הנוגעים לחובה ולזכות המוטלת על כל אחד ואחת לתבוע את הגאולה השלמה ובניין בית

המקדש על ידי משיח צדקנו מיד במהרה. אמנ"), ומתחת לקטעים יהיה כתוב שהקטעים מובאים בשלמות בעבור מי שאין הספרים בידו. (ב) לא יוזכר בדף השער שיש לשלוח את זה במכתב לעשרה אנשים. (ג) לא יוזכרו כלל בעיתון כל השיחה של הרבי והסיפור על האישה, וכן לא יוזכר כלום על המבצע החדש'.

תקשורת חיובית

■ **במעבר חד לעולם התקשורת שטומן בחובו עבודת הקודש. לא פעם שאלתי אותך, נוכח כישוריך, האם היה לך רקע תקשורת, או שפשוט למדת את העבודה עם הניסיון שרכשת.**

"מעולם לא עלה בדעתי. למדתי את העבודה עם הניסיון ובעיקר עם הכוחות של הרבי".

■ **גידלת לא מעט בחממה התקשורתית שבנית בעשר אצבעותיך. מי זכורים לך במיוחד?**

"שאלה קשה כי אני פוחד לשכוח מישהו ולפגוע בכבודו. אכן זכיתי שכמה וכמה מהכותבים החב"דיים המעולים ביותר עשו אצלי את הסטאז'... הראשון הוא ר' מנחם ברוד, שבהיותו בחור עמדתי על כישורי הכתיבה המופלאים שלו והוא התחיל אצלנו את כתיבתו. ר' משה מרינובסקי התחיל לכתוב אצלנו כבחור. כך גם הסופרים המוכרים ר' זלמן רודרמן, ר' יוסי אליטוב, ר' וולווה רוטנברג, ר' בנימין ליפקין ועוד רבים, וכמובן אחרון אחרון חביב, המראיין היושב מולי..."

■ **אתה עובד לתת אמון בצעירים בשנים, כמו כותב השורות. מאיפה הביטחון שלך שהם לא יעשו 'פאשלות'?**

"ראשית, אני עובר על העיתון בכל שבוע. שנית, אלו שבחרתי בהם לתפקידים מרכזיים בעבר ובהווה, הם אלו שנוכחתי לדעת לשמחתי שמעבר לכישורים הברוכים שלהם יש להם הראייה הנכונה והמבט הנכון וחוש האבחנה הקריטי".

■ **במשך 40 שנות העיתון, התפרסמו בו אין ספור חשיפות גדולות שחוללו רעש בעולם החב"די בפרט ובעולם החסידי בכלל, והיו גם שחוללו רעש תקשורתי בציבור הישראלי כמו הריאיון עם אריאל שרון, או יפתח רון־טל לאחר הגידוש מגוש קטיף. אתה יכול להצביע לי על חשיפה אחת, מיוחדת במינה, שהרוטה בזיכרוןך עד היום?**

"היו כמה וכמה חשיפות גדולות שעוררו רעש גדול, הן בתקופת המאבק על מיהו יהודי והן בתקופת המאבק על שלמות הארץ כמו הדוגמאות שהזכרת. אך מבחינתי החשיפה המרגשת ביותר הייתה כשהתגלה בשנות המ'מים יומן ארוך חדש לגמרי של הרבי הריי"ץ משנת תרפ"ז לפני המאסר, והרבי נתן הוראה לספריית אגו"ח שיפרסמו את זה בהמשכים שבוע אחרי שבוע ב'כפר חב"ד'".

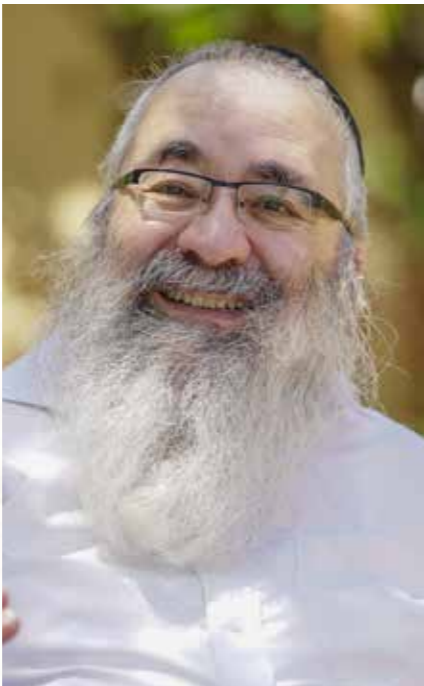
■ **מה האירוע הכי משמעותי שסיקרת אישית אי פעם?**

"ג' תמוז תשנ"ד".

■ **אתה מקדיש רבות מזמנך למלאכת העריכה. לא התנועעת גם למלאכת הכתיבה?**

"בהחלט מתגעגע. מתנחם בזה שכותב פעם בשבוע את המדור על סדר היום".

■ **אתה אישית גם מביע לא פעם דעות תקיפות בבלטפורמות שונות. אתה שלם עם זה?**
"באחת הפלטפורמות האלו כתוב בתחילה:

"היה ברור לי כל הזמן מול העיניים שהרבי יקרא כל מילה". הרב הלפרין

ב'מענה לשאלה: הרבי מליובאוויטש התבטא פעם "אני אוהב כל יהודי באהבה הכי גדולה שיש בעולם". את האהבה, הדאגה והמסירות לכל יהודי - ללא יוצא מהכלל - החדיר בחסידי. עם זאת - הרבי פעל בכל כוחו שלא תוקם ממשלת שמאל ולחם בעוז נגד נסיגות וויתורים. זה לא סוטה אדרבה, זה נובע מאותה אהבה ודאגה. זכיתי לקבל בעניין הזה שליחות ברורה מהרבי בשעתו, וזה המניע היחיד שלי בכתיבה באותן פלטפורמות".

■ **אני עובר על עיתונים משנות המ'מים ואילך ואני רואה שיש עיסוק נרחב, שמא מוגזם, באקטואליה, עד כדי כך שגם הכותרות הראשיות שבוע אחרי שבוע עסקו בכך. היום זה לא כך. מה בעצם השתנה?**

"יש לזה כמה סיבות. ראשית, אז היינו צריכים לפרוץ לדעת הקהל עם נושאים שאף אחד מלבדנו לא דיבר עליהם כמו מיהו יהודי ושטחים. בציבור החרדי ניסו להשתיק את מיהו יהודי והחדירו את הדעה בעד נסיגה משטחים. אנחנו נאלצנו לפרוץ בכל שבוע לדעת הקהל בכוח באותם ימים. הרב חזקיהו אמר לי פעם: אני רוצה שבקיסוסים יקנו את העיתון בגלל הכותרות האקטואליות המגרות, ואז כשיפתחו את העיתון יראו דברים של הרבי ודברים חסידיים וכו'... אשר להיום, תשאל את העורך בפועל... אולם גם היום, יש לנו מוסף חדשות שבו מרוכזים הנושאים האקטואליים".

■ **את מי רצית לראיין וההזדמנות הוחמצה?**

"במשך שנים רציתי מאוד לראיין את הרב חזקיהו. תמיד סירב. בשנה האחרונה לחיי הוא כבר הביע הסכמה עקרונית וקבענו שזה יהיה בביקורי הבא ב־770, אך לצערי לא הספקתי".

■ **לא פעם, כשרציתי לקדם כתבה על מיהו יהודי, ראיתי שאתה מסתייג ורומת לי משהו על הוראה מהקודש ושלימים תשתף אותי בכך. נראה לי שהגיע הזמן.**

"נכון. על מיהו יהודי קבלתי הוראה מפורשת בתשמ"ט להפסיק לכתוב על זה. גם הוועד לשלמות

העם קיבל באותם ימים הוראה להפסיק לפעול בגלוי ושהרבנות הראשית תטפל בזה".

■ **בשנים האחרונות התחלת לעסוק בהוצאת ספרים, והיה גם בדרך ספר ילדים אחד, מה הביא אותך לעיסוק הזה?**

"במשך 40 השנים התפרסמו בעיתון הרבה מאוד סיפורים על הרבי אך הם נבלעו בין כל החומר מדובר בחומר נפלא, עשיר ומרתק, של סיפורים ואירועים וגם אמירות מיוחדות של הרבי.

"לפני 6 שנים ידידי השליח הרב יצחק משען עורר אותי שהגיע הזמן לזכות את כלל ישראל בחומר הנפלא הזה, נרתמתי למלאכה, ומאז יצאו לאור 14 ספרים בסדרת הרועה הנאמן - בסדרת 'פרשיות עם הרבי', 'מים טובים עם הרבי', וכן הספרים 'רבי של כולך', נפלאות המבצעים' ו'כמותו ממש'.

"נוסף לכל זה בשנים האחרונות התחלתי להוציא לאור את סדרת ה'יחידויות', ואף ש'אין הנחתום מעיד על עיסתו', אני יכול לומר את מה שציניו כמה וכמה שמדובר באור חדש ונפלא שבא לעולם. עד היום יצאו שלושה ספרים בסדרת 'יחידויות' ובימים הקרובים עומד לצאת הכרך הרביעי, אף הוא מרתק מאוד, ובו אישי ציבור ורבנים ועוד מספרים על היחידויות המופלאות שלהם. ברוך ה' כל סדרת הספרים 'הרועה הנאמן' זוכה לביקוש גדול ולתגובות יוצאות מהכלל. אני מודה לה' בכל יום על השליחות הגדולה שזיכה אותי בה, ושבה אני רואה את כל מטרתי בחיים: להפיץ את אורו של הרבי".

השעות נוקפות, העבודה שלפנינו רבה, ואני מגלה שיש באמתחתי עוד עשרות שאלות, רבות ומגוונות, שתכננתי לשאול. כמו לשמוע את מאחורי הקלעים בפרשיות הסוערות שליוו את העיתון בשנות המ', הדאגה של הרבי לטוען רבני בעבור ר' אהרן דב לאחר שהוגשה תביעה נגדו ועוד. הספרה שעל השעון מזכירה לי שאם נמשיך לשוחח, ספק אם יצא עיתון השבוע... סיכננו שהריאיון הזה יימשך בהזדמנות הבאה. נאלצתי לדלג ישירות לשאלה האחרונה.

■ **מפעל החיים שהקמתו במו־ידיך, ואשר משפיע ישירות על רבבות אנשים, נשים וטף, בכל רחבי העולם, מגיע לציון הדרך של ארבעים שנה. מה המסר שלך לקהל הקוראים שלנו ואיך היית רוצה שהעיתון ייראה בעוד 40 שנה?**

"במכתב המיוחד והנדיר של הרבי לגיליון ה־500, הרבי משגר את 'איחוליו הלבביים' וברכותיו הקדושות גם לקוראים. ל'חברי המערכת, הכותבים והקוראים של עיתון חשוב זה, שליט'א'.

"לכן, זו הזדמנות נאותה לחזור ולהביע הערכה ותודה לכל הכותבים, המטלפנים והמגיבים בכתב ובעל־פה. אבל אני לא מסתפק בתודה; בעקבות דברי הרבי, אני מרשה לעצמי לפנות אל ציבור הקוראים בבקשה להיות שותפים יותר בעבודת־הקודש, בכל התחומים, כהוראת הרבי ש'כל אחד ואחד יעשה ככל יכולתו... בעניין הוצאתו לאור והפצתו של העתון".

"בעוד 40 שנה, עמוק בתוך הגאולה, זה יהיה העיתון המרכזי והנפוץ בעולם, עם בניין רב קומות בירושלים עיר הקודש..."

■ **תודה רבה. יאריך ימים על ממלכתו מתוך נחת ובריאות.**

רצוננו לראות את מלכנו: זה בידנו

שנת הארבעים היא זמן לבינה ולהתבוננות, וזהו גם השיעור שבו אדם עומד על דעת רבו. גיליון חגיגי זה הוא המתאים ביותר להתבונן ולנסות לעמוד על דעת הרבי, לתת את הדעת לאתגר הכי גדול הרובץ אל פתחנו בעת הזאת שאחרי ג' תמוז תשנ"ד – כיצד להנחיל ליקרים ולאהובים לנו התקשרות חיה ומוחשית

יוסף יצחק אליטוב

אלול תשד"מ, ניו יורק.

את התחושה הזאת הלב לא יכול לשכוח. נער צעיר שיושב בתוך מונית צהובה, בכבישים הסואנים של המטרופולין הגדול. הכל נוצץ וחדש. גורדי שחקים מתנשאים ממעל, רמזורים שונים וכרזות פרסום אדירות. העולם הזה צועק בכל פה, אבל הנפש הומה ומתרפקת לחיי עולם.

ככל שמתקרבים אל שכונת קראון הייטס, הלב נמלא שמחה עצומה. אושר הכי מוחשי. כבר כמה שנים כולי ממתין בצפייה, מתי אבוא ואיראה, מתי אוכל להביט בדמותו של הרבי, לא ממרחק של איגרת או תמונה, אלא בעיני בשר ממש. מעולם לא הרגשתי כל כך את הפסוק 'שמחתי באומרים לי בית השם נלך'.

והנה מגיעים. הבניין המפורסם ניצב מול העיניים, הלבנים האדומות מחייכות, והלב כמעט יוצא במחול של התרגשות. חוטפים את המזווה מידי של הנהג, אפילו לא לוקחים את העודף, ורצים כמו פרפרים אל האור הגדול.

החודש הבא, הימים הנוראים, הם החוויה הכי קרובה לגן־עדן. אוסף של מראות קודש ותחושות מרוממות, שכל החיים הגשמיים אחריהם, שונים ואחרים. הנער שזכה להביט בעיני ההוד ולשמוע את הקול מדבר אליו, אל תוככי נשמתו, הוא בריה חדשה. חסיד שנשמתו טבלה בנהר דעה. מאז חלפו עשרות שנים. כ"ו שנים שבהן החושך כפול ומכופל. הגעגועים צורבים את הנפש, חותכים בבשר החי. אבל הדרך עודנה נמשכת. והאתגר הכי גדול הרובץ לפתח 'הדור אשר ידע', הוא כיצד לחבר את בנינו ונכדינו, את הדורות הבאים – שלא זכו לקבל דולר או כוס של ברכה, את הנערים שלא שמעו בחייהם 'פאר־גיזונט־ער־הייט', ולא חוו 'הקפות' בצילאי דמהימנותא. נכון, הם יודעים, קוראים וצופים במראות קודש. אבל אין לך חסיד שלא שואל את עצמו שוב ושוב, כיצד נוכל לחבר את בנינו ובנותינו אל הרבי בחבלי עבותות של אהבה והתקשרות אמת, ממקום של ריחוק גשמי.

-

ללא ספק, הבימה המרכזית לליבון האתגר החשוב הזה, היא שבועון 'כפר חב"ד' המציין בימים אלו ארבעים שנה להקמתו. כמי שזכה ברבות השנים לפרסם לא מעט מאמרים וכתבות, עם ידידי הסופר החסידי ר' בנימין שי' ליפקין, יכולני להעיד עד כמה הבימה החשובה הזו מאחדת מדי שבוע את כל קהל אנ"ש, בכל תפוצות מושבותם. באופן אישי, זה גם היה ה'מענה קודש' האחרון שזכייתי לקבל מהרבי, בתשנ"ג, על הצטרפותי לצוות הכותבים ב'כפר חב"ד'.

שנת הארבעים היא זמן לבינה ולהתבוננות, וזהו גם השיעור שבו אדם עומד על דעת רבו. גיליון חגיגי זה, הוא המתאים ביותר להתבונן ולנסות לעמוד על דעת הרבי, לתת את הדעת לאתגר הכי גדול הרובץ אל פתחנו בעת הזאת שאחרי ג' תמוז תשנ"ד – כיצד להנחיל ליקרים ולאהובים לנו התקשרות חיה ומוחשית.

מטבע הדברים, אתגר זה הוטל לפתחיהם של הרבנים, המשפיעים, זקני החסידים והשלוחים. אלו מסבירים ומנחילים כל אחד על פי דרכו ושפתו המיוחדת. ואולם, מכיוון שמדובר באתגר משותף אשר עליו ידאג כל חסיד, הרי שניתנה רשות גם לכל אחד מעדת אנ"ש, לסור אל שיחות הקודש של הרבי, להתחבר למעיינות ולשאוב דלים של אמונה חיה גם בימים אלו של תמוז תש"פ.

"התוצאות מובנות"

שורת הפרדה הכי מפורסמת בתולדות רבותינו נשיאינו, נאמרה לפני כמאה שנים. זמן קצר לפני הסתלקות הרבי הרש"ב נ"ע, אמר לבנו יחידו את משפט

כותב השורות יחד עם אביו הגאון רבי חיים שמעון שליט"א בתשרי תשמ"ה (צילום: JEM)

והנשים גם יחד, ולפעמים גם הבנים והבנות, והתוצאות מובנות'. הנה לפנינו, ההוראה הנצחית שהורנו הרבי, בניו ותלמידיו, לתקן ולחזק ולדאוג לבשר לו. ואולי המשפט הכי דרמטי ומכונן שהרבי הכי נזהר מלהרחיב בו מוטבע בצמד המילים: "התוצאות מובנות", והדברים מדברים בעד עצמם, כידוע.

והקריאה מעוררת הזמן. אנו כתלמידי רבי עקיבא של דורנו, בעל המימרא של 'אהבת לרעך כמוך', כמה אנו יכולים להעיד על עצמנו שאכן פיתחנו את אותה תחושת סלידה והתנערות מכל שיח של מחלוקת ושנאת חיים?

סעודות של אחדות

ללא ספק, הזמן הכי נשגב ומרומם שבו מתכנסת המשפחה החסידית – כל אחת בביתה – היא מדי שבת, בסעודתא דמלכא סביב שולחן השבת. זהו המפגש שבו מתעצבים חייו של חסיד. אם בשנים האחרונות, התגבשה במחוזות מסוימים תרבות של פטפטנות ושמועות שנסחבות לאורך כל השבוע מן הגורן ומן היקב – הרי שעלינו לתת את הדעת, לנתב את משפחתנו החסידית, באופן שהרבי יוכל לפתוח את הדלת, לפסוע פנימה ולרוות נחת ולומר: ראו גידולים שאינם גידולים.

וכפי שכבר למדנו, הדרך לחיות את הרבי, עוברת בתוך שיחותיו שהן בבחינת 'קלא דלא פסיק'. מאמר שאינו מתיישן, דברים שמותאמים לכל דרא ולכל נפשא.

באחת משיחות הקודש הפחות ידועות, מלמד אותנו הרבי יסוד חשוב מאוד על מהות הדיבור. את איסור לשון הרע, כולם יודעים ומכירים. אבל הרבי, כדרכו, מעמיק ומרחיב במסר נוקב שמניע לעשייה.

דברי הרבי מוסבים על דברי הפסיקתא דרב כהנא, הדורש את המקרא: 'אמרות ה' אמרות טהורות' – 'אמרות הקב"ה – אמרות הן; אמרות בשר ודם – אינן אמרות'. הדבר נראה תמוה מעט. מה הפשט: אמרות בשר ודם – אינן אמרות? ומהו המסר לעבודת השם שלנו?

בביאורו מסביר הרבי, שדבר השם הוא נצחי. 'לעולם השם דברך ניצב'. לעומת דברי בשר ודם, שהם פורחים כהבל. ואולם – מכיוון שאנחנו בני ישראל, נקראים חיים – 'אתם הדבקים ... חיים כולכם היום', הרי שאף איש ישראלי, בשר ודם, יכול ליצור אמירה טהורה ונצחית.

ומכאן פונה הרבי להסביר מאמר אחר, שמובא בהמשך הפסיקתא: ר' לוי מספר על "תינוקות בימי דוד המלך", שהיו במעלה גבוהה. ידעו ללמוד ולא היה בהם חטא, ובכל זאת היו נופלים במלחמה משום "שהיו בהם דילטורין" דהיינו דוברי לשון הרע. לשון הרע, מבואר שם, נקרא שלישי "שהוא הורג שלשה: האומרו, המקבלו, ומי שנאמר עליו".

הרבי מקשר את כל חלקי המדרש הזה לרעיון אחד. אמירה של יהודי, יש בה נצחיות. מילה שלו בגנות, יכולה לגרום הרג לאדם רחוק – זה שעליו נאמרה. ומידה טובה מרובה ממידת פורענות, הרי שמילה של היפך־לשון־הרע, יש בה נתינת חיים ותוספת תוקף לזה שמדברים עליו.

לאור הדברים מנאר הרבי את דברי הרמב"ם בהלכות דעות המתאר את דמות התלמיד חכם: 'זוהן את כל האדם לכף זכות, מספר בשבח חבירו ולא בגנותו כלל'. והדבר תמוה, שהרי למה זהו שבח של תלמיד חכם, והרי כל יהודי מחויב במצוות 'אהבת לרעך כמוך', וכל אחד אסור בלשון הרע, ומדוע זהו סימן והיכר לתלמיד חכם?

לאור היסודות שאמרנו, הרבי מחדש כאן הבנה מיוחדשת לגמרי. הוא תומך את דבריו במאמר הבעש"ט הקדוש, על דברי המדרש דלעיל: לשון הרע הורג שלושה. ולכאורה קשה, בשלמה המדבר והשומע, חטאו בנפשם. אבל במה אשם אותו אומלל שרק דיברו עליו? מדוע גם הוא נפגע?

אלא, מבאר הבעש"ט הקדוש שדיבורו של יהודי יוצר יצירה. הדיבור מוציא דברים מהיעלם לגילוי. ולכן, כל עוד החטא היה בהיעלם, לא נענש החוטא, אבל ברגע שדיברו על זה לשון הרע, הרי שהדבר יצא לגילוי. ולכן יש כאן פגיעה במי שדיברו עליו. והרי לפי הכלל ש'מידה טובה מרובה ממידת פורענות', ואם כאשר מדברים גנאי, גורמים נזק, כל שכן שכאשר מדברים טוב על אחר – הרי שגורמים לו חיזוק, ומוציאים לפועל את מעלותיו.

וזהו אפוא עומק דברי הרמב"ם. כאשר מגיע לפנינו מקרה של אדם שצריכים לדונו לכף זכות, במקרה זה נדרש תלמיד חכם – שדיבורו חי ונצחי – לספר בשבח חבירו ולהעלים את מגרעותיו עד שייגע למצב 'שלא בגנותו כלל'. שהגנות תבטל ותיעלם.

כי זה התוכן הפנימי של הוראת 'והוי דן את כל האדם לכף זכות' – לשון הויה, כי בכך אנו מסייעים לזולתנו גלות את מעלותיו ולהתמודד עם הקשיים. זוהי גם האמירה ה'טהורה' והנצחית שעליה מדבר המדרש. אמירה שמבטלת את כל הגנות ומגלה את כל השבח. אמירה שגורמת טוב ומהווה חיזוק לאחד. הרבי מסכם את הדברים, בלשון חז"ל: 'אמור ואמרת – להזהר גדולים על הקטנים'. כי יש אנשים גדולים יותר בעבודה, ויש נפשות שפלות בעבודה. זוהי השליחות של 'הגדולים', להזהיר – מלשון זוהר ואור – לגלות את האור הפנימי ולרומם את נפשות כל אשר בסביבתם.

הארת פנים בשיטה

ידוע לכל כי "חסידים איין משפחה". אלא שבמרוצת השנים, המשפחה התרחבה וגדלה לאין ערוך. רבים מאיתנו נפוצו בכל קצוות תבל. לא קלה היא המשימה ללכד את כל המשפחה, לגבור על כל מיני חלוקות וקטלוגים של מעמדות וסטטוסים־חברתיים. פערי שפות וארצות. מרחקים של תרבויות ושוני מנטלי.

אם מחפשים נקודה שאפשר להתחזק בה, בעת הזאת, הרי שהיא תמונה באחדות החסידים. באותה לבביות מופלאה שלפני שנים אחדות סחפה בקסמה נערים ומבוגרים, מכל תפוצות ישראל. כולם הפכו מאוחדים ומקושרים. 'המילה הטובה', הארת הפנים, אהבת החסידים, להתמסר זה למען זה ולא לשם פרסום והתבלטות. להבין שהברכנו אבינו תלוי בכך שהכולנו הוא כאחד. אלו הם הסממנים החב"דיים המובהקים.

אם חפצים אנו לחזות רבינו חי וקיים גם עתה, שומא עלינו להתבונן שוב ושוב בהוראותיו הקדושות אשר דיבר אלינו, עדת החסידים. המסר עובר כחוט השני בדבריו. אזהרה חמורה מכל עניין של מחלוקת ופירוד לבבות שהרי הם בגדר של פיקוח נפש. כי מדובר באמירה שיכולה לברוא חיים או חלילה לגרום להפך.

'האמירה הטהורה' שעליה אנו מדברים, אינה מחווה של נימוס או טקטיקה של יחסי ציבור, אלא אמירה טהורה של אמת מתוך התקשרות לנשיא הדור. זה הזיכרון הכי בולט שלנו – הדור אשר ידע וראה – מכל מעמד במחיצת הרבי. מי שפעם זכה לעמוד בחלוקת הדולרים ובכל מעמד אחר, ראה בחוש כיצד הרבי נותן מקום אמיתי לכל אחד מאלו שבאו אליו. וזה לא היה מן השפה ולחוץ. זה לא היה מנהג נימוסין. הרבי גילה אכפתיות ומעורבות טוטאלית בחיי הכל. מספר בשבח חבירו ועל ידי כך לבטל את גנותו, זהו היסוד שעליו הושתת דור השביעי. להכיל כל יהודי, מתלמיד חכם ועד פשוט שבפשוטים, ללא שום שינוי והבדל.

ואם חפצים אנו לחבר את הדור הצעיר, שהרבי יחיה בקרבנו באופן מוחשי, הרי שעלינו להפוך את ביתנו למקום שבו מדברים רק טוב על אנשים, נזהרים ממחלוקת כמו ממדורה של אש גם אם היא עטופה בסממנים של חסידות כביכול ומקבלים כל אחד בסבר פנים יפות.

כל משפחה שמקבלת עליה להפוך את שולחן השבת לשולחן של 'אמרות טהורות' – ולא רק בשיחות קודש מהרבי, אלא גם בדיבור טוב על ישראל, לדבר בשבח כל אדם ולהוציא את נקודת האור שבכל אדם – היא משפחה שמחיה את הרבי באופן הכי מוחשי, כי הרי כך לימדנו הרבי: כל יהודי הוא כמו מרגלית של יהלום.

ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, לחיות עם הרבי, להסיף זוהר ואור על כל באי עולם ולהחיש את ביאת הגואל, בקרוב בימינו ממש, והוא בראשנו.

רבי שיח מאלף עם כמה
ממנגישי תורת הרבי
לקהלים שונים, לקראת
יום ההילולא ג' תמוז

המנגישים

ה'ליטוואק' שהיה 'מתנגד' גדול ובעקבות השיחות הפך למעריץ נלהב של הרבי, ההתבטאות המיוחדת של ראש ישיבת פוניבז', והמכתב של הגאון רבי עזרא שוחט שבעקבותיו הרבי חזר להגיה את השיחות • כמה וכמה תלמידי חכמים הפכו למפעל חיים את האתגר והמשימה להפיץ ולהנגיש את תורת הרבי ומעיינותיו ואור חכמתו הקדושה. לרגל ג' תמוז, יום הילולת רבינו הכ"ו, שוחחנו עם שלושה מהבולטים שבהם - הרה"ג הרב מנחם מענדל רייצס שליט"א, הרה"ג הרב מאיר אליטוב, ומערכת "לקראת שבת" - הרבנים אברהם מן ומשה גוראריה שליט"א - על מה ש"תופס" אותם אישית בתורת הרבי, על עבודתם ועל אופייה • משה אמת ותורתו אמת

מנחם ברונפמן

הרב משה גוראריה

הרב מאיר אליטוב

הרב מנחם מענדל רייצס

פני הכול ואחרי הכול הרבי היה איש של אהבת תורה ושל לימוד תורה ושל הרבצת תורה. באהבתה ישגה תמיד. זה היה עיקר חפצו ועיקר מגמתו. התמונות המיוחדות, שצילם מי שצילם מבעד לחור המנועל של חדרו הק', בהן רואים את הרבי עומד והוגה בתורה – הן המבטאות בחן ובהוד המיוחדים הנסוכים בהן את הנקודה המרכזית של חייו הקדושים של כ"ק אדמו"ר זי"ע, איש התורה, אוהב התורה, ענק התורה.

הגאון הגדול רבי פנחס הירשפרונג זצ"ל, ראב"ד קנה, אמר פעם (בראיון ל'כפר חב"ד' גיליון מס' 147):

"בתקופות קודמות הייתי נכנס ל'יחידות' ומשוחח הרבה בלימוד עם הרבי. זו חוויה רוחנית שאין לתארה, לא רק שהזיכרון הוא עצום שאין בנמצא, אלא כל עניין שהועלה בכל מקום ומקום בש"ס ופוסקים וכדומה, זה חי וטרי אצלו כאילו הוא כעת מונח בלימוד דווקא בעניין זה..."

"מי שרוצה ליהנות מזיו תורתו יכול לעשות זאת גם בהתוועדות. תנונו רחוני לראות כיצד הוא עובר ממסכתא למסכתא ומטייל בכל הש"ס בגאונות בקיאות והעמקה שקשה לתארה. עשרות כרכי הליקוטי שיחות וההדרנים שעורך על כל מסכתות הש"ס זו יצירה תורנית שאין כדוגמתה. וכל זאת למרות שכל בעיות הכלל על שכמו."

כמה וכמה תלמידי חכמים הפכו למפעל חיים את האתגר והמשימה להפיץ ולהנגיש את תורת הרבי ומעיינותיו ואור חכמתו הקדושה. לרגל ג' תמוז, יום הילולת רבינו הכ"ו, שוחחנו עם שלושה מהבולטים שבהם – הרה"ג הרב מנחם מענדל רייצס שליט"א, הרה"ג הרב מאיר אליטוב, ומערכת "לקראת שבת" – והרבנים אברהם מן ומשה גוראריה שליט"א – על מה ש"תופס" אותם אישית בתורת הרבי, על עבודתם ועל אופייה. לכולם הצגנו שאלות וזרות ביסודן, והנה תשובותיהם המסקרנות:

הרב מנחם מענדל רייצס שליט"א

לרב מנחם מענדל רייצס שליט"א, שליח בשכונת 'ליקסון' בעיר קרית גת, יש חוש מיוחד לכתיבה שהיא בהירה ותמציתית וביחד עם זה מעבירה עושר רעיוני ועמקנות למדנית, ואל יהי דבר זה קל בעיניכם משום שמה שיכולת כזאת משלבת פעמים רבות אינו אלא תרתי דסתר. ספריו "הנה ימים באים" על ענייני הגאולה בפרשת השבוע הם מלאכת מחשבת המשלבת את החוש המיוחד הנזכר עם בקיאות ולמדנות.

בשנים האחרונות עוסק הרב רייצס בעבודה אינטנסיבית ומושקעת על פרויקט משמעותי – עיבוד שיחות הרבי על פירוש רש"י על התורה לביאור שהוא מצד אחד אחיד וסדיר ושיטתי, ביאור על פירוש רש"י, ומצד שני מכיל בתוכו את המאפיינים המיוחדים שבתורת רבינו והעושר הגלום בה.

• **מזה שנים רבות אתה עוסק בשיחותיו של הרבי, לא רק כלומד כדרך חסידים שלומדים את תורת הרבי, אלא גם כ"איש מקצוע" במובן זה שאתה עוסק בהן באופן שיטתי כחלק מפרוייקט שהוא מלאכה משמעותית בחיך. מעניין לשמוע מה אתה מגלה בתורת הרבי, מה מאפיין אותה לגבי דידך, מה בה "תופס" אותך?**

"אחת הנקודות היותר בולטות אצל מי שמצוי, ולו במעט, בתורתו של הרבי היא העובדה שאין תחום וסגנון בתורה שאינו מסקרן את הרבי, שהרבי אינו עוסק בו או מציינ אותו. זו תופעה שמייצרת רוחב יריעה משמעותי מאוד. היריעה משתרעת למרחבים רבים. זה יכול להיות עיון נגלה מסגנון ישיבתי, אבל גם ביורו הלכתי על דרך הפוסקים. לפעמים ידבר הרבי או יכתוב בענייני קבלה, ופעמים אחרות יבאר בדרך של דרוש ואגדתא מוסרית. יש והדברים מבוססים על דיוק וכמובן – דברי חסידות, סיפורי חסידים, והתחקות אחר מנהגים והליכות.

"ובאמת כמדומה שהרבי העיד פעם בעצמו שמבחינה זו הוא דומה לאדמו"ר הצמח צדק שגם תורתו היא מסוג כזה שבלולות בה דרכים שונות, הרבה יותר ממה שהיה רגיל בדברי תורת רבותינו נשיאינו. אדמו"ר הצמח צדק מביא בדבריו עושר בלתי רגיל מכל סוגי הספרות התורנית – מדרשים,

ובעצם בקיום זה הוא מביא לעצמו הפסד ולא רווח. כאשר יהודי לוקח על עצמו טירחה וצער בתורה ומצוות שאין הוא המחוייב בהם מעיקר הדין אלא בתורת הידור מצווה והנהגה טובה בעל לפרש שקיום זה הוא "בלי נדר", ונהג זה כמה פעמים, ואחר כך קורה שחזל מלקיים אותו הידור או הנהגה טובה – הרי נמצא שבזאת שהידר תחילה במצווה ונהג בהנהגה טובה, שלא היה מחוייב בהן מלכתחילה ואילו לא נהג בהן בראשונות לא היה בו כל רבב, ועתה חזל מלנהוג בהן – בזאת הוא "מפסיד". והדוגמה הנפלאה שבזה היא מגר שנתגייה. הרי גר שנתגייר מקבל על עצמו ריבוי חובות אפשריים שלפני התגיירותו הוא פטור מהם ולאחרי שיתגייר יצטרך לתת עליהם דין וחשבון אם לא יבצען כהלכה.

"וזה החידוש של בן הא הא: לפום צערא אגרא. גם כאשר צער המלאכה (גר שמקבל על עצמו ריבוי עול מצוות) מוביל להפסד (שאחר כך חוטא לפעמים) לבעל הבית, לקב"ה, עדיין הוא משלם שכר לפני משורת הדין, דהיות שסוף כל סוף ניחא ליה לבעל הבית (הן הלוא בעיני הקב"ה הגיור הוא דבר הרצוי, אז למרות שלאחר מכן הייתה "פשיעה" מצידו בזה שלא קיים כל המצוות במלוא דקדוקיהן – הוא מקבל שכר על הגיור, למרות שגרום הפסד). זהו כבר חידוש, ובאמת היות שזהו חידוש שמגיע מצד מידת חסידות – מובאים הדברים בפרקי

המנגישים

והלכות וספרי פרשנות – והכל בלול בתוך דברי החסידות והקבלה המצויים לרוב."

• **אפשר דוגמא שמבטאת נקודה זו?**

"באחת השיחות יש 'הדרן' נפלא למסכת אבות. בסיום פרק ה' של מסכת אבות אומרת המשנה: "בן הא הא אומר, לפום צערא אגרא". השכר הוא לפי צער המלאכה. וכמו שביאר רבי עובדיה מברטנורא: "כפי רוב הצער שאתה סובל בלימוד התורה ועשיית המצוה, יהיה שכרך מרובה". אלא שדברי המשנה הללו מעוררים קושי: הרי ברור ופשוט הוא שאדם צריך לשלם לפועל את שכרו לפי מדת ההשקעה שהשקיע, מה חידוש יש בזה עד שאלו דברים המובאים במסכת שעניינה "מילי דחסידותא", דברים שהם לפני משורת הדין?

"מבאר הרבי שיש מצבים שאדם מקיים מצווה

אבות.

"ובכן, כבר בשלב הזה של השיחה אפשר לראות מהלך לא שגרתי של שילוב סוגיית תשלום שכר הפועל (שהרבי דן בה כולל גם בסוגיית פשיעה בפועל שמעביר חבית ממקום למקום) בפרשנות של משנה שלפום ריהטא היא מאוד פשוטה

ר"בנאלית".

"אולם הרבי איננו מסתפק בזה, והוא מקשר את התוכן העמוק והמיוחד שביאור דברי המשנה "לפום צערא אגרא" עם שמו של בעל המאמר, כדרכו בקודש, שזה כבר שלב חדש בעושר ובגיוון וברוחב היריעה: זהו כבר שלב היה גר. כן אומר תוספות (חיגיה ט, ב ד"ה בר הי הי): "יש מפרשים שגר היה והיינו בן אברהם ושרה שנתוסף ה"א בשמן". והמשנה בחרת לצטט את מאמרו דווקא בשם המבטא את כינויו כגר ולא בשמו הפרטי, וזאת כדי להדגיש את הנקודה התיכונית הגלומה במאמרו שכאשר אדם מקבל על עצמו מלאכה שכרוכה בצער (שאינו מחוייב בה, כמו גר), אזי למרות מה שאפשר שאחר כך יגרום הדבר להפסד במובן זה שלא ינהג בכל הדקדוקים שקיבל על עצמו – הוא עדיין יקבל שכר על הצער, על הקבלה הטובה, על הגיור.

"וגם אחרי שלב זה מוסיף הרבי מדרגה נוספת בהעמקה והרחבת היריעה: לכאורה ניתן לשאול מה הקשר בין משנה כ"ב המביאה את מימרתו של בן בג: "בן בג בג אומר, הפך בה והפך בה, דכולה בה. ובה תחזי, וסיב ובלה בה, ומינה לא תזוע, שאין לך מדה טובה הימנה", למשנה כ"ג המביאה את מימרתו של בן הא?

"אלא התשובה היא על פי מה שמובא בתוספות הנ"ל שגם בן בג היה גר (בג בגימטריא ה"א, דהיינו בן אברהם ושרה), וזו השייכות בין שני המאמרים שבשתי המשניות: בן נוח מחוייב בשבע מצוות בני נוח, ובכלל זה ללמוד תורה (את הדינים שעליו לקיים) עד שנוכרי שלמד תורה הריהו ככהן גדול כפי שמביאה הגמרא, אולם למרות זאת מובן שלימוד התורה במצב כזה נעדר את המעלה של לימוד תורה לשמה (בניגוד ללימוד התורה ככלי לידע כיצד לקיים את ההלכות). אבל ברגע שהוא מתגייר נפעל שינוי עיקרי בלימוד התורה שלו שעולה למעלה הכי נפלאה – דהפוך בה והפוך בה דכולה בה. ונמצא אם כן שבשני המאמרים הללו יש תוכן משותף ועמוק שכל יהודי יכול ללמוד בצורה מיוחדת דווקא מהגר.

"וזהי דוגמא נפלאה לאופן שבו אצל הרבי בלולים דברי הלכה ונגלה עם דרוש וחסידות – כפי שמי שילמד את השיחה במקורה באריכות (לקו"ש חי"ז עמ' 387-400) יראה על נקלה – וגם בעושר וגיוון המקורי של הרעיונות וההגיונות של השיחה."

• **וכאן אנו מגיעים לעבודתך בשיחות הרבי, הביאורים על פירוש רש"י על התורה.**

"הרבי פעם אמר בנוגע לאדמו"ר הזקן שרואים אצלו דבר פלא. הוא עסק בכמה וכמה תחומים בתורה, ובכל תחום עסק ממש באופן מוחלט באותו עניין. למשל שולחן ערוך שהוא ספר הלכה הלכות בטעמיהן ובספר זה גופא יש חיבור נפרד אשר בשם "קונטרס אחרון" יקבנו והוא חיבור למדני, מערכות בש"ס. וספר התניא הוא ספר מוסר (על דרך החסידות), ונצרך לו שער היחוד והאמונה שהוא ספר בחקירה ומחשבה, ואגרת הקודש שהוא ספר שמראה את הצד של העסקנות והמנהיגות הציבורית והקונטרס אחרון שהוא ממש ספר קבלי. "ואם כאמור בכלל דרכו בתורה של הרבי היא בשיטתו של אדמו"ר הצמח צדק שהכל בלול מהכל, הרי שבנוגע לביאור על פירוש רש"י על

התורה הנה בזה הרבי נהג ממש כפרשן "מקצועי ונקודתי" של רש"י, בשיטתיות ובקפדנות של מי שעניינו הוא פשוט פרשנות על רש"י."

• **אם ככה, ישאל השואל, לשם מה נדרשת מלאכת של עיבוד וכו' גייעה גדולה ועבודה כבירה שאתה עושה בשנים האחרונות?**

"כאמור, סגנונו של הרבי הוא עושר וגיוון עצום. ראשית בכלליות תורתו כמו שהסברתי קודם לכן, אבל גם בכל עניין ועניין בפני עצמו, עם שהוא נקודתי וממוקד, יש בו התפרסות ורוחב ועושר גדול ושילוב של כמה וכמה זוויות מבט. בשיחות על רש"י למשל, יש מהלכים שלמים, שאלות רבות ממגוון צדדים ופרטים, וביאור שהולך וסובב בכמה רבדים, וגם פנינים מיינה של תורה ועוד הרחבות והסתעפויות בכל השיחה.

"לכן אני מוצא שאפילו חסידים, ועל אחת כמה וכמה מי שאינו חסיד ולכן המוטיבציה שלו להתקשקש ללמוד שיחה זו וזו יכולה להיות פחותה, יכולים למצוא עצמם מסוחררים מהמהלכים המשוכללים והמפורטים. ובפרט מי שפשוט מחפש פשט ברש"י, הנה כדי למצוא את נקודת הפשט בשיחה נדרשת השקעת מאמץ משמעותי, וזה מהווה במקרים רבים חסם ומונע. יש חיבורים באחרונה על פירוש רש"י על התורה, ורואים שגם אלו שאכן מביאים מפירושי הרבי – אבל זה ממש מעט מן המעט. דומני שיתכן והסיבה היא כי בהיות שאין לו לעורך איזה עניין ואינטרס דווקא להכניס פירושי הרבי, אז איננו משקיע מאמץ גדול כדי לאתר הביאורים הנפלאים של הרבי בפשט מתוך השיחות, ומתוך כך ביאורים חשובים ביותר נשמטים וקהל לומדי רש"י הוא שיוצא נפסד. "אגב, זו איננה תופעה שמתרחשת רק בציבור הרחב, אלא גם בקהל ה'מצומצם' של חסידי חב"ד: הרבה פעמים אני קורא בקובצים של התמימים ואנ"ש הערות על רש"י, ובמקרים רבים כואב לי לראות ששואלים שאלות שהרבי טיפל בהן בהרחבה, והכותב – שלפעמים הוא בא בימים – אינו יודע בכלל שהרבי כבר עסק בשאלתו ויישבה היטב. ואני מלמד זכות שבאמת למצוא את הביאורים של הרבי על כל רש"י ורש"י זה

"ברור לי לחלוטין שאין אך חוג, עדה וקהילה בישראל המחזיקים בארון הספרים שלהם נכס צאן ברזל כתורתו של הרבי, ולכן, כמעט שלא יתכן מצב שבו אפגוש בן תורה מכל חוג שהוא ולא אומר לו שיחה של הרבי על כל מסכת בה עוסק"

מאוד לא פשוט."

• **וכיצד עבודתך מבקשת להתמודד עם האתגר הזה?**

"אני מנסה כמיטב יכולתי בע"ה להוציא מהשיחות את הנקודה המרכזית המתעסקת בפירוש רש"י. לפעמים שיחה אחת מתעכבת על

כמה נקודות בכמה חלקים של אותו ד"ה או בכמה ד"ה רש"י, ואני מפרק את זה באופן סדור, חלק אחרי חלק, וזאת הן בסגנון אחיד ושיטתי, והן עם ביאור שמוגש למעיין בצורה ברורה. אני בעצם מנסה לחסוך ללמוד לענות של עיון והתרכזות וחירוף שיחה עד שימצא את הקודה המרכזית בבהירות בפירוש הפשט של רש"י. חשוב לציין שכבר נעשתה עבודה חשובה מאוד בזה – 'ביאורים לפירוש רש"י על התורה' – משיחות הרבי בחמישה כרכים. אכן שם התמקד העורך הרב פרידמן שליט"א בעיקר בתמצות המסקנה הסופית של השיחה ממש ואני דווקא מנסה מעט יותר להרחיב כך שאומנם זה עדיין יהיה סביב הנקודה התיכונה אבל עם העושר והקסם של המהלכים של הרבי 'ביאורי החומש', שגם בה נעשתה מלאכת מחשבת של ליקוט מביאורי הרבי על פרשת השבוע בצורה מסודרת וזכיתי ליטול חלק בעריכתה. אבל באותה סדרה לא מתמקדים רק בביאורי הפשט ורש"י אלא בכל מגוון הפירושים (בדרך הפרד"ס).

אתה מגלה באופן אישי בתורתו, מה תופס אותך?
 "שאלה זו היא שאלה כללית מאוד ומסוג השאלות שתשובות רבות להן וכולן מתמזגות לתוכה, וכמו שאי אפשר לענות עליה באחת והיא אפילו הרמב"ם לא מנה מצוות כלליות...
 "דיברתי וכתבתי רבות בעבר על הדברים הרבים שהעניק לנו הרבי בתורתו, ואיך שמדעתינו ושלא מדעתינו, הנחיל לנו יסודות מוצקים של חשיבה ואמונה יהודית טהורה בהגות מתמדת ורצופה של רעיונות קודש ורגשות טוהר. כל זאת בנוסף לידיעות נרחבות מאוד שהנחילנו בכל חלקי התורה. "אחד הדברים היותר חשובים לבחור בגיל הצעיר בלימודי בישיבה הוא הרגשת השייכות לנלמד ולנעשה בה. לא פעם יושב בחור מול הגמרא ולא באמת מרגיש שייך לכתוב בה. זהו הדבר הקשה ביותר שיכול להקשות על בחור בישיבה, ההרגשה שכל המדובר והנלמד אינו שייך אליו, שכל המאמרים והשיחות לא באמת עוסקים בו ושהגמרות כולן הן ים גדול שלעולם לא יצליח לשחות בו.

"בא הרבי בתורתו, ובין שלל הדברים שהעניק לנו, נטע בנו בטחון עצמי בבחינת 'ויגבה לבו בדרכי ה'". הרבי כמו אחזנו בצניעות ראשנו, והגביה את כולנו אל המחוזות הגבוהים ביותר בתלמודו. "כל תמים שרק מתחיל להיות מונח בתורתו של הרבי לא יכול להרגיש שאינו שייך ח"ו, כי

הרבי בתורתו פותח דלת, מכניס את כולנו אל היכולת לתלמודו במאור פנים, והופך אותו עצמו למשפיעים מאירי פנים בזכות תורתו".

• אפשר דוגמא לנקודה זו?
 "בפעם הראשונה שנפגשתי עם ראש ישיבת פונביץ' הגאון הגדול רבי ברוך בער פוברסקי שליט"א נתתי לו את שני ספרי: 'דעתן עלך בבא קמא' ו'משנתו של הרבי מליובאוויטש'. אחרי הפגישה, כשהייתי כבר ברכב חזור, הוא התקשר ואמר שיש לו שאלה על הספר. ברגע הראשון נבהלתי כי חשבתי ששואל על 'בבא קמא' שהוא בעיקר עניינים משלי ולא ידעתי איזו סתירה מצא לחידוש שלי בספר, ובפרט שמדובר בת"ח עצום שיועד כל הש"ס על פה, ובכל נושא שתעלה לפניו הוא שט בו ישר והפוך. אבל אז הסתבר שהוא שואל על הספר השני שכולו שיחות של הרבי, ואני יכול לשכוח איך נרגעתי באחת. כי בדברי הרבי לא יכולות להיות שום סתירות וקושינות, הכל בבחינת

שכינה מדברת מתוך גרונו, וכיון שכן, להיכן שנפנה ותורתו של הרבי בידני, הלכה כמותנו בכל מקום!"

• מהי שיטת העבודה שלך?
 "שאלה קשה שאלת... אף פעם לא העסקתי עצמי בשאלה מהי שיטת העבודה שלי ואיני בטוח שיש לי כזו, אני פשוט מרגיש שיש לי ביד אוצר עצום יקר מזהב ומפז רב וברור לי לגמרי שהאוצר הזה חביב ומוערך מאוד אצל כל בן תורה באשר הוא כי לא ראה ולא שמע דוגמתו. ברור לי לחלוטין שאין אף חוג, עדה וקהילה בישראל המחזיקים בארון הספרים שלהם נכס צאן ברזל כתורתו של הרבי, ולכן, כמעט שלא יתכן מצב שבו אפגוש בן תורה מכל חוג שהוא ולא אומר לו שיחה של הרבי על כל מסכת בה הוא עוסק או על פרשה בה אנו נמצאים."

• במה בעצם מתבטאת עבודתך בהנגשת תורת הרבי?
 "דומני שבבסיס כל הפעולות שעשיתי בהפצת תורתו של הרבי, עומדת ההבנה המקדימה שהדרך להנחלת תורתו ולחיבור בני תורה למשנתו העניפה היא להביא בפניהם את דברי הרבי על הגמרות והסוגיות בהן הם עוסקים ממש עכשיו ובסוגיות שהכירו היטב מהישיבה, או אז מבינים בנקל את החידוש הגדול בדברי הרבי כשתורתו מוארת באור חדש מתורתו של הרבי.

"הבנה זו היא שעמדה גם בבסיס הפרוייקט הראשון בחברות 'דעתן עלך', ובהן ההדרנים של הרבי על כל מסכת, שחולקו באלפי עותקים ללומדי הדף היומי לפני סיומה של כל מסכת והפכו לקונטרס מבוקש אצל כל מגידי השיעורים של הדף היומי. וזאת משום שהביאה ללומדים את ביאוריו הנפלאים של הרבי על אותן מסכתות, שם אוחזים הם עצמם ברגע זה ממש".

• מדוע זה חשוב? מה רע בלשון המקורית ובסגנון המקורי?
 "לימוד שיחה של הרבי הוא ענין קשה, ארוך ודורש מאמץ. לא לכל אחד יש את הפנאי לשבת וללמוד בעיון את כל הלוקטי שיחות של הרבי ובמקרה הטוב מזדמן לו לעשות זאת פעם-פעמיים בשבוע. בנוסף, כל שיחה מורכבת מכמה מהלכים שחלקם נדחים לבסוף, יש בה המון הערות הפותחות צורה למחוזות נוספים ולעניינים אחרים וקשה 'לתפוס' את כל השיחה מכל צדדיה, דומני שהדרך להנגשת התורה של הרבי היא תמצות ענין שחידש הרבי בשיחה זו תוך הסברת הקושי שהיה בענין קודם הביאור. התמצות וההגשה באופן השווה לכל נפש מנגישים את תורתו של הרבי לרבים, ולרוב יוצרים רצון חזק וסקרנות לראות את הדברים במקורם בתוך השיחות של הרבי.

"בימים אלו ממש יוצאים לאור בס"ד שני כרכים נוספים מסדרת 'פרדס המלך' – ביאורי הרבי על הרמב"ם – שהנני עובד עליה בימים אלה. "הרעיון להניח את חידושי הרבי על הרמב"ם על דף עלה כבר מזמן, שכן אם אומנם נכון הדבר שארון הספרים שלנו מלא בשיחות וביאורים של הרבי על הרמב"ם – אבל הלוא לומדי הרמב"ם בחב"ד ומחוצה לה לא זכו מעולם ללמוד הלכה ברמב"ם עם ביאורו המיידי של הרבי על הדף. "סדרה זו, שנערכת בסגנון ישיבתי, פותחת צוהר לכל בן תורה לראות וללמוד את ביאורי הרמב"ם

של הרבי על אתה. וכבר עכשיו, יש בין קבוצת המנויים אברכים רבים שאינם מאנ"ש, המצפים בשקיקה לכל כך שיצא לאור.

"אציין נקודה מעניינת שהתחבטתי בה. בהלכות מילה פ"א ה"ו כותב הרמב"ם שגב שלא קיבל עליו שבע מצוות בני נח הרי זה יהרג מיד. במכתב הרבי משנת תרצ"ט כתב: "...ומידי דברי בהלכה זו כאן (בהלכות מלכים) ובהלכות מילה אזכור חידושי שעל אי קבלה בלבד מתחייב מיתה ומנא לה הא". "בבואי לכתוב דברים אלה ב'פרדס המלך', חשבתי שצריך לבדוק ברבות הימים נמצא מקור ברור לדברי הרמב"ם בזה ולא הצלחתי.

"ביום השני של חול המועד סוכות האי שתא הגעתי לסוכתו של ראש ישיבת פונביץ', הגאון הרב פוברסקי שליט"א, שקיבלני בחום ובחביבותו הידועים. ראש הישיבה – שהוא כידוע למדן עצום ובכל ענין שתדבר בו יש לו מיד ידיעה ברורה ויודע לומר על אתר היכן דיבר בו האחרונים וכו' – לקח את הספר בידיו והחל לעלעל בו ואז מצאתי שעת כושר לשאול אודות הרמב"ם הנ"ל ואם יש לו מקור, ראש הישיבה ענה מיד: "איך וויס אויך נישט...". (גם אני איני יודע). הרמב"ם הזה תמוה מאוד ועל אתר הוציא ספר חידושי הרב מבריסק על הרמב"ם תוך שהוא מצביע על דבריו שם: "סוף דבר דברי הרמב"ם תמוהים מאד ואין להם שום מובן לכאורה...".

הרב משה גוראריה שליט"א - מערכת "לקראת שבת"

אחד המפעלים העקביים והמרשימים בהשקעה הכבירה שנעשת בהם במשך כחמש-עשרה שנים – הוא מכון 'אור החסידות', בהנהלת הרה"ח הרב אברהם מן, ושותפים לו צוות רחב של תלמידי חכמים. יסודו של מפעל זה הוא בחוברת השבועית 'לקראת שבת' מתורת הרבי לפרשת השבוע עם עושר תורני מגוון, אבל משתרע הוא לעוד חיבורים גדולים וחשובים כמו ביאור על ההגדה, על מגילת אסתר, על חנוכה ועוד. אחד העורכים בצוות המערכת הוא הרה"ג הרב משה גוראריה שליט"א.

• כמי שעוסק כה רבות בתורת הרבי בייחוד, מה אתה מגלה באופן אישי בתורתו, מה "תופס" אותך?

"אצל מי שנולד אצל חסידים וגדל בין החסידים, בדרך הטבע שהוא נחשף לשיחותיו של הרבי כבר מגיל ילדות. כבר בחיידר הוא שומע רעיונות משיחות של הרבי, ואחר כך חוזר על נקודות בסעודת שבת וכו', וכאשר הוא מגיע כבר לגיל של בשלות מבחינה למדנית ותורנית – הוא כבר מכיר היטב הרבה מהשיחות והרעיונות של הרבי. אין שיעור לחשיבות הדבר כמוכן, שתורתו הקדושה והרעיונות האדירים של אדוננו מורנו ורבנו דובבים במוחו של אדם כבר משעה שהוא ילד, אבל מהיבט אחר, ההיחשפות לתורתו של הרבי בשיטתיות כדבר שבשגרה גורמת לכך שלפעמים הלומד לא מצליח לעמוד על פרטים שונים שניכרים ונחשפים כאשר עוסקים בהפצת התורה והנגשתה לקהל אחר. "ולכן, גם אם קשה להשיב על שאלה כזאת כי זה עניין פנימי שבין חסיד לרבי, הרי שבכל זאת מאז שאני ב"ה עובד במיזם – בראשות הרב אברהם מן הרוח החיה והמנהל של "לקראת שבת", התחיל להתבהר אצלי משהו מאוד מדהים בתורת הרבי. כי כאשר התחלתי לתת דעתי למה שקובץ "לקראת שבת" בעצם עושה כל שבוע, שהוא למעשה מראה איך שבכל פרשה הרבי נותן אור חדש לגמרי בפשט, ואחר כך בגאונות בנגלה ואחר כך בחסידות ופנימיות שבתורה – ובכל עניין ועניין הרי זה בצורה הכי מקיפה והכי מוחלטת – זה גרם לי לראות את הדברים שלא דוקא הייתי שם לב לזה כ"כ מעצמי.

"ויתירה מזו. אין זה רק שבכל נושא ונושא מחדש הרבי ומבאר בעמקות נפלאה, וכך נמצא שעל פרשת השבוע תראה גם ביאור בנגלה וגם ביאור בחסידות, גם ביאור בפשט וגם ביאור בדרוש – אלא שהרבה פעמים ובהרבה מקומות באותה סוגיה ובאותו עניין עצמם תוכל למצוא הסתכלות ממכלול היבטים.

"ולדוגמא, כשהתחלנו לעבוד על ספר מתורת הרבי להגדה של פסח – 'אוצרות ההגדה' – לא שיערנו בעצמנו שנמצא אוצר בלום כמו שהתחיל להתגלות לנו תוך כדי העבודה שעל הפסקאות של ההגדה שכללנו בספר יש מהרבי ביאור הן בפשט של ההגדה, גם על פי חסידות וגם הוראה למעשה שלומדים מכל פסקה".

• במה בעצם מתבטאת עבודתכם במערכת "לקראת שבת" בהנגשת תורת הרבי, מהי שיטת העבודה שלכם?

בלולה ממש מכל התורה כולה ומכל סגנונות הלימוד שבתורה. והנה, עם זה שאין כל פסק בדבר אשר הטוב ביותר והמרום ביותר הוא לשבת וללמוד את השיחה של הרבי כפי שהיא במקורה על מלוא רוחבה ועושרה בלשון הרב מחכימת הנפש – אבל עובדה היא שדווקא הרחב והעשירות הזאת יכולים גם לצמצם את קהל הלומדים. "תן דעתך: אם תלך לחזור בבית נכסת שב"עולם" שיחה ותחזור מילה במילה על כל השיחה מרישא ועד גמירא – מעטים מאוד יבינו אותך. המהלך הוא מהלך שמצריך

הרב אליטוב בפגישה עם ראש ישיבת פונביץ' הגאון רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א

המנגישים

"קהל היעד העיקרי שלנו הוא בני תורה ובוגרי ישיבות שמונחים בלימוד, אולם יחד עם זאת אנו משתדלים שהדברים יהיו ברורים גם לכל לקורא שמכיר לישראל דרבנן"

"הן הלוא את ה"לקוטי שיחות" התחילו להוציא בעיקר בשביל לחזור רעיונות משיחות הרבי לקהל הרחב. שמעתי פעם מהגר"ע שוחט שליט"א, ראש ישיבת "אור אלחנן חב"ד" שבלוס אנג'לס, שבאחת הפעמים שהרבי חדל מלהגיה השיחות עבור לקוטי שיחות – הרבה מהחסידים ביקשו מהרבי לחזור ולהגיה. גם הוא, הגר"ע שוחט, כתב לרבי מכתב ותורף הדברים היה שהיות שהוא לומד עם בני תורה ומשתדל להפיץ להם מעיינות החסידות, ולשם כך זקוק הוא ביותר לליקוטי שיחות – וראה זה פלא מיד אחר כך שב הרבי להגיה את השיחות... וגם מהגר"ל אלטיין שליט"א, מצוות עורכי הלקוטי שיחות, שמעתי שכמה וכמה פעמים ה' ניכר מהאופן שבו הגיה הרבי את השיחות שהודגשה בו שהיא מיועדת ומנוסחת באופן שתובן לקהל הרחב, יפוצו מעיינותיך חוצה. רואים שזה היה עניין משמעותי עבור הרבי, שהשיחות יפוצו חוצה. "אלא מאי? כאמור לעיל תורתו של הרבי בלולה ממש מכל התורה כולה ומכל סגנונות הלימוד שבתורה. והנה, עם זה שאין כל פסק בדבר אשר הטוב ביותר והמרום ביותר הוא לשבת וללמוד את השיחה של הרבי כפי שהיא במקורה על מלוא רוחבה ועושרה בלשון הרב מחכימת הנפש – אבל עובדה היא שדווקא הרחב והעשירות הזאת יכולים גם לצמצם את קהל הלומדים. "תן דעתך: אם תלך לחזור בבית נכסת שב"עולם" שיחה ותחזור מילה במילה על כל השיחה מרישא ועד גמירא – מעטים מאוד יבינו אותך. המהלך הוא מהלך שמצריך

המדור שנולד לאחר שיצאתי מהציון הק'

נכנסתי אל הציון הק'. באותו פ"נ הודיתי לרבי על העבר, במלאת שנה להופעת המדור 'חיי רבי', וביקשתי ברכה על להבא - שאזכה לכוון לדעתו הק' בכתיבתי בעיתון 'כפר חב"ד'

הרב ישראל אלפנביין

כ"ח שנים חלפו מאז קיבלתי את מענה הקודש מכ"ק רבנו נשיאנו באלול תשנ"ב, שאישר בניע ראשו הק' לחיוב את ההצעה שאתחיל לכתוב כתבות ל'כפר חב"ד'. עודני זוכר את התרגשותי באותו יום ואת ה'לחיים' החשאי שערכת עם חברי בפנימיית הישיבה ב'749 איסטערן פארקוויי... הכתבה הראשונה שפרסמתי בשם העט 'ישראל שנהב' הופיעה בגיליון סוכות תשנ"ג, לדמותו של הסבא רבה שלי, הרב אריה לייב קפלן ע"ה. מאז הספקתי לזכות את הרבים במגוון מאמרים, כתבות, ראיונות וטורים חסידיים.

קשה להצביע על משהו מיוחד, אך מזמן לזמן ומתחזקת בי ההכרה בגודל חשיבותה של המילה המודפסת. 'צריכים ללמוד כיצד לספר סיפור חסידי', כותב הרבי הרי"צ, 'לא לייפות את הסיפור בביאורים והסברים עצמיים. לספר את הסיפור דבר דבור על אופן' ('לקוטי דיבורים' [המתורגם] ח"ג עמ' 603). כשהתחלתי לכתוב את המדור 'סיפורי חסידי', נדרשתי ליצור איזון נכון בין הצורך להבהיר מושגים לקוראים שלא יבינו אותם נכון כפי שהם כתובים בשפה החסידית המקורית, לבין הזהירות המתבקשת לשמור על הסגנון האותנטי.

לאותה מידה של זהירות, ואף יותר מכך, נדרשתי כשעסקתי בדברים שמופיעים בשם הרבי. אציין כאן שלושה מקרים בולטים:

(א) בין מאות המכתבים של הרבי באנגליה, שנשמרו בארכיון המזכיר הרב"ח הרב ניסן מינדל ע"ה ואשר הייתה לי הזכות לתרגמם לעברית, היה מכתב מכסלו תשל"ו לראב"י אמריקאי. במכתבו שולל הרבי לחלוטין עריכת 'הקפות' בשמחת תורה לנשים עם ספרי תורה. שמור בזיכרוני הפולמוס שעורר פרסום המכתב: אותו ראב"י נחשף וטען שפרט מסוים מהכתוב במכתב אינו תואם לדברים שאמר לו הרבי ב'יחידות' באותה תקופה. האמת היא שבמכתב זה מזכיר הרבי את אותה 'יחידות' ומבקש לחדד את הדברים סופית. הרבי מתבטא במכתב: 'עלה בדעתי לאחר מכן שיש צורך בתיקון'. בכל אופן, עצם הדיונים בפורומים שונים בעקבות פרסום המכתב, הדגישו את החשיבות לדייק בכל מילה של הרבי.

(ב) לפני 20 שנה חשף לפני ר' גימפל אורמלנד 'מופת' מדהים של הצלת בנו בן השלוש ממצב רפואי חמור ביותר. הסיפור שעורר בזמנו הדים רחבים בציבור הרחב, זכה להתעניינות עזה גם בשנים הבאות. אך אי הדיוק בנוסח הכותרת 'הרבי הוציא את בני מחדר המתים' (שר' גימפל ביקש בגיליון הבא לתקן ל'חדר שממנו יוצאים לחדר המתים'), לימד אותי שלצד הרדיפה הטבעית אחר הסנסציה העיתונאית, חובה עלינו לדייק בכל מילה, לא להוסיף ולא לגרוע. (ג) 'המופת' שאירע לרב קופל רוזן, פורסם לראשונה ב'כפר חב"ד' בתשמ"ה, מסופר מפי הרב נחמן סודאק. לקראת שבת וארא תשס"ב, במלאת 40 שנה למאורע, שילבתי בסיפור קטע רלוונטי מהתוועדות שבת וארא תשכ"ב, שבה הסביר הרבי את המשמעות הרוחנית של הכדוריות האדומות והלבנות - והסיפור קיבל נופך עז ומחודש. הסיפור כולו עוצמתי ומאלף, אך גורמים המקורבים למשפחת רוזן הטילו ספק באמינותם של כמה פרטים שהופיעו בו, ואשר לטענתם אינם מדויקים. הדברים טרם התבררו לאשורם, אך שוב נוכחתי לדעת עד כמה חשובה שמירת הסיפור המקורי, ללא כחל ושרק.

סיפורו של מדור חדש

כתיבת מדורים כמו 'חיי רבי' ו'זהם יבנונוהו' היא משימה מורכבת. נחוץ להבהיר דברים עמומים ולברר פרטים עלומים, אך חשוב להקפיד שלא לכתוב דברים שאינם תואמים בדיקו להשקפתו של הרבי. מצד אחד, ישנו הכלל 'דברים שבעל-פה - אי אתה רשאי לכותבם'. ומצד שני התרה בי אחד מרבני חב"ד: 'דע לך שהקוראים מדייקים בכל מילה... לא פלא שבשנים האחרונות, בכל פ"נ שאני שולח לציון הק' של הרבי, אני מבקש שאזכה לכוון לדעתו הק' ולגרום לו נחת רוח בכל תחומי כתיבתי ב'כפר חב"ד'.

לחנוכה תשע"ח נסעתי לרבי, וביום ראשון כ"ט כסלו נכנסתי אל הציון הק'. אני מעתיק כאן קטע מיומני מאז: 'יום ראשון. יום כניסה לאוהל. השכמה בשעה 6. לימוד המאמר דזאת חנוכה תשל"ח במילואו. תפילה באריכות. הכנות בכתיבת פ"נ לקראת הכניסה לקודש הקדשים [באותו פ"נ הודיתי לרבי על העבר, במלאת שנה להופעת המדור 'חיי רבי', וביקשתי ברכה על להבא - שאזכה לכוון לדעתו הק' בכתיבתי בעיתון 'כפר חב"ד']. נכנסתי אל הקודש פנימה בשעה 11:30 בערך, ושהייתי עד 2:30 בערך. קריאת המענה לשון במתינות לפי ערך, ולבסוף: רבי, רבי, רבי... אותיות המחשבה...'

מה שלא ידעתי לצייץ בימוני באותו יום הוא שזמן קצר מאוד לאחר מכן יפנה אלי העורך הרב אהרן דב הלפרין שי' ויבקש שאערוך מדור נוסף ושמו 'זהם יבנונוהו'...

הרב אברהם מן

לומדים, וכל אחד יכול למצוא בה חפץ ולהאיר את השבת שלו מביאורי הרבי.

'בימים אלה בעה"ל' או עמלים על קיבוץ כל המלאכה העצומה שנעשתה במשך השנים לסדרת ספרים - ספר שיקבץ את כל החידושי סוגיות, ספר שיקבץ את כל הפרושים בפשט - מקרא אני דורש - וספר שיקבץ את כל היינה של תורה על פרשיות השבוע, ובטוחים אנו שזו תהיה בשורה של ממש הן בתוככי אנ"ש והן מחוצה לאנ"ש.

"לחביבותא דמילתא אביא פנינה אחת מני רבות מתורת רבינו על פ' חוקת (ע"פ לקוטי שיחות ח"ח עמ' 233 ואילך) כפי אשר עובדה על דינו, וקשורה בייחוד עם מהות היום דג' תמוז:

"בנוגע לקברי צדיקים אמרו חז"ל ש'צדיקים אינם מטמאים'. מדוע? ובכן, טומאת מת באה בעת פירוד הנשמה מן הגוף ח"ו. שהרי טומאה היא לכלוך ופגם רוחני הקשור למידת הדביקות להקב"ה שנקרא חי. ולכן, כאשר הנשמה - שהיא 'חלק אלוהי ממעל ממש' - מסתלקת מן הגוף, ולא נשאר בגוף דביקות להקב"ה הרי הגוף, שהוא מצד עצמו עפר מן האדמה, טמא בטומאה חמורה, והאדם הנוגע בזה טמא בטומאת מת.

"אכן, כ"ו באדם רגיל, אשר בהיות הנשמה בתוך הגוף היו חי הגוף וחיי הנפש - דברים נפרדים. חיי הגוף הם מאכילה ושת' גשמית וכיו"ב, וחיי הנשמה הם לימוד התורה וקיום המצוות. ולכן, הגוף, בלי הנשמה שבתוכו, הוא דבר שאין בו קשר לאלקות, ומטמא בטומאה חמורה.

"אמנם, חיי הצדיק שונים הם. כן, 'חיי הצדיק אינם חיים בשרים כי אם חיים רוחניים שהם אמונה יראה ואהבה', והיינו, שגם חיי הגוף של הצדיק אינם באים מדברים גשמיים ובשריים כאכילה ושת' וכיו"ב, כי אם מדברים רוחניים הקשורים עם הנשמה האלקית. ונמצא, שגם גופו של הצדיק קדוש, כי אינו נחשב כדבר נפרד מן הנשמה, אלא הגוף והנשמה - דבר אחד הם.

"ובהיות שהנשמה היא נצחית, הרי גם פעולתה על הגוף נצחית היא. ולכן, גם בשעה שהנשמה מסתלקת מן הגוף, נשארת פעולה נצחית מהנשמה על גוף הצדיק, שגם אז גופו נשאר קשור ודבר אחד עם רוחניות ואלקות. וזהו שגם לאחר פטירתם - 'צדיקים אינם מטמאין', שנשאר הגוף דבוק עם חיי החיים, הקדוש והטהור ב"ה, ונשאר בטהרתו."

והגיונות השיחות בכתיבה. הרבה קוראים פוטנציאליים לא יצלחו את קריאת השיחה כפי שהיא בלשון הרב אם משום שהדברים בלולים בכל מכל ואם משום שאין להם היכרות מוקדמת עם אחדות מהסוגיות בנגלה או בפנימיות שהרבי מאזכר אגב הדברים ומשים יסוד בהבנתם.

"ולדגיש, כדלעיל, שאין הדבר אמור רק בנוגע לסתם המקשיבים והקוראים דעלמא, אלא גם לבני תורה, ואפילו לגבי סוגיות בנגלה. הן הלוא גם הם מורגלים בסגנון לימוד מסוים דייקא, ובוודאי ובוודאי שיש גם רבים שאינם מכירים את הגיונה ועומקה של מחשבת פנימיות התורה, והנה כי כן גם הם צריכים לעיבוד הרעיונות הנפלאים כך שהדבר יהיה מוכר וכתוב בשפתם ואז יוכל להתקבל בליבם. "וזוהי עיקר עבודתנו ב'לקראת שבת". קהל היעד העיקרי שלנו הוא בני תורה ובוגרי ישיבות שמונחים בלימוד, אולם יחד עם זאת אנו משתדלים שהדברים יהיו ברורים גם לכל לקורא שמכיר לישנא דרבנן.

"בחוברת שאנו מוציאים יש כמה מדורים. מדור אחד הוא חידושי סוגיות (ועורכו הוא הרה"ג הרב צבי הירש זלמנוב מג"ש ביישיבת תומכי תמימים בטבריה) ועיקרו להביא פלפולים בלומדות על פרשת השבוע. למעשה חייבת האמת להאמר שכבר בחיים חיותו בסוף שנות המ"מים, הרה"ג הרב איסר זלמן וייסברג שליט"א, שהגיע מיישיבות ליטאיות, ערך שיחות של הרבי בסגנון למדני ישיבתי. והרב וייסברג זכה לתגובות חמות ביותר ולעיבוד רב מהרבי. יש גם מדור על פירוש רש"י על התורה שאותו עורך הרה"ג הרב מנחם מענדל רייצעס שליט"א שבידו הטובה מביא נקודות משיחות הרבי על פירוש רש"י על התורה.

מדור נוסף שיש בחוברת הוא יינה של תורה - אותו עורך הרה"ח הרב מנחם יהושע טייטלבוים, מגיד שיעור בתומכי תמימים לוד - והם נקודות נפלאות וביאורים עמוקים מדברי החסידות של הרבי בשיחות על הפרשה. מדור נוסף שאותו אני עורך ביחד עם הרה"ח הרב אליהו שוויכה, הוא מדור פנינים שבו מובאות נקודות קצרות מביאורי הרבי, למי שמעוניין לקרוא רק 'זוארט' כי אין זמנו מאפשר עתה.

"כך שבמכלול המקובץ של כל חוברת אנו מביאים בעצם מניפה רחבה מתורת הרבי לפרשת שבוע, שמתאימה למגוון רחב של קוראים וסוגי ריכוז, רוחב היריעה וריבוי המושגים מכמה וכמה תחומים שבתורה - כל אלו מצריכים הכרת הסגנון, הכרת השיטה והגישה והכרה מוקדמת מסוימת של התשתית התורנית שנמצאת בבסיס העיסוק בסוגיות בנגלה ובחסידות (זאת אומרת שגם אם מדובר ביהודי למדן אך אין לו היכרות מוקדמת עם עולם המושגים של החסידות ושל תורת חב"ד - הוא לא יכול לרדת לסוף ההבנה של השיחה), ולא לכולם יש מאלו במידה המספקת. ולכן, כדי להתאים את תוכן השיחה שברצונך למסור לקהל שומעך עליך לבצע עבודה של ריכוז ועיבוד, של הבהרת המושגים המוקדמים הנחוצים להבנת הרעיון, של חידוד וליטוש הסברות ותימצות.

"ואותו הדבר הוא גם לגבי העברת רעיונות

"כמי שלמד בעולם הישיבות הליטאיות מתוך שנאה וזלזול בחב"ד וברבי, מעולם לא חשבתי אפילו לפתוח את ספריו של הרבי... עד שהגעתי לחוברות שלכם וכל השאר היסטוריה, אני היום מעריץ נלהב של הרבי"

חלק מסדרת הספרים של מערכת 'לקראת שבת'

שופר של הרבי

אם אני זקוק לסיפור כותח לבבות בעבור שיעור, כל מה שאני צריך לעשות זה לפתוח את העיתון. תכניו, גם אחרי 40 שנה של הוצאה לאור, מרעננים ומלהיבים מאי פעם

הרב יהודה צייטלין
טוסון, אריזונה

לחסידים בעיר המורגלים בשפה העברית. בין לבין היינו מספיקים דפדוף מהיר בגיליון הטרי, מחכים בקוצר רוח לקריאה שלווה בשבת עצמה. רוח העיתון הייתה שורה על הסעודה אחרי שחזרנו מקבלת שבת. אמא הייתה מספרת את הסיפור לשבת שהיא הספיקה לקרוא, אבא היה משתף בהתפתחות מעניינת שהוא קרא, ואחרי הסעודה בהתעלמות מהשעה המאוחרת הייתי קורא את העיתון בשלמותו. ואם זה לא הספיק, היה לנו אוסף של גיליונות כפר חב"ד משנות המ"מים המאוחרות.

היה זה בזכות העיתון שלמדנו בהתפעלות על השגשוג של השלוחים בעולם, התכוננו כראוי לימי דפגרא באמצעות גילויים ומסמכים, ועיצבנו את השקפת עולמנו בעזרת מאמרי דעה וראיונות עומק. בגיליונות הישנים אפילו קיבלנו הצצה לאירועים היסטוריים כמו המאבק של הליטאים ברבי ובמבצעיו לקרב יהודים מכל הסוגים לאביהם שבשמיים. כשהתחלתי לכתוב בעיתון בשנות בחרותי, מורי פגשו באבי בבית הכנסת ורחרחו אם 'צייטלין דער שרייבר' אכן היה תלמידם. הייתה זו סוג של גאווה מקומית שבו עירם כתב כתבות מגזיניות בעבור שבועון חסידי חב"ד. הרי צייטלין הוא קרוב משפחה של העורך, הסבירו יודעי דבר. בעבורי, זו הייתה זכות. וכיום, במבט לאחור, אני יכול להוסיף שזה היה בעבורי גם שיעור חשוב מאין כמותו.

אף שלא הבנתי זאת בזמני, כפר חב"ד היה שונה במהותו מעיתונים ופרסומים אחרים – אפילו אלה שמוציאו לאור חרדים לדבר ה' השוני נבע מכך שהעיתון היה בראש ובראשונה שופר של הרבי. החל מהדפסת שיחותיו הקדושות של הרבי שהוגהו במיוחד בעבור העיתון וכלה בכתבות האמיצות שלחמו את מלחמת ה' בתגובה למתנגדי החסידות האינטרסנטים.

ולכן, המרוץ הנצחי על הסקופ הבא לא היה משהו שהעיתון וכותביו התאמנו בו. היו חדשות מרעישות שהתפרסמו בעיתון לאורך השנים (הצהרות של אריק שרון ובנימין נתניהו למי שזוכר) אבל לא זה היה היעד. המטרה הייתה להביא את השקפתו של הרבי לעולם, לרומם את קרנה של החסידות ולקרב בין חסידים.

מהסיבה הזו, העריכה שכתבתי היו עוברות היו ברכה ולא קללה. אם האמירה החריפה של איזה פרופסור נגד קבוצת שלוחים לא תוביל להוספה בהפצת המעיינות חוצה, אין סיבה לשחרר אותה לאוויר העולם. מטרת העיתון היא לחזק, להעשיר ולעורר השראה.

כיום, כשליח חב"ד בארה"ב, הגישה הזו עוזרת לי כשאני כותב מאמרים על פרשת השבוע ואקטואליה בעיתונות המקומית. החשיבה שכל מה שאנחנו חווים נושא מסר בעבודת ה' מסייעת להביא דוגמאות עכשוויות לחדד את הנאמר ולהביא את דבר ה' ואת תורתו של הרבי להמונים. ואם אני אי פעם זקוק לסיפור פותח לבבות בעבור שיעור, כל מה שאני צריך לעשות זה לפתוח את העיתון. אומנם הוא מגיע באיחור, אך תכניו, גם אחרי 40 שנה של הוצאה לאור, מרעננים ומלהיבים מאי פעם.

כותב השרות בביקור במוקו

אי שביעות הרצון לא הובילה אותי להפסיק לכתוב. לתרום את חלקי ולהופיע בעיתון הוא אחד המעשים הכי גאים שלי. הסיבה לכך חוזרת לשנות ילדותי בעיר מונטריאל שבקנדה, ובאופן ספציפי, ליום השבת קודש.

בכל יום שישי, במקביל להכנות השבת, אבא שלי היה עסוק עם העיתון. התהייה הייתה אם העיתונים הועלו לקו האוטובוס הפרטי בין ניו יורק ומונטריאל. ואם העיתונים אכן הגיעו, עזרנו לאבא לחלקם

ופתאום לחב"ד יש עיתון

כמי שנולד וגדל בתוך מציאות שבה לחב"ד לא היה עיתון, אני יודע להעריך את המהפך שהעיתון חולל ואת התפקיד החשוב שהוא ממלא בחייה של קהילת חב"ד. הציבור הרחב מקבל בכל שבוע מוצר עשיר ומגוון, ולא תמיד הוא יודע כמה עמל ויגיעה כרוכים בהוצאת עיתון שבועי כזה

מנחם ברוד

JEM | 206019

יהודי, למשל, או את רדידות טיעוניהם של מי שביטלו בזלזול את ההסתמכות של הרבי על שולחן ערוך סימן שכ"ט בנושא שלמות הארץ. העיתון השיב להם מנה אחת אפיים, ואנחנו, חסידי חב"ד, זקפנו את ראשנו. יש לנו פה, יש לנו שופר!

אותם גורמים ששלטו בדעת הקהל החרדית גילו פתאום כי קם לו עיתון עצמאי, שאינו הולך בתלם, ושחושף פעם אחר פעם את תעלולי התעמולה שלהם. הם החליטו לצאת במתקפה בוטה נגד 'כפר חב"ד', בתקווה להשתיקו. אך כפי שהיה במצרים התקיים גם פה 'כאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ'. בתגובה למתקפות האלה החל 'כפר חב"ד' להופיע בשבת תשמ"ב כשבועון, ומאז הכול היסטוריה.

על חשיבותו ומרכזיותו של העיתון אפשר ללמוד גם מהמעורבות הגדולה של הרבי בהתוויית דרכו ובאין ספור ההוראות שנתן בקשר אליו, כפי שהדברים כבר פורסמו בהזדמנויות רבות.

כמי שנולד וגדל בתוך מציאות שבה לחב"ד לא היה עיתון, אני יודע להעריך את המהפך שהעיתון חולל ואת התפקיד החשוב שהוא ממלא בחייה של קהילת חב"ד. הציבור הרחב מקבל בכל שבוע מוצר עשיר ומגוון, ולא תמיד הוא יודע כמה עמל ויגיעה כרוכים בהוצאת עיתון שבועי כזה.

במלאת ארבעים שנה להופעתו אני רוצה לברך את כל העוסקים במלאכה הקשה, כי הזכות הגדולה של הפצת דבר הרבי ורעיונות החסידות, ויצירת הבימה השבועית המלכדת את המוני חסידי חב"ד בארץ ובעולם, לצד העלאת נושאים חשובים לדיון וחשיפת הפעילויות הכבירות של השלוחים ברחבי תבל – תעמוד לכם לקבל את כל הברכות והשפע, בטוב הנראה והנגלה. והעיקר – שהעיתון יזכה לבשר בקרוב ממש על ביאת משיח צדקנו!

ארבעים שנה. אני עושה חשבון מהיר. המשמעות היא, שבעבור כל חסיד חב"ד שהוא למטה מגיל חמישים, 'כפר חב"ד' הוא חלק מהנוף שלתוכו נולד ובו גדל. ברור שיש לחב"ד עיתון. וכי ייתכן אחרת?

אבל בעבור בני גילי והמבוגרים מאיתנו בהחלט ייתכן אחרת. נולדנו וגדלנו לתוך מציאות שבה לחב"ד אין עיתון. אין כלי לדיווחים חדשותיים. אין בימה לדיונים רעיוניים. אין אמצעי ביטוי להשמיע ברמה את דבר הרבי. אין כלי נשק להשיב למחרפנו דבר. לצעירים שבינינו קשה מאוד לתאר מצב כזה, אבל זו הייתה תמונת המציאות.

היו ניסיונות להוציא לאור ביטאוני חב"דיים, אבל הם הופיעו לפרקים בלבד, וגם לא שרדו לאורך ימים. עזר ה' והיו לנו ידידים בעיתונים אחרים, כמו 'פנים אל פנים', 'שערים' או 'הצופה', ובהם התפרסמו מעת לעת דיווחים מדברי הרבי וכן כתבות וטורים אוהדים. אבל המגזר החרדי, למשל, היה חסום. כלי התקשורת היחיד שלו, 'המודיע', נשלט באותם ימים בידי גורמים שלא אהדו את חב"ד, בלשון המעטה, ועשו הכול כדי לגמדה, להתעלם ממנה ואף לבזו לה (מובן שכיום התמונה התהפכה לחלוטין, ו'המודיע' נותן בימה מכובדת ביותר לרבי ולמפעלות חסידות חב"ד).

ואז, לפני ארבעים שנה, בקיץ תשמ"מ, החל להופיע עיתון בפורמט קטן, 'כפר חב"ד' שמו. שם העיתון שיקף את הגדרתו הצנועה, בעיני יוזמיו – עיתון מקומי של כפר חב"ד. גם זה נראה בתחילה כעוד ניסיון נאיבי שעתידי לגווע, כקודמיו. הוא הופיע אחת לשבועיים, ולמרב הפלא הופעתו הייתה סדירה. אט-אט התחלנו לצפות להופעת הגיליון החדש ולקרוא אותו בשקיקה.

באלול אותה שנה נסענו ל'קבוצה', אבל גם שם התנפלנו בשקיקה על גיליונות 'כפר חב"ד' שהגיעו לנו יורק, קצת באיחור. עברו כמה חודשים ובחודש שבט תשמ"א חלה הפריצה הגדולה – העיתון הגדיל את הפורמט שלו והפך לעיתון ארצי. רוח חדשה החלה לנשב – לחב"ד יש עיתון!

העורך, הרב אהרן דב הלפרין, חיפש בנרות כותבים, וכך פנה גם אלי וביקש ממני לכתוב לעיתון בזמני הפנוי. אחת הכתבות הראשונות שכתבתי הייתה על ארגון 'צבאות השם' שהרבי ייסד באותה שנה. שני אברכים נמרצים, ר' ירחמיאל בנימינסון ור' שלום דובער בוימגרטר, הרימו את הכפפה והקימו ארגון פעיל ברחבי ארה"ב, שכלל את הוצאת העיתון לילדים 'משיח טיימס'. הקוראים בארץ ובעולם נחשפו לפעילות רחבה שעד כה לא הייתה להם דרך לדעת עליה. אחת מאבני הדרך החשובות בעיני היא הופעת המדור 'מחשבת החסידות' מאת הרב יואל כהן. המדור הזה הביא לציבורים רחבים את העומק של תורת החסידות, בדרך בהירה ועשירה. אין ספק כי בכך נפתח לפני רבים השער לעולמה של תורת החסידות. בעבורי זו הייתה חוויה אישית בלתי-רגילה. הייתי בא לביתו של הרב כהן, והוא היה מכתוב לי את המאמר. בכל פעם הייתי מתפעל מחדש לראותו יושב מכונס בתוך עצמו, מגבש את המאמר בראשו הגאוני, בעודו לוגם לגימות ארוכות מכוס התה הגדולה שהגישה לו רעייתו. אחר כך היה קם, מתחיל להתהלך בנמרצות לאורך השולחן ומכתיב את המאמר הבנוי לתלפיות.

העיתון החל להשמיע ברמה את קולו של הרבי ולהילחם את מלחמת ה'. כחלק מההתמודדות בזירה זו העיתון גם ניהל פולמוס תקיף מול גורמים שהתנגדו לדרכו של הרבי. פתאום לחב"ד היה כלי נשק, להשיב על מתקפות, לחשוף מקלות שתקעו גורמים מסוימים בגלגלי המאבק לתיקון חוק 'מיהו

תודה

תודה לריבון העולמים שזיכני להיות נטפל לחבורת החסידים המוכשרים והמסורים למפעל הגדול והקדוש הזה, הלא הוא שופרו של הרבי הנושא ברמה את דגל כבוד שמיים, כבודה של ליובאוויטש וכבודו של הרבי

הרב משה מרינובסקי

את הטענות של מנגדי החסידות עם הופעתה על תורת הבעש"ט הק' הייתה (והיא מופיעה אף בכתב ההלשנה שהגיש אביגדור לקיסר רוסיה): אם כדברי הבעש"ט שהחיות האלקית נמצאת בכל נברא ומלובשת בו תמיד החיות ולקיימו, הרי החיות הזו, יד ה', היא העושה הכל, ולמה חייבה התורה את המזיק לשלם דמי נזק? ולמה ייענש ויומת הרוצח, הרי ה' פעל כל אלה?

בא אדמו"ר הזקן ובאגרת הקודש סימן כ"ה מברך שאכן מי שניזוק על ידי חברו צריך להאמין שהכל בא לו משמיים ולא לכעוס על חברו המזיק, ועם זאת המזיק צריך לשלם ולהיענש על שבחירתו החופשית לא בחר בטוב אלא בהיפך הטוב. והיה אבי מורי ע"ה מרבה לשנן באוזנינו (וגם טרח וכתב מסה מאלפת בנושא בספרו 'על אבותינו ועל יחוסם'), כי הם הם הדברים גם לגבי הכרת

JEM | 141027

הטוב. טעות גדולה וכפירה בעיקרי האמונה, חלילה, היא הגישה שאין צורך להכיר טובה למי שמיטיב עם האדם, בנימוק שהכל בא משמיים, ואילו פלוני לא היה מייטיב עימו, הרבה דרכים אחרות למקום. כפיות טובה במסווה של אמונה כזו היא מידה מגונה מאוד, והאמת היא האמונה בכך שהרשות לכל אדם נתונה במה לבחור ועיקרון הבחירה החופשית מחייב ומזכה להכיר לו טובה גדולה.

וכך אמרו חז"ל (חולין קלג, א): "אמר רב חמא בר חנינא כל העושה טובה למי שאינו יודע [ולא תהיה אפשרות להכרת טובה], כאילו זרק אבן

למרקוליס [עבודה זרה] שנאמר (משלי כו, ח) כצור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד וכתוב (שם יט, ז) לא נאווה לכסיל תענוג".

למה לא די לומר שמי שאינו מכיר בטובת חברו הוא בעל מידות רעות אלא מוסיפים ואומרים שאי הכרת הטוב כמוה כעבודה זרה?

אלא כפוי הטובה טוען טענה שלכאורה היא צדקנית אבל לאמיתו של דבר היא כפרינית. הטענה כאילו, הואיל והקב"ה גזר שתגיע אליו טובה זו, תשיג אותו הטובה גם ללא טובת חברו ואין לו להודות לחברו על נדיבותו. וכאמור, טענה זו כפירה יש בה והרי היא כעבודה זרה.

כדי להיות נמנה עם דגל הדבקים באמונה הטהורה והנאמנה, אבקש לנצל את שעת הכושר של יום חגו של "כפר חב"ד" להודיע בשער בת רבים כי מבחינתי, אני הקטן, זו לכל לראש הזדמנות להכיר טובה ולהשמיע קול תודה.

תודה לריבון העולמים שזיכני להיות נטפל לחבורת החסידים המוכשרים והמסורים למפעל הגדול והקדוש הזה, הלא הוא שופרו של הרבי הנושא ברמה את דגל כבוד שמיים, כבודה של ליובאוויטש וכבודו של הרבי. הבמה שהביאה את השיחות, המכתבים הכלליים והמברקים של הרבי במהירות הבזק לכל רחבי תבל והביאה את אור וחיות החסידות לאלפים ורבות. הבמה שפרסמה את מפעל השליחות בחוצות קריה, רוממה את קרן השלוחים ועודדה רבים להצטרף לצבא האור. השופר שהשמיע ברמה את המאבקים על שלמות התורה, העם והארץ. הביטאון שהביא את יסודות החסידות בשפה ברורה לאלפי מבקשי אמת, החל בסדרת 'מחשבת החסידות' של הגה"ח הרב יואל כהן שהופיעה בו לראשונה. הבמה שבה נחשפו גנוזות ונתגלו תעלומות בידי מיטב החוקרים והסופרים ובמיוחד מארכיונו של מזכיר הרבי הרב ניסן מינדל ע"ה בידי חתנו הרב שלום דובער שפירא, הראוי להכרת טובה מיוחדת.

ואין זו אלא תחילתה של רשימה ארוכה של ההישגים האדירים של השופר הזה בהפצת המעיינות במשך ארבעים שנות עריכה והוצאה לאור של מגוון עצום של תכנים תורניים חסידיים, הגות, סיפורים ומאמרים שראו אור באכסניה זו במשך 40 שנות קיומה.

תודה לרבי נשיא דורנו שכל המלאכה הכבירה הזו נעשתה בברכתו, מכוחו, בהשראתו ובהדרכתו. ואף אנא זעירא דמן חבראי נכנסתי לעבודת הקודש, בשלב מסוים, לא עוד כתחביב ועיסוק מעניין לשעות הפנאי אלא בתפקיד אחראי ומחייב, בברכתו ובהוראתו המפורשת.

ותודה עמוקה מקרב לב לעמיתים לעבודת הקודש, כל אחד לפי כבודו ומעלתו, שבשעתו פתחו דלת לבחור צעיר, עודדו, הדריכו, הסבירו והושיטו יד מכוונת וגם כחלוף השנים ובחילופי גברי ובחילופי העיתים מכורח הנסיבות, תמיד כל העוסקים במלאכה, בכל התפקידים ובכל האגפים, היו והינם כמשפחה אחת תומכת, מלוכדת, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמרו חזק.

כה ייתן ה' וכה יוסיף לימים ושנים יבואו והלוואי ונזכה כבר שיקיים בנו פתגם אדמו"ר הזקן אז משיח וועט קומען, וועט מען וועגן דעם שרייבן אין די גאזעטן [בביאת המשיח יכתבו על כך בעיתונים].

על גשר של נייר

חסידים אומרים: למה מתוועדים? כדי להוריד את ה'אבק' של הגוף והנפש הבהמית, ה'אבק' של עולם הזה הגשמי והחומרי. כל גיליון 'כפר חב"ד' מצליח להיות 'שואב אבק'...

הרב אלטר אליהו הכהן פרידמן

מרה יהודית עתיקה אומרת: "משיח צדקנו יגיע על גשר של נייר". כלומר, אלפי רבבות הדפים של חומש וגמרא וכו' שנלמדו במשך הגלות יוצרים 'גשר של נייר', ועל ה'גשר' הזה הוא יבוא... חושבני, שחלק נכבד מ'גשר' זה יהיו אלפי הגיליונות של שבועונים החשוב, 'כפר חב"ד', ששבוע אחר שבוע, במשך ארבעים שנה, מביא אור וחום חסידי לאלפי בתים בישראל.

שאלו את הרבי, מדוע הוא מרבה להדפיס ספרי חסידות, והרי אין ביקוש רב בשוק לספרים אלו, והמחסנים מלאים... לשואל אחד ענה הרבי, אט אט קומט משיח, ואז יתנפלו על הספרים, והמחסנים ירוקנו.

לשואל אחר ענה הרבי, שבכל יום יוצאים 'אור' עיתונים, חוברות, ספרים וכו' שמפיצים חושך, ובתור משקל נגד, זה לעומת זה, חייבים להדפיס ספרים שמפיצים אור. עצם ההדפסה כבר מטהרת את אוויר העולם, עוד לפני הלימוד והעיין.

הרי שיש להופעת 'כפר חב"ד' השפעה כפולה: השפעה בדרך מקיף, עצם ההופעה, והשפעה פנימית, הקריאה והעיין.

אמרו פעם לפני הרבי הרי"צ:

יהודי הוא כמו אות הכתובה בספר תורה. לפעמים האות נמחקת קצת, ואז יש צורך לתקנה ולשפצה. השיב הרבי:

לא כן, אלא יהודי הוא כמו אות החקוקה באבן. כאן אין שום אפשרות שהאות תימחק, אלא שיתכן שחלל האות יתמלא אבק. כל מה שצריכים לעשות הוא אפוא לנשוף בחזקה ולפזר את האבק, ואז האות נקייה וטהורה.

על בסיס ווארט זה פרסם פעם עיתונאי אחד מאמר בשם 'למנצח בנשיבות', ובו הוא מעלה על נס את פעילות הרבי בעולם (נדפס באלבום "הרבי, שלושים שנה נשיאות" עמ' 244). בסיום מאמרו הוא כותב: הוי, הנושבים! אשריכם, מנקי האותיות, מטהרי נפשות אלפי בני ישראל, מופעלים על ידי ה'מנצח בנשיבות'...

חסידים אומרים: למה מתוועדים? כדי להוריד את ה'אבק' של הגוף והנפש הבהמית, ה'אבק' של עולם הזה הגשמי והחומרי.

אני רוצה לקוות ולהאמין, שכל גיליון 'כפר חב"ד' מצליח להיות 'שואב אבק'...

בנימה אישית, "תודה לאל שזכיתי זכות רבה ונפלאה" (לשון הרבי בפתח דבר ללקוטי לוי יצחק, וחייב אדם לומר בלשון רבו), להיות מופקד על "המדור של הרבי", 'פתגמים קצרים מדא"ח' (השם שניתן בידי הרבי). הרבי אף זיכה אותנו בהערה על אחד הפתגמים שהתפרסם במדור זה, הערה שיש בה מסר חשוב ויסודי. והדברים ידועים.

ארבעים שנה הן ציון דרך חשוב. הרבי אומר שהמספר ארבעים קשור במעבר ממצב אחד למצב חדש. לדוגמה,

JEM | 23531

תקופת ארבעים שנה מחייבת שינוי ומעבר, מטוב לטוב יותר. לא רק "לא מורידין", לשמור על הרמה (הגבוהה ברוך ה') הקיימת, אלא גם "מעלין בקודש", ולשדרג, הולך ומוסיף ואור

הטבילה במקווה מעבירה את האדם למצב חדש, מטומאה לטהרה, ושיעור מקווה הוא ארבעים סאה. משה רבינו היה בהר ארבעים יום, ומתן תורה מסמל מעבר למצב שונה וחדש, עולם שבו העליין יורד והתחתון עולה. ימות המשיח ארבעים שנה, והרי אין לך שינוי ומעבר גדול יותר מהמעבר מגולה לגאולה. וכהנה וכהנה, דוגמאות נוספות.

זאת אומרת שתקופת ארבעים שנה מחייבת שינוי ומעבר, מטוב לטוב יותר. לא רק "לא מורידין", לשמור על הרמה (הגבוהה ברוך ה') הקיימת, אלא גם "מעלין בקודש". לשפר ולשדרג, הולך ומוסיף ואור.

אסיים בחידוד לשון בקשר ליום ג' תמוז. בסיום ד"ה באתי לגני תש"א כותב הרבי, "ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן, דא למטה, אין א גוף, והוא יגאלנו". והנה ג' תמוז ראשי תיבות: זעהן זיך (אין א) גוף, תיכף ומיד ממש. אמן כן יהי רצון!

ר' ברוך אליעזר גרוס על רקע תפילה בציון הרבי

הוא עשה את המסלול הרגיל של כל בחור ישיבה ליטאי ולבסוף נכנס לעולם העסקים. בג' תמוז תשנ"ד שהה בניו יורק, וזה היה 'ביקורו' הראשון אצל הרבי. מאז הוא פוקד את האוהל בכל פעם שהוא מגיע לשם, ומדובר בכעשרים פעם בשנה. "זה חלק מהחיים שלי, אני לא יכול בלי זה", אומר היום ר' ברוך אליעזר גרוס, ראש קבוצת ההשקעות 'בסדנו'. הזיכרונות מג' תמוז ("ראיתי את הבכי, את האבל הגדול"), האופן שבו הוא מגיע לאוהל ("לעולם לא על הדרך"), ה'מופתים' בעקבות התפילות ("האישה הלכה לעשות בדיקה והכול נעלם") והקשר החב"די המשפחתי ("יש לנו עשרות מכתבים מהרבי") סיפורו של הנוסע המתמיד

חיים גיל
צילומים: JEM, בנצי ששון

לא יוכל בלי להגיע לרבי

"בכל פעם שהייתי בציון של הרבי והתפללתי שם בדרך כלל על אחרים,

ראיתי ניסים. אולי למעט פעם אחת שכנראה התפללתי לא מספיק טוב". מי שמספר את הדברים הללו מעיד על עצמו כי במשך עשרים וחמש השנים האחרונות היה אצל הרבי לפחות ארבע מאות פעם!

הדובר אינו חסיד

חב"ד ומבהיר לא אחת

במהלך השיחה כי הוא ליטאי. לא היה מעולם

חב"דניק ואין בכוונתו להיות כזה אי פעם. או בלשונו "ממש־ממש לא חב"דניק". עם זאת, חשוב לו לומר, כדי שיהיה ברור, "אם אסע לניו יורק ולא אהיה בציון של הרבי פעמיים רצוף, ארגיש לא טוב. זה חלק מהחיים שלי. אני לא יכול בלי זה.

זה החיים שלי".

קוראים לו ר' ברוך אליעזר גרוס. הוא מתגורר בפתח תקווה ועומד בראש קבוצת ההשקעות 'בסדנו' שמשדריה בירושלים ובניו יורק. עוד בטרם הקים את הקבוצה היה איש עסקים שהסתובב בעולם כולו בחיפוש הזדמנויות עסקיות. ניו יורק היא עיר מרכזית בעבורו ובכל שנה הוא נוסע אליה לפחות עשרים פעם. "אין פעם שבה אני טס לניו יורק ולא הולך לציון של הרבי. אם אני נוסע לא פחות מעשרים פעמים בשנה, תעשו לבד את החשבון. בעשרים השנים האחרונות ולמעשה יותר מעשרים, קרוב לעשרים וחמש שנים, הייתי בציון של הרבי לא פחות מארבע מאות פעם ואולי יותר". אבל הוא לא עושה זאת "על הדרך" וחשוב לו להבהיר את זה. "אני לא נוסע משדה התעופה ועובר בציון של הרבי. אני קודם מגיע למקום שבו אני שוהה. מתארגן. נח. לעיתים גם הולך לישון לילה וקובע לעצמי בתוך סדר היום שלי בימים שאני נמצא בניו יורק, זמן מיוחד לנסיעה לציון של הרבי. אני לא מתייחס לזה כאל עוד משהו שאני עושה כי אני כבר כאן, בניו יורק. אני מתייחס לביקור שלי בציון של הרבי בחרדת קודש".

יארציית בג' תמוז

מה מביא ליטאי מבית ליטאי לאוהל של הרבי בבית העלמין מונטיפיורי שבעיבורי רובע קווינס? אם תשאלו אותו, אין לו מושג בכלל מה השאלה. כן. הוא מודע לעובדה שזה לא מובן מאליו וגם טורח להבהיר זאת כמה וכמה פעמים בשיחה. "אבא שלי למד בישיבות ליטאיות. אנחנו ליטאים וזה באמת לא מובן מאליו", הוא אומר ובד בבד מוסיף "אני לא יכול לא להיות בציון של הרבי. לא יכול!"

הוא מעולם לא היה אצל הרבי לפני ג' תמוז. הוא עשה את המסלול הרגיל של כל בחור ישיבה ליטאי עד שנכנס לעולם העסקים וראה ברכה בעמלו. היה ממקימי רשת 'כפר השעשועים' בזמנו, ומטבע הדברים טס הרבה ברחבי העולם ונחשף לא מעט לפעילות העצומה של השלוחים בכל מיני נקודות בעולם.

הוא מעדיף שלא לדבר על התמיכה והסיוע שלו לחלק מאותם בתי חב"ד שפגש בימי חייו ומבכר

לשבח את מסירותם ועבודתם הקשה והחשובה. אך הנושא שלשמו התכנסנו כאן הוא האוהל של הרבי. המקום שאליו נסע מאות פעמים, במיוחד, לא במקרה, ולא כ"ביקור".

"אתם רוצים שאסביר לכם מה הרבי בשבילי? אעשה זאת באמצעות סיפור אישי שמיחיש איך אני מסתכל על הרבי. אבא שלי התייתם מאביו כשהיה בן ארבע. זה היה בתש"ח. גייסו את האב לצבא ושלחו אותו לאזור צפת. שם, כאשר הלך לחלץ פצוע, פגע בו פגז וגופתו הועפה למרחק גדול. זה קרה בה' או ר' באייה. אבל את הגופה שלו מצאו רק כעבור כחודשיים, באיזה יום?

"בג' תמוז... כך שיש לי קשר עם ג' תמוז שהוא יום היארציית של סבא שלי ה' יקום דמו. במשך שנים רבות הייתי עושה סיום הש"ס משניות ביום הזה לעילוי נשמתו ולפני כעשרים שנה הוספתי שיהיה גם לעילוי נשמת הרבי. בכל מקרה, כשהיה בן חמש־עשרה התייתם אבי גם מאימא שלו ונותר לבד בעולם, רק עם אחותו, שגם היא הייתה אז בשנות העשרה לחייה, בת שמונה־עשרה. הייתה להם דודה, אחות של סבתא שלי, והם הלכו אליה. היא הייתה אנטי־דתית ואמרה להם שעכשיו הם יעזבו את הלימודים, את הסמינר והישיבה ויתחילו ללמוד מקצוע והיא תחתן אותם. הם ממש לא רצו ודודה שלי רצה למורה שלה מהסמינר, וזו החליטה לקחת אותם תחת חסותה. היה מאבק משפטי ובסיומו מונתה המורה כאפוטרופסית עליהם. היא בעולה, אז זוג צעיר בשנות העשרים לחייו, גידלו אותם וחינתו אותם והפכו למעשה למשפחה שלהם.

"לאורך כל השנים אבא הקפיד מאוד לנהוג כבוד באביו מאמצו וגם אני הולך בדרךיו. לפני כשנתיים נפטר אחד מילדיו של האב המאמץ שכבר אינו צלול כל כך. באתי לשבעה, לנחם. כאשר הוא ראה אותי הוא שאל מי אני ובנו התנדב להכיר לו: 'זה הבן של אברהם. אברהם גרוס ע"ה. הילד שגידלתם אתה ואימא'. כעבור כמה דקות הוא שוב פנה אליי ושאל אותי מי אני ועניתי לו שאני בנו של אבא

"אני לא נוסע משדה התעופה ועובר בציון של הרבי. אני מגיע למקום שבו אני שוהה. מתארגן. נח. לעיתים גם הולך לישון לילה. אני מתייחס לביקור שלי בציון של הרבי בחרדת קודש"

וכן הלאה. כאמור, הוא כבר סובל מדמנציה והדבר חזר ונשנה ארבע פעמים.

"בפעם הרביעית הבן שלו אמר לו: 'אבא. הוא עשה סיום הש"ס בשנה שעברה והזמין אותך'. אני באמת מזמין אותו בכל שנה. ואז אורו עיניו של האב המאמץ והוא אמר: 'אה. בוודאי. אני זוכר. הוא בא לקחת אותי מפה. זה היה בליל שישי'. [קולו של ר' ברוך אליעזר נשבר והוא אומר:] אני מצטער. בכל פעם שאני נזכר בזה אני בוכה. תראו מה זה יהודי. שלוש פעמים אתה מספר לו שאתה הבן של הילד שהוא גידל. של מי שממר איתו על קשר במשך עשרות שנים והוא לא זוכר. אבל ברגע שהזכרת לו דברי תורה, פתאום הזיכרון שלו חזר והוא ממש זוכר פרטים. זה יהודי באמת!

"עכשיו אתם שואלים איך אני רואה את הרבי? כך אני רואה את הרבי. יהודי שכל כולו תורה. כל כולו דאגה לכלל ישראל. יהודי שמונח אך ורק בעניינים של הקב"ה. יהודי שכל מהותו קדושה. פלא שאני לא יכול להיות בניו יורק בלי להיות בציון של הרבי?"

תפילות שתמיד מתקבלות

בג' תמוז ה'תשנ"ד, לפני עשרים ושש שנה, היה גרוס בניו יורק, "דיברתי עם מישהו והוא אמר לי שהרבי הסתלק ושכדאי מאוד שאסע ללוויה. בירדתי מתי ההלוויה ואמרו שהיא תהיה בשעה שלוש. הייתי במנהטן וזה היה יום ראשון, כך שעשיתי חשבון שחצי שעה תספיק לנסיעה. בכל זאת מדובר ביום ראשון. אבל... למרות שיצאתי בשתיים וחצי הגעתי רק בחמש... היו פקקים איומים וכל העיר הייתה פקק ענק. המונים נסעו לקראון הייטס. כשהצלחתי להגיע ל־770 התברר שהלוויה כבר עזבה את המקום לבית החיים. מאות שחורים עמדו בצדדים והייתי מאוד סקרן לדעת מה הם מחפשים שם.

"שאלתי כמה והם ענו כמעט את אותה תשובה – 'זה אובדן גדול מאוד לקהילה שלנו'. נכנסתי אחר כך לבית המדרש להתפלל וראיתי את הבכך, את האבל הגדול. זאת הייתה הפעם הראשונה שבה הגעתי לרבי. כעבור קצת פחות משנתיים החלטתי לנסוע לציון של הרבי ומאז, כפי שסיפרתי, אין פעם שאני נוסע לניו יורק ולא הולך להתפלל בציון של הרבי. אני לא בעל תפילה גדול. אני מתפלל בדרך כלל על אחרים. אומר את המענה לשון, ואין לי סיפורים מרגשים במיוחד. אבל אני אומר במילים ברורות שלמעט פעם אחת שבה נכראה לא התפללתי כל כך טוב, לא הייתה פעם שהתפילות לא נענו...

"אספר לכם סיפור. אישה אחת מאחת המשפחות שגרות בשכנות אלינו, חלתה לא עלינו במחלה היא. לקחתי את השם שלה ושם האימא כדי להתפלל בציון של הרבי. כאשר חזרתי לארץ התברר שהיא הלכה לעשות בדיקה והכל נעלם. לא ראו בכלל כלום. היא חייתה אחר כך הרבה שנים עד שנפטרה לא מזמן. זה רק סיפור אחד קטן. יש עשרות סיפורים כאלה. אני לא זוכר את כל הסיפורים הללו כרגע אבל אני זוכר בוודאות שכל התפילות התקבלו כמו שאמרתי.

"גם אצלנו במשפחה ברוך ה' היו פה ושם

וכן ונשנה ארבע פעמים.

"בפעם הרביעית הבן שלו אמר לו: 'אבא. הוא עשה סיום הש"ס בשנה שעברה והזמין אותך'. אני באמת מזמין אותו בכל שנה. ואז אורו עיניו של האב המאמץ והוא אמר: 'אה. בוודאי. אני זוכר. הוא בא לקחת אותי מפה. זה היה בליל שישי'. [קולו של ר' ברוך אליעזר נשבר והוא אומר:] אני מצטער. בכל פעם שאני נזכר בזה אני בוכה. תראו מה זה יהודי. שלוש פעמים אתה מספר לו שאתה הבן של הילד שהוא גידל. של מי שממר איתו על קשר במשך עשרות שנים והוא לא זוכר. אבל ברגע שהזכרת לו דברי תורה, פתאום הזיכרון שלו חזר והוא ממש זוכר פרטים. זה יהודי באמת!

"עכשיו אתם שואלים איך אני רואה את הרבי? כך אני רואה את הרבי. יהודי שכל כולו תורה. כל כולו דאגה לכלל ישראל. יהודי שמונח אך ורק בעניינים של הקב"ה. יהודי שכל מהותו קדושה. פלא שאני לא יכול להיות בניו יורק בלי להיות בציון של הרבי?"

הרבי מעתיר בתפילה בציון הק'

משברים, עניינים בריאותיים וכדומה, והכל הסתדר. אני בטוח שזה גם בזכות התפילות בציון אצל הרבי. האמת היא שאני כמעט לא מבקש על עצמי. מעולם לא כתבתי 'קוויטל'. אני פשוט נכנס. לוקח מענה לשון, לוקח תהלים, ומתפלל. פשוט מתפלל במילים פשוטות. גם בימים הנוראים אני לא יודע לצאת מהכלים. אני מתפלל בפשטות והקב"ה עוזר. זו מציאות".

לפני שנמצא ביחד את השורשים החב"דיים שלו... הוא מעדכן כי למרות הסגר, הגל השני והבידוד, הוא אמור לנסוע בעוד כשבועיים לניו יורק. למותר לציין מה נמצא בליבת נסיעתו זו.

ואילו היו אומרים לך שסוגרים את השמיים ושלא תוכל לנסוע לניו יורק, מה היית אומר?

"תראו. אני כבר שבע־עשרה שנה לא הפסדתי תפילה במניין. כשהודיעו שסוגרים את בתי הכנסת ושאסור להתכנס לתפילות אמרתי לאשתי: זהו. אין לי ברירה. אהיה חייב להתפלל ביחיד. כבר באותו ערב, בתפילת ערבית, הראשונה שהייתי אמור להתפלל ביחידות, התארגן מניין מרפסות מתחת לבית שלי... הקב"ה לא יעזוב אותי ולכן אני יודע שאסע לציון של הרבי ושום דבר לא ימנע את זה. פתרון יהיה". אגב, הפעם האחרונה שבה היה באוהל, הייתה קצת לפני פורים...

ג'ק חזר הביתה

ויש לו סיפור "מופת" מרגש שהתרחש לפני כמה שנים. את הסיפור הזה הוא כבר פרסם באחד מספריו (כן. האיש הוציא לאור שלושה ספרים תוך כדי עשיית עסקים). כשהוא מספר אותו במהלך שיחתנו, הוא מתקשה להסתיר את העובדה שהוא מתרגש. "הרבי בחר בי מכל האנשים בעולם כדי שבזכותי יהודי יתקרב לתורה ומצוות. אותי הרבי בחר לעשות זאת".

נביא את הסיפור כפי שהופיע בספרו 'נסיעתא דשמיא' בשינויים קלים ומתחייבים. ומעשה שהיה כך היה:

"טסתי לתערוכה גדולה שהייתה בלאס

הרבי מעתיר בתפילה בציון הק'

וגאס בארצות הברית. תערוכה מסחרית גדולה, הסתובבתי שם כמה ימים, קונה סחורה ומוכר סחורה ועושה ביזנס. בשלב מסוים עשיתי הזמנות של מוצרים, ומקובל הדבר, כשמזמינים סחורה לוקחים דוגמאות מהסחורה המוזמנת, כדי שיהא מעקב על הסחורה לכשתגיע לארץ אם זוהי בדיוק אותה סחורה שהוזמנה, ובנוסף, כדי להציג דוגמא לרשויות המכס. הדוגמאות נועדו בין השאר לבדוק את אחוז המכס על המוצר, וגם כדי לאפשר לי לקבל הזמנות מראש בטרם הגעת הסחורה לישראל.

"כיוון שהייתה לי תערוכה די מוצלחת, יצאתי מלאס וגאס עם שלוש מזוודות של דוגמאות, אותן הייתי אמור להביא לישראל. התוכנית הייתה שאני ממריא מלאס וגאס ונוחת בניו יורק בנמל התעופה קנדי. בקנדי אני משאיר את המזוודות בחדר שמירת חפצים, ונוסע לבורו פארק להתפלל ולאכול פת שחרית. מבורו פארק אני חוזר חזרה לקנדי – לשדה התעופה. לפני שאני אוסף את המזוודות שלי משמירת החפצים, ולפני שאני עולה לטיסה אני הולך לציונו של הרבי מלובלין' שנמצא במרחק של מספר דקות נסיעה משדה התעופה קנדי, משתטח על ציונו של הרבי וצ"ל ומבקש ומתפלל לישועה והצלחה ומשם נוסעים לשדה

התעופה בניו יורק וממריאים להמשך הדרך.

"רבות – מחשבות – בלב – איש. יופי של תוכנית. הגעתי ללאס וגאס, וכאמור משם ממריאים להמשך המסע לניו יורק. כחצי שעה לפני הנחיתה מודיע לנו הקברניט כי לא ננחת בקנדי (בניו יורק) כי יש שם ערפל כבד, אלא ננחת בשדה התעופה לה גווארדיה במרחק של כשלושים ק"מ מקנדי. אנחנו נוחתים בלה גווארדיה ואני עם שלוש מזוודות כבדות שאיני יודע מה לעשות איתן. האם לשאת אותן איתי לבורו פארק, או לנסוע איתן לנמל התעופה קנדי ולהשאירן במחלקת שמירת חפצים? "אחרי התלבטות קצרה החלטתי לקחת מונית, לשים את המזוודות שלי במונית, ולהסתובב עימן מספר שעות. זהו פתרון שהוא יותר יקר מעט אבל הוא גם הנוח ביותר. בצורה זו אני שומר על

המזוודות וגם עורך את הסידורים שלי. עצרתי מונית, תחבתי לתוכה את המזוודות וביקשתי מהנהג להגיע לבורו פארק. בדרך מספר לי הנהג שגם הוא יהודי אבל לא הניח תפילין מאז היותו בר מצווה, כי הוא 'יהודי של פעם אחת בחיים'. לדבריו, הוא נשוי ואין לו ילדים מתוקף סיבה טובה. הוא ואשתו לא מאמינים שצריכים לעבוד קשה כדי לפרנס ילדים, ובכלל הוא אתאיסט גמור וחושב רק על עצמו. דבריו לא נעמו לאוזני כלל וכלל, התלבטתי איך לטפל בו, אם בכלל.

"הגענו לבורו פארק וביקשתי ממנו שיבדוק היכן נמצא הציון של הרבי מלובלין', כי ברצוני להתפלל על ציונו. אולם לפני כן רציתי להתפלל ולסעוד פת שחרית. הודעתי לנהג האתאיסט שלי, 'יש לך שעה וחצי פנויות עד שאסיים להתפלל ולאכול, ואתה בינתיים תברר היכן נמצא האהל של הרבי'. אחרי התפילה והסעודה הוא הגיע. נוסעים. בדרך שואל אותי הנהג 'תאמר לי, אתה מוכן שאכנס אתך לקבר של הרבי להתפלל?' אמרתי לו: 'בוודאי. מקום ציבורי, אני לא בעל הבית. אתה רוצה לבוא להתפלל, בבקשה!' אנחנו מגיעים לאהל. אני נשלף מהמונית, צועד לכיוון הקבר והנהג משתרך אחריי. ניגשתי לקבר, לקחתי ספר תהילים והתחלתי לומר תהילים.

"שמתי לב שהנהג לא נמצא. חשבתי לעצמי – כנראה שהחב"דניקים תפסו אותו והניחו לו תפילין ומלמדים אותו הלכות. לא עוברות כמה דקות ואני שומע מאחוריי בכי תמרורים. אני מסתובב אחורה ומי לנגד עיניי? הנהג שלנו! מחזיק ספר תהילים ובוכה כמו ילד קטן. חיכיתי בסבלנות שיגמור וחזרתי איתו כשאנו צועדים כתף ליד כתף למונית שלנו. כשהתיישבנו שאלתי אותו: 'סליחה ג'ק, זה אמנם לא ענייני אבל למה בכית כל כך, מה בדיוק קואב לך?' ג'ק הסביר: 'אמנם לאשתי ולי אין ילדים, אבל יש לנו כלב שאנחנו מאד אוהבים והכלב שלנו הותקף לפני מספר ימים על ידי כלב בולדוג גדול וחזק. מחר הוא עובר ניתוח קריטי, לכן התפללתי שהניתוח יצליח והכלב יבריא'.

"התאפקתי מלפרוץ בצחוק אך ניחמתי אותו:

בית שמגדלים בו סופרים

כפר חב"ד גידל ועודד דורות של כישרונות ספרותיים ומושכי-עט, וגיליונותיו היוו אכסניה לדורות חדשים של סופרים וכותבים

הרב מרדכי לאופר

שליח הרבי ורב רובע י"א באשדוד

אפתח בחוויה אישית: באחד מלילות שבת-קודש שלאחר חג הפסח תשד"מ, בהיותי בשבת תחכמוני ב"קבוצה", עמדתי ב-770 במסדרון שליד המזכירות, והנה ראש הישיבה הרה"ג ר' מרדכי מענטליק זצ"ל מתקרב אליי, פותח ב"גוט שבת" ומספר לי בדיבורו המתנגן, מילה אחר מילה... שזה עתה הוא קרא בשמחה בגיליון "כפר חב"ד" על הוצאתו לאור של הספר "יום מלכנו" (על ענייני יום הולדת) בעריכתו. הוא אף התעניין אם הספר כבר נמכר בקה"ת.

הבנתי אז שהרב מענטליק נהג לשמור את גיליונות כפר חב"ד לפי סדר הופעתם והקפיד לקרוא אותם לפי הסדר, וכיוון שלפני חג הפסח הוא היה טרוד ב"משימות" הקבועות שלו (אפיית המצות של הרבי; "כוס של ברכה" במוצאי אחרון-של-פסח; "כינוס תורה" באסרו-חג) הרי רק עתה נפנה לקרוא את העיתון שיצא לאור לרגל י"א ניסן...

'כפר חב"ד' החוגג עתה 40 שנה להיווסדו - גרם לפריצת-דרך היסטורית. אינני מדבר כאן על זקיפת-קומתו של הציבור החסידי, על חידוד השקפת החסידות במבט על המתרחש בעולמנו, וה"חשיפות" של הספרות החב"דית הנרחבת - שבאותן שנים ובעיקר מתשמ"א - החלה לנסוק עם הקמת המכון לה"ל שליד מערכת אוצר החסידים ופרסומם של עשרות ספרי מאמרי רבותינו נשיאינו שאותן נהג לסקור מי שלימים הפך להיות חותני הרה"ג הרה"ח ר' טוביה בלי שליט"א במדור "עלים לתרופה", תחת השם הספרותי ט' מעלעל.

ה"מבוא" לכרכי אגרות-קודש של הרב שלום דובער לוי, מאמריו של החוזר הרה"ג הרה"ח ר' יואל כהן שליט"א, בסדרת "מחשבת החסידות", וכמובן שיחותיו של הרבי, קודם בצורה של תקצירים ונקודות ולאחר כך בצורה סדירה של שיחות מוגהות כמעט מדי שבוע וכו' וכו'.

במשך השנים הייתה לי הזכות לפרסם מעל גבי בימה חשובה זו מאמרים וחשיפות שונות, כמו למשל שתי תשובות הלכתיות קצרות מכ"ק אדמו"ר בעניין קבורת הבעש"ט שקיבל בעל ה'נטעי גבריאל' בשנת תשמ"ה (בגיליון 288 - אייר תשמ"ז); [קדמה לכך תשובת הרבי להנ"ל בעניין 'מצווה טאנץ' שפרסמת, תוך סקירת הספר 'נטעי גבריאל' - ענייני שידוכין ונישואין].

הידיעה הראשונה שהבאתי לדפוס הייתה על "פעילות חב"דית בגני תקוה וקרית ישמח משה" אחרי שהשתתפתי בעצמי בתהלוכת ל"ג בעומר (פורסמה בגיליון 22), ובהמשך מאמרים נוספים: רשימה "על הא(ע)רות התמימים ואנ"ש" (גיליון 25); על "הדקדוק לאור החסידות"; על כ"ו תמוז כיום משתה ושמחה (קיץ תשד"מ), "להוציא האוצרות" (גיליון 221), על שלוחי חב"ד במרוקו (גיליון 224), 'יחידות' אודות עניין העשירות (גיליון 230) שהייתה למראה עיני הרבי טרם פרסומה (לפי עדות הר"ל ז"ל).

'כפר חב"ד' היווה במה לפרקי הספר 'מי-מלך' ולפרסומים נוספים. כמובן היווה מקור בלתי נדלה של חומר בתור בחורים צעירים היינו מחכים לעיתון כדי לקרוא את קטעי היומן מתקופת הבראשית של נשיאות הרבי, זיכרונות כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ שתורגמו על ידי חותני, את

בתו מרים נישאה ליהודי ליטאי ושמו הרב שמואל בוגרד, בוגר ישיבת חברון. הם נסעו לרבי זמן קצר לאחר חתונתם והרבי ביקש מהם להתגורר בהרצליה. "הם היו מהמשפחות החרדיות הראשונות בעיר והרבי רצה שהם יפעלו בקרב הציבור שלא שומר תורה ומצוות בעיה. הם היו למעשה שלוחים של הרבי, וגיסי, הדיין הרב אפרים בוגרד, יחד עם אביו, הם שקיבו והחזירו בתשובה את הרב ישראל (רלי) הלפרין, השליח בעיה. עם הזמן הפכה משפחת בוגרד הליטאית למשפחה חב"דית".

נציין כי מספרים שהרבי התבטא על הרב שמואל בוגרד ע"ה כי הוא "מהרבנים שלנו"... ר' ברוך אליעזר אומר שאף שהוא עצמו מעולם לא כתב לרבי, הרי שחמותו, אם אשתו, כתבה לרבי מכתבים רבים גם על בתה ונכדיה. "יש ארגז מלא מכתבים מהרבי להולדת הילדים שלנו ואירועים נוספים שחמותי קיבלה מהרבי". הוא אינו יודע לומר מה בדיוק כתבו במכתבים והיכן בדיוק הם נמצאים.

הוא היה בעבר באוהל גם בג' תמוז וראה את עשרות האלפים שעומדים בתורים הארוכים. הוא מודע לכך שהתנאים השתנו בעקבות מגפת הקורונה אך אין בכוונתו לוותר על התפילה באוהל בעוד כשבועיים. אולי ייתכן לומר שהקשר החב"די שהובא לעיל הוא שמסביר את המשפט הבא: "אפילו בציון של אבא שלי לא הייתי כל כך הרבה פעמים כמו שהייתי בציון של הרבי. אני לא יכול בלי להיות שם אצל הרבי", חותם הסופר, איש העסקים ואיש החסד את שיחתו ורץ לשיעור תורה נוסף, לא לפני שהוא משיח לפי תומו על שיעור תניא קבוע שהוא לומד עם השליח במרכז ירושלים, הרב יוסף יצחק סלונים. "לצערי אני זה שמדלג על השיעור לעיתים", הוא אומר ושולח התנצלות מרומזת לשליח המסור.

הנה השיחה:
- ברוך, מה שלומך? אתה זוכר אותי?
- לא!
- אני ג'ק!
- איזה ג'ק?
- ג'ק נהג המוניית שלך.
"נזכרת... מה שלומך ג'ק, מה שלום הכלב? וג'ק עדין: 'ברוך ה' הכלב הבריא, אולם מכרנו אותו'.
- למה?

- כי רעייתי ואני החלטנו לחזור בתשובה, לחיות כמו יהודים אמיתיים.
"מתברר שאותן שלוש שעות במחיצתי, סמוך ונראה לאהל הרבי, ולאחר מכן במחיצת החב"דניקים והיחס החם והמקרב שלהם, הביאו אותנו ואת אשתו לחזור למקורות. לא כלבים, ולא אתאיזם. הפעם האחרונה ששוחחנו ג'ק ואני הייתה בשנת תשס"ח, וכבר אז נולדו להם שני ילדים. כן ירבו".

בשיחתנו הוא מוסיף על הכתוב בספר ומספר כי ג'ק, הוא יעקב, מתגורר בקראון הייטס והפך לחסיד מן השורה. "אתם מבינים? הרבי בחר בי מכל האנשים בעולם כדי שג'ק יחזור ליהדותו"...

"ארגז מלא מכתבים"

ומכאן לקשר החב"די של ר' ברוך אליעזר ושוא כתבתנו זו. רעייתי של ברוך אליעזר היא נכדתו של העסקן החב"די הידוע הרה"ח איצ'ה מענדל ליס (יצחק מנחם מענדל ליס ע"ה) שהיה מזכיר כפר חב"ד החל משנותיו הראשונות ונמנה עם המייסדים ועם העסקנים הבולטים באותן שנים. הוא אגב גם מי שארגן את הצ'ארטר הראשון לרבי בשנת ה'תשכ"א.

"הרבי בעיניי הוא יהודי שכל כולו תורה. כל כולו דאגה לכלל ישראל. יהודי שמונח אך ורק בעניינים של הקב"ה. יהודי שכל מהותו קדושה. פלא שאני לא יכול להיות בנוי יורק בלי להיות בציון של הרבי?"

'אל תדאג ג'ק, יהיה בסדר, הכלב יבריא ויחזור לאיתנו, רק תקבל על עצמך לעשות מצוות והכל על מקומו יבוא בשלום'. ביקשתי ממנו שיתקשר אליי לישראל לספר לי מה שלום הכלב. 'אבל להתקשר לישראל זה מאוד יקר!' התלונן. אין דבר, תתקשר אליי בגוביינא על חשבונך, הרגעתי אותו. עברה שנה. יום אחד אני מקבל שיחת גוביינא מארצות הברית. בתחילה סירבתי לקבלה אולם מאחר שהתקשר פעם נוספת, הסכמתי לקבלה.

'כפר חב"ד' שנה להיווסדו - גרם לפריצת-דרך היסטורית. אינני מדבר כאן על זקיפת-קומתו של הציבור החסידי, על חידוד השקפת החסידות במבט על המתרחש בעולמנו

JEM | 200530

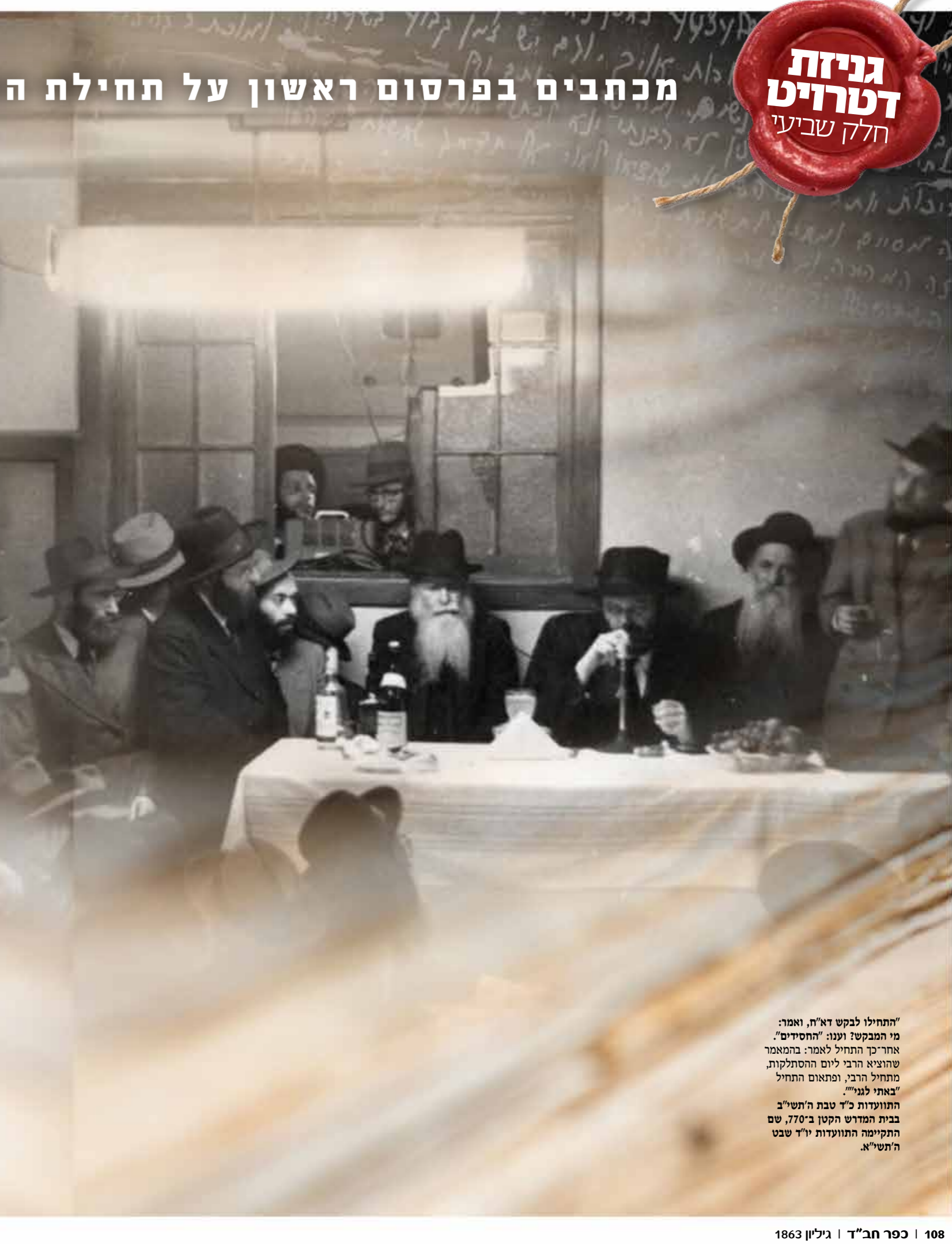
מאמרי ההשקפה של מלחמת האור נגד החושך והסקירות על הספרות החב"דית. אבל, החידוש הגדול של כפר חב"ד לענייני-דעת הוא בהיותו מגדל ומעודד דורות של כישרונות ספרותיים ומושכי-עט, ושגיליונותיו היוו אכסניה לדורות חדשים של סופרים וכותבים. יהי רצון ש'כפר חב"ד' ימשיך וישמש במה מפוארת וכלי להפצת מעיינות החסידות, ויזכה לפרסם בקרוב ממש על ביאת הגאולה האמיתית והשלמה!

מכתבים בפרסום ראשון על תחילת התקופה שלאחר קבלת הנשיאות

הרבי קרא את 'כתב ההתקשרות' מתוך בכיות

"כתב התקשרות" שנקרא ברבים ביו"ד שבט ב'770, נמסר לרבי באותו יום, ב'אהל החדש' והרבי קראו מתוך בכיות • תיאור ההתוועדות המיוחדת והפצרת החסידים שנענתה באמירת **"מאמר הראשון"** "באתי לגני" • **ההכרזה ההיסטורית** של הרבי בהתוועדות הראשונה, ה'נשמה הגבוהה' של רבי ישראל סלנטר שה'מתנגדים' לא ידעו להעריך, ו'האמונה פשוטה' של יהודי אמריקה • **מכתבים** ששיגר באותם ימים הרה"ח ר' **משה לברטוב** ע"ה לידידו יבלח"ט הרה"ח הרב בערל שם טוב • **גניזת דטרויט - חלק שביעי**

**הביא לדפוס:
הרב אליעזר זאקליקובסקי**

"התחילו לבקש דא"ח, ואמר: מי המבקש? וענו: "החסידים" אחר כך התחיל לאמר: בהמאמר שהוציא הרבי ליום ההסתלקות, מתחיל הרבי, ופתאום התחיל "באתי לגני"
התוועדות כ"ד טבת ה'תשי"ב בבית המדרש הקטן ב'770, שם התקיימה התוועדות יו"ד שבט ה'תשי"א.

לפנינו

חלק שביעי מתוך גניזה שהייתה שמורה בביתו של השליח לדיטרויט, הרב **שלום דובער שם־טוב** שי' (חלק ראשון נדפס בגיליון 1702 ע' 66, חלק שני בגיליון 1742 ע' 22, חלק שלישי בגיליון 1790 ע' 24, חלק רביעי בגיליון 1803 ע' 76, חלק חמישי בגיליון 1814 ע' 60, חלק שישי בגיליון 1828 ע' 100).

מדובר על עשרות מכתבים רצוא ושוב, מבחורים שלמדו ב־770 בשנת קבלת הנשיאות, לאחר יו"ד שבט תש"י, וחלקו איתו את הידיעות מבית חיינו, בעודו בלונדון שבאנגליה (אחר יציאתו מרוסיה בשנת תש"ז) וטרם הגעתו לניו יורק.

חלק זה כולל מכתב מיום י"ט שבט ה'תשי"א, ימים ספורים לאחר אמירת המאמר הראשון והתוועדות קבלת הנשיאות באופן רשמי בידי הרב, ומתאר בפרטיות את המאורעות החשובים מתקופה זו.

המכתב שלפנינו הוא חלק ראשון מחבילת מכתבים שנכתבו בידי הרה"ח הרה"ת ר' משה לברטוב ע"ה, שנלב"ע בשנת תשס"ה. ר' משה ומשפחתו גרו במוסקבה לפני המלחמה, ובשנות המלחמה בסמרקנד שבאוזבקיסטאן ואחר כך בישיבה בבירווא בצרפת, והוא היה בידדות עם הרב שם־טוב. בראשית שנת ה'תשי"א הגיע ל"770" והתחיל לכתוב מכתבים לחבריו שמעבר ליס.

ממכתבים אלו מצטיירת תמונה מקיפה ממה שעובר על בחורי החמד של ימי ראשית נשיאותו של הרבי. תוכנם הכללי של המאורעות המתוארים במכתבים, ידועים, ברבים מן המקרים, אולם מצויים בהם פרטים רבים והתבטאויות שטרם פורסמו. מפני חביבות הרשימות וכדי לשמר את האותנטיות וטוהר ופשטות לשונם, השארנו את המכתב כמות שהוא, והוספנו הערות וצייונים בשולי הגיליון.

• הכתבה לע"נ השליח ר' משה בן ר' דוד העניך הכ"מ

חלק שביעי

המאמר הראשון

בלילה, שעה תשיעית לערך התחילה ההתוועדות, עד חצי שעה ראשונה.

בתחילה התחיל לדבר⁵ אודות הפקודות של אדמו"ר [מוהריי"צ] נ"ע, שיש כוונה פנימית.

היינו, אפילו מי שמתעסק בענין רוחני, כמו חיזוק היהדות, חינוך, הרבצת תורה וכו', צריך לידע,

שיש כוונה פנימית יותר בזה. כי דא קליפא לדא דדא מוחא לדא⁶.

והכוונה פנימית הוא, הפצת המעיונות חוצה.

ועוד דיבר, אבל קשה להאריך, וגם איני זוכר כעת.

אחר כך היתה הפסקה גדולה, והתחילו לבקש דא"ח. ואמר: מי המבקש? וענו: "החסידיים".

"קודם הנסיעה קרא כאן אחד מהאנ"ש בהבית המדרש הפ"נ אודות כ"ק אדמו"ר שליט"א. אחר כך, על ה"אוהל", מסרו את הפ"נ לכ"ק אדמו"ר שליט"א. הוא קרא אותו בבכי, ה"אוהל", כמעט שנגמר, וגם העמידו מציבה, אבל הנוסח אינני יודע בדיוק.

- דברים ה, ה.
- = תניוות.
- בכמה עניינים דלקמן ראה גם במכתב ששלח לאוסטרלי ("כפר חב"ד" גיליון 508 ע' 30).
- ראה "ימי בראשית" ע' 376 ואילך.

"אל תתירעם על אי כתיבתי, כי פשוט לא יש פנאי".
המכתב המקורי שכתב הרב משה לברטוב אל ידידו הרב שלום דובער שם־טוב ששהה אז בלונדון

אחר כך התחיל לאמר:⁷ אין דעם מאמר וואס דער רבי האט גילאזן צו דעם יום ההסתלקות, הויבט אן דער רבי⁸, ופתאום התחיל [את המאמר] **"באתי לגני"**.

המאמר נתארך כשלושה רבעי שעה, בשלושה

- שם ע' 212, סי"א.
- = בהמאמר שהשאיר הרבי ליום ההסתלקות, מתחיל הרבי.

"אחר כך היתה הפסקה גדולה, והתחילו לבקש דא"ח. ואמר: מי המבקש? וענו: "החסידיים". אחר כך התחיל לאמר: אין דעם מאמר וואס דער רבי האט גילאזן צו דעם יום ההסתלקות"

הפסקות (כוונתי, בשני הפסקות, רק שלושה חלקים).

תוכן המאמר:

דיוק לשון "עיקר שכינה", "בתחתונים"⁹. וממשיכים זה ע"י "שטות דקדושה"¹⁰. "מגיד דבריו ליעקב"¹¹, שהרביים, כל מה שתבעו מהחסידיים, עשו בעצמם. ואור כזה שנמשך ע"י הסתלקות¹², קשה (סילוקן של צדיקים) מחורבן בית המקדש¹³.

וסיפר מעשה עם כל הרביים¹⁴, [החל] מאדמו"ר הזקן - איך שמסרו נפשם על טובה של כל אחד ואחד מישראל אפילו בשביל טובה גשמית.

וסיפר המעשה עם אדמו"ר האמצעי, איך שנכנס אחד, וקיבל אויף יענע עניינים¹⁵, והראה לו ידו הק', ואמר: קוק וויא מיין האנט איז דאר פון די עניינים¹⁶, שזה מורה שכל כך התאחד עם כל אחד ואחד, אף שה' שלא לפי ערכו בכלל, ובפרט כזה שיש לו שייכות לעניינים כאלו רחמנא ליצלקו, עד ש"צמד עורו על עצמו"¹⁷.

וכן יש מעשיות בכל אחד מהרביים, וסיפר דוגמא מכל אחד, וכשסיפר המעשה הנ"ל בכה מאוד. ובכלל, הזכיר בהמאמר שלושה פעמים מכל הרביים מאדמו"ר הזקן.

בהפסקות, ציוה לנגן עפ"י סדר, הניגונים של כל הרביים, עד אדמו"ר הזקן. ושל כ"ק אדמו"ר [מוהריי"צ] נ"ע (חמיו) - ציוה לנגן "הבינוני", ואמר, כי אדמו"ר חבב אותו במאוד. ושל כ"ק אדמו"ר [מוהרש"ב] נ"ע (זקנו) - דעם ראסטאווער ניגון¹⁸.

ואחר המאמר אמר:

הערט זיך איין אידון!¹⁹

ודיבר איך שהרביים תבעו מהחסידיים שיעשו

- שם ע' 192.
- שם ע' 198.
- שם ע' 199.
- שם ס"ע 200.
- שם ע' 201.
- שם ע' 199.
- = על עניינים הם [שארבים מתאוננים עליהם]
- = תראה כמה רזה היד שלי מעניינים אלה.
- איכה ד, ח.
- = הניגון מרוסטוב (והוא ניגון ההכנה להמאמר).
- = הקשיבו יהודים! ראה שם ס"ע 212.

"ה'אוהל', כמעט שנגמר, וגם העמידו מצבה, אבל הנוסח אנני יודע בדיוק". המצבה שאך עתה הוקמה על קברו של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע

שצריכים לאומרו, וסיפר החזיון של אדמו"ר [מוהריי"צ] נ"ע בתש"ה (שכבר כתבתי לכם פ"א) בהנוגע הקאפיטול אחר ההסתלקות.

על ההתוועדות ה' בלעה"ר עולם גדול, ואומרים שמעולם לא ה' עולם רב כזה, מלבד אפשר בשנת תש"ג.

דיבר ע"י מעקרפאן²³.

'נשמה גבוהה' אצל המתנגדים

י"ג שבט: לא חשבו שיתוועד, אבל בקשוהו, ואחר התפילה פקד ע"י (הרב חיים מרדכי אייזיק) [חוקר] שיהי התוועדות.

ותיכף התחיל לאמר²⁴:

אין דעם סיום המאמר דיום ההסתלקות, איז אין דעם סוף פון דעם צווייטן מאמר, הויבט אן דער רבי "היושבת בגנים"²⁵. וגם כן²⁶, שמתיבות "היושבת בגנים", התחיל בניגון של דא"ח.

המאמר ה' לא ארוך, כעשרים וחמישה מינוט. באמצע המאמר בכה בדמעות שלישי, שלא ראיתי עדיין עליו בכי כזו. והזכיר כל הנשיאים המבעש"ט²⁷.

"על ההתוועדות ה' בלעה"ר עולם גדול, ואומרים שמעולם לא ה' עולם רב כזה". הרבי מעודד את השירה בעת התוועדות כ"ד טבת ה'תשי"ב, בזאל הקטן של 770

כל דבר מעצמם, ולא יסמכו על הרביים, וכן בנידון דידן, שכל אחד ימלא ההוראות של כ"ק אדמו"ר [מוהריי"צ] נ"ע, ולא יסמכו עליו, והוא יסייע בכל כוחו.

אחר כך דיבר עוד, אבל תראה הכל בהשיחה²⁸.

המאמר - הבטיח ליתן בכתב, כשיהי פנאי, אבל כעת ציוה להכניס ה"הנחה". וזה אינו רוצה²⁹. באמצע השיחה אמר אודות הקאפיטול ע"א²²,

- היינו כשתצא לאור "הנחה" מודפסת מההתוועדות.
- היינו, כנראה, שהשיחות אינו רוצה ליתן בכתב, כ"א שיכניסו אליו "הנחה" להגהה.
- פרק תהילים שמתאים למספר שנותיו של כ"ק אדמו"ר

"בי"ג שבט המאמר הי' לא ארוך, כעשרים וחמישה מינוט. באמצע המאמר בכה בדמעות שלישי, שלא ראיתי עדיין עליו בכי' כזו. והזכיר כל הנשיאים מהבעש"ט"

כותב המכתב, הרב משה לברטוב

פרישת שלום לאביכם⁴¹ ולכל בני ביתכם ולדודכם הענדל⁴².

ב"ה. גם אני פורש שלומך הטוב, ומברך אתכם בכל טוב סלה והצלחה בלימודיך.
אבקש אתכם טובה, שתשאלו לר' הענדל, דודכם, אם קיבל את המכתב ששלחתי לו מכאן. בבקשה מאוד שלא תשכחו. וכשתכתבו למשה שי, אזי כתבו מענה אודות זה.
חברייכם המברך אתכם במרכת כהן.

חיים ישראל שפערלין

41. הרב בן ציון.
42. פוטערפאסי ליברמן.

מען זוכן מופתים?³⁶
וסיפר [הרבי], שהאיש הנכנס הנ"ל, סיפר, איך שיש לו אחות חולה כבר עשרה שבועות, והי' אצל כל הד"ר³⁷, ולא הועיל מאומה, ולבסוף בא אליו. ואמר לו (כ"ק אדמו"ר שליט"א) שיניח תפילין, ותיכף בלי שום פקפוק (לחשוב מה יש שייכות תפילין לחולאת), אמר: איך לייג³⁸. רק ששאל, אם צריכים שגם אשתו תראה איך הוא מניח? אז יעורר אותה משנתה, שתראה.

די אמונה פשוטה פון די אמעריקאנער אידען. אפשר האב איך אים געדארפט זאגן וועגן שבת אויך? ער וואלט געפאלגט³⁹.

כשדיבר אודות "אידישע צרות" נתמלאו עיניו הק' דמעות, וכמעט שלא בכה.

אמר להאיש הנ"ל, שמרגיש מעט כאב בעיניו (בסיבת החלישות, כי אינו יישן ואינו אוכל הכותב).

ובזה אשאר.

השי"ת יזכינו לשמוע [מאמר] דא"ח בכל שבת, ויקיים בכ"ק אדמו"ר שליט"א "יפוצו מעינותיך חוצה"⁴⁰, ונזכה בקרוב לביאת גואל צדק במהרה

36. = מה אתם אומרים ר'... על הצרות של בני? אי אפשר לסבול הצרות של בני, אוי, אוי, אוי, ועל הכל באים אלי. איני מתכוון לצרות של מחשבות זרות בתפילה, כוונתי פשוט לצרות גשמיות. ומה אתם אומרים על מופתים? למה צריכים לחפש מופתים?

37. = הרופאים.

38. = אני אניח.

39. = האמונה פשוטה של יהודי אמריקה. אולי הייתי צריך לעורר אותו גם על שמירת שבת? הוא היה מקבל.

40. משלי ה, טז.

לא נתפרסם). ר' משה גם נמנה אז עם ה"חוזרים", וקרה לפעמים שכאשר החזור הרב יואל כהן לא היה נוכח בעת אמירת השיחה, השתמש הרבי (לעריכת ההגהות וכו') ברשימה שנערכה בידי ר' משה.

באותן שנים זכה לקירובים מיוחדים מהרב, וכמה פעמים נקרא בידי הרב חודקוב אל הרבי ליחידויות מיוחדות. כמה פעמים פנה אליו הרבי בהוראה מיוחדת בעת ההתוועדויות, כאשר מסופרים פרטי הדברים ביומנו שרשם בשנים ההן.

אחר לימודיו בישיבת תומכי תמימים בברוקלין במשך כמה שנים, נשלח בידי הרבי לעיר פיטסבורג לשמש בתור משיגי רוחני במתיבתא שם. בתקופה זו התחתן ונשא לאישה את זוגתו מרת ברכה (לבית מוסקאל), ומסדר הקידושין היה הרבי בעצמו.

בתשי"ט נסגרה הישיבה ור' משה חזר לניו יורק, שם עבד כמגיד שיעור ומשפיע בסניף ישיבת תומכי תמימים ברונקס.

בשנת תשכ"ד ייסד וניהל את "לשכת עזרת אחים", לעזרת יהודי רוסיה. ר' משה היה גם סופר סת"ם מומחה, והתמסר בשנותיו האחרונות לכתיבת פרשיות תפילין ומזוזות, במיוחד בעבור השלוחים ברחבי ארה"ב. בשנים האחרונות כתב גם ספר של זיכרונות על ימי מסירות הנפש והעסקנות של אביו ר' דובער, ספר שתורגם לאנגלית, ושמו "האיש שניצח את הקג"ב".

מלבד היותו מפורסם כתלמיד חכם מופלג בעל ידיעה עצומה בנגלה ודא"ח, היה גם מעורב בארגון ענייני צדקה וחסד לזולת. הוא גם זכה כמה פעמים להיות הש"ץ בימים נוראים בביהכ"נ "770" במניין של הרבי, ובמשך כמה שנים היה הבעל-קורא (עם הרב דוד רסקין) במניין של הרבי.

בשנים האחרונות היה המגיד-שיעור ב"כולל תפארת זקנים לוי יצחק" ב"770". אחרי מחלה ממושכת, נפטר בה' באלול תשס"ה. תנצב"ה.

חזרו לעיר מוסקבה, עדיין היה אביו חולה, וכך, למרות צעירותו נפל עליו עול העסקנות של ניהול בית הכנסת במקום אביו. הוא הצליח בעז"ה לייסד מניין בכל יום, והוא בעצמו היה הבעל-קורא.

בשנת תש"ד בהיותו בן 15, נסע ללמוד בישיבת תומכי תמימים סמרקנד. לאחר שנה וחצי של לימודים, נשלח לעיר קוטאסי שבמדינת גרוזיה. לא חלפו שבועיים מאז הגיע לקוטאסי, ונדוד על על הבריחה של אנ"ש מרוסיה. בדרך לא דרך ובהשגחה פרטית וניסים רבים הגיעו גם ר' משה ואחיו ר' שלום ללבוב, ואחרי ששהו חצי שנה בעיר לבוב הגיעה ההזדמנות והשניים עלו על הרכבת שחצתה את הגבול. משם הגיעו לאוסטריה, ושם נוסדה הישיבה מחדש. לאחר תקופה עבר ר' משה עם כל הישיבה לעיר ברינוא שבצרפת, שם קיימת הישיבה עד היום הזה. הוא זכה להיות מתלמידיה הראשונים.

במשך כמה שנים ישב ר' משה על התורה ועל העבודה בישיבה ברינוא. ואחרי זה בשנת תשי"ז זכה להיות בין הבחורים שנבחרו בהוראת אדמו"ר הריי"צ לבוא ללמוד בישיבת תומכי תמימים המרכזית 770. לפני שעזבו את ברינוא בשנת תשי"ז נסתלק אדמו"ר הריי"צ, וקיבלו אז הוראה מהרבי שעליהם לבוא, באמרו: "היות והרבי אמר שתבואו, בטח חייבים אתם לבוא".

בעת התוועדות עם הרבי בשמיני עצרת ה'תשי"א, התעניין הרבי אצל הבחורים האם הת' משה לברטוב (שהיה על האונייה בדרכו מפאריז) כבר הגיע לארה"ב.

באותם ימי בראשית, זכה ר' משה להיות מבחירי התמימים ב"770". הוא גם זכה להיות ראשון לדבר שבקדושה להנציח בעט עופרת כמה מהאירועים ואמרות קודש (ב"יחידות" והתוועדויות) של השנים ההן. חלק מיומנו התפרסם ב"ימי בראשית" (רובו של יומן זה נמצא בכתובים ועדיין

הרב משה לברטוב נולד בערב ראש חודש אלול תרפ"ט, לאביו הרב דובער לברטוב. אביו היה נין ונכד מיוצאי חלציו של אדמו"ר הזקן.

בימי ילדותו גר ר' משה עם משפחתו בעיר מוסקבה, בסמיכות לבית הכנסת החב"די "מארינע ראשצע". אביו היה העסקן הראשי בניהולו והחזקתו.

באותה תקופה היה מלמד שהגיע לביתם בהסתר ובהיחבא ללמד אותו ואת אחיו הגדול ר' שלום. שני האחים ר' משה ואחיו ר' שלום היו הולכים בימי ילדותם בכל שבת ויום טוב לבית הכנסת הסמוך לביתם, למרות הסכנה הגדולה שנשקפה להם ולמשפחתם אם ייתפסו חלילה בידי השלטונות הקומוניסטיים.

הבר-מצווה שלו נערכה בהסתר ובהיחבא במעמד שלושה נוכחים: הוא (הר' משה), אביו והרב בערל גורביץ. "לחיים" אמרו אז על כוסיות של חלב.

אחרי שהחלה המלחמה, פינו את כל המשפחה ממוסקבה, והם עברו למקומות רחוקים. אביו ר' דובער חלה אז מאוד, והוא נאלץ ללמוד בעצמו. חלק מזמנו עבד בשדה בקולחוז כדי להרוויח מעט קמח למחיית המשפחה. בתום המלחמה, כאשר

"וסיפר [הרבי], שהאיש הנכנס הנ"ל, סיפה, איך שיש לו אחות חולה כבר עשרה שבועות, והי' אצל כל הד"ר ולא הועיל מאומה, ולבסוף בא אליו. ואמר לו (כ"ק אדמו"ר שליט"א) שיניח תפילין"

וואס זאגט איר ר'... אויף די אידישע צרות? מ'קען דאך ניט אריבערטראגן די אידישע צרות, אוי, אוי, אוי, און אלץ קומט מען צו מיר. איך מיין ניט קיין צרות פון "מחשבות זרות" אין דאוונען, נאר איך מיין פשוט גשמיות'דיקע צרות. און וואס זאגט איר אויף מופתים? וואס דארף

שעל כל החתונות באים שלושה דורות, וכאן באו כל הנשיאים, ומנה מהאדמו"ר הזקן, ומדוע התחיל מאדמו"ר הזקן אנני יודע, ועל כן גם ביו"ד שבט הזכיר רק מאדמו"ר הזקן, כי אינו רוצה להתערב בזה, ואמר שזהו מאמר המוסגר³⁸.

באמצע השיחה³¹, כשהביא דבר מר' ישראל סאלאנטער³², אמה, אף על פי שהי' מהעולמ'שע, אבל ה"דבר"³³ הוא טוב, "דער ווארט איז א גוטער". ועוד, שפעם אחד אמר אדמו"ר [מוהרש"ב] נ"ע (אבי חמיו), שלהמתנגדים, שהשי"ת ר[י]חם על המתנגדים, והוריד להם נשמה גבוהה, והם בעצמם אינם יודעים מה שיש להם, וכפי הנראה שהי' כוונתו על ר' ישראל סאלאנטער, וגם נראה שהוא בעצמו גם כן אינו יודע מה שיש לו.

אמונה פשוטה

אתמול³⁴ נגמרה ה"יחידות" בשעה חצי שלישית. אתמול נכנס אליו אחד מאנ"ש, וקודם שנכנס הי' שם אברך אחד מהאמעריקאנער³⁵, וכשנכנס האיש (מאנ"ש), אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתרגשות:

30. וראה שם, שמפני שהפריע הדבר לרבי, הנה כעת בי"ג שבט זיכיר גם עד הבעש"ט.
31. חלק זה חסר ב"הנחה".
32. נזכר באג"ק כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ח"ג ע' תסה, ובכ"מ.
33. = האימרה.
34. יום חמישי, ח"י שבט.
35. = מיהודים ילידי ארצות הברית.

"ביו"ד שבט נסעו כל העולם על ה'אוהל' - יחד עם כ"ק אדמו"ר שליט"א... על ה'אוהל', מסרו את הפ"נ לכ"ק אדמו"ר שליט"א. הוא קרא אותו בבכי". הרבי קורא את הפ"נ על ציון כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ביו"ד שבט ה'תשי"א

הביא את המודל האמריקני לירושלים: **שליח הרבי באוניברסיטה העברית בירושלים מסכם 30 שנות פעילות ומספר על המענה האישי שקיבל מהקודש**

ריאיון

האבא של הסטודנטים

הסטודנט חסר המנוח שהגיע לאוניברסיטה העברית בירושלים, סגר מעגל כשהקים בה לימים, לאחר מענה אישי מיוחד שקיבל מהקודש, בית חב"ד ראשון מסוגו. כיום הוא חולש עם רעייתו על פעילות ענפה וייחודית המעניקה לסטודנטים בית חם וקשר יהודי • הרב יוסף איבערט חולק את סיפורו האישי רב התפוכות, נזכר בדמויות החסידיות שפגש בדרכו, מסכם שלושים שנה של פעילות תוססת ומצהיר: "התחלופה גבוהה ולפעמים לא רואים את הפירות - אבל כל פעולה קטנה משפיעה" • הפקולטה לשליחות

מענדי קורטס

סגר מעגל. הרב איבערט על רקע האוניברסיטה העברית בירושלים

מאוחרת בגבעה הצרפתית בירושלים. הרב יוסף איבערט מסיים את תפילת מנחה בבית הכנסת ופונה לצומת המרכזי הסמוך. מבט חדר מטרם בעיניו, חיך רחב על פניו. במשך דקות ארוכות הוא מתהלך ומחפש את הסטודנטים הצעירים. "סליחה, אתה מדבר אולי אנגלית?" הוא פונה אל הראשון שנקרה בדרכו, באנגלית. התשובה חיובית. "יש כמה דקות עד השקיעה, תרצה להניח תפילין?" הסטודנט המופתע חושב לרגע, מנסה כנראה להבין מה הקשר בין השאלות, ובסוף נעתר.

"במהלך השנים שמתי לב", יסביר מאוחר יותר הרב איבערט, "שהאנגלית שבפי היא יתרון גדול בפעילות מול סטודנטים. ברגע הראשון הם חושבים אולי שאני תייר שזקוק לעזרה, אז הם נעצרים להקשיב ורוצים להפיגן את הידע שלהם בשפה, ואני מנצל את זה בשביל לבקש מהם להניח תפילין ולספר להם, באנגלית כמובן, על הפעילות שלנו. גם בסעודות השבת בבית תמיד אני מחפש איזו אמתלה – אם יש כמה סטודנטים חדשים שאינם דוברים עברית וכדומה – לדבר באנגלית. זה גורם לכולם להתרכז יותר, גם לישראלים, אולי כי הם רוצים לשפר את השליטה שלהם בשפה. "בהתחלה התביישתי במבטא האמריקני הכבד שלי, ניסיתי להתגבר עליו. אבל לפני כמה שנים נתקלתי בחוברת שחולקה בכינוס השלוחים העולמי, ובה מענה של הרבי לשליח בצפת הרב לייבל קפלן שישמר את האנגלית כי היא תעזור לו להשפיע דווקא על הישראלים. אז הבנתי שיש לי קלף מנצח ביד והתחלתי להשתמש בו. זה מצליח ובענק".

הרב איבערט לא צריך להוכיח את הצלחותיו. די בפעם רנדומלית אחת של ביקור בביתו שבמרומי הגבעה בליל שבת, כדי להבין איזו אימפריה יהודית הוא בנה בעשר אצבעות בלב האוניברסיטה העברית הוותיקה בישראל, תוך ליווי צמוד ומענה נפלא שקיבל בזמנו מהרבי.

זה עתה הוא נכנס לשנת השלושים לשליחותו, והאנגריות שפורצות ממנו מספיקות גם לעוד

"למעשה לא ידעתי כלום. העובדה כי יש יהודים אורתודוקסים שלא בשבת ולבושים בשחור לבן – הייתה בעבורי אגדה, סוג של 'יצורים' מהחלל"

שלושים שנה קדימה. הרב איבערט חי ונושם את הפעילות סביב השעון. הוא עומד בקשר מול אלפים רבים של סטודנטים וסטודנטיות שמעריצים אותו, משתפים אותו בלבטיהם, רואים בו וברעייתו הרבנית דמות אב ואם, מתארחים אצלו בלילות שבת, קובעים עימו חברותות ללימוד. "יש כאן פעילות עצומה", הוא אומר ל'כפר חב"ד', "בכל הרבדים. בהנחות תפילין אקראיות בשטחי המעונות בכל יום, בשיעורי תורה, במניינים לתפילה, בסיוע ועצה בכל עניין יהודי וגשמי. אנו גם מפיצים בקרב הסטודנטים הלא יהודים את שבע מצוות בני נח.

"למעשה אפשר לחלק את הסטודנטים לשתי קבוצות. הישראלים והחוצניקים. כשהגעתי לכאן לפני שלושים שנה זו הייתה משימה מאתגרת לפנות לסטודנט ישראלי ולהציע לו להגיע לארוחת ליל שבת אצלנו בבית או לפעילויות השונות. הם ראו יהודי 'חרדי' ומיד סימנו אותו בלי לחשוב. היום ברוך השם זה כבר שונה. בדרך כלל הסטודנטים מגיעים לאוניברסיטה אחרי שורה של טיולים בעולם, כך שהם כבר מכירים את חב"ד ומרגישים בבית. יש להם זיקה וזיכרונות טובים מבתי חב"ד. דווקא בקרב החוצניקים יש היום בעיה גדולה בגלל ההתבוללות שלצערנו פושטת במדינות רבות".

גם בחודשים האחרונים, כשהנגיף שהגיע מסיין שיבש את השגרה ועצר את העולם מלכת, הרב איבערט לא חדל לרגע משליחותו. "את סעודות השבת, שזו גולת הכותרת של הפעילות שלנו, לא יכולנו לערוך מטבע הדברים בתקופה הזו, אבל 'פיצונו' על כך בדברים אחרים", הוא אומר. "לפני פסח לדוגמה נשארנו כאן עשרות סטודנטים יהודים מחו"ל שלא התאפשר להם לנסוע למדינותיהם, וכן בנות ישראליות רבות שזלמו ריפוי בעיסוק ושימשו כחלק מהצוותים בבתי הרפואה ולכן לא קיבלו אישור לחזור לבתייהן. לכולם דאגנו לערכה שלמה לליל הסדר.

"גם שיעורי התורה הקבועים שלנו נותרו על כנם בתקופה הזו, באמצעות הזום. בכל יום שלישי בערב מצטרפים לשיעור עשרות סטודנטים מביתם או ממעונותיהם, ואנו לומדים 'שער היחוד והאמונה' במשך כשעה. מדובר בשיעור עמוק, עיוני, שמתמקד בנושאים הבסיסיים בחסידות. בשל העובדה שהשיעור מתקיים באופן וירטואלי מצטרפים אליו לאחרונה גם סטודנטים שלמדו כאן בעבר וכעת מתגוררים בחו"ל, שעיימם אנו שומרים על קשר".

"בכלל, הדבר הכי חשוב בפעילות שלנו, והוא בעיקר מה שגורם לסטודנטים הרבים להגיע אלינו ולהרגיש קרובים, הוא הדאגה והאכפתיות האישית לכל אחד ואחת מהם", אומרת השליחה הרבנית דבורה איבערט, רעייתו של ר' יוסי. "הסטודנטים מחפשים סוג של אבא ואימא. כאשר סטודנטית לדוגמה מבטיחה להגיע לסעודת שבת ובסוף

"הדבר הכי חשוב בפעילות שלנו, והוא בעיקר מה שגורם לסטודנטים הרבים להגיע אלינו ולהרגיש קרובים, הוא הדאגה והאכפתיות לכל אחד ואחת מהם"

מחולל מהפכה בדרכו הייחודית. באחד מהאירועים שקיים באוניברסיטה

המשפחה לקבל ציונים טובים וללמוד מקצוע טוב, וכך לחיות ברווחה כלכלית ולהיות מאושר. אלא שלי, מה לעשות, היו 'ספקות באמונה' בכל התורה הזו, כבר מגיל צעיר".

בפירפוק, אחד מפרווריה של וושינגטון די סי, שבה נולד – פעלה קהילה קונסרבטיבית. "אבא היה פעיל בקהילה והבית שבו גדלתי היה בית יהודי חם. רק שלא ידענו יותר מדי. בליל שבת היה טקס כזה שדומה לקידוש ולאחר מכן משהו כמו 'המוציא', אבל לא מעבר לכן. לא דיברו על הקב"ה, על אמונה בקב"ה. למעשה לא ידעתי כלום. העובדה כי יש יהודים אורתודוקסים שלא מדליקים חשמל בשבת ולבושים בשחור לבן – הייתה בעבורי אגדה, סוג של 'יצורים' מהחלל. שנים רבות לאחר מכן, כשנפגשתי עם יהודי חסידי בירושלים במהלך תהליך התקרבותי, הוא המחיש לי את היהדות הקונסרבטיבית במשפט שלדעתי די מאפיין אותה. הוא אמר לי: תאר לעצמך שמישהו מגיש לך כוס עם כמה טיפות של מיץ תפוחים והרבה הרבה מים, איך תקרא לזה, מיץ תפוחים או מים? זה יהיה טעים בעבורך? כך היא פחות או יותר היהדות הקונסרבטיבית.

"המפגש הראשון עם אורתודוקסים התרחש כשהגעתי לסביבות גיל בר מצווה. מהטמפל לקחו אותנו לעשות שבת עם חב"ד בבולטימור, מרחק של שעת נסיעה מעירי. לא ידעתי אז כלום, אני זוכר שהגישו לנו פירות – בדיעבד הבנתי שהיה זה בשבת ט"ו בשבט – ובהם חרובים, וסיפרו לנו על רבי שמעון בר יוחאי שאכל את זה במערה. לא היה לי מושג מה זה בכלל, זה היה נראה לי כמו בננה עתיקה בת מאה שנה.

"באותה שבת התקיימה בקהילה שם גם ברית מילה והשתתפנו בה. ככל הנראה היה זה בית כנסת חב"ד והרב נעמד ונשא דברים. הקשבתי לו. הוא חזר על השיחה המפורסמת של הרבי המדברת על השמחה שיש ביום הולדת – מדוע חוגגים אף שלכאורה כאשר היה התינוק בבטן אמו היה לו טוב הרבה יותר – ודיבר על הנושא של 'דירה בתחתונים'. תוכן דבריו לא מש מזיכרוני גם שנים ארוכות לאחר מכן. עד היום אני חוזר על הדבר – תורה הזה בביתות של הילדים והנכדים שלי".

מענה של הרבי הוביל להקמת בית חב"ד. עובר אצל הרבי

מסיבות שונות לא הופיעה, ואני מחייגת אליה ומתעניינת מדוע לא התאפשר לה לבוא – היא בעננים. הקשר הזה מעניק לסטודנטים חיות רבה. ואני מרגישה את זה גם מהיחס שאני מקבלת מהם בחזרה. העניין הזה בא לידי ביטוי בעיקר בתקופת הקורונה, כשאני יוצרת עימם קשר ובודקת בשלט רחוק שיש להם כל מה שהם צריכים".

ילדות בפרוורי וושינגטון

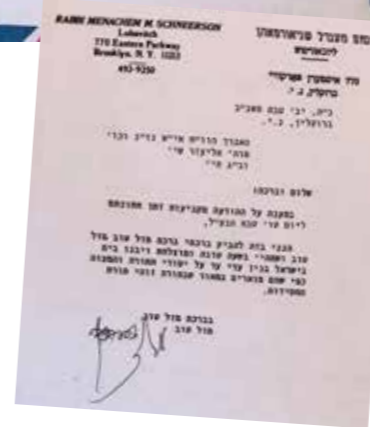
אל האוניברסיטה העברית בירושלים הגיע הרב איבערט לראשונה לפני שלושים ושש שנה, כסטודנט בעצמו. הוא היה אז בחור צעיר בן 19, אובד עצות, שחיפש קצת משמעות בחייו. כסף לא היה חסר לו, גם לא מעמד. דבר אחד בלבד ביקש לעצמו באותם ימים: דמות רוחנית שתרגיע את נפשו הסוערת.

"בסביבה שבה גדלתי קידשו מאוד את האליל האמריקני, הכסף", הוא מסביר. "האווירה הייתה ש'כסף שווה אושר'. זה התבטא בלחץ מצד הסביבה

אין נסתר מנגד עיניו

לא הספקתי לסיים את המשפט, כאשר בני הזוג ממש קפצו ממקומם. מסתבר שהרבי ראה את האמת...

הרב מרדכי צבי ליברוב מלבורן, אוסטרליה

פתק שלו - [בשאלה] אם להכין מכתב [ברכה לחתן וכלה] או לא". עשיתי כעצתו, וכך כתבתי במכתבי שהופנה למזכיר, בידיעה ברורה שיעביר גם אותו לידי הרבי עם מכתב החתן

והכלה עצמם:

"לכבוד הרה"ח וכו' ר' שלום מענדל שי' סימפסון... בהמשך לשיחתנו בטלפון - מצורף בזה המכתב וההזמנה לחתונה, עבור כ"ק אדמו"ר שליט"א. אני אישית לא היה לי קשר עם החתן שי', אבל הוא מכיר טוב בחור אחד (דרך העסקים) - איתו אני עומד בקשר טוב. והחתן שי' ביקש למסור לי, על-ידי הבחור הנ"ל, שרוצה לבקש את ברכתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר שליט"א לחתונה וכו'." כפי שהבנתי מהבחור הנ"ל - החתונה עצמה כנראה לא תהיה כשרה על-פי תורה... בבקשה - באם יזכה לתשובה ק' - נא לשלחה לכל לראש בפאקס [כדי שזו תגיע אליו, באם אפשר, עוד לפני החתונה]... ובדואר... ות"ח ת"ח מראש".

צינתי את הכתובת ומספר הפאקס בישיבה גדולה. ביום-יומיים הקרובים טלפנתי אל המזכיר לברר אם יצאה תשובה אך נענית בשלילה.

אך עם זאת השבת, י"ד בטבת תשנ"ב, גיליתי להפתעתי הגדולה, שמכתב הברכה חתום בחתימת יד קודשו של הרבי אכן נשלח בערב שבת והגיע בפאקס במהלך השבת למלבורן! הייתי נרגש ומופתע מאוד, המכתב הגיע ממש בלילה האחרון לפני החתונה, אם כי לא הבנתי מדוע בחר המזכיר להעביר את המכתב בפאקס לא למספר שצירפתי אלא למספר של השליח הרב יצחק-דוד גורון ב"ישיבה קולג'" במלבורן.

מכיון שבניו יורק עדיין היה שבת, נאלצתי להמתין בדריכות עד למחרת כדי לברר קצת יותר על המאחורי הקלעים". וכך כתבתי אז ברשימותיי (ט"ו טבת תשנ"ב):

"השעה 2:30 לפנות-בוקר. זה-עתה דיברתי עם הרש"מ שי' סימפסון,

ואמר לי בקשר למכתב הנ"ל שהכניס את המכתב [טייטה] של כ"ק אדמו"ר שליט"א יחד עם המכתב של החתן והמכתב שלי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חתם על-זה ביום ה' האחרון בערב, אחרי שחזר מה"אוהל". והוא (רשמ"ס שי') קיבל את זה ביום ו' ערב-שבת-קודש בבוקר. וכיון שהמכתב וכו' נשאר בחדר כ"ק אדמו"ר שליט"א לא היה לו את מספר הפאקס וכו', ולכן שלח זאת לפאקס של ה"ישיבה קולג'" [במלבורן]...

אחר כך ציין את העובדה הלא שגרתית כלל שכ"ק אדמו"ר שליט"א חתם על מכתב כזה לחתן וכלה כאלו, ואמר לי במפורש שזה דבר לא רגיל. ועורר אותי שכדאי במאוד להסביר לחתן את חשיבות הנושא - התורה ומצוותיה וכו', ובפרט [כשיש הזדמנות כזו וכו'. ואמר, שזה אינו בא מכ"ק אדמו"ר שליט"א, אבל ייתכן שכ"ק אדמו"ר שליט"א רואה שיש אפשרות שיתקרב וכו' ולכן שלח את המכתב, למרות שיש הרבה מקרים כאלו שלא מקבלים מכתב.

ואמר עוד, שלדעתו אין כדאי לעשות פרסום שאדמו"ר שליט"א שלח להנ"ל מכתב כזה, רק כדאי לעשות מה שאפשר שיתקרב וכו' בע"ה ליהדות ולתורה ומצוותיה...

זה מה שאני יודע ברגע זה, ויהי-רצון שתהא פעולה נמשכת ובהספה בע"ה".

חוץ מאותן שניות אחדות כשהעברתי לידיהם הנרגשות את מכתב הרבי בזמן החופה, לא היה לי שום קשר עם החתן והכלה. כעבור חודשיים סיימתי את שתי שנות שליחותי בישיבה-גדולה במלבורן, חזרתי ל-770 ממש אחרי כ"ו אדר הראשון, אך בליבי שמרתי את הדבר הזה.

בינתיים התחתנתי וביום ט"ו כסלו תשנ"ד זכינו לקבל את ברכת הרבי לחזור למלבורן, הפעם בשליחות עד ביאת המשיח. שנים רבות חלפו.

יום אחד קיבלתי שיחת טלפון מאישה המתעניינת לרשום את בתה ל'מכון בת המצווה' שלנו. לקראת תום השיחה, כששמעתי את שם המשפחה, שאלתי אותה, "האם את זו שהתחתנת בבית-כנסת של ס' קילדה במלבורן בשילהי 1991, ואת זו שקיבלת מכתב ברכה מהרבי מליובאוויטש שנמסר לכם במהלך החופה על ידי בחור מהישיבה-גדולה?"

היה הלם מוחלט כשגיליתי לה שאני הוא הבחור הצעיר שהביא לה את מכתב הרבי לחופה 15 שנה לפני כן!

הבת אכן נרשמה לתכנית החינוכית שלנו ונהנתה מאוד. במהלך שנת ההכנה ל'בת-מצווה', כשישבנו יחד איתה והוריה מסביב לשולחן השבת, ניצלתי את ההזדמנות לדבר איתם באופן מיוחד על חשיבות שמירת הכשרות. עדיף מאוחר מאשר לעולם לא, חשבתי לעצמי. גם הסברתי להורים על הזכות הגדולה שזכו לקבל מכתב אישי מהרבי, שבו בירכם ב"בניין עדי עד" המבוסס על יסודי התורה והמצווה. בין היתר 'השחלתי' את העובדה הבלתי-שגרתית שקיבלו מכתב מהרבי אף שהחתונה עצמה לא הייתה כשרה.

לא הספקתי לסיים את המשפט, כאשר בני הזוג ממש קפצו ממקומם. "מה פתאום? מה זאת אומרת שהחתונה שלנו לא הייתה כשרה? החתונה הייתה כשרה לחלוטין!" הרגשתי נבוך, נבוך מאוד.

מעבר לבושה שחשתי על שהאשמתי יהודים יקרים במעשה שאינו נכון, התביישתי מהרבי. איך העזתי לדווח לרבי דבר בגנותם של ישראל, דבר שאינו נכון כלל! אבל הרבי ראה אחרת, הרבי ראה את האמת...

סוף סיפור, התיידדנו מאוד, ובני המשפחה כולה - כולל הסבים והסבתות, הדודים והדודות - הפכו למתפללים קבועים אצלנו. עד היום, בכל פעם שאנחנו נפגשים, אנחנו מעלים את הזיכרונות הללו ונוזכרים שהרבי בעצמו הוא שחיבר בינינו כבר לפני קרוב לשלושים שנה... "ברכת הרבי מאז ממשיכה לברך ולהדריך אותנו עד היום", אמר לי השבוע אליעזר (ג'ף). ואני כשעלצתי למדתי עוד שיעור אישי מאלף באהבת-ישראל העצומה של הרבי שרואה תמיד רק את החיובי בכל יהודי, שלא לדבר על רוח קודשו שאין נסתר מנגד עיניו...

בן כפר שקרא המלך

המעלה הכי גדולה של "כפר חב"ד" היא העובדה שכל שורה בו יכולה הייתה להיקרא בקודש פנימה

הרב יוסף יצחק הלפרין

אם הטכנולוגיה תמשיך במגמת השתלטותה, לעולם לא אוותר על העט שבכיס חולצתי. גם אם תוכנות אוצרות הספרים יחולקו חנים בכל בית, לעולם לא אוותר על ספרייתי. וגם אם המדיה תוסיף להתרחב ולהתעדכן, לעולם לא אוותר על קריאת גיליון "כפר חב"ד" הטרי.

ילד קטן הייתי כשנולד "כפר חב"ד". בשעות מאוחרות של הלילה התרפקתי על קריאת גיליונותיו הראשונים, שנים מעטות אחר שהופיעו. התיאורים והדיווחים מבית חיינו הם שבנו את חלום ילדותי, נסועו לרבי לתשרי, חלום שבחסידי ה' המרובים התממש כמה פעמים. כשהגעתי ל'קבוצה', התבקשתי על ידי איש "כפר חב"ד" בניו יורק, השליח ר' אברהם הולצברג, לכתוב את התיאורים והדיווחים הללו בעצמי. הם כנראה כבר לא בנו חלום של אף אחד. הם היו משעממים מאין כמותם. תשנ"ה...

מאז ובמשך כמה שנים טובות זכיתי להיות חלק מהמקום הנפלא והמיוחד הזה, ללמוד הרבה מחוכמתם וניסיונם של ר' אהרן דב, ר' משה, ר' יצחק, ר' יוסקה, ר' רמי ור' חיים נקר, ללחום את מלחמת שלמות הארץ בימים הקשים שאחרי רצח רבין, לחזק, לעודד ולפרגן לשלוחי הרבי בעולם, לייסד מדורים ומוספים חדשים וגם לערוך גיליונות היסטוריים כמו גיליון ה-1000 וגיליון י"א ניסן ה-1000, בעזרת השליח ר' נחום גולדשמיד.

המעלה הכי גדולה של "כפר חב"ד" היא העובדה שכל שורה בו יכולה הייתה להיקרא בקודש פנימה. הברכה הכי גדולה שאפשר לאחל ל"כפר חב"ד" היא שימשיך להתייחס לכל שורה בו כנקראת בקודש פנימה. מזל טוב "כפר חב"ד". לחיים!

תלמידי הישיבה בתל אביב
בריתחא דאורייתא

'הוא' בחיים' בתל אביב

אלמלא הגיוון בצבעי החולצות של התלמידים והמנעד הרחב של הגילים והסגנונות - קשה היה להבדיל בינה ובין סניף מוכר ורגיל של 'תומכי תמימים'. השפה הפנימית היא אותה שפה, גם השאיפות, צורת הלימוד, ההתקשרות לרבי ומשב הרוח הנושב בחלל הזאל. לרגל ג' תמוז, מבט מבפנים לישיבת חזון אליהו ליובאוויטש בתל אביב, המיועדת לבעלי תשובה, שגם מגפת הקורונה לא הצליחה להפר בה את סדרי הלימוד. הילדים התל אביביים של הרבי: סיפורה של מהפכה

מנדי קורטס, תל אביב

הרבי הבישע את הבית שלנו שילמדנו את ה'אגרות'

אוצר בלום. הרב ביטון

סדרת אגרות־קודש של הרבי היא אוצר בלום של תורה, מכלול רחב של עצות, הדרכות והוראות בכל תחומי החיים היהודיים, של הציבור ושל היחיד גם יחד. הרה"ג הרב בנימין אפרים ביטון, שליח הרבי בוונקובר קנדה ותלמיד חכם פורה והוגה, הנהיג לעצמו ללמוד ולעיין מדי שבת בשבתו בכמה מכתבים ממכתבי קדשו של הרבי על סדר ל"ב כרכי ה'אגרות קודש', ובימים אלה הוא עומד בשלבים הסופיים של חיבור רב כמות ורב איכות, בן מאות עמודים, עיונים, הערות והארות בחידושי התורה של הרבי היוצאים פורחים מתוך האגרות • שיחה מאלפת על הזכות והחובה ללמוד את אגרות הקודש | מנחם ברונפמן

ה סדרה הענקית "אגרות־קודש" של כ"ק אדמו"ר, ל"ב כרכים, היא לב פועם ממפעלות הרבי בעולם. כוללת היא מכתבים בכל מקצועות התורה; מכתבי התעוררות, עידוד וחזק לאמונה, ליראת שמים, לתורה ומצוות ולהרחבת והעמקת החינוך הכשרי; מעורבות תדירה ואינטנסיבית במפעלי חסד וצדקה בכל קצווי תבל; תשובות לשאלות ובקשות של יחידים בכל תחומי החיים, הן ברוחניות - כמו עצות והדרכות בדרכי לימוד התורה ובענייני עבודת ה' לענפיה, והן בגשמיות - בשאלות של פרנסה, בריאות וכל כיוצא באלה שנכתבו במענה לפניות ובקשות של המוני בני ישראל מכל העולם כולו. הסדרה גם מכילה מכתבים שמהווים חלק מפעילות מסועפת מאוד בשפע של תחומים בכל צרכי הציבור של כלל ישראל בדור האחרון.

סדרת אגרות־קודש היא אפוא אוצר בלום של תורה, מכלול רחב של עצות, הדרכות והוראות בכל תחומי החיים היהודיים, של הציבור ושל היחיד גם יחד, וגם מעין בבואה של התהפוכות של דורנו שביחס לכולן ניצב הרבי כעמוד האש המורה דרך ומאיר נתיב. זאת היא האמת: כל המבקש לדעת את דעתו הקדושה של הרבי - כמעט בכל נושא מנושאי החיים: מענייני פרנסה ובריאות ועד לכל שאלה שמציקה לו בעבודת ה' - יכול למוצאה באגרות־קודש.

"בשנים האחרונות", אומר הרה"ג הרב בנימין אפרים ביטון, שליח הרבי בוונקובר קנדה ותלמיד חכם פורה והוגה אשר לשונו עט סופר מהיר, "הנהגתי בעצמי ללמוד ולעיין מדי שבת בשבתו בכמה מכתבים ממכתבי קדשו של הרבי על סדר ל"ב כרכי ה'אגרות קודש' שנדפסו עד כה. סדרת 'אגרות קודש' של הרבי כוללת כידוע אלפי מכתבים, ממגוון רב של סוגים; מהם - מכתבי ברכה ועידוד לכל עת וזמן ליחיד ולרבים, תשובות עיוניות בכל מקצועות התורה, הערות תורניות למחברי ספרים על ספריהם שנשלחו לרבי, ומכתבי עצות והדרכות למוסדות, לעסקנים וליחידים בעבודת הכלל והפרט.

"בכל אחד ואחד ממגוון סוגים אלו - ב"מכתבי תורה" לרבנים ולראשי הישיבות, כמו במכתב ברכה לבר מצווה; ב"מכתב כללי" לקראת חג הפסח כמו באגרת תודה על תרומה שנתקבלה; במכתב עידוד למסירת שיעורי תורה על ידי הרדיו כמו במכתב הערות למחברי ספרים על חיבוריהם - צפונים פנינים ומרגליות, חידושים וביאורים בכל מקצועות התורה. "תוך כדי לימודי באגרות הקודש נתעוררתי בסייעתא דשמיא מדי פעם בהערות וביאורים בדברי הרבי, עד כי עם הזמן נתקבצו באמתחתי כמה וכמה עניינים הקובעים ברכה".

בימים אלה הרב ביטון עומד בשלבים הסופיים של חיבור רב הכמות ורב האיכות, בן מאות עמודים, עיונים, הערות והארות בחידושי התורה של הרבי היוצאים פורחים מתוך האגרות (בינתיים החיבור כולל בעיקר עיונים על אגרות שעד כרך י"ד), מסודרים על פי סדר פרשיות התורה, מועדי השנה, מעגל החיים היהודי, סוגיות התלמוד, תורת הסוד וענייני עבודת ה'. "אחד הדברים המיוחדים באגרות הקודש", מעיר הרב ביטון, "היא העובדה כי הן נכתבו על ידי הרבי

חתן-כלה, תלמידי ישיבה ושלוחים
של הרבי - סיפורם של המענות
הלא-שגרתיים מהרבי

מענה חרגי

הזוג שביקש הסכמה וברכה לשידוך וקיבל תשובה: "כמובן מחליטים לגבי השידוך כשאין ספקות בעניין", **הבחורים שהרבי הוסיף להם בכתב יד-קדשו** 'לתלמוד תורה בדחילו ורחימו ולהצלחה בהפצת המעיינות', **השליח שהרבי ענה לו על הפתק** "ת"ח ת"ח.. ומתוך שמחה ורוממות הרוח קוממיות", **והחסידי שהרבי כתב לו** "וגדול זכותו בהדפסת התניא בארץ מצרים" • לקראת ג' תמוז חיפש כתבנו אנשים שקיבלו מענה מעט לא שגרתי, מענה שיש בו משהו מיוחד ושונה בעבורם • **"כנגד רוחו של כל אחד"**

חיים גיל

אינה מתחשבת במכלול השיקולים שיש לשקול וניסיתי לשכנע אותו לשנות את דעתו. הוא הקשיב רוב קשב וחזר על עמדתו ונימוקיה. התעקשתי אך הוא הבהיר כי הוא ראש הישיבה וממילא ההחלטה היא שלו ובאחריותו ועליו לכבדה.

אקצר את הסיפור, אדלג על ההלוך ילך סביב הסיפור ואגיע ישר לסימומו ומוסר ההשכל שלקחתי ממנו. לאחר שהמשכתי לנסות ולשכנע

מ תוך הסיפור האישי שלי, סיפור בנאלי לכאורה, אני יכול לנסות ולדמיין כיצד חשו גיבורי הכתבה הזו בסיפוריהם שלהם ולהתחבר לרגשות שלהם שלא קהו ואולי אף התעצמו במשך השנים.

זה היה בשיעור ב' בישיבה גדולה תות"ל המרכזית בכפר חב"ד. החלטה מסוימת של ראש הישיבה הגה"ח ר' יעקב הכהן כץ ע"ה בענייני, לא מצאה חן בעיניי. סברתי שהיא

את ראש הישיבה בצדקת טענותי, קרא לי למשרדו ושם אמר לי כך (גם אם אני לא זוכר את המילים המדויקות ממרחק הזמן): זו ישיבה של הרבי. הרבי אומר שיש לציית להוראות הנהלת הישיבה אבל אותה מנסה לשכנע אותי שהצדק עימך. אדרבה. שאל את הרבי וככל אשר יורה הרבי – נעשה. הוא העמיד לרשותי את הפקס במשרד הישיבה ולאחר ההכנות הנדרשות שוגרה השאלה למזכירות הוד כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. יומיים של מתח עברו עליי ובהם הקפדתי על כיבוד הורים מדי יום ביומו... חיפשתי כמה פעמים ביום טלפון ציבורי פנוי ברחבי הכפר והתקשרתי לשאול בשלום אבי ועל הדרך לברר אם תשובתו של הרבי כבר הגיעה. והיה ביום השלישי... עוד בטרם הספקתי לשאול את אבי מה שלומו, כבר נעניתי ב"ש תשובה מהרבי. נתקשר ללייזר ותבקש ממנו לומר לך מה התשובה". לייזר במקרה דנן הוא הה"ח אליעזר ליכטנשטיין יארך ה' ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים. התשובה, למקרה שלא ניחשתם, הייתה "כעצת הנהגה"...

כעבור כמה חודשים של שהות בישיבה, החלטתי לנסוע לרבי. במקביל, עלה הרעיון שנתחנן והחלטנו לכתוב לרבי ולקבל את ברכתו. הגעתי בחורף, בחודש סת, הייתי ממש ירוק. בקושי כמה חודשים בישיבה. ראיתי שהרבי מסתכל עליי וכנראה הרבי ראה בי משהו שאני בעצמי לא ראיתי. בהחלטה של אשתי

ואני נשארתי ב"ב 770 למשך שנתיים בהן עברתי מהפך מושלם. רק שבביל שתבינו עד כמה לא היה שייך שאתחנן אז, אספר לכם שכאשר נסעתי לרבי גינתי ולבשתי לראשונה בחיי חליפה...

"הרבי כתב: 'כמובן מחליטים לגבי השידוך כשאין ספקות בעניין ומאיזו סיבה שתהי'. אזכיר על הציון'. אחרי תקופה קצרה שבה ביררנו עם עצמנו ועם משפיעים את הספקות, כתבנו שוב"

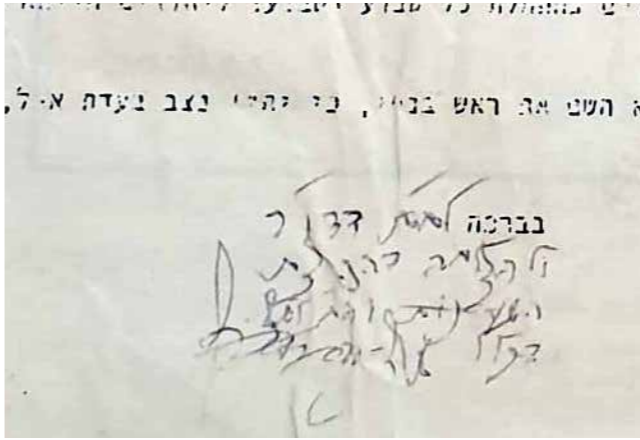
כבר קיבלתי מכתב מהרבי ליום הבר-מצווה שלי. הוריי קיבלו מכתבים על הולדתי ועל אירועים אחרים בחיי. כבר קיבלתי מענות על דו"חות ששלחתי בתפקידי באת"ה, אך התשובה הזו שהייתה ממוענת ישירות אליי ולשאלתי למרות היותה "סטנדרטית" גרמה לי התרגשות רבה. עכשיו נסו לדמיין כיצד חשו תמימים ואברכים שקיבלו תשובות "חריגות" או מכתבים אשר להם הוסיף הרבי מילים בכתב יד קודשו. את זה בדיוק ביקשתי לבדוק לקראת יום ההילולא ג' תמוז, עשרים ושש שנים אחרי. חיפשתי אנשים שקיבלו מענה מעט לא שגרתי. מענה שיש בו משהו מיוחד ושונה בעבורם. שמעתי המון סיפורים שאת רובם לא אוכל להביא פה בשל היותם אישיים מדי, חושפניים מדי. אך גם המעט שאביא פה לפניכם, הוא עולם מלא בעבור מקבלי המענות וסוג של נתינת כוח בעבור כולנו.

"כשאין ספקות בעניין"

התשובה 'כמובן מחליטים לגבי השידוך כשאין ספקות בעניין...' שאיש ממי ששאלתי לא נתקל בה מעולם, דומה במעט למענות ולמכתבים שיבואו בהמשך. מדובר בתוספות בכת"ק, בשינויים מהנוסח "הרגיל" ובהוראות ששוננו לעיתים באות אחת בלבד. השינויים הללו והתוספות שנועדו לנמעני התשובה יש ששינו לחלוטין את מסלול חייהם. הנה כמה מהסיפורים ששמעתי וניתנים לפרסום. בהשגחה פרטית יצא כך שרוב מוחלט מהמשתתפים בפרויקט הזה הם שלוחים בשדה החינוך או בכלל.

'בדחילו ורחימו'

מספר הרב חיים אוהיון מצעירי אגודת חב"ד

לתלמוד תורה בדחילו ורחימו... המכתב לבחורים השלוחים בישיבת תות"ל במגדל העמק

ושליח בשדה החינוך: "מכתב אישי שבו הרבי שינה או הוסיף על הנוסח אין לי. אך מכתב כללי שמועד לכל תלמידי השיעור שלי, דווקא יש. זה היה בשנת תשמ"ב, כאשר נבחרנו עשרים ושניים תלמידים בידי הנהלת הישיבה בכפר חב"ד לנסוע ללמוד בישיבה במגדל העמק שהייתה נקראת אז ישיבת תו"ת מגדל אור מגדל העמק. הגענו לשם באלול תשמ"ב ולמדנו שם שנתיים, תשמ"ג ותשמ"ד.

במשך השנתיים הללו שלחנו לרבי מכתבים ודוחות על הפעילות שלנו במגדל העמק. בפורים קטן תשמ"ד מ'קיבלנו מהרבי מכתב שלפי הנוסח שלו הוא מכתב כללי שהיה מיועד בעבורנו, בעבור ה'תלמידים השלוחים ישיבת תומכי תמימים – מגדל אור מגדל העמק'. אחרי שהרבי מאשר את קבלת מכתבנו ובסיומו של המכתב הכללי, הרבי מוסיף כמה שורות בכתב ידו הקדושה ובהן המילים הבאות: בברכה לתלמוד תורה בדחילו ורחימו ולהצלחה בהפצת המעינות.

"בעבור בחור צעיר בישיבה היו אלו מילים מחזקות שליוו אותי לכל אורך החיים, וכבר חלפו מאז שלושים וחמש שנה. אני מחזיק את המכתב המקורי משום שנערכה אז הגרלה בין הבחורים ואני זכיתי במכתב הזה. אני זוכר עד כמה הזכייה הזו נתנה לי הרגשה שמדובר במכתב אישי בעבורי ועד כמה פעלו השורות הללו ורוממו אותי ואת כולנו בעבודה שעשינו אז בשנות הבראשית של הישיבה במגדל העמק. עד כדי כך שאחרי החתונה חזרתי וגרתי שם עם אשתי במשך כשבע שנים, שנים של זריעה באדמת טרשים. היום הישיבה שם עולה ופורחת אבל זה לא תמיד היה כך, וכבחורים, מעבר ללימוד התורה, ניצלנו כל זמן פנוי לעסוק במבצעים, בביקורי בית, בעבודה מתמדיה ואקטיבית של הפצת המעינות בדיוק כמו שהרבי כתב לנו בתוספת במכתב הזה.

"במאמר מוסגר, המכתב הזה עבר סוג של 'גנבה חסידי' שהחזיקה מעמד יום אחד בלבד. הוא הוחזר אליי אחרי יום, מה שחזיק אצלי ביתר שאת את ההרגשה שהמכתב כללי הזה הוא גם פרטי בעבורי, וחיידך עוד את משמעות התוספת שהרבי הוסיף בסיומו של המכתב. ברבות השנים המכתב דהה מאוד ולכן הוא נראה קצת לא ברור, אך עדיין כל מילה בו צריכה לימוד, והתוספת בסיומו מהווה נתינת כוח לכל החיים".

הרב שמעון אלהרר, השליח במועצה האזורית 'אמר' וביום המלח, מספר כי בחיותו בן חמש היה אצל הרבי ביחידות וקיבל מידי הקדושות של הרבי

סידור, ובו הוא מתפלל עד עצם היום הזה. "הסידור הזה מלווה אותי ואת המשפחה שלי לכל אורך השנים. הוא גם 'הולך' עם הבנות לחדר לידה וכו'", הוסיף. במקביל בחר לשתף אותי ואתכם במכתב פרטי שכתב הרבי לאביו שיחי' לאורך ימים ושנים טובות. במכתב מתאריך כ"ח סיון תשי"ח שהעתיקו נשלח להרה"ח משה שניאורסון ע"ה, מסביר לו הרבי מדוע עליו לעבור ללמוד בתומכי תמימים...

'רוממות הרוח וקוממיות'

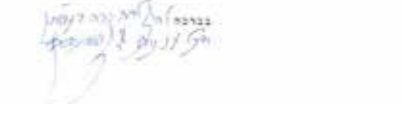
הרב שניאור זלמן גורליק, השליח הראשי בבאר שבע, מספר: "זכורים לי במיוחד שני מכתבים שקיבלנו בישיבת תורת אמת, בשנים שלמדתי שם בישיבה. במכתב הראשון שמויעד להנהלת ותלמידי ישיבת תורת אמת הרבי הוסיף בכת"י את המילים 'הצלחה בלימוד תורה מתוך דו"ר' (דחילו ורחימו – אהבה ויראה). זו הייתה תוספת מיוחדת ויוצאת דופן לתלמידי הישיבה. ראש הישיבה דאז, הרב אשר לעמיל כהן, התוועד על זה עם התלמידים במשך כמה ימים ועמד על הנקודה שהרבי מברך אותנו על לימוד התורה מתוך אהבת ה' ויראת ה'. דבר מדהים מאוד שאני זוכר מאז הוא שהמכתב הזה גרם להתעוררות עצומה בין תלמידי הישיבה

הבחורים הופתנו. הרבי אמר שיחה בהמשך לר"ד שהכניסו להגהה

ללימוד בחיות ובתפילה בכוונה וכו'. "המכתב השני הוא למערכת 'הערות התמימים' בישיבת תורת אמת שהייתי אז מחבריה. זכיתי שיש בידי עד היום המכתב האורגנילי בחתימת יד קודשו. כידוע, הרבי עורר רבות על כתיבת הערות ופלפולים וכו'. מובן ששלחנו לרבי כל חוברת שיצאה לאור. זכינו למכתב ברכה מיוחד שבו הוסיף הרבי בכת"י את המילה 'ובהצלחה', דבר שחזיק אצלנו את הבנת גודל קורת הרוח שיש לרבי מהעיסוק של הבחורים בכתיבת הערות ופלפולים". בהערות אגב אזכיר כי התוספת 'ללימוד התורה' או 'לתלמוד תורה מתוך דחילו ורחימו', נכתבה גם לתלמידים בישיבות אחרות, כפי שאפשר ללמוד

"אחרי שהרבי מאשר את קבלת המכתב, הרבי מוסיף כמה שורות בכתב ידו הקדושה ובהן המילים הבאות: בברכה לתלמוד תורה בדחילו ורחימו ולהצלחה בהפצת המעינות"

ולהצלחה בכל עניניהם. התוספת שמלווה את השלוחים לאורך שנים

לזכויות על שולחן העבודה שלו במרכז חב"ד, בבית חב"ד המרכזי של תל אביב. פיסת הנייר היא למעשה קטע מתוך דו"ח פעילות שנשלח לרבי על גבי נייר מכתבים רשמי של חב"ד תל אביב ומענה הרבי עליו בכת"ק. שימו לב למילים המדהימות: "נת' ות"ח, אזכיר עה"צ שתאה פעולה נמשכת בכל (ההדגשה במקור. ח"ג) ולבשר"ט ומתוך שמחה ורוממות הרוח קוממיות". הרבי הוסיף עוד את המילים 'לצדקה ב' ואתון הצמיד הרבי למילים תל אביב.

הרב גערליצקי אומר כי המילים הללו נתנו לו כוח רב לאורך השנים ומסביר: "שימו לב לנוסח המילים ולעלייה מלמטה למעלה שיש בראשי התיבות ומתוך שמחה, רוממות הרוח וקוממיות".

תשובות רבות קיבל הרב גערליצקי לאורך השנים, מטבע הדברים. אך התשובה הזו היא שמונחת תדיר על שולחנו ואפשר בהחלט להבין מדוע.

ארבעים שנה לביטאון "כפר חב"ד"

אך שכל כולו מלא הוא בחסידות עמוקה, שעיקרה לבעלי בינה, הרי בהגיע העיתון הביתה "נחטף" הוא בידי כל בני הבית. לא רק 'העובדים' והמשכילים' מוצאים בו מזון רוחני נאות, אלא גם הפשוטים, הנשים והילדים

ר' פרידמן

את הסיפורים שחנני הקב"ה, לקוראי העיתון המשובח.

זאת ועוד, לפני עשרות שנים זכיתי להגיע ל'770 אל הרבי. את התרגשותי ואת רשמיי העמוקים ששבו את ליבי, שטעמם לא פג עד היום הזה, העליתי על גבי הכתב ב'כפר'. בעלי (הגה"ח רבי בצלאל פרידמן שליט"א מן הלומדים ומלמדים ב"צמח צדק") שמע אז מהגאון החסיד רבי זליג פלדמן נ"ע, המשפיע בצ"צ, בהתוועדות שהתקיימה אז בצ"צ, שהוא קרא את מאמר ההתרשמות, והגיב, כי למעשה הוא מאמר פשוט אבל בכאן טמונה מעלתו - ה"כישרון" להביע בפשטות את העונג שמרגיש יהודי, יהיה מי שיהיה, בבואו לחסות בצל אדמו"ר שליט"א, ובפרט לראשונה בחייו, מעלה מיוחדת שמצאה חן בעיניו.

אכן, היו אלו רגעים נעלים בחיי הרגעים המדהימים שבהם זכיתי להביט ישירות בעיני הרבי, שאכן כתבתי במאמר ההתרשמות שאין אפשרות לתארם ולפרשם.

באותה הזדמנות הוזמנתי גם לסעודת ליל שבת בביתו של החסיד הוותיק רבי יואל קאהן שליט"א, ה"חוזר" הידוע של הרבי. מה אומר ואדבר, סביב השולחן ישבו כמה משפחות אורחים. זה היה שולחן אשר לפני ה', מלא תורה ודעת. רבי יואל השמיע דברי תורה וחסידות, ולבקשת אחד האורחים, בעל תשובה מאריך ישראל, סיפר גם סיפור "מופת" מן הרבי. עד היום שמור בליבי הזיכרון של אותה סעודת ליל שבת אצל רבי יואל, כמו כל שעבר עליי באותם ימים שזכיתי לשהות במחיצת הרבי ב'סוון סונוטי'.

מכאן אני מברכת את העורך היקר ואת כל המסייעים בעבודת הקודש, המשיכו להצליח ולצעוד הלאה במסילה המובילה לבית א"ל. לזכות ולענג את עם ישראל, ולא יסיר ממכם הש"י את חסדו עד בוא משיח צדקנו בקרוב ממש.

מ שכבר הימים זכיתי והייתי שותפה לעיתון הנפלא הזה. מדי פעם הגשתי סיפור חסידי שהתקבל יפה בחסדו ית"ש על לב קוראיו.

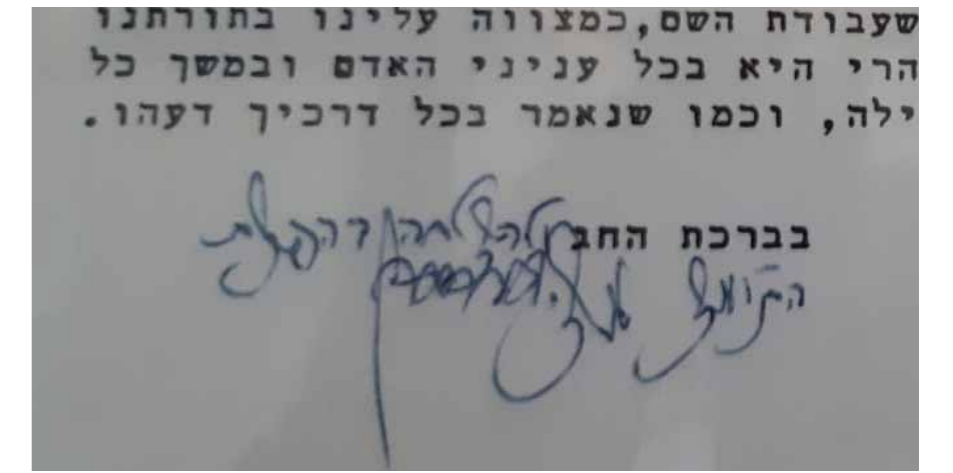
ל"כפר" היו שותפים רבים, כותבים, סופרים, והאנשים העומדים מאחורי הוצאתו לאור. אך הדמות המרכזית הייתה בוודאי העורך המיתולוגי הרב החסיד רבי דב הלפרין שליט"א. בהכוונתו יצא הביטאון לא פחות ממושלם.

ומה היה ויהיה ייחודו של השבועון כפר חב"ד? - כי למרות היותו לכאורה, עיתון לקריאה, ו"להעברת זמן" (כמו רבים אחרים) גדוש הוא מרישא ועד סיפא בתורה וחסידות, בדא"ח, במאמרים ובסיפורים מעוררים את הלב והנפש. ועם כל זה שני פלאים יש כאן: א) אף שכל כולו מלא הוא בחסידות עמוקה, שעיקרה לבעלי בינה, הרי בהגיע העיתון הביתה "נחטף" הוא בידי כל בני הבית. לא רק 'העובדים' והמשכילים' מוצאים בו מזון רוחני נאות, אלא גם הפשוטים, הנשים והילדים, מוצאים בו עניין רב. הנפש היהודית הזקוקה לחומר צרוף המדבר אליה, מוצאת בעיתון את הדרוש.

ב) לכאורה, ביסוד העניינים, אין חידוש בין חוברת אחת לחברתה, כי כל חוברת סובבת על אותו ציר, תורה ועבודה, ומחויבותיה של הנשמה היהודית בעולם הזה, וסיבת ירידתה להאי עלמא. לכאורה מלאה וגדושה היא מתורת כ"ק אדמו"ר, מדבריו הק' שהרבה להשפיע בעולם. מרבים לספר בשבחו וגדלותו, קשריו עם הבריות, ופנינים מאוצרו הקדוש, דרכי חיים ומוסר ושאר דברים נחמדים ללב ולנשמה. אף על פי כן, כל אימת שמעינים בעיתון לא חשים בכפילויות והעתיקות. תמיד מרתק הוא ומעניין, ואי אפשר בלי לציין שכלול הוא בעונג שבת של כל בני הבית.

מי אני שאדבר בשבחו של העיתון הזה... אך אציין שכלל שעברו השנים תמיד נשאר בי יותר מקורטוב של שמחה על הזמנים שזכיתי להגיש

מי אני שאדבר בשבחו של העיתון הזה... אך אציין שכלל שעברו השנים תמיד נשאר בי יותר מקורטוב של שמחה על הזמנים שזכיתי להגיש את הסיפורים של שמחה על הזמנים להגיש את הסיפורים הקב"ה, לקוראי העיתון המשובח

הצלחה בהפצת התורה ומצוות כתב הרבי לפעיל החסידי

'גדול זכותו'

עונה לי במכתב הזה על כולם... "אולי אוכל להוסיף דבר נוסף. כאשר הגעתי לנהרייה הגעתי מהרבי היה על הולדת בת. במכתב הרבי כתב בתארים ותיק וחסיד איש ירא אלוקים נכבד ונעלה. כעבור חצי שנה, אחרי שהרב בוטמן עליו השלום הכניס אותי עוד לתוך הפעילות, הרבי הוסיף לי במענה על מכתב שכתבנו לקראת לידה, את המילים עוסק בצרכי ציבור. המכתב השלישי במענה על ההודעה מהולדת הבן היה אחרי שכבר עזבתי את הכולל ונכנסתי כולי בענייני השליחות בנהרייה, הרבי הוסיף רק את התואר עוסק בצרכי ציבור...".

הרב נפתלי ליפסקר, מנהל אגף הסניפים בצעירי אגודת חב"ד, משתף את כולנו במכתב שקיבל אביו, הרה"ח צבי ליפסקר עליו השלום. "זהו מכתב שקיבל אבי לאחר מלחמת יום הכיפורים, לאחר שהדפיסו בלשכתו בפאדי - כמפקד המערך הלוגיסטי ממערב לתעלה - תניא וסידור תהילת ה'. הרבי הוסיף בכתב יד קודשו את המילים: 'לבשרות טובות בכל ענייני וגדול זכותו בהוצאה לאור ההתניא וכי' בארץ מצרים ולבשרות טובות בכל מתוך שמחה וטוב לבב".

דודו, הרב פתחיה ליפסקר שיאריך ה' ימיו מתוך בריאות, שמחה וטוב לבב, מספר: "יש לי כמה מכתבים, שבהם הרבי שינה באופן סדרתי, בכתב

גדול זכותו... המענה המיוחד למפקד החב"ד של המערך הלוגיסטי על אדמת אפריקה

ידו הקדושה, מהו"ח [הוותיק וחסיד] להרה"ח [הרב החסיד], כך במשך כמה שנים. ויש עוד ועוד מכתבים שיש בהם שינויים. היו לי עוד הרבה מכתבים שנעלמו לי במעברי דירות, שבהם הרבי

הרב מוישה דיקשטיין, מאנ"ש בבאר שבע, מספר כי הרבי שינה מהנוסח הו"ח [הוותיק וחסיד] להרה"ח או להרה"ת, "זוה גרם לי להיות יותר 'החסידי' וגרם לי להיות יותר 'התמימי', תלמיד תורת"ל". הרב דיקשטיין מספר עוד כי יש גם מכתבים עם תוספות בכת"ק שבהן נכתב 'הצלחה בעבודת הקודש', 'הצלחה בהפצת המעינות', 'יעוד כהנה וכהנה. אבל אין לתוספות הללו קשר לתוכן המכתבים". ברור לו כי לתוספות הללו הייתה וישנה השפעה על חייו עד היום.

הרב ברוך וילהלם, השליח בנהרייה, מספר: "נסעתי לרבי בפעם הראשונה כשהייתי ילד בן שמונה. לאחר שחזרתי לארץ הקודש הרגשתי געגועים חזקים מאוד לרבי וכתבתי לרבי הרבה מאוד מכתבים. אני זוכר שעמדתי בכל יום מול תיבת הדואר בתקווה שהיום אקבל תשובה מהרבי. יום ההולדת שלי הוא בסיוון וכתבתי על זה לרבי. את התשובה קיבלתי בח' סיוון על מכתב שכתבתי בכ"ח אייר. הרבי כתב 'הפ"נ שלו מיום כ"ח אייר', והרבי הוסיף בכתב יד את המילה וכו' והפק את הנוסח ל'נתקבלו'. הרבי בעצם רצה שאדע שכל המכתבים והפתקים ששלחתי התקבלו ושהרבי

המענה שהרגיע. הרבי שינה את הנוסח מלשון יחיד ללשון רבים

יופלה דיאט

כמה קל לפרגן לעצמך!

גל אורדנס BSF ההתמחות המתמחה בגבי

למהדרין יש תנובה

חדש! יופלה דיאט בטעמי קינוחים
בננה קרמל ומאפינס אוכמניות